

உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு

• தொகுதி 4 இதழ் 1

• ஜனவரி-மார்ச் 2012

• விலை ரூபா 75.00 / 3 euros

**வோல் ஸ்ட்ரீட்டுக்கு எதிரான போராட்டத்தில்
முன்னேற்றப் பாதை**

கிரேக்கமும் நிதிச் சர்வாதிகாரமும்

லிபியாவின் “விடுதலை”

**ஆசியாவை நோக்கிய ஓபாமாவின் தீவிர திருப்பம்
நவசமசமாஜக் கட்சி சோசலிசத்தையும் அக்டோபர்
புரட்சியையும் நிராகரிக்கின்றது
ஜே.வி.பீ. மாற்றுக் குழு: ஒரு புதிய அரசியல் பொறி**

www.wsws.org

வோல் ஸ்ட்ரீட்டிற்கு எதிரான போராட்டத்தில் முன்னேற்றப் பாதை

உலக சோசலிச வளவத் தள ஆரிசியர் குழு
15 அக்டோபர் 2011

வோல் ஸ்ட்ரீட் உள்நாள் இயக்கம் இப்பொழுது அமெரிக்காவிலும் சர்வதேச அளவிலும் மில்லியன் கணக்கான மக்களிடையே சமூக வாய்மை உணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளது. முற்றுக்கொண்டகால உலகவாங்கத்தப் பரஸ்ப்பம் இங்கு வரவும் இயக்கத்தின் காரணமாக இதுபற்றி அமெரிக்காவிலும் உலக சமூகத்திலும் ஆதிக்கம் கொடுத்துப் பரம சமூக சமத்துவமீட்டலை மீட்டான ஆய்வை எதிர்ப்பதும்.

1920களின் போது பொருளாதார பந்த விலகல்தப் பின்னர், இப்போது சார்லிஸ் பிசுனேசியை பொருளாதார பெருக்கத்திற்குப் பொறுப்பான உயர்ம தரில் உள்வா சதவிகிதத்தினர் (உண்மையில் 3-4% மட்டுமே சதவிகிதமானவர்கள்). இந்த பெருக்கத்தை மான்பெரிசி இன்னும் கட்டுப்பாடு தங்கள் செலவக கொடுக்கலட ஆதிக்கிக்குக் கொண்டுள்ளனர். மிக ஆழிச செலவம் மிக சிற 400 அமெரிக்கர்கள் 1.3 சதவிகிதப் பொருளாதார கட்டுப்பாட்டிச கொண்டுள்ள ஆதிச வேலை. பெரும்பான்மையான அமெரிக்க மக்கள் வறுமையில் வாசுப்படுகின்றனர். அமெரிக்காவுடைய ஸ்பானி சமூகமும் 2007ல் இருந்த 10 சதவிகிதப் சரிந்துவிட்டது. ஆகவே பெருநிறுவனங்களும், செல்வத்தினரின் வங்கி இறுதியாகும் போலும் சமீபநாட்டிலே இன்னாண்டில் வாரிசுத்தம் வேலைமீட்டையைக்கு முன்புகொடுக்கின்றனர், அவர்களுடைய உயர்ந்தகால அயர்ச்சிப் பல்லாயிக்கணக்கான பொருளாதார கட்டளை தனிச வேறு மாதிரி பெறுமீட்டை.

அமெரிக்காவின் கடைபெறும் எதிர்ப்புக்கள் இந்தகால பொறுக்க இயக்க மிளவகாணுக்கு எதிரான ஒரு சர்வதேச இயக்கத்தின் பாதையாகும். இந்த ஆண்டு

தூசிக்கிய மற்றும் சரிப்திம் யூசியாவுடனும், லீக்ஷாண்ட்ரின் வெகு ஓள எதிர்ப்புக்கள் பெருப்பதும் பொருளியை இறு சீரெக்கம், ஸ்பெரிச, இயக்கம், பிரித்தானிய இன்னும் மற்ற நாடுகளில் தொடர்ந்த அமெரிக்காவை போராட்டங்களாகக் தொடங்கினர். இந்த இயக்கம் வாய்மைக்கும் மாதங்கலிச மிளவகாணும், இன்னும் அறிவாளரும்.

இப்பொழுது முக்கியமான பிரச்சினை இதுதான்: முன்னேற்றப் பாதை எது? இங்கு அரசியல் பிரச்சினைவே கையமாக உள்ளது.

அரசியல், அரசியல் கட்சிகள், வேலைத்திசிகள் பற்றிய சந்தபெரு சிசைத்தகையம் ஒழுங்கிச தரிசுவலன் ஒழுங்கிச இந்த இயக்கம் திசுகொர் முடியும் என்று எதிர்ப்பியக்கத்தகை சேர்ந்த சிசரி சமூகமீட்டை. தொழிலாளர்கள், இயைபுள்ள இயல்பே ஒரு தரிசியிட்ட போராட் சிசுகொர் சிசுபுத்திசும் அமெரிச சிசுகுக்கும் "அரசியல் கடபாடி" என்னும் சேர்ந்தகையே கூட ஒரு அரசியல் சேயர் திச சந்த முடி மாதிரிசந்தகு-அகாலகு பெருநிறுவனங்களின் கட்டுப்பாட்டினர் இயக்குவர் இரு-கட்சி முறைக்கு விசேராதார போராட் சந்த எதிர்ப்புகின்றது.

இயையக்க கரிசியும் அதன் முக்கிய ஆய்வாளர்களுமும் உள்வாங்க இயக்கத்தில் நாளமீட்டைகள். அவர்களுடைய நோக்கம், இந்த எதிர்ப்புக்கள் சரிபிச உள்ள பொருளாதார, அரசியல் ஒழுங்கிச எதிர்ப்பை ஒரு பரிசு போராட்ட சிசுகு வழிவகுக்காள் இயக்கம் சமூகிச செய்வதுதான். சமூகியல்-சிசுகு, போன்ற ஓளநாயக்க கரிசியுடன் தொடர்புடைய வேலும் ஓளநாயக்க, வேல் ஸ்ட்ரீட்-உதிர்ப்புக்களை, மூன்று ஆண்டுகளாக வலிமாளின் ஆய்வகளை விசுவசத்துடன் செயல்படுத்தி சமூக இயக்கத்திச ஓபனாண்டிச மாநாடுசெய்க்கான பிரச்சாரமாக மாற்ற

யிசும் சிசுறார்.

அரசியல் சந்தபு எதிர்ப்பை மான வர்க்கங்கள் மற்றும் சமூக நலக்கருக்கு இடவே தக்கூர் பொருட்டியல் சரிபுறதான். வர்க்கிகள் மிளவ சமூகத்தல், சமூகநலர் செலவகலிச சிசுகொம், போர், ஓளநாயக உரிமைகலை அரிசுத்தல் ஆகிய ஆகும் வர்க்கத்திச திட்டங்களை, தொழிலாள வர்க்கத்திச சமூகிச நலக்கலை அமெரிசியக்க கொண் ஒரு அரசியல் வேலைத்திச சிசுகொடுக்கைய சிசுகொடுக்கைய ஆகிய எலக் உறுசிறகு.

தொழிலாள வர்க்கத்தின் சரிசைக்கள்

சேர்ந்த சமூகியல் கரிசி கொடுக்கைய வர்க்கம் ஒரு சிசுகொ வாய்மை சரிச சமூகியல் வாய்மை அமெரிசியக்க கொண் ஒரு சமூகிச சமூகிச வேலைத்திச சமூகிச முன்னாட்சிசுகு. இன்னும் அரிசு உரிமைகள் மாற்றத்தகலை அரிசு, சிசுகொடுக்கைய சிசுகொடுக்கைய ஆகிய எலக் உறுசிறகு.

இந்த உரிமைகளில் சிசுகொண்ட காலம் அபந்திச:

- *ஒரு சிசுகொண்ட உரிசை மதிரும் வந்த வந்திசை வறுமையில் சிசுகொண்ட உரிசை
- *உயர்ந்த தளர் சமூக கொடுக்க கல்விசை, கலகதாரப் மதிரும் சிசுகொண்ட உரிசை
- *சரிசுகொ மற்றும் சமூக வந்திசுகொண்ட உரிசை
- *உரிசை மதிரும் கொண்டு மூண்டிச சிசுகொ
- *சமூகியல் மான சமூகிசுகொ மற்றும் கலகதாரக்கருபடுகளை அமெரிச உரிசை

தொழிலாள வர்க்கத்தின் சரிசைக்கள் பெருநிறுவனங்களின் உரிசைகருக்கு எதிராக சிறுத்தப்படுகின்றனர். இயக்கத்திச முறைமில் பெருநிறுவன சரிசைக்கள் சிசுகொண்டபற்ற முறைமில் பாதுகாக்கப்படுகின்றனர். பெருநிறுவனங்கள் வேலைகளை அரிசுக, சமூகியல்கலைக் துறைக்க "உரிசைமாத" கொண்டுள்ளதுடன், சிசுகொண்ட இயக்கு மக்களை சரிபிச அரிசுகும் "உரிசைமாத" வங்கிகள் கொண்டுள்ளனர். அரசியல் முறைமையில் வர்க்கக் கணக்கான பக்கள் சரிபிசுகுக்கு சமூகியல் திச நலனை அரிசுகும் "உரிசைமாத" கொண்டுள்ளனர்.

வர்க்கிகள் மற்றும் முக்கிய பெருநிறுவனங்களின் பொதுமற கையாக்குதல்!

பெருளாதார, அரசியல் வாய்மை சிசுகொ சமூகியல் சிசுகொ இயக்கங்களும் கொண்டுள்ள சரிசுகொ வாய்மை. தொழிலாள வர்க்கத்தின் அனைத்துத் தேவைகளுக்கு சமூகிச

உலக சமூகியல் வளவத் தள ஆரிசியர் குழு

நின்கின்றது என்ற புரிந்துணர்வை வோல் ஸ்டீட் உள்ளமர்வு இயக்கம் அதன் பெயரிலேயே புலப்படுத்துகின்றது. இப்பெருநிறுவனங்கள், உலகம் முழுவதும் இருக்கும் பில்லியன் கணக்கான மக்களின் கூட்டு உழைப்பின் உற்பத்தியான பெருந்தொகையான வளங்களைக் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுள்ளன.

பெருநிறுவனங்களும் நிதிய பிரபுக்களும் சமூகத்தின் மீதும் அரசியல் மீதும் கொண்டுள்ள இரும்புப்பிடியை கழற்றுவதற்கு, வங்கிகளையும் முக்கிய பெருநிறுவனங்களையும் பொது உடைமையாக்கி, தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஜனநாயகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயக்க வேண்டும். அதன் மூலமே பல டிரில்லியன் டொலர்கள் மதிப்புடைய பொதுப் பணித்திட்டத்திற்கு ஆதாரங்கள் பெறவும், முழு வேலை வாய்ப்பை உறுதி செய்யவும், வறுமையை அகற்றவும், அமெரிக்காவிலும் சர்வதேச அளவிலும் சமூகத் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியும்.

**சமூக சமத்துவத்திற்காக!
நெருக்கடிக்கு முதலாளித்துவம்
வில்லை கொடுக்க வைக்க!**

முதலாளித்துவத்திற்கு வக்காலத்து வாங்குபவர்கள், சமத்துவமின்மைக்கும் பொருளாதார நெருக்கடிக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை, உற்பத்திக்கு பயன்படுத்துவதில் இருந்து டிரில்லியன் கணக்கான டொலர்களை எடுத்துக் கொள்வது பொருளாதாரத்தில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தாது எனக் கூறிக்கொள்கின்றனர். மேலும் மேலும் பணத்தை தேடும் நிதியப் பிரபுத்துவத்தின் தீராத பேராசை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஊக நடவடிக்கைகளுக்கு உந்துதல் கொடுத்து நாட்டைத் திவாலாக்கிவிட்டது. கௌரவமான ஊதியங்களை கொடுப்பதற்குப் பணம் இல்லை என்றும் கூறும் இதே தலைமை நிர்வாக அதிகாரிகள்தான், ஊதிய வெட்டுக்களை செயல்படுத்தித் தங்களுக்கும் மற்ற உயர்மட்ட நிர்வாகிகளுக்கும் மில்லியன் கணக்கான, சில

நேரம் பல மில்லியன் கணக்கான டொலர்களை ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொடுத்துக் கொள்கின்றனர்.

அடிப்படைச் சமூகத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு "பணம் இல்லை" என்னும் கூற்றைதொழிலாள வர்க்கம் இகழ்ச்சியுடன் நிராகரிக்க வேண்டும். முன்னேற்ற வருமான வரி மற்றும் கோடீஸ்வரர்கள் மீதும் பில்லியனர்கள் மீதும் சொத்து வரி விதிப்புடன் சேர்த்து 500,000 டொலருக்கும் மேற்பட்ட வருமானத்துக்கு 90 வீத வரி அறவிடுவது உட்பட, சமூக சமத்துவத்தை நிறுவுவதற்கு உடனடியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். 500,000 டொலர் வருமானத்திற்கு 1950களில் 90 வீத வரியே அறவிடப்பட்டது.

**சோசலிசத்திற்கான
போராட்டத்திற்காக தொழிலாள
வர்க்கம் ஐக்கியப்பட வேண்டும்!**

அமெரிக்காவிலும் உலகம் முழுவதும் தொழிலாள வர்க்கத்தை முதலாளித்துவம் தோல்விக்குள்ளாக்கியுள்ளது. இப்பொழுது சமூகத்தின் பொருளாதார அமைப்பிற்கு வேறுபட்ட அணுகுமுறைக்காகத் தொழிலாள வர்க்கம் போராடும் நேரம் வந்துவிட்டது. முதலாளித்துவத்திற்கு மாற்றீடாக செயல்படக்கூடிய ஒரே முறை சோசலிசம்தான்; பொருளாதார வாழ்வைத் தனியார் இலாபங்களுக்கு அன்றி சமூகத் தேவைகளுக்கு பயன்படுத்தக் கூடியவாறு தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஜனநாயக கட்டுப்பாட்டின் கீழ் மறு ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.

சமத்துவத்திற்கான போராட்டம் என்பது சோசலிசத்திற்கான போராட்டம் ஆகும். பொருளாதார வாழ்வை சோசலிச முறையில் மாற்றுவதை போராடியே சாதிக்க முடியும். செல்வந்தர்கள் தங்கள் அதிகாரம், சமூகங்கள் ஆகியவற்றைப் போராட்டமல் கைவிட்டதில்லை என்பதையே வரலாறு அனைத்து ம் நிரூபிக்கிறது.

ஜனத்தொகையில் பெரும்பான்மையாக

இருக்கும் தொழிலாள வர்க்கமே சமூக மாற்றத்திற்கான பெரும் சக்தியும், புரட்சிக்கான பெரும் சக்தியுமாகும். ஆலைகளில் வேலைபார்த்தாலும், கட்டமைப்பு பிரிவுகள்; அலுவலகங்கள், மருத்துவ மையங்கள், வணிக நிலையங்கள், பள்ளிகள், பல்கலைக்கழக வளாகங்கள் அல்லது விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடங்களில் பணிபுரிந்தாலும், டிரக்குகள், பஸ்கள், இரயில்களை ஓட்டினாலும், வணிக விமானங்களை ஓட்டினாலும், பெரும்பாலான மக்கள் பரந்தளவில் ஒவ்வொரு மாதமும் சம்பளக் காசோலை மூலமே வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர்.

வோல் ஸ்டீட் உள்ளமர்வானது ஆலைகளில் உள்ளமர்வாக விழிவாக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு வேலைதளமும் தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் மீது நடத்தப்படும் தாக்குதலுக்கு எதிரான வெகுஜன எதிர்ப்பின் மையமாக விளங்க வேண்டும்.

இத்தகைய போராட்டங்களை திட்டமிட, ஒருங்கிணைத்திட, அவற்றை முதலாளித்துவ முறைக்கு எதிராக இயக்க ஒரு புதிய கட்சி கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். அமெரிக்க அரசியல் இரு முதலாளித்துவக் கட்சிகளின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டுள்ளது; அவை பெரும்பான்மை வெகுஜனங்களின் நலன்களின் பேரிலான எந்தவொரு போராட்டத்தையும் அடக்கி நசுக்குவதற்கு செயற்படுகின்றன.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி முதலாளித்துவ அமைப்பின் இரு கட்சி முறைமைக்கு எதிரான போராட்டத்திற்குத் தொழிலாள வர்க்கத்தை தொழில்துறை ரீதியாகவும் அரசியல் ரீதியாகவும் சுயாதீனமாக அணிதிரட்டுவதில் முன்னிற்கின்றது. வோல் ஸ்டீட்டுடன் போராடுவதற்கு வழி தேடும் அனைத்துத் தொழிலாளர்களையும் இணைஞர்களையும் எழுது வேலைத்திட்டங்களைப் படிக்குமாறும் சோ.ச.க.யில் சேருமாறும், சோசலிசத்திற்கான போராட்டத்தை முன்னெடுக்குமாறும் அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

வோல் ஸ்டீட் உள்ளமர்வுக்கு முடிவுகட்டுதல்

ஜோசப் கிஷோர்
17 நவம்பர் 2011

புல பில்லியன் சொத்துக்களுக்கு உரிமையாளரான நியூ யோர்க் நகர மேயர் மைக்கேல் ப்ளும்பெர்க், செல்வாய் அதிகாலை மண்ணுட்டனில் சக்கோட்டிப் பூங்காவில் உள்ளமர்ந்திருந்தவர்களை வன்முறையில் அகற்றியதை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி கண்டிக்கிறது.

பொலிசாரின் அதிரடிச் செயலானது பேச்சுரிமை, கூடும் உரிமை ஆகியவை உட்பட பல அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை அடிப்படையாக மீறிய செயல் ஆகும். ப்ளும்பெர்க், எதிர்ப்பாளர்களை அகற்றியதற்கு கூறிய காரணங்களை, செய்தி ஊடகமும் முழு அரசியல் ஸ்தாபனமும் கிளிப்பிள்ளை போல் மீண்டும் உரைத்தன. அந்தக் காரணங்கள் அற்பத்தனமான போலிக் காரணங்கள்

என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

தன் நலன்களுக்கு எந்தவொரு எதிர்ப்பும் வளர்வதை அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கம் பொறுத்துக் கொள்ளாது என்பதையே அது மீண்டும் நிரூபித்துள்ளது. உள்ளமர்வு எதிர்ப்பாளர்கள் மீதான தாக்குதல், உள்ளமர்வு இயக்கத்தை தூண்டிவிட்ட பிரமாண்டமான மட்டத்திலான சமூக சமத்துவமின்மைக்குள் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்க முடியாது என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது.

நூற்றுக்கணக்கான உத்தியோகத்தார்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்ட இராணுவ முறையிலான பொலிஸ் நடவடிக்கை, மிகவும் கவனமாக நாடு முழுவதும் முன்னெடுக்கப்பட்ட இதேபோன்ற நடவடிக்கைகளுடன் ஒருங்கிணைக்கப் பட்டிருந்தது. அமெரிக்க முக்கிய நகரங்களின் ஜனநாயகக் கட்சி மற்றும் குடியரசுக் கட்சிகளின் மேயர்கள், எதிர்ப்புக்களை நெரிப்பதற்கு சிறந்த

வழியை செயல்படுத்த சந்திப்புகளையும் தொலைபேசி அழைப்பு உரையாடல்களையும் நடத்தியிருந்தனர்.

கடந்த வாரத்தில் மட்டும் ஒரேகாளில் போர்ட்லாந்து, கலிபோர்னியாவில் ஒக்லாந்து மற்றும் பெர்க்லி, கொலோரடோவில் டென்வர், மிசெனரியில் செயின்ட் லூயி போன்ற இன்னும் பல நகரங்களிலும் பொலிஸ் தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டன. உள்ளூராட்சிகளுக்கு எஃப்பிஐ மற்றும் ஓபாமாவின் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புத் துறையினர் ஆலோசனை கொடுத்திருந்தனர்.

ஆயுதமற்ற ஆர்ப்பாட்டக்கார்களை தாக்குவதற்கு கலகமடக்கும் உபகரணங்கள், கண்ணீர்முகைக் குண்டுகள் மற்றும் தடிக்களையும் - அல்லது மேலும் மோசமான வற்றை - பயன்படுத்தக் கூடியவாறு பெரிய அளவில் பொலிஸ் படை திரட்டப்பட்டிருந்தது. இன்றைக்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் மண்ணுட்டனில்

வோல் ஸ்ட்ரீட் ஆர்ப்பாட்டங்களை மறுபடியும் ஜனநாயகக் கட்சியின் பாதையிலேயே திருப்புவதற்கு ஐ.எஸ்.ஓ. மற்றும் தி நேஷனும் முனைகின்றன

டேவிட் வோல்ஷ்
7 அக்டோபர் 2011

வோல் ஸ்ட்ரீட் உள்ளமர்வு இயக்கம் மில்லியன் கணக்கான மக்களின் இதயத்தில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. இந்த ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கான பரந்த ஆதரவு அமெரிக்காவிலும் மற்றும் ஏனைய இடங்களிலும் மக்களின் கருத்தின் உண்மையான நிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அதாவது இடாய அமைப்புமுறைக்கான எதிர்ப்பு கடந்த பல வருடங்களாக ஆழமடைந்து விரிவு கண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை, எடுத்துக் காட்டுகிறது. சொற்ப எண்ணிக்கையிலானோரின் கையில் பெரும் செல்வத் திரட்சியும் பரந்த பெருவாயான மக்களுக்கு சகிக்க முடியாத நிலைமைகளும் இருப்பதை வடிவமாகக் கொண்ட "முதலாளித்துவம்" நாளுக்கு நாள் ஒரு அவலட்சணமான வார்த்தையாகக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த இயக்கம் நடப்பு ஒழுங்கின் பொருளாதார அடித்தளங்களுக்கு எதிரான நனவான சோசலிச எதிர்ப்பாக அபிவிருத்தியடைந்து, புரட்சிகர மாற்றத்தைக் கொண்டுவரத்தக்க ஒரே சக்தியான தொழிலாள வர்க்கத்தை நோக்கித் திரும்புமா? அல்லது அமெரிக்காவில் உள்ள நட்புக் கட்சிகள் மற்றும் ஸ்தாபனங்களின், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஜனநாயகக் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டு, மக்களைத் தனது சொந்த ஒட்டுக்குமுறைக்கு பழக்கப்படுத்துவதற்கான மற்றுமொரு சாதனமாக மாறுமா?

குறிப்பாக பெரும் எண்ணிக்கையிலான இளைஞர்கள் நடப்பு நிலைமைகளை எதிர்த்தாலும், அது அவர்களின் பிழை அல்ல என்றாலும், வரலாறு, சமூக நிகழ்வுப் போக்கு மற்றும் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் போக்குகளின் பாத்திரம் போன்றவை குறித்த அவர்களது அறிவு குறைந்த அளவிலேயே இருக்கிறது. அது அவர்களுடைய பிழை அல்ல. அனுபவம் அதி முக்கியமான கல்வியை வழங்கினாலும், ஆனால் நடப்புப் போராட்டத்தின் "நண்பர்கள்" எல்லோருமே நண்பர்கள் அல்ல என்பது தான் பலரும் கற்கவேண்டிய முதலாவது விஷயங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது.

பெருகும் முதலாளித்துவ எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் விளைவுகள் நடப்பு அமைப்பை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த இயக்கத்தை அடக்குவதற்கும், அதனை பாதிப்பின்றி மீண்டும் உத்தியோகபூர்வ வழிகளில், அதாவது ஜனநாயகக் கட்சியினருக்கு குறிப்பாக ஓபாமாவுக்கான ஆதரவாக, திருப்பிவிடுவதற்குமான முயற்சிகளில் ஆளும் வர்க்கம் தனது தந்திரம், வெறுப்பு மற்றும் பரந்த அரசியல் அனுபவம் அனைத்தையும் ஒருசேரப்

பயன்படுத்தியாக வேண்டியிருப்பது தவிர்க்கவியலாததாகி உள்ளது.

இந்தப் பிற்போக்கு முயற்சி, தாராளவாத அல்லது போலி-இடது முகத்தைக் கொண்டுள்ளது. ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு அனுதாபத்தை அறிவித்துக் கொண்டு, ஆனால் எக்காரணம் கொண்டும் அந்த இயக்கம் பெரு வணிக இரு-கட்சி அமைப்பு முறையில் இருந்தும் மற்றும் அந்த அமைப்புமுறையை முழுமூச்சுடன் பாதுகாக்கும் தொழிற்சங்கங்கள் உள்ளிட்ட அமைப்புகளிடம் இருந்தும் பிரிந்து செல்லக் கூடாது என்று வலியுறுத்துகின்ற பிரகாரங்களின் வடிவிலும் மற்றும் அமைப்புகளின் வடிவத்திலும் இத்தகைய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்த விடயத்தில் தி நேஷன் பத்திரிகையும் சர்வதேச சோசலிசட் அமைப்பும் (ISO) பிரதான பாத்திரத்தை வகிக்கின்றன.

தி நேஷன் ஒரு நெடிய, மதிப்பிழந்த வரலாற்றுடன் ஜனநாயகக் கட்சியின் தாயக அங்கமாகத் திகழ்கிறது. 1930களில், இந்த வரப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஸ்ராலினிஸ்டுகளுடன் சேர்ந்து கொண்டு, சோசலிச இடதுக்கு எதிராக பிராங்க்ளின் டி. ரூஸ்வெல்டைப் பாதுகாக்கவும் போர்க்குணமிக்க தொழிலாள வர்க்கத்தை ஜனநாயகவாதிகளின் கட்டைவிரலின் கீழ் பராமரிக்கவும் உதவினர். நடப்பு நிர்வாகம் உட்பட ஜனநாயகக் கட்சி நிர்வாகம் ஒவ்வொன்றுக்கும் இப்பத்திரிகை ஆதரவளித்து வக்காலத்து வாங்கி வந்துள்ளது. பங்குச் சந்தை மற்றும் பெருவணிக அமெரிக்காவில் குறைத்து மதிப்பிட முடியாதளவுக்கு பங்குகளைக் கொண்டுள்ள வசதியான மற்றும் நிம்மதியான மத்தியதர வர்க்கத்தின் மேல்தட்டினராலேயே தி நேஷன் பத்திரிகை வெளியிடப்படுகிறது,

2008 நவம்பரில், நேஷன் பத்திரிகையின் ஆசிரியரும், வெளியீட்டாளரும் மற்றும் பகுதி-உரிமையாளருமான காட்ரினா வண்டேன் ஹெல்வெல், தானும் சக ஆசிரியர்கள் மற்றும் கட்டுரையாளர்களும் "பராக் ஓபாமாவின் வெற்றியால் திறக்கப்பட்டிருக்கும் சாத்தியக்கூறின் புதிய சகாப்தம் குறித்து மிகவும் உற்சாகத்துடன் இருப்பதாக" வருணித்துக் கொண்டதோடு, 'ஓபாமாவின் வெற்றி நமது நாட்டின் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான தருணத்தைக் குறிக்கின்றது. இது கண்ணியம், பன்முகத்தன்மை மற்றும் சகிப்புத்தன்மையின் சக்திகளுக்கான ஒரு வெற்றியாகும்' என்று மேலும் உறுதிபடக் கூறியதை மறந்து விடக் கூடாது. உண்மையில், 2008 தேர்தலானது ஓபாமாவுக்கு வாக்களித்த மில்லியன்கணக்கான மக்களின் நம்பிக்கைகளுக்கும் ஆசைகளுக்கும் நேரேதிரான வகையில் செல்வந்த, அரசியல்

பிற்போக்குத்தன மற்றும் இராணுவவாத சக்திகளுக்கே வெற்றியாக நிரூபணமாகியுள்ளது.

நேஷன் இப்போது, வோல் ஸ்ட்ரீட் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களுக்கு தனது ஆதரவைப் பிரகடனம் செய்கிறது. ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்கேற்பவர்களும் ஆதரவாளர்களும் எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும்! அக்டோபர் 5 அன்று வெளியிடப்பட்டிருக்கும் ஒரு ஆசிரியர் தலையங்கத்தில், இந்தப் பத்திரிகை இந்த இயக்கத்தை பத்திரமாக மதிப்பிற்குரிய மற்றும் முழுமையாக ஸ்தாபக மயமான அரசியலின் வட்டத்துக்குள் கொண்டு வர முனைகிறது.

எந்த ஒரு நேர்மையான பங்கேற்பாளரையும் சங்கடத்தில் ஆழ்த்தும் வண்ணம் "இளம் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள்" குறித்து மதிப்பற்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திய பின்னர், ("பிள்ளைகள் சரி தான்: ஆம், அவர்கள் கோபமாகத் தான் இருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் தேடலில் இருக்கின்றனர், அத்துடன் நம்பிக்கையுடன் இருக்கின்றனர், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, வியத்தை தமது சொந்த கரங்களில் எடுத்துக் கொண்டுள்ளனர்") நேஷன் ஆசிரியர்கள் தாம் பொறுப்பேற்றுள்ள கடமையின் பக்கம் திரும்புகிறார்கள்.

"ஆனால் வோல் ஸ்ட்ரீட் உள்ளமர்வு இயக்கத்திற்கு என்ன வேண்டும்? இந்தக் கேள்வி தான் அக்கறையுடனான உரிமையுடனான அல்லது கவலையுடனான அடையாள அரசியல் என்னும் அற்புதமான செயலால் வெளிச்சத்துக்கு வந்திருக்கும் இளைஞர்களுக்கு முன்னால் வைக்கப்படும் கேள்வி. புத்திசாலித்தனமாக, அவர்கள் இதற்குப் பதிலளிக்க சாவகசமான கால அலகாசத்தை எடுத்துக் கொள்கின்றனர்," அவர்கள் எழுதுகிறார்கள்.

இலாபங்களை மக்களுக்கும் மேலாக இருத்தும் பெருநிறுவனங்களை விமர்சனம் செய்து, ஆர்ப்பாட்டத் தலைவர்கள் விநியோகித்த ஒரு அறிக்கையை நேஷன் பாராட்டுகிறது, அதன்பின் வெளிப்படையான கைவரிசையில் இறங்குகிறது: "உண்மை என்னவென்றால், இடது பக்கம் இருக்கும் நம்மிடம் கொள்கை போசனைகளுக்கு பஞ்சம் ஏதுமில்லை. விரிவான கோரிக்கைகளுடனான பெரும் பேரணிகளை நாம் நடத்தியிருக்கிறோம். நிதிப் பரிவார்த்தனைகள் வரி கேட்கிறோம், அத்துடன் வோல் ஸ்ட்ரீட் வாசிகளுக்கு ஆதாயமளிக்கும் பங்கு இலாபங்களுக்கான வரி என்னும் ஒட்டையைத் தடைசெய்வதற்கும் அழைப்பு விடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் நமது யோசனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இல்லாதிருக்கிறது."

வாரன் பட், ஜோர்ஜ் ஸோரோஸ் மற்றும் பில் கேட்ஸ் போன்ற பில்லியனர்களும் மற்றும்

வலதுசாரி பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி நிகோலோ சார்க்கோசியும் ஆதரிக்கும் ஒரு "நிதிப் பரிவர்த்தனை வரி"யை நிறுவுகின்ற பரிதாபகரமான மற்றும் பயனளிக்காத யோசனையுடன் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் இந்த "இடதின் பக்கம் இருக்கும் நாம்"யார்? ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்கெடுக்கும் ஒவ்வொருவரும் தங்களைப் போல் கோழைகளாக இருப்பார்கள், முதலாளித்துவத்தின் சற்று மறுஒழுங்கு செய்யப்பட்ட ஒரு பதிப்புடன் அவர்கள் திருப்தியடைந்து விடுவார்கள் என்று வண்டேன் ஹூலெல்லும் நேஷன் பத்திரிகையும் நாடகமாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

வோல் ஸ்ட்ரீட் உள்ளமர்வு இயக்கத்தில் நிறையக் குழப்பம் உள்ள போதிலும், அதிக எண்ணிக்கையிலானோர் தங்களை ஆட்படுத்திக் கொண்டு கணிசமான தியாகங்கள் செய்வது இந்த பில்லியனர்களது செல்வத்தில் துளியளவு குறைவதைக் காண்பதற்காக அல்ல. நடப்பு சமூக உறவுகளைத் தூக்கியெறிந்து பகுத்தறிவுக்குட்பட்ட, ஜனநாயக ரீதியாக ஒழுங்கமைந்த சோசலிசத்தை ஸ்தாபிப்பதன் மூலமாக ஒட்டுமொத்தமாக பெருநிறுவனக் கிடுக்கிப்பிடிக்கு ஒரு முடிவு கூட வேண்டும் என்பதே மிகத் தீவிரமான சக்திகளின் ஆசையாக ஏற்கனவே இருக்கிறது. அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்கள் இத்தகைய தொலைநோக்கிலான நடவடிக்கைகளுக்கான அரசியல் தலைமேலும் மேலும் கண்டு வருகின்றனர்.

நடப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களில் முன்னிலையில் இருக்கும் சிலரது "அரசியல் கலப்பின்மை" என்னும் நிலைப்பாட்டை தி நேஷன் பத்திரிகை பாதுகாக்கிறது. உதாரணத்திற்கு நேஷன் கட்டுரையாசிரியர் பெட்ரி லீட், அக்டோபர் 3 அன்று வெளியான தனது கட்டுரையின் தலைப்பில், "ஏன் மிகப் பலரும் கோரிக்கைகள் என்னவென்று கேட்கிறார்கள்?" என வினவுகிறார். "கோரிக்கைகளை வழங்குவதில் அவர்கள் தோல்வி காண்கிறார்கள் என்பது தான் வோல்ஸ்ட்ரீட் உள்ளமர்வு இயக்கம் குறித்து நாம் அடிக்கடி கேட்கும் விமரிசனமாக உள்ளது. வெகுஜன ஊடகங்களில் இருந்து மட்டுமல்ல மதுபெரும் இடதுசாரிகளிடம் இருந்தும் கூட இந்த விமர்சனம் எழுகின்றது" என்று அவர் எழுதுகிறார். ஏதோ இந்த இயக்கத்தை கறைபடிபாமலும் ஊழலில் இருந்தும் காப்பாற்ற முனைபவரைப் போல அவர் எழுதுகிறார்.

இது ஒரு மோசடி வேலை. ரீடும் நேஷனும் இணைந்து பட்டாளத்தின் அனுபவமின்மையைக் கணக்குப் போட்டு இங்கே மிதமிஞ்சி முகஸ்துதி பாடுகிறார்கள். அமெரிக்காவில் நிலவும் நடப்பு அரசியலின் மீதான ஒரு ஆழமான வெறுப்பை, உலகம் முழுவதும் காணத்தக்கதாக இருக்கின்ற ஒரு வெறுப்பை, மொத்தமாக அரசியலை நிராகரிப்பதான ஒன்றுடன் கலந்துவிடக்கூடாது. மாபெரும் சமூகக் கேள்விகள், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய் செல்லும் மற்றும் சொத்து உறவுகள் குறித்த கேள்விகள், வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லவதானால் எந்த வர்க்கம் சமூகத்தை நடத்த வேண்டும் என்கிற கேள்விகள் உள்ளடங்கிய மற்றும் ஒன்றுபடுத்தப்பட்ட வடிவம் அரசியலே ஆகும். இன்று ஒரு முனையில் தொழிலாள

வர்க்கமும் சோசலிசமும், மறுமுனையில் முதலாளித்துவ செல்வமும் அதன் வக்காலத்துவாதிகளும் இருதுருவங்களாக நிற்பதையே அர்த்தப்படுத்துவது அரசியலே ஆகும்.

முரண்பாடான முறையில், "அரசியல் கலப்பின்மை" என்கிற கலோகம் தான், நடப்பு அரசியலையும் சமூகக் கட்டமைப்பையும் பாதுகாக்கும் வழிமுறையாக இருக்கின்றது. எதிர்ப்பு காட்டுகிற, சோசலிச அரசியலை நிராகரிப்பதென்பது, நடப்பு அரசியலை, ஜனநாயகக் கட்சியின் அரசியலை, இற்றுப் போன முதலாளித்துவ ஆதரவு அரசியலை நடைமுறையில் பாதுகாப்பதாகும். "வோல் ஸ்ட்ரீட்டை ஆக்கிரமிப்பு இயக்கத்தில் பொதிந்துள்ள கோய் ஒருநாள் வாக்குச்சீட்டுப் பெட்டியிலோ அல்லது சட்டத்திலோ தனக்குரிய வடிகாலைக் காணும் என்று நம்புவோம்" என்று நேஷன் தலையங்கம் முடிகிறது. வோல் ஸ்ட்ரீட்

**வோல் ஸ்ட்ரீட்
ஆர்ப்பாட்டங்களில்
தொழிற்சங்கங்கள்
தலையீடு செய்கின்றன
என்றால், அதற்குக்
காரணம், ஜனநாயகக்
கட்சிக்கு வெளியிலும்
மற்றும் அழிந்து
கொண்டிருக்கிற தங்களது
சொந்த கட்டமைப்புக்கு
வெளியிலும் ஒரு பரந்த
மக்கள் இயக்கம் எழுந்து
விடுமோ என்கிற அச்சம்
தான்.**

எதிர்ப்பு இயக்கத்தை அப்படியே கொத்தாக 2012 இல் ஓபாமாவை மீண்டும் தேர்வு செய்வதற்கான ஆதரவு இயக்கமாக மாற்றுவது தான் நேஷன் பத்திரிகையின் மிக விருப்பமான எண்ணமாக இருக்கிறது. அப்படி நடந்தால் அது இந்த இயக்கத்தின் அவமானகரமான மரணமாக இருக்கும்.

ஜனநாயகக் கட்சி மற்றும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ளவர்களின் ஒரு பக்கத்தையே சர்வதேச சோசலிச அமைப்பு (ஐ.எஸ்.ஓ.) குறிக்கின்றது. அது முதலாளித்துவ ஆதரவு அரசியலை சோசலிச வார்த்தைஜாலத்தைக் கொண்டு அலங்கரிக்கின்றது. நடப்பு சூழ்நிலையில், ஆர்ப்பாட்ட இயக்கத்தை ஏ.எஃப்.எல்.சி.ஐ.ஓ. மற்றும் ஏனைய தொழிற்சங்க அமைப்பின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வர உதவவதன் மூலமாக அந்த இயக்கத்தை மூச்சடைக்கச் செய்வதற்கு ஐ.எஸ்.ஓ. முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இது அரசியல் குற்றவியல் தன்மை படைத்த ஒரு கொள்கையாகும். தமது தேசியவாதம், வர்க்கக்

கூட்டு மற்றும் தொழிலாள வர்க்கத்தை ஜனநாயகக் கட்சியினருக்கு கீழ்ப்படியச் செய்வதன் ஊடாக, இந்த தொழிற்சங்கங்கள் இன்று அமெரிக்க வெகுஜனங்கள் முகங்கொடுக்கின்ற சூழ்ச்சிகளுக்கு முழுப் பொறுப்பானவையாக இருக்கின்றன.

ஆலை மூடல்கள், சமூக வேலைத்திட்டங்களை அழித்தல், ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதல், மத்திய கிழக்கு மற்றும் மத்திய ஆசியாவில் முடிவற்ற போர் கொள்கைகள் என தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீதான எந்தவொரு தாக்குதலையும் ஏ.எஃப்.எல்.சி.ஐ.ஓ. எதிர்க்கவில்லை. வாகன உற்பத்தித் துறையிலும் மற்ற துறைகளிலும், நன்கு வருவாய் பெறும் தொழிற்சங்க நிர்வாகிகள் தங்களது வருவாயில் ஒரு பைசாவைக் கூட இழக்காத அதே சமயம், ஊழியர்களின் ஊதியங்கள் மற்றும் நலத் திட்டங்களில் மிருகத்தனமான வெட்டுக்களைத் திணிக்க உதவியுள்ளனர்.

அக்டோபர் 5 அன்று "வோல் ஸ்ட்ரீட்டுக்கு எதிராக பொதுவான நிலைப்பாட்டை உருவாக்குவது" என்ற தலைப்பில் வெளியான ஐ.எஸ்.ஓ./சோசலிஸ்ட் தொழிலாளர் தலையங்கம், "ஒழுங்கமைந்த தொழிலாளர்கள் வோல் ஸ்ட்ரீட் உள்ளமர்வு போராட்டங்களின் பக்கம் இறங்குவது" வரவேற்கத்தக்க உண்மை என்கிறது. "பெரிய தொழிற்சங்கங்கள் இதற்குள் நுழைவது, வோல் ஸ்ட்ரீட் உள்ளமர்வு இயக்கம் அதன் சமூக வேர்களை ஆழப்படுத்துவதற்கான சாத்தியத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது" என்னும் அதன் அடுத்த கூற்று ஒட்டுமொத்தமான பொய்யாகும். இன்று பணக்கார நிர்வாகிகளின் மூலம் நடத்தப்படும் அமெரிக்க "தொழிற்சங்கங்கள்", பெருநிறுவனங்கள் மற்றும் செல்வந்தர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வணிக அமைப்புகளாக இருக்கின்றன. அவற்றின் பங்கேற்பு, இயக்கத்தின் "சமூக வேர்களை" ஆழப்படுத்துவதல்ல, மாறாக அந்த வேர்களை நிலத்தில் இருந்து பிடுங்கியெறிவதற்கான ஒரு முயற்சியே ஆகும்.

ஐ.எஸ்.ஓ. அறிக்கை, ஏ.எஃப்.எல்.சி.ஐ.ஓ. மற்றும் நடப்பு தொழிற்சங்கங்களை கொண்டாடுகிறது. வோல் ஸ்ட்ரீட் ஆர்ப்பாட்டங்களை வழிமொழிந்தமைக்காக அமெரிக்கா வெங்கிலுமான பல்வேறு தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் தொழிற்சங்க நிர்வாகிகளை இது பாராட்டுகிறது. சிவப்பு எதிர்ப்பு மற்றும் கம்யூனிச விரோத நடவடிக்கைகளுக்கு நெடுங்காலமாய் ஒரு கோட்டையாய் இருந்து வருகின்ற, கடந்த 30 வருட காலத்தில் தனது உறுப்பினர்களுக்குள்ளேயே பாரபட்சமான வகையில் பாரிய வெட்டுகளையும் சலுகைகளையும் திணிக்கின்ற உருக்கு தொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைவரான வியோ கெரார்டும் இந்த பாராட்டைப் பெற்றவர்களில் இடம்பெறுகிறார். தனது தொழிற்சங்கத் தலைமை "வோல் ஸ்ட்ரீட் உள்ளமர்வு இயக்கத்தின் பக்கம் நிற்கிறது என்றும் அதனை உறுதியாக ஆதரிக்கிறது" என்றும் கெரார்டு அறிவிக்கிறார் என்றால், ஒருவர் முதுகுக்குப் பின்னால் ஒரு பெரிய, கூர்மையான கத்தியால் குத்தப்படுவதை

எதிர்பார்ப்பது அவசியமாகும்.

மிக முக்கியமாக, ஐ.எஸ்.ஓ.வின் socialistworker.org தளத்தில், அக்டோபர் 6 அன்று பதிவிடப்பட்ட ஒரு கட்டுரை ("வோல் ஸ்டீட்-ஓட்டுக்கு எதிரான ஒற்றுமை"), பாப் மாஸ்டரின் உரையை மேற்கோளிடும் கட்டுரைகளை அமெரிக்க தொழிலாளர் துறை தொழிலாளர்கள் (CWA) அமைப்பின் டிஸ்ட்ரிக்ட் 1ன் சட்ட/அரசியல் இயக்குநராக இருக்கும் இவர், இப்போது தான் வெரிசான் தொழிலாளர்கள் மீதான மனச்சாட்சியற்ற முன்கண்டிராத காட்டிக் கொடுப்பில் இருந்து திரும்பி வந்திருக்கிறார். அங்கு அவருக்கு செவிமடுத்துக் கொண்டு நின்ற ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களிடம், "உங்களைச் சுற்றிப் பாருங்கள், இப்படித் தான் ஜனநாயகம் இருக்கிறது," என்று அவர் கூறினார்.

ஆகஸ்ட் மாதத்தில், வெரிசானில் CWA வேலைக்குத் திரும்புவதற்கு முடிவெடுத்து சரணாகதியடைந்ததை நியாயப்படுத்தி மாஸ்டர் கூறியதை அசோசியேட்டட் பிரஸ் வெளியிட்டிருந்தது. தனது சங்க உறுப்பினர்கள் "வேலைக்குத் திரும்புவதில் அளவில்லாத மகிழ்ச்சி கொண்டதாக" அவர் கூறியிருந்தார். சில்லறைச் சலுகைகளைப் பெறுவது, எதிர்ப்பு உறுப்பினர்கள் மீது வேலை வெட்டுக்களைத் திணிப்பது என்ற வகையிலேயே CWA இல்

"ஜனநாயகம் காணப்படுகிறது".

இந்த மதிப்பீழ்ந்து போன துரோகத்தனமான ஆசாமிகளுக்கு "இது" நம்பகத்தன்மையை வழங்குவதும் அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வளிப்பதுமான வேலையைத் தான் ஐ.எஸ்.ஓ. செய்து கொண்டிருக்கிறது.

வோல் ஸ்டீட் ஆர்ப்பாட்டங்களில் தொழிற்சங்கங்கள் தலையீடு செய்கின்றன என்றால், அதற்குக் காரணம், ஜனநாயகக் கட்சிக்கு வெளியிலும் மற்றும் அழிந்து கொண்டிருக்கிற தங்களது சொந்த கட்டமைப்புகளுக்கு வெளியிலும் ஒரு பரந்த மக்கள் இயக்கம் எழுந்து விடுமோ என்கிற அச்சம் தான்.

ஆர்ப்பாட்டங்களை வழிமொழிந்து ஏ.எஃப்.எல்.-சி.ஐ.ஓ. வெளியிடும் கட்டுரைகளில் ஜனநாயகக் கட்சி, ஓபாமா அல்லது முதலாளித்துவம் ஆகிய எந்தப் பெயரும் இருப்பதில்லை. ஏ.எஃப்.எல்.-சி.ஐ.ஓ. தலைவரான ரிச்சர்ட் டூம்கா கூறி இருப்பதைப் பாருங்கள்: "வோல் ஸ்டீட் உள்ளமர்வு இயக்கம் நாட்டின் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் தங்களுக்குக் காப்பேசவில்லை என்று நம்பிக்கையிழந்து விட்ட மில்லியன்கணக்கான அமெரிக்கர்களின் மனதையும் உணர்வையும் பற்றியுள்ளது. வோல் ஸ்டீட்டைப் பொறுப்பாக்கி நல்ல வேலைகளை உருவாக்கச் செய்வதற்கான

ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களின் தீர்மானத்தில் நாங்கள் அவர்களுக்கு ஆதரவளிக்கிறோம்."

இந்த அறிக்கை ட்ரம்ஸ்காவை எதற்கும் பொறுப்பாக்கவில்லை. இது எதந்தவிதத்திலும் ஓபாமா மற்றும் ஏனைய ஜனநாயகக் கட்சியினரை ஆதரிக்கும் தொழிற்சங்கங்களின் கொள்கையை கைவிடுவதை குறிக்கவில்லை. "நல்ல வேலைகளை உருவாக்குவதற்காகப் போராடுவது" என்றால் அது சீனா மற்றும் அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தின் ஏனைய போட்டியாளர்களுக்கு எதிராக தேசிய மொலிதிக் உணர்வை உகப்பி விடுவதே என்றும், மலிவிலும் மலிவான உத்தியங்களைத் திணிப்பதன் மூலம் அந்தப் போட்டியாளர்களை வென்றால் அமெரிக்காவில் வேலைகள் "நிலைத்து நிற்கும்" என்றும் ஏ.எஃப்.எல்.-சி.ஐ.ஓ பொருள்விளக்கம் தருகிறது.

மோசடிப் பேர்வழிகள் மற்றும் ஆள்மாறாட்டப் பேர்வழிகளை ஓரங்கட்டி ஒருவரின் உண்மையான நண்பர்களையும் கூட்டாளிகளையும் அடையாளம் காண்பது என்பது அரசியல் வாழ்வில் மிக முக்கியமான அன்றாடப் பணியாக இருக்கிறது. புரட்சிகர சாத்தியம் கொண்ட, வோல் ஸ்டீட் ஆர்ப்பாட்ட இயக்கத்தின் இருதயத்தை வெட்டியெடுக்கும் நோக்கத்துடனேயே நேஷன் மற்றும் ஐ.எஸ்.ஓ. அதில் தலையீடு செய்கின்றன.

அமெரிக்காவில் செல்வமும் வறுமையும்

ஜோசப் கிஷோர்
23 செப்டெம்பர் 2011

இந்த வாரம் வெளிவந்துள்ள இரு அறிக்கைகள், அமெரிக்காவில் அதிர்ச்சிதரும் வகையில் பெருகும் சமூக சமத்துவமின்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. வரலாற்றில் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு செல்வம் ஒரு சிலரின் கரங்களில் குவிந்திருப்பதன் பின் விளைவு, 1930களில் பெரு மந்தநிலைக்குப் பின்னர் காணப்பட்டிராத அளவு பெருமூள்மை மக்களின் வறுமையாகும்.

புதன் அன்று போர்ப்ஸ் சஞ்சிகை ஒவ்வொரு ஆண்டும் அது வெளியிடும் 400 மிகப் பெரும் அமெரிக்கச் செல்வந்தர்களின் பட்டியலை வெளியிட்டது. இவர்களுடைய மொத்த சொத்துக்களின் நிகர மதிப்பு 1.53 டிரில்லியன் டொலர் அளவு உயர்ந்ததாகும். கடந்த ஆண்டை விட இது 12 வீதம் உயர்ந்துள்ளது. இப்பட்டியலைத் தயாரிப்பதற்கு, குறைந்த பட்சம் 1.05 டிரில்லியன் டொலர்கள் செலவிட நேர்ந்தது. அதுவே ஒரு அமெரிக்க மத்தியதர இல்லத்தின் நிகர மதிப்பைப் போல் பத்தாயிரம் மடங்கு அதிகம் ஆகும்.

இப்பட்டியலின் உயரிடத்தில் சில வழமையான பெருநிறுவன நிர்வாகிகள் மற்றும் வோல் ஸ்டீட் ஊக வணிகர்கள் இருந்தனர். மைக்ரோசாப்ட் தலைமை நிர்வாக அதிகாரி பில் கேட்ஸ், தனியார் முதலீட்டு நிதிய மோலாளர் வாரன் பஃபே, ஒரேக்கிள் உயரதிகாரி லரி எல்விசன், வால்மார்ட்டின் சொந்தக்காரர்களான வால்டன் குடும்பம் உட்பட மேலும் பலர் இதில்

உள்ளனர்.

இவர்களில் பில் கேட்ஸின் செல்வம் கடந்த ஆண்டில் 54 பில்லியன் டொலரில் இருந்து இந்த ஆண்டு 59 பில்லியன் டொலர் வரை உயர்ந்துள்ளது. வாரன் பஃபே 39 பில்லியன் டொலர் மற்றும் லரி எல்விசன் 33 பில்லியன் டொலர் என்றளவிலும் மற்றும் வால்டன் குடும்பம் 20.9 பில்லியனில் இருந்து 25 பில்லியன் டொலர் வரையும் செல்வத்தை உயர்த்திக்கொண்டுள்ளனர்.

இதில் குறிப்பிடத்தக்க உண்மை என்னவெனில், பெரும்செல்வந்தர்கள் பட்டியலில் மிக அதிக பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுள்ளவர்கள் துறைசார் "முதலீட்டாளர்கள்" ஆவர். அதாவது, நிதியச் சந்தைகளில் ஊகவணிகம் நடத்துவதை முதல் தொழிலாக கொண்ட தனிநபர்கள். இப்பட்டியலில் உற்பத்தித்துறையில் ஈடுபடுபவர்களின் எண்ணிக்கை 4 ஆகும். இதனுடன் ஒப்பிடுகையில் ஊக வணிகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் 96 பேர் ஆவர்.

இச்சமூக அடுக்கின், சமூகம் முழுவதும் அது கொண்டுள்ள முற்றிலும் ஒட்டுண்ணித்தனத் தன்மைக்கு, தனியார் முதலீட்டு நிதிய மோலாளர் ஜோன் போல்சன் ஒரு மாதிரி ஆவார். பட்டியலில் 17வது இடத்தில் உள்ள இவருடைய சொத்து 15.5 பில்லியன் டொலர்கள் ஆகும். "போல்சன் புதிர்" பற்றி போர்ப்ஸ் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது - போல்சனுடைய சொந்தச் சொத்துக்கள் 25 வீதம் அதிகரித்துள்ளன. ஆனால் அவர் செயல்படுத்தும் முக்கிய தனியார் முதலீட்டு

நிதியின் சொத்து மதிப்பு 30 வீதம் குறைந்துவிட்டது. பாங்க் ஆப் அமெரிக்கா இன்னும் பிற பங்குகளில் மோசமான பந்தயங்களைக் கட்டியதே அதற்கு காரணம் ஆகும். கடந்த ஆண்டு போல்சனின் தனிப்பட்ட வருமானம் 4.9 பில்லியன்களாகும்.

நிதிய அமைப்புமுறையில் டிரில்லியன் கணக்கான டாலர்கள் உட்செலுத்தப்பட்டதின் நேரடி விளைவாக இந்த அடுக்கின் செல்வம் பெருகுகின்றது. இதற்கு ஓபாமா நிர்வாகம் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்டது. பல தலைமுறைகளாகக் காணப்பட்டாத மிகப் பெரிய உலகப் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு வழிவகுத்த அட்டூழியும் நிறைந்த ஊக வணிகம் நடைபெற்று மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், ஊக வணிகர்கள் முன் எப்பொழுதையும் விடவும் சிறப்பாகச் செயல்படுகின்றனர்.

ஒருபுறம் பரந்த செல்வம், மறுபுறம் வெகுஜன வறுமையை உக்கிரமாக்கியுள்ளது. வியாழன் அன்றே, அமெரிக்க குடிசனமதிப்பீட்டு அமைப்பு வறுமை, வருமானம் மற்றும் நாட்டின் பல துறைகள் குறித்து தனது "அமெரிக்கச் சமூக அளவை" என்னும் விரிவான அறிக்கையை வெளியிட்டது. முக்கிய நாடுகள், நகரங்கள் ஆகியவை பற்றிய விவரங்கள் இதில் அடங்கியிருந்தன.

வியாழக்கிழமை வந்த அறிக்கை, இம்மாதம் முன்னதாக வெளியிடப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களைத் தொடர்கிறது. அதில் வறுமையில் வரலும் அமெரிக்கர்களின் எண்ணிக்கை காட்டப்பட்டுள்ளது. வறுமையின்

9/11 தாக்குதலின் 10 வருடங்களுக்குப் பின்னர்

பில்வான் ஓகன்
12 செப்டெம்பர் 2011

செப்டெம்பர் 11 தாக்குதல் சம்பவத்தின் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவானது எதிர்மார்த்த வகையில் அமெரிக்க மக்களின் விமர்சனரீதியான சுயசிந்தனை உணர்வுகளை தேய்ந்து போகச் செய்வதற்கும் அச்சம்பவத்தின் பேரில் கடந்த தசாப்தத்தில் செய்யப்பட்ட குற்றங்களை நியாயப்படுத்துவதற்கும் அமெரிக்க ஆளும் உயரடுக்கும் ஊடகங்களும் தமக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக்கொண்டன.

ஆயினும் இந்த முயற்சிகள் எல்லாம் பயனற்றதாகி வருகின்றன என்ற ஒரு உணர்வு பரவலாக தென்படக் கூடியதாக இருக்கிறது. அமெரிக்க வாழ்வின் மற்ற எல்லா அம்சங்களையும் போலவே, 9/11 சம்பவத்துக்கான உத்தியோகபூர்வ நினைவுநாள் நிகழ்ச்சிகள், மக்களின் உண்மையான கவலைகளுடன் எவ்வித தொடர்புமற்ற, ஒரு சம்பிரதாய தன்மையையே கூடுதலாய் கொண்டிருந்தன.

பத்து வருடங்களுக்கு முன் செய்யப்பட்ட இந்த படுபயங்கர குற்றத்தில் உயிரிழந்த மூவாயிரம் பேரின் உயிர்களுக்கு மரியாதை செய்யப்பட வேண்டும், உயிர் பிழைத்தவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அது இந்த துயரகரமான மாணங்களை மீண்டும் மீண்டும் மிகத் துஷ்ட நோக்கங்களுக்கு கரண்டிச் கொள்வதில் இருந்து முழுக்க வேறுபட்ட ஒன்றாகும்.

தாக்குதல் நடந்த சில மணி நேரங்களில், செப்டெம்பர் 12, 2001 அன்று வெளியிடப்பட்ட ஒரு அறிக்கையில், "ஆளும் உயரடுக்கின் பூகோள அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நலன்களை தேடி போரில் இறங்குவதை நியாயப்படுத்துவதற்கும் அங்கீகரிப்பதற்கும் அரசியல் ஸ்தாபகம் இவற்றைப் பற்றிக் கொள்ளும்" என உலக சோசலிச வலைத் தளம் எச்சரித்தது. என்ற இந்த மதிப்பீடு முழுமையாக ஊர்ஜிதமானது.

இந்த ஆண்டின் நினைவுநாளில் ஜோர்ஜ் டபிள்யூ புஷ், டொனால்ட் ரம்ஸ்பீல்ட் ஆகியோர் பிரதானமாக பங்கேற்றமை ஒரு அச்சுறுத்தலான தன்மையை கொடுத்தது. இவர்கள் இரண்டு பேருமே போர்க்குற்ற குற்றச்சாட்டுகளின் பேரில் கைது செய்யப்படுவார்கள் என்ற அச்சத்தில் அமெரிக்க மண்ணை விட்டு வெளியேறவே முடியாது, என்று கூறும் அளவுக்கு 9/11க்குப் பின்னர் நடந்த குற்றங்கள் மற்றும் பயங்கரங்களுக்கு இருவரும் மிகவும் நோடியாகப் பொறுப்பாளர்கள்.

பத்தாவது ஆண்டு நிறைவில் நாம் காணும் மிகப் பெரிய பிரச்சினை என்னவென்றால், அமெரிக்க மக்கள் 9/11 தொடங்கி பத்தாண்டு காலமாக பேரழிவான போர்கள், அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகள் சீரழிந்தமை, சமூகச் சீரழிவு மற்றும்

பொருளாதார நெருக்கடிகள் என மிகக் கசப்பான அனுபவங்களை கடந்து வந்திருக்கின்றனர்.

புதிய பயங்கரவாத அச்சுறுத்தல்களைக் காட்டி மக்களைப் பயமுறுத்தி வைப்பதற்கு அரசியல் ஸ்தாபகம் சிறந்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டமை, இந்த நினைவுதினத்தை ஒட்டி மிக அதிகமான பாதுகாப்பு கெடுபிடிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதில் இருந்து வெளிப்பட்டது. ஆயினும் மக்களில் மிகப் பெரும்பான்மையினர் தங்களுக்கு அமெரிக்க ஆளும் உயரடுக்கினாலும் அரசாங்கத்தாலும் என்ன நேருமோ என்பது குறித்தே பன்மடங்கு அச்சத்துடன் உள்ளனர். வேலை போய் விடுமோ, வீடுகள் போய் விடுமோ மற்றும் முக்கியமான சமூக நலன்புரி திட்டங்கள் அழிக்கப்படுமோ என்ற தொடர்ச்சியான டீதிக்கு உழைக்கும் மக்கள் முகங்கொடுத்து வருகின்றனர்.

9/11 எப்படி "நம் அனைவரையும் ஒன்றாய் கொண்டுவந்தது" என்பதைப் பிரகடனம் செய்யும் கட்டுரைகளையும் தலையங்கங்களையும் ஊடகங்கள் இறைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற அதே சமயம், ஆரம்பத்தில் இருந்தே வர்க்கப் பிளவுகள் காணக்கூடியதாகவே இருந்தன. இரட்டைக் கோபுரத்தின் அழிப்பு ஏற்படுத்திய பொருளாதாரச் சரிவு, நூறாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு அவர்களின் வேலைகளை இழக்கச் செய்து, நியூ யோர்க்கின் வீடல்லாதோரின் தங்குமிடங்களை நிரம்பி வழியச் செய்தது. ஆனால் தலைமை நிர்வாக அதிகாரிகளோ இந்த தாக்குதல்கள் இலாபங்கள் குவிப்பில் பாதிப்பு ஏற்படுத்தாத திருப்பதை உறுதி செய்து கொண்டனர். மிகவும் அடிமட்ட விலைகளில் பங்குகளை வாங்கி மில்லியன்களைக் குவிக்க அவர்கள் இந்த துயர சம்பவத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

இந்தப் பேரழிவின் போது உடனடியாக விரைந்து வந்து செயலாற்றி தீயை அணைக்கப் போராடியவர்களும் மற்றவர்களும் இப்போது புற்றுநோய் மற்றும் பிற உடல்நலக் குறைபாடுகளுக்கு முகங்கொடுத்து மருத்துவச் சிகிச்சைக்காக அல்லாத தள்ளப்பட்டிருக்கின்ற அதேசமயத்தில், உலக வர்த்தக மைய வணிக உரிமையாளர்களுக்கு கொழுத்த இலாபங்களை உறுதி செய்வதற்கு பாரிய மானியங்கள் கையளிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

9/11 ஐச் சுற்றி கதைகளைப் புனைய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், மக்களில் பெரும் பகுதியினர் அன்று என்ன நடந்தது என்பது பற்றிய அரசாங்கத்தின் உத்தியோகப்பூர்வக் கதையை நம்புவதாக இல்லை. அந்த துயரத்தை அன்று எதிர்கொண்ட நியூயார்க் மக்களில் அரைவாசிக் குழுவான மக்கள், அரசாங்கம் ஓரளவேனும் 9/11 தாக்குதல்கள் குறித்து முன் கூட்டியே அறிந்திருந்தது எனவும் அவர்கள் திட்டமிட்டு

அதனை நடக்க அனுமதித்தனர் எனவும் நம்புவதாக கருத்துக்கணிப்புகள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. தாக்குதல்கள் நடந்த அதே நியூயோர்க்கில் தான் அவற்றின் பேரில் போர்கள் நடத்தப்படுவதற்கு எதிராக மனபெரும் எதிர்ப்பும் நிலவுகிறது என்பதும் அதே அளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

இந்த சம்பவங்கள் அனைத்தும் இன்னும் இரகசியத்தாலும் மூடிமறைப்புகளாலும் குழப்பப்பட்டுள்ளன. 2004ல் தனது அறிக்கையை விநியோகித்த 9/11 ஆணைக்குழுவின் ஆவணங்கள் - இந்த ஆவணங்கள் கணமள வகையில் திருத்திய வடிவத்தில் என்றாலும் பொதுமக்களின் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டியவை - தேசியக் காப்பகத்தில் தொடர்பற்றும் மூடி வைக்கப்பட்ட நிலையிலேயே இருப்பதாக சென்ற வாரம் தகவல்கள் வெளியாயின.

எப்படியிருந்தாலும் அந்த ஆணைக்குழுவிற்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த வேலை, இந்த தாக்குதல்கள் மற்றும் அவற்றின் முன் தயாரிப்புகள் குறித்த ஒரு புறநிலை ஆய்வை மேற்கொள்வது அல்ல, மாறாக அமெரிக்க உளவுத்துறை அமைப்பினுள் இந்த தாக்குதல் குறித்து முன்பே தெரிந்திருந்த சக்திகள் அவற்றுக்கு உந்தையாக இருந்தன என்பதற்கான ஆதாரங்களை ஒன்றுகூடி மூடிமறைப்பது தான்.

இந்தத் தாக்குதல்களில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தவர்களில் ஏராளமானவர்கள் 9/11 க்கு முந்தைய இரண்டு ஆண்டு காலமாகவே சி.ஐ.ஏ. மற்றும் எஃப்.பி.ஐ.யின் கடுமையான கண்காணிப்பிற்கு இலக்காகியிருந்தவர்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். சென்ற மாதத்தில் வெளியான ஒரு நேர்காணலில், வெள்ளை மாளிகையின் முன்னாள் தீவிரவாத தடுப்பு பிரிவின் தலைமை ஆலோசகரான ரிச்சார்ட் கிளார்க், தாக்குதல் நடப்பதற்கு வெகு முன்னதாகவே இந்த விமானக் கடத்தல்காரர்களில் இரண்டு பேர் அமெரிக்காவில் நுழைந்திருந்த விடயம் சி.ஐ.ஏ.க்கு நன்கு தெரியும் என்றும், அவர்கள் அத்தகவலை பிற உளவுத்துறை அமைப்புகளுக்கு தெரியப்படுத்தாமல் திட்டமிட்டு மறைத்து விட்டனர் என்றும் குற்றம்சாட்டியிருந்தார்.

ஒரு விடயம் நிச்சயம். தாக்குதலுக்குப் பிந்தைய இந்தப் பத்து வருடங்களில், அம்பலத்துக்கு வந்த அமெரிக்க வரலாற்றின் மிகப் பேரழிவான உளவுத்துறை மற்றும் பாதுகாப்புத் துறையின் தோல்வி ஒன்றிற்கான குற்றச்சாட்டின் பேரில் அமெரிக்க உளவுத்துறை வட்டாரங்களிலோ, இராணுவத்திலோ அல்லது ஜோர்ஜ் புஷ் அல்லது பில் கிளிண்டன் நிர்வாகங்களைச் சேர்ந்தவர்களிலோ இருந்து ஒரு மனிதரும் கூட பதவியிறக்கப்படவில்லை அல்லது வேறு எவ்விதமாகக்கூட குற்றஞ்சாட்டப்படவில்லை. யாரையேனும் ஒருவரைப் பொறுப்பாக்கினால், அது அவர் பதில்

கேள்விகள் கேட்க வழிவகுத்து, அதன் மூலம் அரசும் உடந்தையாய் இருந்ததற்கான அதிரவைக்கும் ஆதாரத்தை வெளிக்கொண்டுவிட அச்சுறுத்தும் என்ற தவிர்க்கமுடியாத முடிவிற்கு ஒருவர் வரமுடியும்.

9/11 என்ன தேவைகளுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டது?

9/11 "எல்லாவற்றையுமே மாற்றி விட்டதாக" மீண்டுமொரு முறை அமெரிக்க மக்களிடம் சொல்லப்படுகிறது. உண்மை என்ன வென்றால் அதற்குப் பின்னர் அமுல்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளும் நடவடிக்கைகளும், அந்த தாக்குதல் நடப்பதற்கு குறைந்தபட்சம் ஒரு தசாப்தம் முன்பிருந்தே தயாரிப்பு செய்யப்பட்டு வந்தது என்பது தான்.

1991 டிசம்பரில் சோவியத் ஒன்றியம் கலைக்கப்பட்டதானது உலகின் ஒட்டுமொத்த "அதி உயர் சக்தியாக" தன்னை பிரகடனம் செய்து கொண்ட அமெரிக்காவுக்கு உலக மோதல்களை உறுதிசெய்ய பிரம்மாண்டமான வாய்ப்பினைத் திறந்து விட்டிருந்தது. பனிப் போரினால் அமெரிக்க இராணுவவாதத்திற்கு இருந்த கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் நொருங்கிப் போயின, அமெரிக்காவின் உலகளாவிய பொருளாதார நிலை தொடர்ந்து வீழ்ந்து கொண்டே சென்ற நிலையைச் சரிசெய்வதற்கான ஒரு உகந்த வழியாக, அமெரிக்க ஆளும் உயரடுக்கின் ஆதிக்கம் செலுத்தும் பிரிவினர் அமெரிக்காவின் சவாலற்ற இராணுவ மோதல்களை பயன்படுத்த முயற்சிக்கும் நிலை தோன்றியது.

1997ல் ஸ்பிக்ஸ் பிடெசென்ஸ்கி (காட்ரின் தேசியப் பாதுகாப்பு ஆலோசகராக இருக்கையில் ஆப்கானிஸ்தானில் சோவியத் ஆதரவுடனான ஆட்சிக்கு எதிராக இஸ்லாமிய முஜாகிதீன் அமைப்பினால் நடத்தப்பட்ட சிஐஏ ஆதரவுப் போருக்குப் பிரதான திட்டம் வகுத்தல் நிபுணரே இவர் தான்) யூரோ ஏசியாவில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் மோதல்கள் சக்தியாக ஆக வேண்டியுள்ளதற்கும் எந்த பிராந்தியப் போட்டியாளரும் எழுவுவதை அது தடுக்க வேண்டியதற்குமான மூலோபாயக் கட்டாயத்தை வெளிவரை செய்து காட்டினார். அந்த வகையில் அமெரிக்க மக்களின் "ஜனநாயக உள்நாட்டினர்" அமெரிக்க இராணுவப் படையின் தீவிரப் பயன்பாட்டிற்கான ஒரு தடையாக இருந்ததாக அவர் The Grand Chessboard (பெரும் சதுரங்கம்) என்னும் தனது புத்தகத்தில் எச்சரித்தார். "சொந்த நாட்டில் பாதுகாப்பாக இருப்பதாக நினைக்கும் மக்களின் எண்ணத்திற்கு ஒரு திடீர் அச்சுறுத்தல் அல்லது சவால் எழுதின்ற நிலைமைகளின்" கீழ் மட்டுமே இந்தப் பிரச்சினையானது வெல்லப்பட முடியும் என்று அவர் ஆலோசனையளித்தார்.

9/11 அத்தகைய ஒரு "திடீர் அச்சுறுத்தல் அல்லது சவாலையே" வழங்கி, குறைந்தபட்சம் நியூயோர்க் மற்றும் வாஷிங்டன் மீதான தாக்குதல்களுக்குப் பதிவு கொடுப்பதன் பேரில் தற்காலிகமாகவேனும் இராணுவ நடவடிக்கை

மேற்கொள்வதற்கு மக்கள் ஆதரவை உருவாக்கியது.

முதல் போர் ஆப்கானிஸ்தானில், முன்னதாக எந்த தலிபான் அரசாங்கம் அதிகாரத்துக்கு வர அமெரிக்கா ஆதரவளித்ததோ, அதே தலிபான் அரசாங்கத்தை கவிழ்க்க, தொடங்கப்பட்டது. போர் தொடங்கி சுமார் 10 வருடங்களுக்குப் பிறகு, 10,000 அமெரிக்கத் துருப்புகள் இன்னும் அந்நாட்டில் தான் இருக்கின்றன. இத்தனைக்கும் அங்கு அல் குவேய்தா கணிசமான அளவில் இல்லை என்பதை அமெரிக்க அதிகாரிகளே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். உலகின் நிச்சயமான எண்ணெய் கையிருப்புகளில் சுமார் 20 சதவீதமும் அதன் எரிவாயு கையிருப்புகளில்

முழுமையாகக் குற்றமயமாகிக் கொண்டிருக்கும் அமெரிக்க வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் ஆரம்ப மைல்கற்கள் தான் இந்த நிகழ்வுகள். அமெரிக்காவின் வலிந்து தாக்கும் போர்கள் ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான ஈராக்கியர்களின் உயிர்களையும், ஆப்கானிஸ்தானில், பாகிஸ்தானில் மற்றும் இப்போது லிபியாவில் ஆயிரமாயிரக்கணக்கிலான மக்களின் பலியெடுத்திருக்கிறன.

எட்டில் ஒரு பகுதியும் கொண்டிருக்கக் கூடிய காஸ்பியன் படுகையின் அருகில் ஒரு மூலோபாய முகப்பதனத்தினை ஆப்கானிஸ்தான் வழங்குகிறது.

ஆப்கானிஸ்தான் போரைத் தொடர்ந்து 2002 இல் புஷ் விநியோகித்த தேசியப் பாதுகாப்பு மூலோபாயம் வந்தது. தனது நலன்களுக்கு ஆபத்து விளைவிக்கக் கூடியதாக தான் கருதும் எந்த நாட்டிற்கு எதிராகவும் "முன்கூட்டிய" போர் தொடுக்கும் உரிமை அமெரிக்காவுக்கு இருப்பதாக அது கூறிக் கொண்டது. எந்த வலிந்து தாக்கும் போர் நூரென்பேர்க் நீதிமன்றங்களால் வெளிப்படையாக மறுதலிக்கப்பட்டிருந்ததோ, எந்த வலிந்து தாக்கும் போர் நாஸிக்களுக்கு எதிரான பிரதான போர்க்குற்ற குற்றச்சாட்டின் சாரமாக இருந்ததோ, அந்தே வலிந்து தாக்கும்

போரைத் தொடுப்பதற்கான உரிமம் தான் உண்மையில் இந்த மூலோபாயம்.

2003ல், உலகின் இரண்டாவது பெரிய நிச்சயமான எண்ணெய் கையிருப்புகளை வைத்திருக்கும் ஈராக்கில் ஆட்சி மாற்றத்திற்காக ஆத்திரமூட்டப்படாமலேயே போர் தொடுக்கப்பட்டு இந்த தத்துவம் நடைமுறைக்கு கொண்டுவரப்பட்டது. ஈராக்குடன் அல்கொய்தாவுக்கு இல்லாத உறவுகளைப் புனைந்து கூறியும், "பேரழிவு ஆயுதங்கள்" இருப்பதாகப் பொய்களைக் கூறியும் இந்தப் போர் நியாயப்படுத்தப்பட்டது.

முழுமையாகக் குற்றமயமாகிக் கொண்டிருக்கும் அமெரிக்க வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் ஆரம்ப மைல்கற்கள் தான் இந்த நிகழ்வுகள். அமெரிக்காவின் வலிந்து தாக்கும் போர்கள் ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான ஈராக்கியர்களின் உயிர்களையும், ஆப்கானிஸ்தானில், பாகிஸ்தானில் மற்றும் இப்போது லிபியாவில் ஆயிரமாயிரக்கணக்கிலான மக்களின் உயிர்களையும் பலியெடுத்திருக்கிறன.

சித்திரவதையும் படுகொலையும் அரசுக் கொள்கையாக பகிரங்கமாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு முன்னெப்போதையும் விட அருவெறுப்பூட்டும் நடவடிக்கைகளுக்குள் இறங்கியதும், அத்துடன் குவாண்டானாமோ, அபு கரிப், பக்ராம் விமானத் தளம் மற்றும் சிமிகி இன் "மறைமுக தளங்களில்" நிகழ்த்தப்படும் காட்டுமிராண்டித்தன நடைமுறைகள் உலகளாவிய கோபத்தைத் தூண்டும் வகையில் திடுக்கிடும் செய்திகளும் இந்தப் போர்களுடன் கைகோர்த்து வந்திருந்தன. அமெரிக்கா இராணுவத்தைக் கட்டவிழ்த்து விட்டிருப்பதோடு சேர்த்து சி.ஐ.ஏயின் இராணுவமயமாக்கமும் பெருகிக் கொண்டு செல்கிறது. அது பயன்படுத்தும் ஆளில்லா விமானங்களின் வேட்டையாடல்கள் பாகிஸ்தானிலும், யேமனிலும், சோமாலியாவிலும் மற்றும் பிற நாடுகளிலும் ஆயிரக்கணக்கானோரை கொன்று குவித்திருக்கிறது. பெரும் நிதியாதார உதவிகளுடன் பிளாக்வாட்டர் போன்ற அமைப்புகளால் நடத்தப்படும் கூலிப்படை இராணுவங்களின் உருவாக்கத்தையும் காணமுடியும். இந்த அமைப்புகள் யாருக்கும் பதில் கூறக் கடமைப்பட்டவையல்ல.

கடந்த பத்து வருடங்கள் காத்திரா புயல் மற்றும் BP எண்ணெய் கசிவு உட்பட ஒன்று மாற்றி ஒன்றாக உள்நாட்டுப் பேரிடர்கள், அடிப்படை உள்கட்டமைப்பு சிதைந்து கொண்டே செல்வதையும், சமூக ஏற்றத்தாழ்வின் வியாபகத்தையும், மக்களின் பெரும்பகுதியினர் மோசமான வாழ்க்கை நிலைமைகளில் காலமதள்ளிக் கொண்டிருப்பதையும் மற்றும் பொருளாதார வாழ்க்கையின் அத்தனை அம்சங்களும் வங்கிகள் மற்றும் பெருநிறுவனங்களுக்கு கீழ்ப்படிந்ததாக ஆக்கப்பட்டு அதனுடன் முன்னெப்போதையும் விட உயரத்தில் இருக்கும் 1 சதவீதத்தினரிடம் மட்டும் சொத்துக்கள் திரண்டு கொண்டே

செல்லும் வெட்கம்கெட்ட காட்சியையும் அம்பலப்படுத்தி இருக்கின்றன.

அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தின் நிதியமைப்புகளும் மற்றும் ஊக வணிகத்திற்கும் அப்பட்டமான குற்றச் செயலுக்கும் இடையிலான எல்லை மறைந்து போனதும் தான் 2008 செப்டம்பரின் வொல்ஸ்ட்ரீட் வீழ்ச்சியை உருவாக்கியது. இதில் 25 மில்லியன் அமெரிக்கர்கள் வேலையிழந்தனர்.

உள்நாட்டிலான பாரிய வேவு வேலை மற்றும் புஷ் நிர்வாகத்தின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆட்கொணர்வு மனு மறுப்பு ஆகியவை தொடங்கி வலுவற்ற பயங்கரவாதக் குற்றச்சாட்டுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு அமெரிக்கக் குடிமகனைக் கொல்வதற்கும் உரிமை உண்டு என்னும் ஓபாமா நிர்வாகத்தின் திட்டவட்ட உறுதிப்பாடு வரை ஜனநாயக உரிமைகளின் மீதான ஒரு தாக்குதலால் அரசியல் வாழ்க்கை ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

போரை அல்லது ஜனநாயக உரிமைகளின் அழிப்பை முதலாளித்துவ இருகட்சி அமைப்புமுறையின் கட்டமைப்புக்குள்ளாக எதிர்ப்பது சாத்தியமில்லை என்பதையே ஓபாமாவின் தேர்வு விளங்கப்படுத்தியது. அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஏறக்குறைய மூன்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர், அமெரிக்கத் துருப்புகள் இன்னும் ஈராக்கில் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கின்றன, ஆப்கானிஸ்தானிலான போர் கூர்மையாக அதிகரிப்பு கண்டுள்ளது. ஜனநாயகக் கட்சியின் ஜனாதிபதி புஷ்ஷின் தத்துவத்தையும் காந்து சென்றிருக்கிறார், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தனது நலன்களுக்கும் "விழுமியங்களுக்கும்" அச்சுறுத்தலைக் காணக் கூடிய எந்த ஒரு இடத்திலும் அதற்காகப் போரிடக் கூடிய உரிமையை அவராக வழங்கிக் கொண்டார். "வணிகப் பாய்வம்", அதாவது அமெரிக்காவை அடிப்படையாகக் கொண்ட வங்கிகள் மற்றும் பெருநிறுவனங்கள் மற்றும் அவை உருவாக்கும் இலாபங்களால் ஏவி விடப்படும் தடையில்லாச் சந்தைக் கொள்கைகள் தான் இந்த "விழுமியங்களில்" அடங்கியுள்ளது.

இந்தப் புதிய சித்தாந்தம், எந்தவொரு ஆத்திரஸ்ட்ராலும் செய்திருக்காத விபியா மீதான போரில் அமுல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆட்சி மாற்றம் செய்து அமெரிக்க நலன்கள் மற்றும் மேற்கத்திய எண்ணெய் நிறுவனங்களுக்கு கூடுதலாகக் கீழ்ப்படிவதற்கு ஒரு கைப்பாவை அரசை நிறுவுவதை வெளிப்படையான இலக்காகக் கொண்டு இந்தப் போர் நடத்தப்படுகிறது.

9/11 மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்து வந்த போர்கள், அமெரிக்க புத்திஜீவி வட்டாரத்தில் ஏதேனும் முன்னர் எஞ்சியிருந்திருந்தால் அதுவும் ஆழமாய் சிதையத் தொடங்கியதை அம்பலப்படுத்தவும் சேவைபுரிந்துள்ளன. 1990களின் ஊக வணிக எழுச்சி மூலம் சொத்துக்களைத் திரட்டும் சாத்தியத்தில் பங்கேற்ற போதே அதன் நேர்மை ஏற்கனவே அரிக்கப்பட்டு விட்டது. புதிதாகத் தோன்றிய சமூக நலன்கள் இந்த அடுக்கிற்குள் இருந்த

பலரையும் தங்களை ஏகாதிபத்தியத்திற்கு தகவமைத்துக் கொள்வதற்கு இட்டுச் சென்றது. இவர்கள் ஈராக் போரை முறையானதாக சித்தரித்து வெள்ளை மாளிகையின் குற்றங்களுக்கு தாராளவாத நியாயப்படுத்தல்களை வழங்கி, முந்தைய சகாப்தத்தின் போரெதிர்ப்பு மனோபாவங்களை நிராகரிக்கின்றனர்.

இந்த முன்னெடுப்பு விபியப் போரில் நினைத்ததை சாதித்திருக்கிறது. இப்போர் தாராளவாதக் கல்விமன்கள் மற்றும் முன்னாள் இடதுகளின் பாரந்த அடுக்குகளிடம் இருந்து ஆர்வமான ஆதரவை வென்றிருக்கிறது. முன்னாள் காலனித்துவ நாடு ஒன்றை ஏகாதிபத்தியம் கைப்பற்றுவதை மனித உரிமைச் செயல்பாடு போன்று எடுத்துக்காட்ட இவர்கள் உதவினர்.

இந்தப் பொதுவான போக்கின் மிகத் தீவிரமான வெளிப்பாடுகளில் ஊடகங்களின் பரிதாபகரமான பாத்திரமும் ஒன்றாக உள்ளது. இவை "அதற்காகவே அர்ப்பணித்துக்கொண்ட" தனது செய்தியாளர்கள் மூலமாக, ஒவ்வொரு

ஆயினும் இந்தத் தோல்விகள் எல்லாம் அமெரிக்க இராணுவவாதத்தின் முடிவுக்குக் கட்டியம் கூறுவதாக இல்லை. அதற்கு நேரெதிராய், இன்னும் மிகப் பெரிய மிகப் பயங்கரமான போர்கள் வரவிருக்கின்றன என்பதையே கட்டிக் காட்டுகின்றன. ஈராக்கில் அமெரிக்கத் துருப்புகளைத் திரும்பப் பெறுவது குறித்த விவாதங்களுடன் சேர்ந்து ஈரானுக்கு எதிராக சி.ஐ.ஏ. செயல்பாடுகளை விரிவுபடுத்துவதற்கான அழைப்புகளும் கைகொடுத்து வந்துள்ளன. விபியாவில் ஆட்சி மாற்றத்திற்காக கொஞ்சமும் வெட்கமின்றி நடத்தப்படும் போர் மத்திய கிழக்கிலும் மத்திய ஆசியாவிலும் வேரூங்கிலும் மறுபடியும் நுக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். அத்துடன் சீனாவுக்கு எதிரான போருக்கும் பெண்டுகள் தயாரிப்பு செய்து வருகிறது.

"21 ஆம் நூற்றாண்டின் போர்கள்" பற்றிப் பேசுகையில் புஷ் எதனை அவ்வாறு குறிப்பிட்டாரோ அந்தப் போர்கள் குறையில்லாமல் தொடர்ந்து

9/11 க்குப் பிந்தைய தசாப்தத்தின் அனுபவங்களின் தீர்க்கமான படிப்பினை என்னவென்றால், இராணுவவாதம் மற்றும் பிற்போக்குத்தனத்திற்கான மூலவளமாக இருக்கும் இலாப முறைமைக்கு எதிராக தொழிலாள வர்க்கம் அரசியல்ரீதியாக சுயாதீனமாக அணிதிரள்வதன் அடிப்படையில் மட்டுமே போருக்கு எதிராகவும் அடிப்படை சமூக மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் போராட முடியும்.

இராணுவவாத நடவடிக்கையும் உற்சாகமூட்டும் ஊழியரைப் போலவும் அந்த நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்துவதற்கு கூறப்படும் பொய்களைக் கொண்டுசேர்க்கும் வழியாகவும் இது சேவை செய்கிறது.

போருக்கு பெரும் வெகுஜன எதிர்ப்பு எழுந்த நிலைமைகளின் கீழேயே சித்தாந்த ரீதியாக வலது நோக்கிய திருப்பம் நடந்தது. இந்த எதிர்ப்பு மேலும் தீவிரமாகி இருந்தாலும், இந்த இருகட்சி அரசியல் அமைப்புமுறையில் அதனால் குறிப்பிடத்தக்க வெளிப்பாடு எதனையும் காண முடியவில்லை.

9/11ஐ சாக்காகக் கொண்டு 2001 இல் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முயற்சி விரும்பிய முடிவுகளை உருவாக்கவில்லை. ஆப்கானிஸ்தான், ஈராக் இரண்டிலுமே போர்கள் இரத்த ஆற்றில் படுதோல்வி கண்டன. அமெரிக்காவின் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு புதிய எண்ணெய் இலாபங்களுக்கு ஒரு அதிர்ஷ்டப் பரிசு மூட்டையைக் கொண்டு வரவில்லை. மாறாக ஒரு தசாப்தக் காலப் போருக்குக் கொட்டப்பட்ட டிரில்லியன்கணக்கான டாலர்கள் அமெரிக்க நிதி நெருக்கடியை ஆழப்படுத்த மட்டுமே செய்துள்ளது.

கொண்டிருக்கின்றன, அவை தவிர்க்கவியலாமல் புதிய மற்றும் மிகப் பெரிய கேடுகளை விளைவிக்கும்.

9/11 க்குப் பிந்தைய தசாப்தத்தின் அனுபவங்களின் தீர்க்கமான படிப்பினை என்னவென்றால், இராணுவவாதம் மற்றும் பிற்போக்குத்தனத்திற்கான மூலவளமாக இருக்கும் இலாப முறைமைக்கு எதிராக தொழிலாள வர்க்கம் அரசியல்ரீதியாக சுயாதீனமாக அணிதிரள்வதன் அடிப்படையில் மட்டுமே போருக்கு எதிராகவும் அடிப்படை சமூக மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் போராட முடியும்.

அமெரிக்க மற்றும் உலக முதலாளித்துவத்தின் ஆழமடையும் நெருக்கடி புரட்சிகர எழுச்சிகளின் ஒரு புதிய காலகட்டத்தை முன்னறிவிக்கின்றது. பிரதான பிரச்சினை, ஒரு நன்கு செதுக்கப்பட்ட சோசலிச மற்றும் சர்வதேச வேலைத்திட்டத்தைக் கொண்டு வரும் போராட்டங்களை ஆயுதபாளையாக்குவதற்கான புரட்சிகரத் தலைமை மற்றும் முன்னோக்கு குறித்ததே. அனைத்திற்கும் மேலாக, இதன் அர்த்தம், சோசலிச சமத்துவக் கட்சியைக் கட்டியெழுப்புவது என்பதாகும்.

ட்ரோய் டேவிஸுக்கு மரணதண்டனை நிறைவேற்றம்

கேட் ரன்டேல்
22 செப்டெம்பர் 2011

4 தனன்று இரவு ஜோர்ஜியா மாநிலத்தின் ஜாக்சன் பகுதிக்கு அருகிலுள்ள அரச சிறைச்சாலையில், மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருந்த ட்ராய் டேவிஸுக்கு விஷ ஊசி போடப்பட்டு அவரது மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்ட காட்சியைக் கண்டு உலகம் அதிர்ச்சியில் உறைந்தது.

அரசின் ஒப்புதலுடனான இந்தக் கொலை இரண்டு தசாப்தங்களுக்கும் கூடுதலாக நீண்ட ஒரு நீதித்துறைக் கேலிக்கூத்தின் துன்பகரமான இறுதி அத்தியாயம் ஆகும். இது ஒட்டுமொத்த அரசியல் முறைமையின் மீதான ஒரு அப்பட்டமான குற்றப்பதிவாகவும் அமெரிக்க வரலாற்றில் ஒரு அவமானகரமான அத்தியாயமாகவும் நிற்கிறது.

இரவு சுமார் 10:20 மணியளவில் அமெரிக்க உச்ச நீதி மன்றம் இடைக்காலத் தடை விதிப்பதற்கான மேல்முறையீட்டினை இறுதி நிறுத்தத்தில் நிராகரித்ததையடுத்து டேவிஸ் மரணிப்பது உறுதியானது. 10:53 மணிக்கு அவருக்கு மயக்கமருந்து கொடுக்கப்பட்டதை அடுத்து அவர் நினைவிழந்தார். இரண்டாவதாக செலுத்தப்பட்ட ஒரு ஊசி அவரது அத்தனை தசைகளையும் முடக்கி மூச்சுத்திணைச் செய்தது. இறுதியாக செலுத்தப்பட்ட ஊசி ஒரு பெரும் மாரடைப்பை உருவாக்கி இரவு 11:08 மணியளவில் அவர் மரணமடைந்தார்.

இந்தக் காட்டுமிராண்டித்தன செயல்முறை புதனன்று இரவு தனது உச்சத்தை எட்டியது. இந்த விஷத் தண்டனையை நிறைவேற்ற முதலில் திட்டமிடப்பட்டிருந்த மாலை 7:00 மணிக்கு சில மணி நேரங்கள் முன்னர் வரையில், உச்ச நீதி மன்றம் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த நிலையில், டேவிஸ் அந்த நகர்ப்படுக்கையில் கட்டப்பட்ட நிலையிலேயே இருந்தார். குடும்ப உறுப்பினர்களும் ஆதரவாளர்களும் சிறைச் சுவர்களுக்கு வெளியே கண்ணீர் மல்க செய்திக்காகக் காத்து நின்றனர். எந்த விளக்கமோ விசனமோ இல்லாமல் மேன் முறையீட்டை நிராகரித்து ஒற்றை வரியில் தீர்ப்பு வந்து சேர்ந்தது.

ஐந்து நீதிபதிகளின் வாக்குகள் இருந்திருந்தால் இந்தக் கொலை நிறைவேறாமல் தடுத்திருக்க முடியும். முடிவில், இந்தத் தற்காலிக நடவடிக்கையும் கூட கறுப்பு அங்கி அணிந்த அந்த நீதிபதிகளால் நிராகரிக்கப்பட்டது.

சிறைக்கு வெளியே ஒரு சமயத்தில் அமைதியான ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் குவிந்திருந்தனர். அவர்களைச் நூற்றுக்கணக்கான போலீசார் சுற்றி வளைத்திருந்தனர். அவர்களில் பலரும் கலகத் தடுப்பு ஆயத்த நிலையில் இருந்தனர். ஹெலிகாப்டர்கள் மேலே வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. முன்னதாக மாலையில் சிறைக்கு நெருக்கமான சாலையைக் கடந்து

சென்ற ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் பலரும் கைது செய்யப்பட்டு அப்புறப்படுத்தப்பட்டனர்.

டேவிஸ் தனது தண்டனை நிறைவேற்றத்துக்கு முன்னதாக விடுத்த எழுத்துமூலமான ஒரு அறிக்கை கூறுகிறது: "நீதிக்கான போராட்டம் என்னோடு முடிந்து போவதில்லை. இந்தப் போராட்டம் எனக்கு முன்வந்த மற்றும் எனக்குப் பின்னால் வரவிருக்கும் எல்லா ட்ரோய் டேவிஸ்களுக்கும் தான்."

இவரது வழக்கு நாடு முழுவதும் மற்றும் உலகமெங்கும் மில்லியன்கணக்கான மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்திருந்தது. இவருக்கு மன்னிப்பு வழங்க வலியுறுத்தும் ஒரு மனுவில் 600,000க்கும் அதிகமான மக்கள் கையெழுத்திட்டிருந்தனர். அர்த்தமற்ற மற்றும் அவசியமில்லாத அவரது கொலை மக்களின் மனதில் ஆழமாக பதிந்திருந்தது என்பதிலும், இது எளிதில் மறக்கப்பட முடியாத ஒன்றாக இருக்கும் என்பதோடு ஒரு காட்டுமிராண்டித்தனமான, இரக்கமற்ற மற்றும் தவறுக்கு வருந்தாத அமைப்புமுறை மீது மேலும் அவநம்பிக்கையைக் கொணரவும் அதனைக் கீழறுக்கவும் சேவை செய்யும் என்பதிலும் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

அமெரிக்க அரசியல் ஸ்தாபனமானது அநேக காலம் எந்த உணர்ச்சியற்ற இடங்கு எதிர்வினையாற்றியது. இந்த வழக்கில் தலையிட மறுத்த ஜனாதிபதி பராக் ஓபாமாவின் கோழைத்தனமான மௌனம் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். ஜனாதிபதி "குற்றவியல் நீதி அமைப்பில் துல்லியமும் நேர்மையும் நிலவவதை உறுதி செய்வதற்கு" உழைத்ததாகவும் ஆனால் டேவிஸின் வழக்கில் அவர் தலையிட முடியாத காரணம், அது "அரச வழக்கு" என்பதாலாகும் என ஊடகங்களுக்கான செயலரான ஜே காஃனி புதனன்று உணர்ச்சிகளற்ற முகபாவத்துடன் கூறினார்.

தொழிந்துறை நாடுகளில் பெரும்பான்மையானவற்றில் தடைசெய்யப்பட்டு விட்ட ஒரு நடைமுறையான இந்த மரண தண்டனைக்கு ஓபாமா பட்டவர்த்தனமாக ஆதரவளிக்கின்றார்.

ஆட்களை குறி வைத்துப் படுகொலை செய்வது, சித்திரவதை, இரகசியச் சிறைச்சாலைகள் மற்றும் இறையாண்மை கொண்ட நாடுகளை வான் தாக்குதல்கள், ஊடுருவல்கள் மற்றும் ஆக்கிரமிப்புகளைக் கொண்டு அடிமைப்படுத்துவதற்கான உரிமை ஆகியவற்றை சத்தமில்லாமல் அங்கீகரிக்கும் அமெரிக்காவின் ஒட்டுமொத்த அரசியல் ஸ்தாபகத்தின் - ஜனநாயகக் கட்சி மற்றும் குடியரசுக் கட்சி உள்ளடங்கலான - கொள்கைகளுடனான சமரசமே இது.

ட்ரோய் டேவிஸ் விஷம் செலுத்தப்பட்டு கொல்லப்படுவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்பாக, ஓபாமா ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பில்,

லிபியாவிற்கு எதிரான ஏகாதிபத்தியப் போரை ஜனநாயகத்திற்கான ஒரு மாபெரும் வெற்றியாக புகழ்ந்து போற்றினார்.

மரணத்தைச் சந்திக்க டேவிஸுக்கு நான்காவது மற்றும் இறுதி தடவையாகக் குறிக்கப்பட்ட நாளாக புதன்கிழமை அமைந்து விட்டது. இவர், தான் குற்றமற்றவன் என முறையீடு செய்து போராடி, 22 ஆண்டுகளை இந்த தண்டனைக் காலத்தில் கழித்துள்ளார். முந்தைய மூன்று தடவைகளில் திட்டமிடப்பட்ட தண்டனை நிறைவேற்றங்கள் தள்ளிப் போயின. அதில் இரண்டு முறைகள் ஊசி செலுத்தப்படுவதற்கு ஒரு சில மணிநேரங்கள் முன்னதாக நிறுத்தப்பட்டது.

1989ல் மார்க் மெக்பெயில் என்கிற போலீஸ் அதிகாரியை அவர் உத்தியோகத்தில் இல்லாத சமயத்தில் கொலை செய்ததாகக் கூறி டேவிஸ் கைது செய்யப்பட்டது முதலே, அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு நிலையிலுமான அதிகாரிகள் அவரது அடிப்படை உரிமைகளின் மீது தாக்குதல் தொடுத்து வந்திருக்கின்றனர். வழக்கு தொடுத்தவர்களின் மோசமான நடத்தை, உரிய வழிமுறைகளை மறுத்தமை மற்றும் பாகுபாடான அணுகுமுறை ஆகியவற்றால் இந்த நீதி வழக்கு தொடர்ந்து இடையூறு செய்யப்பட்டு வந்தது.

ட்ரோய் டேவிஸ் குற்றமற்றவராக இருக்கக் கூடும் எனக் காட்டும் ஏராளமான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. அவரது வழக்கு விசாரிக்கப்பட்டபோது சாட்சியம் கூறிய ஒன்பது பேரில் ஏழு பேர், போலீஸ் மிரட்டலின் பேரில் தான் தாங்கள் சாட்சியம் கூறியதாகக் கூறி,

**அமெரிக்க அரசியல்
ஸ்தாபகத்திற்குள்
ஜனநாயகத்தின்
அடிப்படைக்
கோட்பாடுகளுக்கு எந்த
இடமும் இல்லை என்கிற
உண்மையையே ட்ரோய்
டேவிஸின் சட்டரீதியான
கொலை அடிக்கோடிட்டுக்
காட்டுகிறது.**

தாம் முன்னர் கூறியதை மறுத்துவிட்டனர். அத்துடன் ஜூரிகள் தத்தமது கருத்துகளை பொதுவில் மறுதலித்தனர் என்கிற உண்மைகளையெல்லாம் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு அரசு பரோல் (Parole) வாரியம் செல்லாயன்று அவருக்கு பொது மன்னிப்பை மறுத்தது.

அரசாங்க மேல்முறையீட்டு நிகழ்முறையின் போது டேவிஸுக்கு சட்டரீதியான பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படவில்லை. முக்கியமான சாட்சிகள்

பங்கு அடித்தமை டேவில் மீதான குற்றச்சாட்டில் சந்தேகத்தைக் கிளப்பிய நிலையிலும் அவருக்கு ஒரு புதிய மறுவிசாரணை வழங்கப்படவில்லை என்பதை ஒரு பெடரல் மாவட்ட நீதிபதியே ஒப்புக் கொண்டார். தான் குற்றமற்றவன் என்பதை நிரூபிக்க தன்னை உண்மையறியும் சோதனைக்கு உட்படுத்துமாறு இந்த அனாதரவான மனிதர் தனது மரண நாளன்று விடுத்த கோரிக்கையையும் சிறை அதிகாரிகள் மறுத்து விட்டனர்.

ட்ரோய் டேவில் சட்டரீதியாக அநீதியாய் கொல்லப்பட்டதானது 21 ஆம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்க சமூகம் கொண்டுள்ள மனவருத்தமற்ற குரூரத்தை குவிமையத்துக்குக் கொண்டுவருகிறது. அமெரிக்கா முழுவதும் இவரைப் போல சுமார் 3,251 சிறைக் கைதிகள் மரண தண்டனையை எதிர்நோக்கிக் காத்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. 2011 ஆம் ஆண்டில் தண்டனைக்கு ஆளாகும் 35வது நபராவார் இவராவார்.

எண்ணிக்கையிலும் சரி மக்கள்தொகையின் சதவீதத்திலும் சரி உலகில் அமெரிக்கா தான் அதிகமான சிறைவாசிகளைக் கொண்டிருக்கிறது. சுமார் 2.3 மில்லியன் மக்கள் சிறைக் கம்பிகளுக்குள் இருப்பதாக சமீபத்திய புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன. இது சுமார் 100,000 அமெரிக்க மக்களுக்கு 750 பேர்

என்ற விகிதமாகும். அதேபோல் நாட்டின் சிறைகளில் விகிதாச்சார அடிப்படையில் நிற மற்றும் இன அடிப்படையிலான சிறுபான்மையினரின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமானதாக உள்ளது.

ஆப்பிரிக்க அமெரிக்கரான ட்ரோய் டேவில் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தப்படுகையில் அவருக்கு வயது 22. அவருடையதையொத்த வழக்குகள் அமெரிக்காவெங்கிலும் காவல் நிலையங்களிலும் நீதித்துறை வளாகங்களிலும் அன்றாடம் அரங்கேற்றம் காண்கின்றன. 2009 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி கறுப்பினத்தில் 25-29 வயதுக்குள்ளானவர்களில் பத்தில் ஒருவர் சிறைச்சாலையில் இருந்தார்.

கடைசியில், தலையிடுவதில்லை என்று உச்சநீதிமன்றம் எடுத்த முடிவில், டேவிகக்கான தண்டனையில் நீதி குறித்து கேள்வி எழுப்பினால், அது அமெரிக்காவில் ஒட்டுமொத்த அரசு ஒடுக்குமுறை முறைமையின் மீதும் சந்தேகத்தை பாச்சி விடும் என்கிற கவலையும் ஒரு காரணியாக இருந்தது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

வறுமையால் சூழப்பட்ட ஒரு சமூகமும், அத்துடன் பெரும்பான்மை மக்களுக்கும் அசிங்கமாய் சொத்துத் திரட்சி படைத்த ஒரு உயரடுக்கிற்கும் இடையில் விரிந்து செல்லும்

பிளவும் இந்த எந்திரத்திற்கான பின் புலத்தில் இருக்கிறது. 26 மில்லியன் அமெரிக்கர்கள் வேலையாய்ப்பின்றி இருக்கின்றனர், இவர்களில் 6 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் நீண்டகாலமாக வேலைவாய்ப்பற்ற நிலையில் உள்ளனர். பெருநிறுவன வருவாய்களும் தலைமை நிர்வாக அதிகாரிகளின் ஊதியங்களும் மேலேறிக்கொண்டே செல்கின்ற அதேசமயத்தில், வேலைவாய்ப்பு நெருக்கடியை நிவர்த்தி செய்வதற்கோ அல்லது அதனுடன் சேர்ந்து வருகிற பத்து மில்லியன்களைக்காண மக்களின் வறுமை, பசி, வீடின்மை, கண்ணியமான கல்வியின்மை அல்லது மருத்துவப் பராமரிப்பின்மை ஆகிய துன்பங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கோ எந்த அரசாங்க வேலைத்திட்டங்களும் கிடையாது.

அமெரிக்க அரசியல் ஸ்தாபகத்திற்குள் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளுக்கு எந்த இடமும் இல்லை என்கிற உண்மையையே ட்ரோய் டேவிலின் சட்டரீதியான கொலை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. மரண தண்டனை என்கிற கொடுமான வக்கிரமான நடைமுறைக்கு முடிவு கட்டுவதும் அத்துடன் பொதுவாக ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு சுயாதீனமான அரசியல், சோசலிச இயக்கத்தை அபிவிருத்தி செய்வதைச் சார்ந்துள்ளது.

ஒஸ்லோ கொடூரத்தின் கருத்தியல் போக்கின் வேர்கள்

ஸ்டெபன் ஸ்டெயின்பேர்க்
30 ஜூலை 2011

ஐரோப்பாவின் முதலாளித்துவ அரசியல் ஸ்தாபனமானது கடந்த வெள்ளியன்று ஒஸ்லோவில் நடத்தப்பட்ட தாக்குதல்களுக்குப் பின், ஆண்டர்ஸ் பெஹ்ரிங் ப்ரீவிக் நடத்திய கொடூரக் கொலைக்கார செயல்கள் பிரதான அரசியலில் வேரூன்றியுள்ள முஸ்லிம் எதிர்ப்பு உணர்வுகளாலேயே உந்தப்பட்டது என்பதை மறுக்கும் வகையில் திட்டமிட்ட பிரச்சாரத்தை நடத்துகின்றது.

பல இளைஞர்களையும் சிறுவர்களையும் ஈவிரக்கமின்றி இரத்தக்களறியில் கொன்ற ஒரு மனிதனுக்கு எதிரான பொதுமக்கள் சீற்றத்தைத் தொடர்ந்து, முக்கிய அரசியல்வாதிகளும் செய்தி ஊடக கட்டுரையாளர்களும், ப்ரீவிக்கின் தாக்குதலின் பின்னணியில் இருந்த, வெளிநாட்டவருக்கு எதிரான இனவெறி, வெறுப்பு சூழ்நிலையை ஊக்குவித்ததில் தங்கள் பங்கை குறைத்து காட்டுவதற்காக அசாதாரண முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றனர்.

தாக்குதலுக்கு சில நாட்களுக்கு பின் *டெய்லி டெலிகிராப்பில்* எழுதிய வன்டனின் மேயர் போரிஸ் ஜோன்சன், நீண்டகால திட்டத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட ப்ரீவிக்கின் தாக்குதல், ஒரு தனிநபரின் சொந்த ஆணவ முனைப்புப் பிரச்சினை எனக் குறைத்து மதிப்பிடுகிறார். "இது ஒன்றும் குடியேறுதல் அல்லது ஐரோப்பாவில் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாகுதல் பற்றியதோ, ஹடித்

அல்லது மக்களுக்கு எதிராக ஆட்சி நடத்தும் யூரோக்கிராட்டுக்கள் பற்றியதோ அல்ல. இது உண்மையில் கருத்தியல் போக்கு அல்லது மதம் பற்றியதும் அல்ல. இது அனைத்தும் அவரைப் (ப்ரீவிக்கைக்) பற்றியதுதான்" என ஜோன்சன் எழுதுகிறார்.

Neue Zürcher Zeitung (NZZ) என்ற கவில் பழமவாத ஏட்டைப் பொறுத்தவரை, ப்ரீவிக் வன்முறைக்கு அடிமையாகியுள்ள ஒரு சமூகத்துடன் இயைந்திராத நபர் ஆவார். "ஜனாஞ்சகவாதத்திற்கும் அதிர்விரவாதத்திற்கும் இடையே ஒரு பெரிய பிளவு உள்ளது" என NZZ கூறுகிறது. நோர்வே படுகொலைகளை வலதுசாரி ஜனரஞ்சக கருத்துக்களின் எழுச்சியுடன் தொடர்புபடுத்தும் எந்த முயற்சியும் "ஒரு நவீன மூடநம்பிக்கைக்கு ஒப்பாகும்." NZZ உடைய வாதம், கவிஸ்சர்லாந்தின் முக்கிய இஸ்லாமிய-எதிர்ப்புக் கட்சியான வலதுசாரி கவிஸ் மக்கள் கட்சி (SVP) இடம் இருந்து கவனத்தை திசைதிருப்பும் நோக்கத்தை தெளிவாகக் கொண்டதாகும். அக்கட்சி இஸ்லாமிய மசூதிகள் கட்டப்படுவதற்கு தடையை அறிமுகப்படுத்தும் கருவியாக இருந்தது.

அரசியல் ஸ்தாபனம் நேர்மையற்ற முறையில் ஒஸ்லோவில் நடந்தவை பற்றித் தனக்கெனை கழுவிக்கொள்ள எடுக்கும் பொறுப்பற்ற முயற்சிகள் குறித்து பிரிட்டிஷ் செய்தியாளர் சைமன் ஜேன்கின்ஸினால் கருக்கமாகக் கூறியுள்ளார். கார்டியஸில் இந்த வாரம் ஆரம்பத்தில் வெளியிட்ட ஒரு கட்டுரையில்

ஜேன்கின்ஸ் கூறுவதாவது: "நோர்வேஜிய அவலம், ஒரு அவலம் மட்டுமே. இது வேறு எதையும் குறிக்கவில்லை; அவ்வாறு கட்டாயப்படுத்தி குறிக்கவைக்கவும் கூடாது. 68 இளவயதினர்களை ஈவிரக்கமின்றிப் படுகொலைகள் செய்வதில் தவறு ஏதும் இல்லை என்று நினைக்கும் ஒரு பைத்தியக்கார மனிதனின் விவகாரம் மிக அசாதாரணமானது; குற்றவியல் துறை மற்றும் மூளை அறிவியல் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கே இதில் ஆர்வம் இருக்க முடியும், அரசியலுக்கு அல்ல."

"முதலாளித்துவ மையத்திற்கும்" ஒஸ்லோ கொடூரத்திற்கும் இடையிலான அரசியல் தொடர்புகள் பற்றிய இத்தகைய மறுப்புக்கள், ப்ரீவிக் ஒரு பாசிஸ்ட் என்பதை வெளிப்படையாக மறுக்கும் வகையில் வெளியிடப்பட்டுள்ள பல பேட்டிகள், அறிக்கைகள் ஆகியவற்றுடன் இணைந்து வந்துள்ளன. எழுதுகையில் ப்ரீவிக் ஒரு நவ பாசிஸ்ட் என்பதை மறுத்து, ஒரு செய்தியாளர் *Süddeutsche Zeitung* என்ற ஊடகத்தில் எழுதுகையில், நவ பாசிஸ்டுக்கள் யூத எதிர்ப்பாளர்களாவார், ப்ரீவிக் தொடர்பு வைத்திருந்த இஸ்லாமிய எதிர்ப்பு இயக்கம் இஸ்ரேலுக்கு ஆதரவு காட்டும் அமைப்பு" என்று வாதிட்டுள்ளார்.

இதே வாதம்தான் பி.எஃப்.வி என்ற ஜேர்மனிய உளவுத்துறைப் பிரிவிலும் காணப்படுகிறது; இது இந்த வாரம் மற்ற பாதுகாப்பு அமைப்புகளுக்கு எழுதியுள்ள கடிதம் ஒன்றில், ப்ரீவிக் இஸ்ரேலுக்கும் மாறுபட்ட

கருத்துக்களுக்கும் ஆதரவு கொடுப்பதால், அவர் ஒரு நவநாசி என விவரிக்கப்பட முடியாதவர் என்று அறிவித்துள்ளது.

அவருடைய 1,500 பக்க அறிக்கையில் உள்ளதை ஆராயும்போது, உண்மையில் ப்ரீவிக் கின் கருத்தியல்போக்கு, பாசிச கருத்துக்களுடன் அவர் கொண்டுள்ள ஆழ்ந்த தொடர்புதான் வெளிப்படுத்துகிறது. குறிப்பாக ப்ரீவிக் ஸ்தாபனமயமான தொழிலாள வர்க்கத்திற்கும் சோசலிசத்திற்கும் காட்டும் வெறுப்புணர்வும், இடத்திற்கும் மார்க்சிஸ கலாச்சாரத்திற்கும் எதிரான அவருடைய கணக்கிடவங்காத பல எதிர்ப்புக் கருத்துக்களும் பாசிச கருத்தியல்போக்கின் இருப்புக்களையே வெளிப்படுத்துகின்றன. கம்யூனிசத்திற்கும் ஸ்ராலினிசத்திற்கும் உள்ள அடிப்படை வேறுபாடுகளை அறிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு ப்ரீவிக் அறிவு பெற்றிருக்கவில்லை; ஆனால் அவருடைய ஆன்னை வீடியோக் காட்சிகள் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் ஜேர்மனிய பேரரசின் (Reichtag) அழிவில் சோவியத் கொடி ஏற்றப்படுவதைக் காட்டுவதில் தொடங்கியுள்ளது ஒரு தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல. ப்ரீவிக் கை பொறுத்தவரை இச்செயல் ஐரோப்பாவில் போருக்குப் பின் "மார்க்சிசக் கலாச்சார இடதின்" மேலாதிக்கத் தொடக்கம் என்ற அவர் அழைப்பதை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றது.

உண்மையில் மார்க்சிச இயக்கம் பாசிசத்தின் வரலாற்று, வர்க்க வேர்களை எப்பொழுதும் தெளிவாகவே வெளிப்படுத்தியுள்ளது. 1930களில் ஹிட்லர் பதவிக்கு வந்த நேரத்தில் எழுதிய லியோன்ட் ரொட்ஸ்கி, பாசிசத்தின் சாரமானது "தொழிலாள வர்க்கப் புரட்சி என்னும் அச்சுறுத்தலுக்கு முதலாளித்துவத்தின் விடையிறுப்பாகும்" என விவரித்துள்ளார்.

ப்ரீவிக் கின் பயங்கரவாத தாக்குதலின் இலக்கு ஒரு அமைப்பே என்பதை குறிப்பிட்டாக வேண்டும்-அந்த அமைப்பு நோர்வேஜிய தொழிற் கட்சியாகும். இது ப்ரீவிக் கினால் இடது மற்றும் தொழிலாள வர்க்கத்துடன் தொடர்புடைய கட்சி என்று தவறாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

பன்முகக் கலாச்சார நெறிகளுக்கு எதிரான ப்ரீவிக் கின் தாக்குதல்களும் மற்றும் தேசியவாதத்திற்கு அவர் காட்டும் ஆதரவும் பல நவநாசிச வலைத் தளங்கள் மற்றும் வெளிப்பாடுகளிலுள்ள கட்டுரைகளை ஒத்தவையாக உள்ளன.

நாசிச இயல்பைக் கொண்டிருந்த யூத எதிர்ப்பிற்கு பதிலாக ப்ரீவிக் இஸ்லாமிய எதிர்ப்பை புகுத்தியுள்ளார். இவ்வகையில் அவர் ஐரோப்பிய அரசியலில் முக்கிய பங்கைக் கொண்ட ஏராளமான வலதுசாரி அமைப்புகள் மற்றும் கட்சிகளுடன் பொது நிலைப்பாட்டில் பங்கு கொண்டிருக்கிறார். மேலும் அரசியல் மையத்தின் பரந்த அடுக்குகளிலும் முக்கிய பங்கைக் கொண்டவை, இதில் சமூக ஜனநாயகவாதிகளும் "முன்னாள் தீவிரவாதிகளும்" உள்ளனர்.

ஐரோப்பாவை இஸ்லாமியர் கைப்பற்றிவிடுவர், மற்றும் ஒரு பன்முகக் கலாச்சாரச் சமுதாயத்தின் ஆபத்துக்கள் போன்றவை பற்றிய ப்ரீவிக் கின் எச்சரிக்கைகள்,

பாசிச நோர்வேஜிய முற்போக்குக் கட்சியின் கருத்துக்களுக்கு கிட்டத்தட்ட இணையானதாக உள்ளன. இதில் அவர் கிட்டத்தட்ட 10 ஆண்டுகள் உறுப்பினராக இருந்தார். நோர்வேயில் இஸ்லாமிய சமுதாயம் மிகக் குறைந்த சிறுபான்மையாகத்தான் உள்ளது என்றாலும் (1.6 வீதம்), முற்போக்குக் கட்சி "எங்கும் நிறைந்த இஸ்லாமிய மயம்" என்பதை எதிர்ப்பதை தன்னுடைய திட்டத்தின் மையக் கொள்கையாகக் கொண்டு பிரச்சாரம் செய்கிறது.

இதேபோன்ற இஸ்லாமிய எதிர்ப்பு கருத்துக்கள் டேனிஷ் மக்கள் கட்சியாலும் பிரச்சாரம் செய்யப்படுகின்றன; 2001ல் இருந்து அது நாட்டின் சிறுபான்மை லிபரல்-கன்சர்வேடிவ் அரசாங்கத்திற்கு அரசியல் ஆதரவைக் கொடுத்து வருகிறது. நீண்டகாலமாக ஐரோப்பாவில் மிகத் தாராளவாத நாடுகளில் ஒன்று எனக் கருதப்படும் டென்மார்க் சமீபத்தில்

**உண்மையில் மார்க்சிச
இயக்கம் பாசிசத்தின்
வரலாற்று, வர்க்க
வேர்களை எப்பொழுதும்
தெளிவாகவே
வெளிப்படுத்தியுள்ளது.
1930களில் ஹிட்லர்
பதவிக்கு வந்த நேரத்தில்
எழுதிய லியோன்ட்
ரொட்ஸ்கி, பாசிசத்தின்
சாரமானது "தொழிலாள
வர்க்கப் புரட்சி என்னும்
அச்சுறுத்தலுக்கு
முதலாளித்துவத்தின்
விடையிறுப்பாகும்" என
விவரித்துள்ளார்.**

மிகத்தீமையுடைய அடக்குமுறை நிறைந்த குடியேற்ற சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

ப்ரீவிக் கின் இஸ்லாமிய எதிர்ப்பு ஸ்வீடிஷ் ஜனநாயகவாதிகள் கட்சியின் சிந்தனைப் போக்கிலும் எதிரொலியை காண்கிறது (அது "ஸ்வீடன் மக்களுக்கு ஸ்வீடன்" என்னும் கோஷத்தை எழுப்புகிறது). அதற்காக கடந்த செப்டம்பர் மாதம், முதல் தடவையாக தேசிய பாராளுமன்றத்தில் அதற்குப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைத்துள்ளது; அதேபோல் "True Finns" (உண்மையான பின்லாந்தர்கள்) எனப்படும் அமைப்பும் இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்தில் பின்லாந்து பாராளுமன்றத்தில் மொத்த வாக்குகளில் கிட்டத்தட்ட 20 சதவிகிதம் பங்கை பெற்று நுழைந்துள்ளது.

நோர்டிக் கின் தீவிர வலதுப் பிரிவு உத்தியோகபூர்வ அரசியலில் பெரும் பங்கைக் கொண்டிருப்பதை சுட்டிக்காட்டியுள்ள ஸ்வீடனின்

தேசிய இயக்கங்கள் பற்றிய வல்லுனர் ஒருவர், "அவை நிறுவப்பட்டுவிட்டன; அவை இப்பொழுது நடைமுறை அரசியலில் ஒரு பகுதியாகி விட்டன," என முடிவுரையில் கூறியுள்ளார்.

ப்ரீவிக் கின் கருத்துக்களுக்கு இணையான இஸ்லாமியமய எதிர்ப்பு அறிக்கைகள், ஸ்கான்டினேவியாவிற்கு அப்பால், டச்சு சுதந்திரக் கட்சியின் (PVV) வேலைத் திட்டத்திலும் அதன் தலைவர் கீர்ட் வில்ஹெர்ஸ்டேய் உரைகளிலும், வடக்கு லீக்கின் திட்டம் மற்றும் நடைமுறைகளிலும் காண முடியும். வடக்கு லீக், சில்வியோ பெர்லுஸ்கோனியின் கட்சியுடன் இத்தாலியை ஆளும் கூட்டணியில் பங்கு கொண்டுள்ளது. உண்மையில் லீக்கின் பல முக்கிய உறுப்பினர்கள் இப்பொழுது ப்ரீவிக் மற்றும் அவருடைய கொள்கைகளுக்கு ஆதரவாக வெளிப்பட்டுள்ளனர்.

பிரான்சில் தொடர்ச்சியாக ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள், பல ஆண்டுகளாக இஸ்லாமிய எதிர்ப்புணர்வு பிரச்சாரம் செய்து வருவது மட்டும் இல்லாமல், தங்கள் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவும் முற்பட்டுள்ளன. ஏற்கனவே 2004ம் ஆண்டு ஜூக் சிராக்கின் அரசாங்கம் பொதுப் பள்ளிகளில் இஸ்லாமிய தலைமறைப்பை தடைசெய்யும் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. அந்நேரத்தில் இந்த இனவெறிச் சட்டம் சோசலிஸ்ட் கட்சியின் ஆதரவைப் பெற்றதோடு மட்டுமன்றி, அதன் பின் தொழிலாளர் போராட்டம் (Lutte Ouvrier-LO) என்ற முன்னாள் தீவிரக் குழுவின் ஆதரவையும் பெற்றது. சோசலிஸ்ட் கட்சியின் ஆதரவுடனேயே நாட்டில் முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு எதிரான பிரச்சாரம் நிக்கோலா சார்க்கோசியின் அரசாங்கத்தால் முறையாக விவாதிக்கப்பட்டதும்.

இஸ்லாமிய எதிர்ப்பு உணர்விற்கு ஆதரவு என்பது ஐரோப்பிய அரசியல் கட்சிகளுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. பல அறிவுஜீவிகள், செய்தியாளர்கள், சிந்தனையாளர்கள் என ஐரோப்பா மற்றும் அமெரிக்காவில் உள்ளவர்களாலும் எரியூட்டப்படுகிறது; இவர்கள் 9/11 தாக்குதல்களுக்கு பின் "இஸ்லாமியவாதத்திற்கு எதிரான சிலுவைப் போர்" என அமெரிக்க ஜனாதிபதி விடுத்துள்ள அழைப்புக்கு இணங்கியுள்ளனர்.

2006ல் அமெரிக்க பிரச்சாரகர் ப்ரூஸ் பாவெர், ஐரோப்பா உறங்கியபோது (While Europe Slept) என்னும் தலைப்பில் அவருடைய நூலை வெளியிட்டார்; அது முஸ்லிம் குடியேற்றங்களால் விளைவிக்கப்பட்ட ஐரோப்பிய கலாச்சாரச் சரிவை விளக்குவதாகக் கூறுகிறது. பாவெர் தன்னுடைய சொந்த வலைத் தள கட்டுரையில் தான் ஐரோப்பாவிற்கு குறிப்பாக ஒஸ்லோவிற்கு 1990களின் கடைசிப் பகுதியில் சென்றிருந்தபோது இனவெறிக் கருத்துக்களை வளர்த்ததாகக் கூறியுள்ளார்.

ஓராண்டிற்குப் பின் அதே கருத்து அமெரிக்க ஆசிரியர் வாஸ்டர் லாக்வின்னாலும் அவருடைய புத்தகமான ஐரோப்பாவின் கடைசி நாட்கள் என்பதிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. பின்னும் ஐரோப்பிய புரட்சிகள் பற்றிய சிந்தனைகள் என்னும் தன் புத்தகத்தில் அமெரிக்க செய்தியாளர் கிறிஸ்டோபர் கால்-வெல்லினாலும்

கூறப்பட்டது. ரூபர்ட் மெர்டோக்கின் அமெரிக்காவிலுள்ள *வீக்கென்ட் ஸ்டேன்டர்ட்ஸ்* (*Weekly Standard*) கால்ட்வெல் கட்டுரைகள் எழுதுவதைத் தவிர, அமெரிக்காவின் முக்கிய நிதி நாளோடான ஹைன்ஸ்டியல் டைம்ஸிலும் வழமையாக எழுதுபவர் ஆவார்.

இஸ்லாமியவாதத்திற்கு எதிரான கருத்தியல் போக்குப் பிரச்சாரம் ஐரோப்பாவில் இத்தாலிய பத்திரிகையாளர் ஓரியனா பலாசியின் தலைமையில் நடந்தது. இவர் முசோலினிக்கு எதிரான இத்தாலிய பாதுகாப்பு அமைப்பின் முன்னாள் உறுப்பினர் ஆவார். ஐரோப்பாவில் முஸ்லிம்கள் குடியேறுவதை எதிர்த்து மூன்று புத்தகங்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ளார். பலாசி 2005ம் ஆண்டு லோல் ஸ்டீட் ஜேர்னலுக்கு கொடுத்த பேட்டி ஒன்றில், இஸ்லாமியத்தின் பெருகும் செல்வாக்கினால் ஐரோப்பா "யூரபியா" என இன்னும் துல்லியமாக அழைக்கப்படலாம் என்று அறிவித்தார்.

அதே ஆண்டு பிரிட்டனிலும் "யூரபியா" என்னும் கருத்து வலதுசாரி Spectator இதழால் வெளியிடப்பட்டது. அது தன் இதழின் ஒரு பதிப்பின் அட்டையில் "யூரபிய தீயகனவு" என்று ஒரு தலைப்பையும் கொடுத்திருந்தது.

இந்த ஏட்டில், பிற்போக்கு முஸ்லிம் எதிர்ப்பு உணர்வைத் தூண்டுவதில் முக்கிய பங்கு வகிப்பவர்களில் ஒருவர் என முன்னதாகக் கூறப்பட்ட போரிஸ் ஜோன்சனும் இருந்தார். ஜோன்சன் தன்னுடைய கட்டுரையில் "முதல் போலிக் கருத்தைக் கைவிடவேண்டும். இஸ்லாம் ஒரு பிரச்சனை என்பதை ஏற்க வேண்டும்" எனக் கூறியுள்ளார். இதன்பின் இஸ்லாமியமயம் "அனைத்து மதங்களிலும் மிகத் தீமை பயக்கும்

கருவிய பற்றுடையது" என்றும் விவரித்தார். இதே நபர்தான் இப்பொழுது முஸ்லிம்-எதிர்ப்பாளரும், பாசிசவாதியுமான ப்ரீவிக் முற்றிலும் சொந்த உந்துதல்களுக்காக செயல்பட்டார் என்று கூறுகிறார்!

ஜேர்மனியில் இஸ்லாமியவாதத்திற்கு எதிரான தீமை மிகுந்த பிரச்சாரத்தை தீவிர சியோனிசவாதியும் முன்னாள் இடதுமான ஹெண்ட்ரிக் ப்ரோடர் வழிநடத்துகிறார்; இவர் நேரிய முறையில் பல நேரமும் ப்ரீவிக்கின் அறிக்கைகளை மேற்கோளிடப்பட்டுள்ளார். ஜேர்மனியின் முக்கிய நாளேடுகளில் ஒன்றான *Die Welt*, மிகவும் அதிகமாக வாசிக்கப்படும் வார ஏடான *Der Spiegel* ஆகியவற்றிலும் ப்ரோடர் தன்னுடைய இஸ்லாமியவாத எதிர்ப்புக் கருத்துக்கள் கொண்ட கட்டுரைகளை வெளியிடுகிறார்.

கடந்த ஆண்டு ப்ரோடர் சமூக ஜனநாயகக் கட்சி உறுப்பினரும் முன்னாள் பேர்லின் நிதிய செனட்டருமான திலோ சராஜின்னிடம் இருந்து தன்னுடைய பிரச்சாரத்திற்குக் கணிசமான ஆதரவை பெற்றுள்ளார். பிந்தையவர் அவருடைய சொந்த சகிக்கமுடியாத ஒரு தீவிரப் பார்வையுடைய கட்டுரையில், நாட்டின் அரசு, துருக்கிச் சமூகங்களை அவதூறு செய்யும் வகையில்-ஜேர்மனி தன்னையே அழித்துக் கொள்கிறது என- எழுதினார். இப்பொழுது ஒவ்வோ படுகொலைகள் நடந்து ஒரே வாரத்திற்குள், ஜேர்மனியின் மிக அதிகமாகப் படிக்கப்படும் நாளோடான *Süddeutsche Zeitung* இலும் சராஜின் ஒரு முதல் அட்டைப் பக்க புகைப்படம் மற்றும் மையக் கட்டுரையில் பாராட்டிப்

பெருமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். ஆரம்பத்தில் சராஜின்னின் இனவெறி நச்சிற்கு ஆதரவுகள் கொடுத்தபின், ஜேர்மனிய சான்ஸ்லர் அங்கேலா மேர்க்கெல் அவருடைய கருத்தாப்புகளிலிருந்து ஓரளவு தன்னை ஒதுக்கி வைத்துக்கொள்ள முற்பட்டார். ஆனால் ஒரு பன்முக கலாச்சார சமூகத்தை அவர் கண்டித்துள்ளது பற்றிய கருத்து சான்றாக உள்ளது (இதே போன்ற கருத்துக்களை பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி டேவிட் காமெரோனும் கூறியுள்ளார்.)

செய்தி 'ஊடகக் கட்டுரையாளர்கள் மற்றும் முக்கிய அரசியல்வாதிகள் என அடலாண்டிக்கின் இருபுறத்தில் இருப்பவர்களிடம் இருந்து வரும் தகவல் தெளிவாக உள்ளன. கடுமையான இஸ்லாமிய எதிர்ப்பு உணர்வை கொண்டுள்ள இவை, பல மக்கள் ஒன்றாக இணைந்து வாழும் சமூகத்தை கண்டிக்கின்றன. பயனற்ற தேசியவாத மற்றும் அரசியல் இடதின் வெறுப்பை உமிழ்கின்ற இவை, தற்கால பாசிசத்தின் அடிப்படை அங்கங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவை முக்கிய அரசியல் பிரச்சாரத்தின் கூறுபாடுகளில் ஏற்கப்பட்டுள்ளன. ப்ரீவிக்கின் பாசிச அரசியலுடனான தொடர்புகள் அதிகம் கூறப்படாமல் மக்களிடம் இருந்து மறைக்கப்படுகின்றன. இதன் மூலம் அவருடைய கருத்துக்களை பற்றி தொடர்ந்து விவாதிக்கவும் அவற்றை செயல்படுத்தவும் முடியும்.

ஒவ்வோவிலும் நடத்தப்பட்ட பயங்கரவாதக் கொடுமை பற்றிய இத்தகைய அரசியல் மற்றும் செய்தி ஊடகப் பிரதிபலிப்பு, அரசியல் மற்றும் ஒழுக்க நெறிகள் சிதைவடைந்துள்ளதை பிரதிபலிக்கிறது.

கிரேக்கமும் நிதிச் சர்வாதிகாரமும்

பீட்டர் சுவாட்ஸ்
9 நவம்பர் 2011

புண்டைய ஏதென்ஸ் ஐரோப்பிய ஜனநாயகத்தின் தொடர்வாகக் கருதப்படுகிறது. தற்கால ஏதென்ஸ் அதன் கல்வறையாக மாறிவிடும் அச்சுறுத்தலைக் கொண்டுள்ளது. சமீபத்திய நாட்களில் கிரேக்கத்தை அதிர்விற்குள்ளாக்கி வரும் நிகழ்வுகள் முழு ஐரோப்பாவிற்கும் ஒரு படிப்பினையும் எச்சரிக்கையும் ஆகும்.

மூன்று வாரங்களுக்கு முன்பு, ஒரு இருநாள் பொது வேலைநிறுத்தம் நாட்டை ஸ்தம்பிக்கச் செய்தது. அப்பொழுது முதல் ஏதென்ஸ், பிரஸ்ஸல்ஸ், கான் என்று நெருக்கடி தொடர்பான ஒவ்வொரு உச்சிமாநாடுகள் நடைபெற்றுள்ளன. இதன் விளைவு, கிரேக்கத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது நிதியச் சந்தைகளின் ஆணைகளை கமத்துவதை மட்டுமே இலக்காகக் கொண்ட, எந்தவித ஜனநாயக நெறியும் அற்ற, ஒரு புதிய அரசாங்கம் வந்திருப்பதாகும்.

பாந்த அளவில் பெரும்பாலான மக்கள் தங்கள் சொந்த விதியைத் தாங்களே நிர்ணயித்துக் கொள்ளுவதுதான் ஜனநாயகம் என்று கருதப்பட்டால், பின்னர் ஏதென்ஸில்

ஜனநாயகம் என்பது இனி இல்லை. இறைமை மக்களிடம் பொதிந்துள்ளது என்ற போலி நிலைப்பாடு கூட இல்லை. மாறாக ஐரோப்பிய ஒன்றியம், சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி ஆகியவை அடங்கிய "முக்கூட்டின்" ஆட்சியை நடக்கிறது. ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியின் ஒரு முன்னாள் துணைத்தலைவரான வரவிருக்கும் புதிய பிரதம மந்திரி லூகாஸ் பாப்படெமோஸ், இந்த முக்கூட்டால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரும், அதற்கு மட்டுமே பொறுப்புக் கூறக் கடமைப்பட்டவருமாவார்.

ஏதென்ஸில் நடப்பவை பெருகிய முறையில் விதிவிலக்கு என்பதைவிட விதியாகவே வருகின்றன. சமீபத்திய மாதங்களில் யூரோப் பகுதியில் மிக அதிக கடன்பட்டுள்ள அயர்லாந்து, போர்த்துக்கல், இத்தாலி மற்றும் ஸ்பெயின் போன்ற நாண்கு நாடுகள் அரசாங்க மாற்றம் என்பதைக் கடந்து விட்டன, அல்லது கடக்க உள்ளன. ஒவ்வொரு முறையும் இதற்கான முன்முயற்சி நிதி மூலதனம் மற்றும் பெருவணிகத்தினராலேயே மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஒரு புதிய அரசாங்கத்தை தேர்ந்தெடுப்பதில் மிக முக்கியமான முன்னிபந்தனை, வெறுக்கத்தக்க பொருளாதார நடவடிக்கைகளை செயல்படுத்து

அதே வேளை, பொது மக்களின் அழுத்தத்திற்கு எந்தச் சலுகைகளுக்கும் கொடுக்காமல் அவற்றை எதிர்ப்பதற்கும் அதற்குள்ள திறமையே ஆகும்.

மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளும் இதே வழிவகையில் பாதிக்கப்படும் என்பது காலதாமதமானது என்பதைவிட விரைவான நிகழ்வாகவே இருக்கும். பிரான்சில் பியோனூடைய அரசாங்கம் இப்பொழுது 65 பில்லியன் யூரோக்கள் மதிப்புடைய ஒரு புதிய சிக்கன நடவடிக்கைத் திட்டத்தை அறிவித்துள்ளது. ஏற்றுமதியைத் தளமாகக் கொண்ட ஜேர்மனி வேறு எந்த நாட்டையும் விட மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளை அதிகம் நம்பியுள்ளது.

இந்த நிலைமை 1930களில் ஜேர்மனி இருந்த நிலைமையே நினைவுறுத்துகிறது. அப்பொழுது ஜேர்மனியின் சான்ஸ்ஸலரான ஒரு மத்தியவாத அரசியல்வாதி ஹென்ரிக் ப்ரூனிங், சர்வதேச நிதி மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடியின் தாக்கத்தை கடுமையான சிக்கன நடவடிக்கைகளை விதிப்பதின் மூலம் மக்கள் மீது கமத்த முற்பட்டார். நெருக்கடிக்கால் நடவடிக்கைகள் மூலம் ஆட்சி நடத்திய அவர், ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் மற்றும் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் பாராளுமன்ற ஆதரவில்

கண்டிசனையும் பின்னிப் பிழை முற்படுகிறது. தனது முன்னாள் உள்ள சொத்து உருவான பற்றுமுகள் அடிப்படையிலேயே இந்த நெருக்கத்தை ஒரு முற்போக்கான தீர்வு காண முடியும். எங்கிலன், ரீகப் பெரிய பிறுவனங்கள் மற்றும் பெரும் தனியார் செல்வங்களும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு, ஜனநாயகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் சமூகம் முழுவதற்கும் பயன்படுத்தி வருவதற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட வேண்டும். இவைய நோக்கங்களுக்கு பதிலாக சமூகத் தேவைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த நகரம் தடவடிக்கைகளை வெற்கொள்வதற்கு நெடுநாளாக விரைந்ததில் ஒரு பரிசீலனை இயக்கம் அமைவதும் அது நிதிப் சந்தைகள் மற்றும் பெருவளவிகத்தின் நலன்களுடன் நெருக்கமான பிணைப்புகளை நர்சியூண்ட சைட் கட்டிடங்களும் கடுமையான எதிர்ப்பை சந்திக்கும். நெடுநாளாகவும் மற்றம் சோசலிசஸ்டீக்ஸ் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் போலி இடங்களும் முக்கிய முன்னாள் இடங்களை கட்டிவைக்க ஆவாக்கின்றன.

நெடுநாளாக விரைந்த நெருக்கமான அணைப்புகள் இக்கிப்பத்தில் மூலம் மட்டுமே பொருளாதார, சமூக அளவில் நெருக்கமான இணைப்புகள் இயோப்பாயில் ஒரு சோசலிச முன்னோக்கை யதார்த்தமாக்க முடியும். அதனுடைய நோக்கம் ஐக்கிய இயோப்பிய சோசலிச அரசுகளை கட்டிடப்பதாகும். இன்னமெனில், 1930 களில் திகழ்ந்ததைப் போல், கண்டத்தில் பெரும் பிளவுகளும் எல்லாத்திறும் மற்றும் போர்களை நோக்கிய முயற்சிகளே மீளவேண்டி அணைக்க.

“முழு பொலிஸ் கண்காணிப்பும்” எதிர்ப்புகளை குற்றமாக்குதலும்

கிறிஸ் மால்டன்
12 நவம்பர் 2011

பிரிட்டன் கணிசமான அளவுக்கு அதிகமான புகை கிழிப்பு நடத்தப்பட்ட இடங்களில் ஒரு சில, முற்றிலும் அணுகாமல் ஆர்ப்பாட்டிற்கு எதிரான பொலிஸ் தடவடிக்கையின் அளவு ஆழம் கட்டி இனி எத்தகைய அரசியல், சமூக எதிர்ப்பையும் பொறுத்தும் கொள்ள தயாராக இல்லை என்பதை காட்டுகிறது.

அளவப்பாடுகள், செமிதி கட்டகம் மற்றும் பொலிஸின் யாழ்ப்பாண மதிப்பீடுகளின்படி, பெரும்பாலும் கலை அடக்கு கொள்கையின் பற்றும் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட 4,000 ஆகும். அதாவது பெல்கேன் மற்றும் எதிர்ப்பாளர்களுக்கு இடையிலான விவரம் 1:1 அல்லது 2:1 எனக் காணப்படுகிறது.

முதல் மெட்ரோபொலிடன் பொலிஸ் ஆணையாளர் வெஸ்ட் நோக்ஸ்-லீலா. இந்த எதிர்ப்பை “முழுப் பொலிஸ் நோக்கம் எண்ணப்படு தடவடிக்கை” என்றும் தன் கைக்கையின் ஒரு பரிசீலனை என்று விவரித்தார். அப்படியே அதாவது தோன்றியது: கண்டத்தில் நெடுநாள் காலமாக மூன்று ஆர்ப்பாட்டி சார்வால் செல்லும் பாணைக்கு செல்லும் அணைத்து வழிகளும் பெல்கேன், கலைப் பிரிவு வாகனங்கள், குதிரைப்படை அதிகாரிகள், பந்த அடி உபாத் நடுப்புகள் ஆகியவற்றால் கடுக்கப்பட்டிருந்தன.

இரயில், நிலத்தடி இரயில், கோச் நிலையங்கள் போன்ற இடங்களின் அணுகலையாண்களுக்கு முன்பு, பின்பு அட்டைகளின் “முழுப் பொலிஸ் நோக்கம் கண்ணாடிப் பூக்களை” என்று தடவடிக்கை கொண்டு 11 பக்க துண்டுப் பிரசாரப் வழக்கப்பட்டது. மக்களை நோக்கமாகக் கட்டப்படுகிற, முன்னாள் காணும். 1994 கட்டத்தின் சிலவே சித்தியின் கீழ் குடியியல் மற்றும் பொது ஒழுங்கு கட்டப் பயன்படுத்தப்படலாம் என ஆலிசு எண்ணிக்கைப் படுத்தது.

மூன்று வயல் ஆர்ப்பாட்டி கார்ப்பல் பாணையில் கைவலத்திற்கு முன்பும் பீர்ப்பு,

இரு முன்னாள் பெல்கேன் முற்றம் கண்ணாள் எந்தனர். நகரக்கு மேல் இறுதிக்காப்பாய் பந்தங்களும் பந்த பெறுவாய் மறு அளவில் கையே எடுத்தனர்.

நேரம் ஒரு ஆகிரிமூட்டும் வளையில், அணுகலும் ஒவ்வொரு 10 பிம்பமும் பிறுத்தப்பட்டதனால் மூன்று வயல் பாணைகள் கட்டக் மூன்று பணி நேரம் நூலா வேண்டி இருந்தது. அடிக்கடி மட்டும் இத்தகைய கற்றிவைப்புகளால் பெல்கேன்களுக்கு சில துடங்கலில் கட்டத்திற்கும் தடவடிக்கை வழி கட்டக்கது அவர்கள் ஒரு எதிர்ப்பாளரைத் தாண்டி நோக்கத்தின் கண்டனைத் தன்மும் அளக்கப் பிழை மயந்த கண்ணாள் இறுத்தனர்.

அன்று வெளியிடப்பட்ட ஒரு அறிக்கை, கண்டிசு போலிஸ் திட்டமிடப்படும் நூன் ஆர்ப்பாட்டி கார்ப்பல் ஒரு பணி நேரத்திற்கும் பந்தப்பட்ட வேண்டும் என்றும், அப்பகுதி பழையதும் இடையே மணி நேரத்திற்கும் பற்றிதும் காதி கொள்ள வேண்டு என்றும் காண்பித்திருந்தது. பந்தி போல் கட்டையில் தடவடிக்கையும் உள்ளமைய எதிர்ப்பிற்கு ஒத்தகருப்பை காட்டுவதற்காக சராசரம் சந்தக்கலில் ஒரு கட்டா முன்னாள் அளவக்க

முயற்சித்த பணமும் பொலிசர் இலுத்து அழறிப்பதில் அக்கு சில நிமிஷங்கள் கற்றுமீறும் நிலையது.

சாதிக்கலில் கட்டத்திட்ட 35 சதவிகிதம் கட்டப்படும் அச்சுறுத்தலை விதித்து நிர்வாகத்திற்கு எதிரான வேண்டிமூன்று கொள்ள நிர்வாகத்தை நெடுநாளாகக் குடி ஒன்று, பாணைக்கலின் அடிப்படை எதிர்ப்பின் கீழ்த்துக்கெய்ய எடுத்த முயற்சியும் இதே முறையில் தடுக்கப்பட்டது. நிர்வாக நெடுநாளாகலின் அணுகலையும் கொள்கை குற்றம் கொள்ள தாம் கிட்டத்தட்ட அவர்கள் கைதிகள் போல் ஆய்வில் சிலர் அளவு தீரிக் செல்ல முற்பட்டபோது, கலைப் பிரிவு கொள்கை உள்ளே பந்தம் கைக்கலையும் பண்படுத்தித் கொள்கையான கைக்கலி விடுத்தினர். கட்டம் கிறகோட்டுக்கலையும் பொலிசர் கைத்திருத்ததாகக் கூறப்படுகிறது. பொது ஒழுங்கை கட்டத்தின் சிலவே விதிக்கைய பொல்களும், விவகாரங்களும் எடுத்த கண்ணப்பட்டன.

அளவிலும் கொள்கைக்கு முன்பு ஒரு கொள்கையால் கட்டத்தின் பெரிய கண்டவையால் பொறுப்பிற்கும் கட்டலை அதிகாரி கையால் கொண்டி, தீர் பீச்சுத் திட்டமிடப்படலின்மை,

புலனாய்வுகொள்கை கார்ப்பல் முன்பும் பெல்கேன் தடவடிக்கை

ஆனால் பிளாஸ்டிக் தோட்டாக்களைப் பயன்படுத்த உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது என்றார்- இங்கிலாந்தில் இப்படி நடைபெறுவது இது முதல் தடவை ஆகும்.

முந்தைய பொது ஒழுங்குக் குற்றங்கள் தொடர்பாக கைது செய்யப்பட்டிருந்தவர்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுக்கும் வகையில் 450க்கும் மேற்பட்ட கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டன. அவற்றில் முந்தைய குற்றம் மீண்டும் செய்யப்பட்டால், அது கைது செய்யப்படுவதற்கும் விசாரணைக்கும் வழிவகுக்கும் என்றும் "அது மிக விரைவில் செய்யப்படும்" என்றும் கூறப்பட்டிருந்தது. முன்னர் தண்டனை பெறாத பலருக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட இக்கடிதங்கள், முந்தைய எதிர்ப்புக்களில் பங்கு பற்றியதை மட்டுமே ஒரே "குற்றமாகக்" கொண்டுவரக்கூடிய பற்றிய ஒரு தகவல்தளம் பொலிசாரிடம் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

பொலிஸ் முன்னறிவிப்பு (Police Oracle) என்ற பகுதியில் மறுபிரசுரிக்கப்பட்ட ஒரு கட்டுரையில், **கார்டியனின்** குற்றச் செய்தி கட்டுரையாளர், பயமுறுத்தல் கடிதங்கள் அனுப்புவது மற்றும் தடியடி சுற்றிவளைப்பிற்கு முன் அனுமதி பெறுவது ஒன்றும் புதிதல்ல என மகிழ்ச்சியுடன் விபரித்ததோடு, 'புதியது என்ன' என்றும் கூறினார். இதை பொதுஜனத்திற்கு தெரியப்படுத்தியது தான் போன்டேனாலு எடுக்கப்பட்ட தீர்மானம். பிரிட்டிஷ் நகரங்களில் கோடை காலக் கலகங்களின்போதும் தடியடி நடத்துவதற்கு ஒப்புதல் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததாக கூறிய அவர், "ஓராண்டிற்கு முன் வெட்டுக்களுக்கு எதிராக மண்ணவர்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்தபோதும் அவற்றைப் பயன்படுத்த ஒப்புதல் அழிக்கப்பட்டிருந்தது என்பது இன்னமும் பகிரங்கப்படுத்தப்படாத ஒரு விடயமாகும்" என்றும் கூறினார்.

பொலிசாருக்கு இன்னும் கூடுதல் அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படலாம் என்று உள்துறை மந்திரி தெரிசா மே கூறியதாக தெரிவித்த அவர், "அதன்படி குறிப்பிட்ட பகுதியில் இருந்து ஓர் ஆர்ப்பாட்டத்தின் போது பொதுமக்களை ஒரு பொலிஸ் கண்காணிப்பாளர் அகற்ற முடியும். இந்த அதிகாரம் சட்டத் தொகுப்பில் இருந்து 1973ல் அகற்றப்பட்டதற்குப் பின் பயன்படுத்தப்படவில்லை," என்றும் கூறினார்.

கடந்த அக்டோபர் மாத மாணவர் எதிர்ப்பின்போது 150க்கும் மேற்பட்டவர்கள் சம்பவத்தின் போதும் அதற்குப் பின்னரும் கைது செய்யப்பட்டனர். பொலிசார் நிராயுதபாணி ஒருவரைக் கொன்றதால் தூண்டப்பட்ட இக் கோடை காலக் கலகங்களை அடுத்து 2,000 பேருக்கு மேல் கைது செய்யப்பட்டதுடன், 4,000க்கும் மேற்பட்டவர்களிடம் குற்ற விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டு, மிக அற்ப குற்றங்களுக்காக நீண்டகால சிறைத்தண்டனைகள் விதிக்கப்பட்டன.

சர்வதேச அளவிலும் இதே போன்ற காட்சியையே காண முடியும். எங்கெல்லாம் தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் கொடுமையான சிக்கன வெட்டுக்கள் சுமத்தப்படுவதை எதிர்க்கின்றனரோ, அங்கெல்லாம் கடுமையான அடக்குமுறைகள் திணிக்கப்படுகின்றன.

உதாரணமாக கிரேக்கத்தில் அக்டோபர் 20ம் திகதி நடந்த பொது வேலைநிறுத்தத்தை அடக்க 15,000 கலகமடக்கும் பொலிசார் அனுப்பப்பட்டனர். சின்டக்மா சதுக்கம் கண்காணிப்புக் தாக்குதலில் மூழ்கியது. அமெரிக்காவில் ப்ரூக்லின் பிரிட்டில் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தியவர்களில் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பகுதியினரான 700 பேர் அக்டோபர் 1 அன்று கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் வேல் ஸ்டீட் உள்ளமர்வு எதிர்ப்புக்கள் நாடெங்கிலும் பெரிய அளவில் படர்ந்தன. அப்பொழுது முதல் பல உள்ளூர் பொலிஸ் படையினர் கலகமடக்கும் ஆயுதங்களையும் கண்காணிப்புக் கைக்குண்டுகளையும் இன்னும் பல ஆயுதங்களையும் பயன்படுத்தி நாடு முழுவதும் கைது செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 3,000 க்கும் மேல் உயர்ந்தது.

இத்தகைய கடுமையான அடக்குமுறை, வர்க்கங்களுக்கு இடையே துருவப்படுத்தல் அறித்திருப்பதன் அடையாளம் ஆகும்.

பிரிட்டனில் இப்பொழுது மேற்கோள் காட்டப்படும் கலகமடக்கும் சட்டம் முதலில் 1714ல் இயற்றப்பட்டது. அதில் கலகம் செய்வவர் மரண தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படலாம் என இருந்தது. பின்னர் 1837ல் இது ஆயுட்காலச் சிறைத்தண்டனையாகக் குறைக்கப்பட்டது.

மான்செஸ்டரில் 1819ல் டீடர்லா படுகொலைகளில் இந்தச் சட்டத்தின் பயன்பாடு பிரசித்திபெற்றதாகும். அப்போது பாராளுமன்றச்

சீர்திருத்தம் கோரியும், பொருளாதாரச் சமைகளை எதிர்த்தும் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திய 80,000 பேர் மீது குதிரைப்படை நடத்திய தாக்குதலில் 15 பேர் கொல்லப்பட்டதுடன் 700 பேர் காயமுற்றனர்.

1919ல் கிளாஸ்கோவில் கறுப்பு வெள்ளிக்கிழமை அன்று, வேலை நேரத்தை குறைக்கக் கோரி ஆர்ப்பாட்டம் செய்த தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக கலகமடக்கும் பொலிசாரும், 10,000 துருப்புக்களும் அனுப்பப்பட்டனர். கறுப்பு வெள்ளிக்கிழமை சம்பவம் ரஷ்யாவில் 1917 அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பின் இடம்பெற்ற நிலையில், பிரிட்டனின் ஆளும் கும்பல் "போல்ஷிவிக்கு எழுச்சி போன்ற ஒன்று" ஏற்படுமோ என அஞ்சியது. இத்தகைய அதிகாரங்கள், முதலில் இரகசியமாகவும் பின்னர் உத்தியோகபூர்வ ஆரவாரத்துடனும் இன்று செயல்படுத்தப்படுகின்றன என்னும் உண்மை, பிரிட்டன், ஐரோப்பா மற்றும் உலகம் பூராவும் உள்ள தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு ஒரு எச்சரிக்கையாகும்.

இன்று பெரும் செல்வக் கொழிப்பு கொண்ட ஒரு தன்னலக்குழு, தமது செல்வத்தை தொடர்ந்தும் அதிகரித்துக்கொள்வதற்காக சமூக வாழ்வின் எல்லா அங்கங்களையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. பொருளாதார நெருக்கடி மோசமாகிவரும் சூழ்நிலையில், அது மில்லியன் கணக்கான மக்கள் மீது வெட்டுக்களையும் சிக்கன நடவடிக்கைகளையும் திணிக்கக் கோருகிறது. இங்கு ஜனநாயக உரிமைகளை தக்கவைத்துக்கொள்ளும் சாத்தியம் கிடையாது.

உலகெங்கிலும் முதலாளித்துவ அரசாங்கங்கள் ஒரு பொலிஸ் அரசு பண்பிவான வழிமுறைகளை எடுக்க நிர்ணயிப்பது இதுவே. இது கிரேக்கத்தில் இராணுவ சதிப் புரட்சிக்கான அச்சுறுத்தலைக் கொண்டுள்ளது.

இந்த தன்னலக் குழுவை தூக்கிவிடவேண்டுமென்று கல்வி, சுகாதார பராமரிப்பு, வீடு மற்றும் சிறந்த சம்பளத்துடனான தொழில் போன்ற சமூக உரிமைகளை உறுதி செய்ய உற்பத்தியை மறு ஒழுங்கு செய்வதன் அடிப்படையில், உண்மையான ஜனநாயக மற்றும் சமத்துவமான சமுதாயத்தை ஸ்தாபிக்கும் புரட்சிகர முன்னோக்கை கொண்ட ஒரு வெகுஜன சோசலிச இயக்கத்தை கட்டியெழுப்ப தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் முன்வர வேண்டும்.

இத்தாலியின் பெர்லுஸ்கோனி இராஜிநாமாவானது வங்கிகள் தேர்ந்தெடுத்துள்ள "தொழில் வல்லுனர்" அரசாங்கத்திற்குப் பாதையை அமைக்கிறது

ஸ்டெஃபன் ஸ்டெயின்பேர்க்
14 நவம்பர் 2011

இத்தாலியில் துரிதமாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து, வங்கிகளினால் ஆணையிடப்பட்ட கொடுமையான சிக்கன நடவடிக்கைகளுக்கு இத்தாலியின் இரு மன்றங்களும்

ஒப்புதலளித்ததோடு, இத்தாலிய பிரதமர் தனது இராஜினாமாவை சனிக்கிழமை அறிவித்தார். நிதியு உயர்த்தப்படும் அதனுடைய கருவிகளான ஐரோப்பிய பாராளுமன்றம், சர்வதேச நாணய நிதியம் ஆகியவைகளினதும் கட்டளையின் பேரில், ஒரு "தொழில்வல்லுனர்" அரசாங்கத்திற்கு தலைமைவகிக்க பொருளியாளர் மரியோ மொன்ரியை தேர்வு செய்வதற்கு

வழிவகுப்பதற்காக, பிரதமர் மந்திரி பதவியிறக்கப்பட்டார்.

பிரதமர் கடந்த செவ்வாய் மாலை பிரதிநிதிகள் மன்றத்தில் தன் பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மையை இழந்தபின், தன் இராஜினாமா செய்யும் விருப்பத்தை அறிவித்தார். ஆனால் தன் இராஜினாமாவிற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட

காலக்கெடுவை கொடுக்காத பெர்லுஸ்கோனி, இத்தாலிக்குக் கடன் கொடுத்தவர்கள் கோரியுள்ள சிக்கன நடவடிக்கைகளை இத்தாலியப் பாராளுமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளும் வரை தான் பதவியில் நீடிக்க இருப்பதாக அறிவித்தார். இது அடுத்த ஆண்டு பெர்லு மாதம் புதிய தேர்தல்கள் வரை அவர் அதிகாரத்தில் இருக்கும் வாய்ப்பை உயர்த்தியது.

பெர்லுஸ்கோனியின் அறிவிப்பிற்கு உடனடியாக தங்கள் எதிர்ப்பைக் காட்டிய சர்வதேச நிதியச் சந்தைகள், புதனன்று இத்தாலிய அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்களுக்கான வட்டிவிகிதங்களை 7 சதவிகிதத்திற்கும் மேலாக உயர்த்தின -இந்த தொடக்க நிலை அரசாங்கம் அதன் கடன்களை அடைக்க இயலாது என்பதைக் குறிக்கின்றது.

சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திடம் இருந்து அழுத்தங்கள் அதிகரித்ததையிடுத்து, ஜனாதிபதி ஜியோஜியோ நாபோலிடனோவின் தூண்டுதலின் பேரில், இத்தாலியப் பாராளுமன்றம் விரைவான நடவடிக்கை மூலம் சிக்கனப் பொதிக்கு ஒப்புதலளித்தது.

வெள்ளியன்று செனட்டில் வேலைகள், சமூகநல வெட்டுக்கள், உழைப்புச் சந்தை கட்டுப்பாடுகளை அகற்றுதல் ஆகியவை உள்ளடங்கிய ஒரு பொதிக்கு ஆதரவாக 152 வாக்குகளும் எதிராக 12 வாக்குகளும் கிடைத்தன. அதற்கு ஏற்றவாறு சனிக்கிழமை பிரதிநிதிகள் மன்றமும் திட்டத்திற்கு ஆதரவாக 380 வாக்குகளையும் எதிர்த்து 26 வாக்குகளையும் அளித்தது. பெர்லுஸ்கோனி, சனிக்கிழமை தன் இராஜிநாமாவைக் கொடுத்தபின், சீற்றத்துடன் இகழ்ச்சிக் கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருந்த கூட்டத்தினரைத் தவிர்ப்பதற்காக, இத்தாலிய ஜனாதிபதி அரண்மனையில் நடந்த உரையாடல்களில் இருந்து புறக் கதவு வழியாக வெளியேறினார்.

கடந்த வாரம் கிரேக்கத்தில் தொழில் வல்லுனர் அரசாங்கமொன்று அமைக்கப்பட்டதை தொடர்ந்தே, இத்தாலியில் அதே போன்ற அரசாங்கமொன்றை அமைப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த ஆட்சி மாற்ற உதாரணங்கள் அயர்லாந்து, போர்த்துகல், ஸ்பெயின் மற்றும் ஸ்வெடென் ஆகியவற்றில் அரசாங்க மாற்றங்களை பின்தொடர்ந்து வந்துள்ளன. இந்த நாடுகளில் ஆட்சி மாற்றங்கள் கடந்த ஆண்டுகளுள்ளேயே நடந்துவிட்டன. அவை ஒவ்வொன்றிலும், ஒடுக்குமுறை சிக்கன நடவடிக்கைகளை அமுல்படுத்துவதற்கு இலாயக்கான அரசாங்கங்களை திணிப்பதை இலக்காகக் கொண்டு வங்கிகள் மற்றும் முன்னணி ஐரோப்பிய மறும் சர்வதேச நிதி நிறுவனங்கள் கொடுத்த உக்கிரமான அழுத்தங்களைத் தொடர்ந்தே ஆட்சி மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.

கிரேக்கத்தில் ஒரு வாரத்திற்குமுன் நடந்ததைப் போலவே, இத்தாலிய பிரதமரின் வெளியேற்றமும், வார இறுதியில் நடைபெற்ற பரபரப்பான தொடர்ந்த பேச்சுக்களுக்குப் பின், திங்களன்று சந்தைகள் திறப்பதற்கு முன்

பங்குச் சந்தைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் வகையில் இடம்பெற்றது. வணிகத் தலைவர்கள், நிதியளிப்பாளர்கள், அரசியல்வாதிகள் மற்றும் செய்தி ஊடக விமர்சகர்களால் நிம்மதியான பெருமூச்சுடன் பெர்லுஸ்கோனியின் இராஜிநாமா வரவேற்கப்பட்டது. சர்வதேசச் செய்தி ஊடகத்திலும் பெர்லுஸ்கோனியினால் நேரடியாகச் சொந்தம் கொண்டாடப்படாத இத்தாலிய செய்தி ஊடகத்திலும் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்ட கருத்துக்கள், இரு தசாப்தங்கள் இழக்கப்பட்டுவிட்டதற்கும், இத்தாலியை சரிவிற்குத் தள்ளி நாட்டின் அரசியல் கலாச்சாரத்தை சிதைத்ததற்கும் பிரதமரைக் குற்றம் சாட்டியுள்ளன.

ஆனால், பெர்லுஸ்கோனியின் வாழ்க்கைப் போக்கு பற்றிய ஒரு மேம்போக்கான பரிசீலனைகூட, இத்தாலிய அரசியலின்

**ஆனால்,
பெர்லுஸ்கோனியின்
வாழ்க்கைப் போக்கு பற்றிய
ஒரு மேம்போக்கான
பரிசீலனைகூட, இத்தாலிய
அரசியலின் நேர்மையற்ற
தன்மைக்குக் அவர்
காரணமானவர் என்பதை
விட, அவரே அந்த
நேர்மையற்ற தன்மையின்
விளைவுதான் என்பதை
தெளிவாக்கும் -ஒரு
அழகிய, ஊழல்மலிந்த
அரசியல் முறைமையின்
மொத்த உருவமாக அவர்
இருந்தார்.**

நேர்மையற்ற தன்மைக்குக் அவர் காரணமானவர் என்பதை விட, அவரே அந்த நேர்மையற்ற தன்மையின் விளைவுதான் என்பதை தெளிவாக்கும் -ஒரு அழகிய, ஊழல்மலிந்த அரசியல் முறைமையின் மொத்த உருவமாக அவர் இருந்தார்.

சர்வதே ரீதியிலும் ஐரோப்பா பூராவும் உள்ள அரசாங்கங்கள் மற்றும் அரசியல் தலைமைகளும் -கிறிஸ்துவ கன்சர்வேடிவ் கட்சியினரும் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியினரும்- சமரசமாகப் போனதாலேயே, போருக்குப் பின்னர் வேறு எந்த பிரதமரும் ஆட்சிசெய்திராதவ நீண்ட காலம் பெர்லுஸ்கோனி இத்தாலியை ஆட்சி செய்ய முடிந்தது.

உழைக்கும் மக்களின் இழப்பில் தன்னுடைய சொந்த வணிக நலன்களையும் மற்றும் நாட்டின் பெருநிறுவன, நிதிய உயரடுக்கின் முன்னேற்றத்தையும் இரக்கமின்றி

உயர்த்திய பில்லியனர் பெர்லுஸ்கோனியின் அரசியல் முன்னுரிமைகள், ஐரோப்பா முழுவதும் அரசாங்கங்களால் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டன, இன்றளவும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றன. எனவேதான் அரசியல் தலைவர்கள், சில செய்தித்தாள்களால் ஐரோப்பிய அரசியலின் "கோமானி இளவரசர்" என்று இப்போது குறிக்கப்படும் ஒரு நபருடன் அரசியல், பொருளாதார மட்டத்தில் கொடுக்கல் வாங்கலில் ஈடுபட்டனர்.

இத்தாலிக்குள்ளேயே பெர்லுஸ்கோனி வணிகப் பேரரசின் விரிவாக்கம் என்பதற்கு ஒப்பான தனது கட்சியின் தலைவர் என்ற முறையில், அவர் அதிகாரத்தின் மீது கொண்டிருந்த இறுக்கமான பிடி, உத்தியோகபூர்வ "இடது" கட்சிகள் மற்றும் தொழிற்சங்கங்களின் பொறிவின் விளைவே ஆகும். இந்த நிகழ்வுப் போக்கு இத்தாலிக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்பட்டதல்ல, மாறாக ஐரோப்பா மற்றும் அனைத்துலகிலும் காணலாம்.

தொடக்கத்தில் பெர்லுஸ்கோனி சிறிதும் நேர்மையற்ற வணிகன் என்ற வகையில் புகழ்பெற்று, சொத்து நிர்மாணப்பில் முதலில் பெரும் செல்வத்தை ஈட்டினார். ஏற்கனவே 1970கள் காலக்கட்டத்தில், அவர் பரந்த அளவில் மாபியாக்களுடன் தொடர்பு கொண்டதாகக் கருதப்பட்டது. இதன்பின் அவர் வலதுசாரி அரசியல் வட்டாரங்களுக்கு நகர்ந்தார்.

1970களின் முடிவில், அவர் தன்னுடைய வணிக நலன்களைச் செய்தி ஊடகத்திற்கு விரிவாக்கம் செய்து, செய்தி ஊடகக் குழுவான ஃபினிஸ்ட் (Fininvest) நிறுவினார். இது பல முக்கியத் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களையும் முக்கிய செய்தித்தாள்களையும் உரிமையாக்கிக் கொண்டது. 1984ம் ஆண்டு பெர்லுஸ்கோனி இரகசிய Masonic சங்கமான P2ன் உறுப்பினர் எனத் தெரிய வந்தது. இத்தாலிய அரசியல், இராணுவ மற்றும் பொலிஸ் துறைகளின் முக்கிய உறுப்பினர்களை கொண்டிருந்த இக்குழு, இத்தாலியில் ஒரு சர்வாதிகார அரசாங்கத்தை நிறுவும் நோக்கத்தில் பெரும் ஈடுபாட்டை கொண்டிருந்தது.

பெர்லுஸ்கோனியின் ஏற்றத்தின் வழிகாட்டிகளில் ஒருவர் இத்தாலிய சோசலிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச் செயலாளரும் பிரதம மந்திரியாகவும் இருந்த பெட்டினோ கிராக்ஸி ஆவார். 1984ம் ஆண்டு கிராக்ஸியின் அரசாங்கத்தான் ஒரு சட்டத்தை இயற்றி, பெர்லுஸ்கோனி தன் செய்தி ஊடகப் பேரரசை இத்தாலிய தொலைக்காட்சியின் ஏகபோக உரிமையை என்னுள்வகுக்கு விரிவாக்கம் செய்வதற்கு அனுமதித்தது.

கிராக்ஸியின் உபதேசங்களின்படி, பெர்லுஸ்கோனி தன்னுடைய வணிகப் பேரரசிற்கு அரசாங்க உதவித்தொகைகள் மற்றும் பின்புல உதவிகளுடன் முட்டுக் கொடுத்து விரிவடையச் செய்யும் நோக்கத்துடன் அரசியலில் நுழைந்தார். அதே நேரத்தில் தன் செயல்களுக்கு ஒரு சட்டபூர்வ மறைப்பை அளிக்கும் வகையில் சட்டம் இயற்றப்படுவதையும் உறுதி செய்து கொண்டார்.

பிரதம மந்திரிப் பதவியை பெர்லுஸ்கோனி ஏற்றது, 1990களில் தொடங்கிய "mani pulite" என்னும் "தூய்மையான கரங்கள்" பிரச்சாரத்தின் விளைவு ஆகும். வக்கீல் என்டோனியோ டி பியரோ என்பவரால் வழிநடத்தப்பட்ட இந்தப் பிரச்சாரம், முதலில் கிராக்கியின் சோசலிஸ்ட் கட்சியிலுள்ள ஊழலுக்கு எதிராக இயக்கப்பட்டது. ஆனால் இது போருக்குப் பிந்தைய முழு இத்தாலிய அரசியல்முறை பற்றிய விசாரணையாக விரைவில் விரிவாக்கப்பட்டது.

இத்தாலிய அரசியல் கூட்டத்தில் இருக்கும் குப்பையை அகற்றுதல் என்ற பறத்தோற்றத்தைக் கொண்ட பிரச்சாரத்தின் விளைவு, போருக்குப் பிந்தைய இத்தாலிய அரசியல்வாதிகள் அனைவரிலும் மிக ஊழல் நிறைந்த, சமரசத்திற்கு தயாரான ஒருவர் அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு வழியமைத்துக் கொடுத்ததே ஆகும். பெர்லுஸ்கோனி 1994ல் தனது கூட்டரசாங்கத்தின் பாகமாக இரண்டாம் உலக யுத்தத்திற்கு பின்னர் இத்தாலிய நவ பாசிஸ்டுகளை அதிகாரத்திற்கு கொண்டுவந்தார்.

அந்த அரசாங்கம் ஏழு மாதங்கள்தான் நீடித்தது. அவருடைய கொள்கைகளுக்கு எதிரான பரந்த எதிர்ப்புக்களாலும், கூட்டணியின் பங்களி அமைப்பான குடியேற்ற எதிர்ப்பு வடக்குக் கழகத்துடனான பிளவினாலும் அது சரிந்தது.

பெர்லுஸ்கோனி அதன் பின்னர், இத்தாலிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (ஃ.சி.ஐ.) மற்றும் அதன் வீழ்ச்சியை அடுத்து அதன் துண்டுகளில் இருந்து 2001ல் இடது ஜனநாயகக் கட்சி என்ற பெயரில் அமைக்கப்பட்டு பின்னர் 2009ல் ஜனநாயகக் கட்சி என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்ட கட்சி, மற்றும் மீள்ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கம்யூனிஸம் என்ற கடும்போக்கு ஸ்டாலினிஸ கட்சி ஆகிய "இடது" எதிர்க் கட்சிகள் மேலும் வலது பக்கம் திரும்பியதில் இருந்து அரசியல் ரீதியில் இலாபமடைந்தார்.

இந்த அமைப்புகள் 1995-96ல் பொருளாதார வல்லுனர் மெம்பர்டோ டைனி தலைமையில் இருந்த தொழில் வல்லுனர் அரசாங்கத்தின் தொழிலாள வர்க்க விரோதக் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவைக் கொடுத்தன. ஃ.சி.ஐ., ஃ.ஆர்.சி. ஆகிய இரண்டும், பின்னர் ரோமனோ ப்ரோடியின் (1996-98) தலைமையிலான ஒலிவ றீ (Olive Tree) என்ற "மையவாத-இடது" கூட்டணியில் சேர்ந்து பிரோடியின் வலதுசாரி உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவு கொடுத்தன. பெர்லுஸ்கோனி மீண்டும் ஆட்சிக்கு வருவதை தடுப்பதற்கு கொடுக்க வேண்டிய விலையாக, ப்ரோடியின் சமூக-விரோத திட்டத்துக்கும் இராணுவவாத வெளியுறவுக் கொள்கைக்கும் ஆதரவளிக்க வேண்டியது அவசியம் என ஃ.ஆர்.சி. அலுவலர்கள் மீண்டும் மீண்டும் கூறிக்கொண்டனர்.

ஃ.சி.ஐ. மற்றும் ஃ.ஆர்.சி. பங்குகொண்ட பிரோடி அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளில் பெரும் ஏமாற்றங்கள் ஏற்பட்ட நிலையில், 2001ல் பெர்லுஸ்கோனி மீண்டும் அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு உதவியது. இதேபோன்ற அரசியல் காட்டிக் கொடுப்பு வழிவகைதான் பெர்லுஸ்கோனி மீண்டும் 2008ல் அதிகாரத்திற்கு வர உதவியது.

பெர்லுஸ்கோனி 2008ல் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபின், ஃ.சி.ஐ.யில் நிலைத்திருந்த ஜியோர்ஜியோ நாபொலிடானோ, இத்தாலிய அரசியலில் திரைக்குப் பின்னால் செல்வாக்குடையவராக இருந்தார். அவர் அதே ஆண்டு குடியரசின் 11வது ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தார். நாபொலிடானோ இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் 1945ல் ஃ.சி.ஐ.யில் சேர்ந்திருந்தார்.

நாபொலிடானோதான், பெர்லுஸ்கோனியின் இராஜிநாமாவை உறுதியளித்து, மரியோ மோன்டியை அரசாங்கத்தின் புதிய தலைவராக

நியமித்தார். ஞாயிறன்று இதே நாபொலிடானோ, இத்தாலியர்கள் தமது நாட்டின் பிரச்சினைகளைக் கடக்க "தியாகங்கள்" செய்ய வேண்டும் என எச்சரிக்கும் வேண்டுகோளை விடுத்தார். நாட்டின் அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் யோதல்களை விடுத்து, புதிய ஆட்சியின் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அவர் அழைப்பு விடுத்துள்ளார்.

சர்வதேச அரசியல், நிதிய உயரடுக்கின் பார்வையில், பெரிய மதிப்பிலிருந்து பெர்லுஸ்கோனி வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளமைக்கும், அவர் சொத்து சேர்த்ததற்கும் மற்றும் அவரது சமூகக் கொள்கைகளுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது. மாறாக, ஐரோப்பிய கடன் நெருக்கடியின் விளைவுகளில் இருந்து வங்கிகள் மற்றும் பிரதான முதலீட்டாளர்களை பாதுகாக்கத் தேவையான, கொடுமாள சிக்கன நடவடிக்கைகளை இத்தாலிய மக்கள் மீது சுமத்த பெர்லுஸ்கோனியால் முடியாமல் உள்ளது, அல்லது அவர் விரும்பவில்லை என்ற உணர்வே காரணமாகும்.

Corriere della Sera செய்தித்தாளின் கருத்துப்படி, மோன்டி தன்னுடைய புதிய அமைச்சரவையில் கைட் டாபெல்லினியை (Guide Tabellini) நிதி மந்திரியாக நியமிக்க உள்ளார். 56 வயதான டாபெல்லினி பொருளாதாரப் பேரரசிரியராக இருந்த மிலானிலுள்ள பொகோனி (Bocconi) பல்கலைக்கழகத்தில் மோன்டி தலைவராக உள்ளார். வெளியுறவு அமைச்சர் பதவி கூட ஒரு வங்கியாளருக்குத்தான் கொடுக்கப்பட இருக்கிறது. செய்தித்தான், முன்னாள் பிரதம மந்திரியும் தற்பொழுது டொட்சே வங்கிக்கு (Deutsche Bank) ஆலோசகராகவும் உள்ள குலியானோ அமடோ (Giuliano Amato) நாட்டின் புதிய வெளியுறவு அமைச்சராகக் கூடும் என்று தகவல் தெரிவிக்கின்றது.

பிரெஞ்சு நாடாளுமன்றம் சிக்கன நடவடிக்கைகளை அங்கீகரிக்கிறது

குமரன் ஐரா
21 நவம்பர் 2011

நவம்பர் 16இல், ஜனாதிபதி நிக்கோலா சாரக்கோசியின் வலதுசாரி அரசாங்கத்தால் சமீபத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு புதிய சுற்று சிக்கன நடவடிக்கைகளை உள்ளடக்கியிருந்த, 2012 வரவு-செலவுத் திட்டத்தை பிரான்சின் கீழ் சபை அங்கீகரித்தது. கடன் மதிப்பு பட்டியலில் பிரான்சின் AAA மதிப்பை தக்கவைக்க, 2013வாக்கில் வரவு-செலவு திட்டத்தின் பற்றாக்குறையை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 3 சதவீதமாக குறைப்பதே அதன் நோக்கமாகும்.

வரவு-செலவுத் திட்டம் 315க்கு 198 என்ற வாக்குகளோடு கீழ்சபையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. முதலாளித்துவ "இடது" எதிர்ப்பான சோசலிஸ்ட் கட்சியின் (PS) கட்டுப்பாட்டிலிருக்கும்

செனட்டால் தற்போது அது ஆய்விருப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

2012ல் ஜனாதிபதி தேர்தல் வரவிருப்பதால் இந்த வரவு-செலவு திட்டமே இறுதியானதாக இருக்கக்கூடும். வரவிருக்கும் தேர்தலில் சாரக்கோசி சோசலிஸ்ட் கட்சியின் வேட்பாளர் பிரான்சுவா ஹோலான்டை எதிர்கொள்ளவிருக்கிறார். ஹோலான்டும் ஏற்கனவே பாரிய சமூக வெட்டுக்கள் மூலமாக 2013வாக்கில் பற்றாக்குறையை 3 சதவீதத்திற்கு குறைக்க வலியுறுத்தியுள்ளார்.

2012ல் பொருளாதார வளர்ச்சி 1.7இல் இருந்து 1 சதவீதமாக இருக்குமென அரசாங்கம் தனது முன்கணிப்பைத் திருத்திய பின்னர், ஆகஸ்டில் அறிவிக்கப்பட்ட வெட்டுக்களுக்கும் மேலாக, 2016வாக்கில் 65 பில்லியன் யூரோக்களை சேமிப்பது உட்பட, நவம்பர் 7

அன்று ஒரு புதிய சுற்று சிக்கன முறைமைகளை அது அறிவித்தது. 2012ல் மொத்தம் சுமார் 18 பில்லியன் யூரோ செலவு-வெட்டு திட்டமிடப்பட்டது.

வரலாற்றில் இல்லாதளவு சமூக வெட்டுக்களுக்காக 2012 வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பாராட்டிய வரவு-செலவுத் திட்டத்துறை அமைச்சர் Valérie Pécresse, யூரோப் வன் என்ற ஊடகத்துக்கு தெரிவிக்கையில்: "நாங்கள் இதுவரையில் ஒருபோதும் கேட்டிராதளவு தொடர்ச்சியான உழைப்பை பிரெஞ்சு மக்களிடம் கேட்டோம். வரவு-செலவுத் திட்டமென்பது தொடர்ச்சியான உழைப்பாகும். நாம் கடனிலிருந்து வெளியே வர விரும்புகிறோம்."

2012ன் தொடக்கத்தில் நடைமுறைக்கு வரவிருக்கின்ற இந்த புதிய முறைமைகளால்

தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு எதிரான புதிய தாக்குதல்களுக்கு சார்க்கோசி நிர்வாகம் தயாரிப்பு செய்து வருகின்ற நிலையில், அதிகரித்துவரும் வேலைவாய்ப்பின்மை மற்றும் சிதைந்துவரும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளுக்கு இடையில், அது தொழிலாள வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ளும். வெட்டுக்களையும், அரசையும் ஆதரிக்கும் தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவம் அதற்கு உடைந்தையாக இருப்பதன் காரணமாக, சார்க்கோசியால் அந்த வெட்டுக்களை தொடர முடியும். தொழிற்சங்கங்களும் மற்றும் புதிய முதலாளித்துவ-எதிர்ப்பு கட்சி போன்ற அவற்றின் போலி-இடது கூட்டாளிகளும், ஒட்டுமொத்த அரசியலமைப்பிற்கு எதிராக தொழிலாள வர்க்கத்தின் அரசியல் இயக்கமொன்றைத் தடுப்பதில் ஒரு முக்கிய பாத்திரம் வகிக்கின்றன.

தொழிற்சங்கங்கள் சமூக வெட்டுக்களை ஆதரித்து கொண்டே, மக்கள் அதிருப்தியை சிதறடிக்கும் ஒரு முயற்சியில், பயனற்ற ஒருநாள் போராட்டத்திற்கு அழைப்புவிடுக்க திட்டமிட்டு வருகின்றன. அதேநேரத்தில், அரசாங்கம்

கோருகின்ற வெட்டுக் கொள்கையையும் அவை ஏற்றுக்கொள்கின்றன. பிரெஞ்சு தொழிலாளர் ஜனநாயக கூட்டமைப்பின் (ஜி.எஃப்.டி.ஐ.) பிராணகவா செரெக் விமீ, *புரோகிரஸ்* ஊடகத்துடன் பேசுகையில், "கடன் அத்தீமமாகி கொண்டே வருகிறது. அதைக் குறைப்பது தவிர்க்கமுடியாததாகும். கடனை எதிர்கால தலைமுறைக்கு மாற்றிவிட முடியாது," என்று தெரிவித்தார்.

நவம்பர் 18இல், பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் செல்வாக்கில் இருக்கும் தொழிலாளர்களின் பொதுக் கூட்டமைப்பு (CGT) உட்பட பிரான்சின் பிரதான தொழிற்சங்கங்களும், ஜி.எஃப்.டி.ஐ.யும் டிசம்பர் 13 அன்று ஒரு நாள் போராட்டத்திற்கு அழைப்புவிடுக்க ஒன்றுகூடின. வெட்டுத் திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ ஒரு மாதங்கள் ஆன பின்னரும், நாடாளுமன்றம் ஏற்கனவே அனைத்து வெட்டுக்களையும் நிறைவேற்றிய பின்னரும், அவர்கள் இத்தகையவொரு பயனற்ற போராட்டத்திற்கு அழைப்புவிடுக்கின்றனர்.

திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்ட பின்னர், உடனடியாக புதிய முதலாளித்துவ-எதிர்ப்பு கட்சி பின்வரும் அறிவிப்போடு ஒரு விமர்சனத்தை வெளியிட்டது: "ஒட்டுமொத்த சமூக மற்றும் அரசியல் இடதும், தொழிற்சங்கங்களும் மற்றும் கட்சிகளும், வரும் நாட்களில் எதிர்ப்பை ஒழுங்குப்படுத்த ஒன்றுகூடும்."

தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் ஏனைய போலி-இடது கூட்டாளிகளுடன் இத்தகையவொரு நடவடிக்கைக்கு அழைப்புவிடுப்பதன் நோக்கம், வெட்டுக்களுக்கு எதிராக தொழிலாள வர்க்கம் அணிதிரளாமல் இருப்பதை தடுப்பதும், 2012 ஜனாதிபதி தேர்தலில் சோசலிஸ்ட் கட்சியை தேர்ந்தெடுக்கும் பிரச்சாரத்திற்குப் பின்னால் அதை திருப்பிவிடுவதுமே ஆகும். நிதியியல் சந்தைகள் மற்றும் வங்கிகளுக்கு சார்பாக சார்க்கோசியால் தொடங்கப்பட்ட சிக்கன கொள்கைகளைப் பின்தொடர சோசலிஸ்ட் கட்சி பொறுப்பேற்றள்ள நிலையில், இது தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு ஒரு முட்டுச்சந்தாக உள்ளது.

லிபியாவின் "விடுதலை"

பில்வான் ஓகன்
22 அக்டோபர் 2011

லிபியாவின் முன்னாள் ஆட்சியாளர் மொளம்மர் கடாபியை நீதிக்கு புறம்பாக படுகொலை செய்த பின்னர், இந்த வாரியிறுதியில் லிபியாவின் நேட்டோ ஆதரவிலான இடைக்கால தேசிய சபை (என்.ஐ.சி) நாட்டின் "விடுதலை" பூர்த்தி அடைந்துவிட்டதாக அறிவிக்கவுள்ளது.

கடாபியின் முன்னாள் நீதித்துறை அமைச்சரும் என்.ஐ.சி. தலைவருமான முஸ்தாபா அப்தெல் ஜலில் ஆற்றிய உரையுடன் கொண்டாடப்பட்டு வருவது, லிபிய மக்களின் விடுதலை அல்ல, மாறாக அது காலனித்துவ நாட்களை மீண்டும் கொண்டு வரும் நோக்கத்தோடு தொடுக்கப்பட்ட யுத்தங்களில் பிரதான ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் வெற்றியாகும்.

அந்நாட்டின் உள்கட்டமைப்பின் பெரும்பகுதிகளை இடித்து, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்கள், பெண்கள், மற்றும் குழந்தைகளைக் கொன்ற மற்றும் காயப்படுத்திய நேட்டோ குண்டுதாக்குதல்கள் மூலமாகவே இந்த வெற்றி அடையப்பட்டுள்ளது. அதன் இறுதி அத்தியாயத்தில், சேர்த் என்ற கடற்கரை நகரத்தைக் காட்டுமிராண்டித்தனமாக கைப்பற்றியதும், கடாபி, அவருடைய மகன் மற்றும் அவருடைய ஆட்சியின் ஏனைய முன்னாள் உறுப்பினர்களைப் படுகொலை செய்ததும் ஒட்டுமொத்த நடவடிக்கையின் குற்றத்தனத்தையே எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

"மனிதாபிமான" நோக்கங்களுக்காகவும், கடாபி ஆட்சியிலிருந்து லிபிய மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவுமே லிபிய யுத்தம் தொடுக்கப்பட்டது என்ற போலிக்கதையின்

உச்சக்கட்ட வெளிப்பாட்டை இந்த குற்றங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பொதுமக்கள் மீது நடத்தப்படும் கிட்டத்தட்ட ஒருவித இரத்தக்களரி தாக்குதலைத் தடுப்பதற்காக திட்டமிடப்பட்டதாக கூறப்பட்ட அமெரிக்க-நேட்டோ தலையீடு, சேர்த் நகரில் கிளர்ச்சியாளர்களின் படையொன்று அதே இரத்தக்களரி தாக்குதலை நடத்திக்கொண்டிருக்கும் போது, நேட்டோ அதற்கு விமான பாதுகாப்பை வழங்கியது.

யுத்தத்தின் தொடக்கத்தில் இருந்தே, புலி-மூலோபாய மற்றும் பொருளாதார நலன்களைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதற்காக, அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பிய சக்திகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்திற்கான ஒன்றாகவே அந்த யுத்தம் இருந்து வந்துள்ளது. மத்திய தரைக்கடல் பகுதியின் ஒரு முக்கிய எரிசக்தி-உற்பத்தி நாட்டில், மேற்கின் மேலாதிக்கத்திற்கு சவால்விடுத்து, கடாபி ஆட்சியோடு கணிசமான அளவிற்கு எண்ணெய், உள்கட்டமைப்பு மற்றும் ஆயுத உடன்படிக்கைகளை செய்திருந்த சீனா மற்றும் ரஷ்யாவின்மீது ஒரு கூர்மையான திருப்புமுனையை புகுத்துவதே அவர்களின் யுத்தத்தின் நோக்கமாகும்.

கடாபியைத் தூக்கியெறிவதில், பி.டீ., கொனோகோ பிளிப்ஸ், டோடல் மற்றும் இ.என்.ஐ. போன்ற பிரதான மேற்கத்திய பெருநிறுவனங்கள் லிபியாவின் எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு வளங்களின் மீது மிகவும் இறுக்கமான கட்டுப்பாட்டை ஸ்தாபிக்கும் வாய்ப்பை நேட்டோ சக்திகள் கொடுத்தன. மேலும் மேற்கில் டியுனிசியாவிலும், கிழக்கில் எகிப்திலும் எழுந்த மக்களின் எழுச்சிகளால் அதிர்ந்து போயிருந்த அந்த பிராந்தியத்தில், இராணுவ அதிகாரத்தை ஸ்திரீப்படுத்துவதற்கான

ஒரு கருவியாக திரிப்போலியில் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு அடிவருடி ஆட்சியை நிறுவவும் அவை முயற்சித்தன.

அடியாட்களையும், மேற்கத்திய உளவுத்துறை "ஆதரவாளர்களையும்", விலைக்கு வாங்கப்பட்ட முன்னாள் லிபிய அதிகாரிகளையும், அந்நாட்டின் மறுகாலனித்துவத்திற்கு தங்களின் சேவைகளை அர்ப்பணிக்கக் கூடிய வர்க்களையும் கொண்டிருக்கும் ஒரு ஆட்சி தான் திரிப்போலியிலும், பெருகாசியிலும் வடிவெடுக்கும். இழிவாந்த நடவடிக்கையை ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் உள்ள அரசியல் ரீதியாகவும், ஒழுக்கப் பண்பிலும் மிகவும் சீரழிந்த, "இடதுசாரிகள்" என்றழைக்கப்படும் பிரிவுகளால் மட்டுமே "விடுதலை" மற்றும் "ஜனநாயகம்" என்று ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்.

நியூ யோர்க் டைம்ஸ், வாஷிங்டன் போஸ்ட் ஆகிய இரண்டுமே, வெள்ளியன்று லிபியாவில் அமெரிக்காவின் செல்வாக்கை ஸ்திரீப்படுத்துவதில் வாஷிங்டன் தீவிர பாத்திரம் வகிக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தும் தலையங்கங்களோடு கடாபியின் படுகொலைக்கு பிரதிபலித்தன. "அந்த படுகொலை லிபியாவின் மாற்றத்திற்கு முடிவாக அல்லாமல் ஒரு தொடக்கமாக பார்க்கப்பட வேண்டும்," என்று வாஷிங்டன் போஸ்ட் எழுதியது. "பாதுகாப்பு படைகளுக்கான அமெரிக்க பயிற்சி திட்டத்திற்கு லிபியாவின் எண்ணெய் வளத்தை விலையாக கொடுக்கலாம்" என குறிப்பிட்டு, அமெரிக்கா "தலைமையை எடுக்க வேண்டும்" என அந்த தலையங்கம் வாதிட்டது. "ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கத்தின் கீழான லிபியாவின் ஸ்திரீப்பாடானது, சுதந்திரத்தை நாடும் அரேபிய

மத்திய கிழக்கில் மாற்றத்திற்கான பரந்த அளவையுடைய தூண்டிவிட உதவக்கூடும்," என்று அது குறிப்பிட்டது. அமெரிக்க ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருப்பது என்பதைக் குறிக்க, இங்கே "சுதந்திரம்" என்ற அந்த சொல் அமெரிக்க வெளியுறவு கொள்கையின் பாரம்பரிய வழியில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

"பணத்திற்கு அப்பாற்பட்டு -எண்ணெய் வளத்திற்கு தான் நன்றி கூற வேண்டும், விபியா அதில் செழிப்பாக உள்ளது- விபியாவிற்கு நீடித்த தொழில்நுட்ப ஆலோசனையும், முழுநேர ஒத்துழைப்பும் தேவைப்படுகிறது," என்று நியூ யோர்க் டைம்ஸ் ஆலோசனை கூறியது. இதுபோன்ற "அறிவுரை" விபியாவில் எண்ணெய் உடன்படிக்கை நிறுத்தனைகளை திருத்தி எழுதுகையில் உள்ளடக்கப்படும் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

அமெரிக்க-நேட்டோ இராணுவத் தலையீட்டைத் தொடர், மறைமுகமாக போலிக்காரணத்தைக் காட்டும் விதத்தில், ஏவுகணைகள் உட்பட விபியாவின் ஆயுத கையிருப்புகளை அழிப்பதை பற்றியும் டசின் கணக்கான "எதிர்ப்பு" போராளி குழுக்கள் இருப்பது குறித்தும் இரண்டு தலையங்கங்களுமே கவலைதோய்ந்த பத்திரிகைச் சேர்த்திருந்தன.

மெளம்மர் கடாபியின் காட்டுமிராண்டித்தன்மையான படுகொலை, வாஷிங்டனில் பகிரங்கமாக கோரப்பட்ட ஒரு அரசு படுகொலையாகும். சேர்த் நகரை விட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருந்த கடாபியின் பயணத்தை நேட்டோ யுத்த விமானங்களும், அமெரிக்காவின் ஆளில்லா வேட்டை விமானமும் தாக்குவதற்கு வெறுமனே 48 மணிநேரத்திற்கு முன்னதாக, "கிளர்ச்சியாளர்களின்" கருணைக்கு அவரை விட்டுவைத்து, திரிப்போலிக்கு விரைந்த இராஜாங்கச் செயலர் ஹிவாரி கிளிண்டன், ஆட்சியிலிருந்து அகற்றப்பட்ட விபிய தலைவரை முடிந்தளவு விரைவாக "பிடிக்க வேண்டும் அல்லது கொல்ல வேண்டுமென" அழைப்புவிடுத்தார்.

நாசரிசத்தால் (Nasserism) ஈர்க்கப்பட்டிருந்த கடாபி, 1969 செப்டம்பரில் இளம் அதிகாரிகளின் ஆட்சி கவிழ்ப்பு திட்டமொன்றை தலைமையேற்று நடத்தினார். அவருடைய மரணத்திற்கு நீண்டகாலத்திற்கு முன்னரே, அவர் புரட்சிகர தேசியவாதத்தின் அறிஞர்கள் அனைத்தையும் கைவிட்டிருந்தார். அந்த ஆரம்பக்கட்ட நாட்களில், பாரிய காலனித்துவ-எதிர்ப்பு போராட்டங்களோடு பிணைந்த ஒரு தேசிய மற்றும் சமூக திட்டங்களை முன்வைத்துக் கொண்டு, பல நாடுகளில் விபியாவைப் போன்ற தேசியவாத ஆட்சிகள் அதிகாரத்திற்கு வந்தன.

விபியாவில், இது அமெரிக்கா மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு முழுவதுமாக அடிபணிந்திருந்த இட்ரிஷ் மன்னரின் ஊழல்மிக்க முடியாட்சியைத் தூக்கியெறிந்தமை மற்றும் ஆபிரிக்க கண்டத்தில் நிறுவப்பட்டிருந்த மிக பிரமாண்டமான அமெரிக்க இராணுவ தளமான வீலஸ் விமானத்தளத்தை முடியமை,

வெளிநாட்டு எண்ணெய் நிறுவனங்களோடு கடுமையான பேரம் பேசலில் ஈடுபட்டமை, மற்றும் தடையாணைகளை நடைமுறைப்படுத்தியமை உட்பட எண்ணெய்யை ஓர் ஆயுதமாக பயன்படுத்த பெற்றோவிய ஏற்றுமதி நாடுகளின் அமைப்பிற்கு (OPEC) அழுத்தம் கொடுத்தமை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தது.

அந்த கொள்கை தான் அப்போதைய தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகரான ஹென்றி கிள்சிங்கெர் தலைமையில் கடாபியைக் கொல்லவோ அல்லது தூக்கியெறியவோ இரகசிய நடவடிக்கைக்கு ஒப்புதல் வழங்க 1969ல் இட்டுச் சென்றது.

அனைத்து தீவிர தேசியவாத ஆட்சியாளர்களைப் போலவே கடாபியாலும், ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் சோவியத் ஸ்ராலினிய அதிகாரத்துவத்திற்கும் இடையில் சமாளித்துக் கொண்டு, சர்வதேச சூழலின் கீழ், உபாயங்களுக்கான பெரிய வாய்ப்புகளைப் பெற முடிந்தது. அதேவேளை உள்நாட்டிற்குள் எழுந்த சமூக போராட்டங்களை ஒடுக்க ஒடுக்குமுறை மற்றும் சீர்திருத்தங்களின் ஒரு கூட்டுக்கலவையை அவர் பயன்படுத்தினார். 1991இல் சோவியத் ஒன்றியத்தின் சிதைவு விபியாவையும், அதேபோன்ற ஆட்சிகளையும் ஏகாதிபத்திய சக்திகளோடு ஓர் இணக்கத்தை எட்டுவதற்கு செய்தது.

2003ல், ஈராக்கில் அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பின் காரணமாக, அணு ஆயுதங்கள் சம்பந்தமான எவ்வித விருப்பத்தையும் மறுத்ததுடன், பயங்கரவாதத்தைக் கண்டித்ததோடு, மேற்குடனான உறவுகளை சமாதானமாக்க விபியா விரும்பியது. அதேவேளை அல்கொய்தாவிற்கு எதிரான உலகளாவிய சிலுவை யுத்தத்தில் அமெரிக்க உளவுத்துறையோடு கூடி வேலைசெய்தது. அவர் இந்த போக்கை எடுத்த உடனே, எண்ணெய் உடன்படிக்கைகள், ஆயுத ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் ஏனைய ஆதாய உடன்படிக்கைகளுக்காக வாஷிங்டனும் மற்றும் ஒவ்வொரு பிரதான மேற்கு ஐரோப்பிய சக்தியும் கடாபியை அரசாணைத்துக் கொண்டன.

இருந்த போதிலும், கடாபியின் ஆரம்பக்கட்ட தீவிரவாதத் தன்மையை ஏகாதிபத்திய சக்திகள் ஒருபோதும் மறந்துவிடவும் இல்லை, அவரை ஒருபோதும் நம்பவும் இல்லை. இவ்விதத்தில், வெகு நீண்டகாலத்திற்கு முன்னர் இருந்தது போலன்றி, அவரிடம் பணிந்து அன்பைக் காட்டிய அதே அரசியல் நாங்கள், அவரின் குரூர படுகொலையையும் திருப்தியுடன் பார்க்கின்றன.

2009ல் இருந்த விபிய ஆட்சியாளரின் கொல்லப்பட்ட மகன் மெளடெல்செம்மை இராஜாங்கத் திணைக்களத்துக்கு வரவேற்றிருந்த ஹிவாரி கிளிண்டன், வியாழனன்று கடாபியின் படுகொலை குறித்து கூறுகையில், சிரித்துக்கொண்டே, "நான் வந்தேன், நான் பார்த்தேன், அவர் மரணத்தை" என்று அறிவித்தார்.

இது, புதிய மெக்சிகோவில் பிறந்த ஓர்

அமெரிக்க குடிவாசியான முஸ்லீம் மதகுரு அன்வர் அல்-அவ்வாகி விடயத்தில், ஒரு அரசு படுகொலைக்கு சொந்தம் கொண்டாட கடந்த ஆறு மாதங்களில் மூன்று முறை தொலைக்காட்சி கேமராவின் முன்னால் தோன்றியிருந்த ஒரு ஜனாதிபதியின் தலைமையில், அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் அடித்தளத்தைத் தொகுத்துக் காட்டுகிறது.

வியாழனன்று அவர் ஆற்றிய உரையில், "உலகில் அமெரிக்க தலைமையின் வலிமையை நாம் காண்கிறோம்," என்பதையே கடாபியின் படுகொலை நிரூபித்துள்ளது என ஓபாமா கூறினார்.

இது முட்டாள்தனமானதாகும். வெளியுறவு கொள்கையின் கருவியாக தொடர்ந்தும் காணப்படும் படுகொலை என்பது, அமெரிக்க பலத்தின் அடையாளமல்ல, மாறாக அது வரலாற்று வீழ்ச்சியாகும். அது ஆழமான நெருக்கடியையும், அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தின் வீழ்ச்சியையும் ஏதாவதொருவிதத்தில் பகிரங்கமான வன்முறை நடவடிக்கைகள் மூலமாக ஈடுசெய்துகொள்ள முடியுமென்ற ஆளும் வர்க்கத்தின் ஏக்கத்தையும் மற்றும் பொருத்தமற்ற நம்பிக்கையையும் பிரதிபலிக்கின்றது.

ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்க படையெடுப்பால் உருவாக்கப்பட்ட நெருக்கடிகள், புதிய மற்றும் இன்னும் இரத்தக்களரி மிக்க யுத்தங்களுக்கு மட்டுமே அடித்தளத்தை அமைத்துள்ளன. அமெரிக்க "மதிப்புக்களும் நலன்களும்" சிக்கலில் இருப்பதாக அது கருதும் எந்த இடத்தின் மீதும் படையெடுப்பதற்காக, அமெரிக்கா பயன்படுத்தும் முன்கூட்டிய யுத்தம் என்ற கோட்பாட்டை ஓபாமா விபியா மீதான தாக்குதலில் பயன்படுத்திக்கொண்டுள்ள நிலையில், அத்தகைய யுத்தங்கள் வெகு தொலைவில் இல்லை.

கடாபியின் படுகொலையை விளைவித்துள்ள விபிய யுத்தம், "மிக அடிமட்டத்திலான பிற்போக்குத்தன்ம" என்று லெனின் விவரித்ததைப் போல, ஏகாதிபத்தியத்தின் நிஜமான குணாம்சத்தை மீண்டுமொருமுறை உலகெங்கிலும் உள்ள உழைக்கும் மக்களுக்கு விளங்கப்படுத்த உதவியுள்ளது. நிதி மூலதனத்தின் நலன்களுக்காக வெளிநாடுகளில் நடத்தப்படும் குறையாடும் யுத்தங்கள், இறுதியாக தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு எதிராக திருப்பிவிடப்படும் ஒரு எதிர்புரட்சி கொள்கையின் அங்கமாகும். அவை உள்நாட்டில் சமூக மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான இரக்கமற்ற தாக்குதலோடு தவிர்க்கமுடியாமல் இணைந்துள்ளன.

வேலைகள், வாழ்க்கை தரங்கள் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள் அழிக்கப்படுவதற்கு எதிரான போராட்டமும், யுத்தத்திற்கு எதிரான போராட்டமும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்றை பிரிக்க முடியாதவையாகும். அவை சோசலிசத்திற்கான போராட்டத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தை அரசியல் ரீதியாக அணிதிரட்டி, சர்வதேச ரீதியில் ஐக்கியப்படுத்துவதன் மூலமாக மட்டுமே வென்றெடுக்கப்பட முடியும்.

IAEA கோப்பு

ஈரானுக்கு எதிரான போர் அபாயத்தை அதிகரிக்கின்றது

பீட்டர் சிமன்ட்ஸ்
10 நவம்பர் 2011

ஈர்வதேச அணுசக்தி முகவரமைப்பு
(IAEA) செவ்வாயன்று

வெளியிட்டுள்ள ஈரானின் அணுசக்தித் திட்டம் பற்றிய அறிக்கை, அமெரிக்கா மற்றும் அதனுடைய நட்பு நாடுகளின் கோரிக்கையில் எழுதப்பட்ட உயர்மட்ட அரசியல் ஆவணம் ஆகும்; இது தெஹ்ரானுக்கு எதிரான பொறுப்பற்ற ஆக்கிரோஷப் பிரச்சாரத்திற்கு களம் அமைக்கிறது. இந்த தொகுப்புக்கள் அமெரிக்காவிலும் பிரிட்டனிலும் 2002ல் ஈராக் மீதான குற்றவியல் படையெடுப்பை நியாயப்படுத்துவதற்குக் கூறப்பட்ட நயமற்ற அரைகுறை உண்மைகள், பொய்கள் மற்றும் திரிபுபடுத்தல்களையே நினைவூட்டுகின்றன.

ஈராக் போரினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலான பரந்தளவு நம்பிக்கையற்ற தன்மையைக் கடப்பதன் பேரில், ஈரான் அணுவாயுதங்களைக் கட்டமைக்க முற்படுவதற்கான "சான்றுகள்" இருப்பதாக ஏற்றுக்கொண்டு முத்திரை குத்த வேண்டும் என ஐ.ஏ.இ.ஏ. க்கு அமெரிக்கா பல ஆண்டுகளாக அழுத்தம் கொடுத்து வருகின்றது. அமெரிக்க, ஐரோப்பிய மற்றும் இஸ்ரேலிய உளவுத்துறைப் பிரிவுகளால் கடந்த தசாப்தம் முழுவதும் ஐ.நா.பிரிவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள தகவல்கள் தவிர, சமீபத்திய ஐ.ஏ.இ.ஏ. அறிக்கையிலுள்ள தகவல்களின் பெரும்பகுதியில் புதிதாக ஏதும் இல்லை.

அக்டோபர் 2009ல், ஐ.ஏ.இ.ஏ. இரகசிய ஆவணம் ஒன்று, மேற்கத்தைய ஏஜென்சிகள் கொடுத்த உளவுத் தகவல்களை சுருக்கி "ஈரானின் அணுத் திட்டத்தில் ஒருவேளை இருக்கக் கூடிய இராணுவப் பரிமாணங்கள்" என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டு நியூ யோர்க் டைம்ஸிற்கு கசியவிடப்பட்டது. அப்பொழுது ஐ.ஏ.இ.ஏ. இயக்குனராக இருந்த மஹ்மத் எல்பரடேய், சந்தேகத்திற்கு உரிய பொருளுரை கொண்டிருந்த அந்த ஆவணத்தை வெளியிட மறுத்ததால் வேண்டுமென்றே அம்முயற்சியைக் கடப்பதற்கான கசிவாக இது இருந்தது.

2002ல் ஈராக் அணுவாயுதங்களைத் தயாரிக்கிறது என்னும் அமெரிக்கப் பொய்யை எல்பரடேய் அப்பட்டமாக மறுத்ததால், அவர் வாஷிங்டனின் தீராத விரோதத்தை சம்பாதித்துக் கொண்டார்.

டிசம்பர் 2009ல் அமெரிக்காவும் அதன் நட்பு நாடுகளும் இறுதியாக எல்பரடேய்க்குப் பதிலாக இன்னும் வளைந்து கொடுக்கக் கூடிய ஐ.ஏ.இ.ஏ. இயக்குனராக யுகியுவா அமனோவை அப்பதவியில் இருத்தின. விக்சிவீக்ஸ் பின்னர் வெளியிட்ட தகவல் ஆவணத்தின் கூற்றுப்படி, "உயர்மட்ட நியமனங்களில் இருந்து ஈரானின் அணுவாயுதத் திட்டம் எனக் கூறப்படுவதற்கு

கையாள்வது வரை ஒவ்வொரு மூலோபாய முடிவிலும் தான் அமெரிக்க அரசாங்கத்துடன் உடன்பாடு கொள்வதாக, அமனோவே ஒரு உயர்மட்ட அமெரிக்கத் தூதரிடம் விளக்கியிருந்தார்."

"ஈரானின் அணுவாயுதத் திட்டத்தில் இராணுவப் பரிமாணங்களின் சாத்தியம்" என்ற தலைப்பிலான அமனோவின் சமீபத்திய அறிக்கையின் முக்கிய இணைப்பு ஆவணம், கூடுதல் சான்றுகள் ஏதும் இல்லாமையினால் மட்டும் குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும்.

இக்குற்றச்சாட்டுகளுக்கு மையமாக இருப்பது, 2005ல் அமெரிக்கா ஐ.ஏ.இ.ஏ.க்கு கொடுத்த, ஈரான் அணுகூண்டு கட்டமைப்பின் கூறுபாடுகள் பற்றிய "ஆய்வுகளை" மேற்கொண்டதாக கூறும் தகவலாகும். ஈரானிய ஆவணங்கள் என்று கூறப்பட்ட 100 பக்கங்கள் கொண்ட இத்தகவலின் ஆதாரம் அமெரிக்க உளவுத்துறை பெற்ற ஒரு மடிக்கணனியில் இருந்து பெறப்பட்ட தகவல்கள் ஆகும்.

இந்த ஆவணங்கள் போலித் தயாரிப்புக்கள் என்று ஈரான் அறிவித்துள்ளது; அவற்றின் மூலச் சான்றுகளோ மடிக்கணனியோ ஐ.ஏ.இ.ஏ.யிடம் கொடுக்கப்படவில்லை. 2009ல் இந்து செய்தித்தாளிடம் பேட்டி கொடுத்த எல்பரடேய், மடிக்கணனி ஆதாரத்தைக் கொண்ட ஆவணங்கள் பற்றிய "முக்கிய நம்பகத்தன்மைப் பிரச்சினை" உள்ளது என்று அறிவித்தார்.

இஸ்ரேலிய அல்லது அமெரிக்க உளவுத்துறைப் பிரிவுகளால் போலியாகத் தயாரிக்கப்பட்ட ஆவணங்களை ஒட்டித் தன் வாத்தத்தை நிர்ணயிப்பதில் அமனோவிற்கு மன உளைச்சல் இல்லை என்பது தெளிவு. உண்மையில், வெற்றுப் பகட்டுத்தன சொல்லாட்சி இருந்தபோதிலும், அவருடைய அறிக்கை ஈரானிய எதிர்ப்புக்களைப் பொருட்படுத்தாத வெளிப்படையான கொள்கைரீதியான ஆவணம் ஆகும்; பெயரிடப்படாத உறுப்பு நாடுகளின் உளவுத்துறைகள் அளித்துள்ள தகவல்கள் நல்ல தன்மை உடையவை என அவர் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்.

எனவே அவருடைய முடிவுகள் மிகவும் எச்சரிக்கைத் தன்மை உடையன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது: 2003க்கு முன்னதாக ஈரான் "அணுவாயுத வெடிப்புக் கருவி தயாரிப்பு சம்பந்தமான நடவடிக்கைகள்" ஈடுபட்டுள்ளது, "அவை முறையான கட்டமைப்பைக் கொண்டவை", "சில செயற்பாடுகள் இன்னமும் நடந்து கொண்டிருக்கலாம்" என்று அதில் கூறப்பட்டுள்ளன.

இறுதி வாக்கியங்களில் கூறப்பட்டுள்ள சொற்கள் தற்காலிகமானவையாக இருந்தாலும் கூட, 2003ம் ஆண்டிலேயே ஈரானிய

அணுவாயுத திட்டங்கள் மூடப்பட்டுவிட்டன என்று 2007ல் அமெரிக்க புலனாய்வுத்துறை முகவரமைப்பு ஒன்று விடுத்த கூட்டு பகுப்பாய்வு முடிவை மாற்றியமைப்பதற்காக அழுத்தம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற அமெரிக்க மற்றும் அதன் பங்காளிகளுக்கு இந்த வார்த்தைகள் தீர்க்கமானவையாகும்.

தனக்கு முன் பதவியில் இருந்த ஆட்சியைப் போன்றே, ஒபாமா நிர்வாகமும் ஒரு வளைந்துகொடுக்கும், ஊழல் மிகுந்த, திறனாய்வு செய்யாத செய்தி ஊடகம், ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன் நடைபெற்ற குறைந்தபட்ச நடவடிக்கையை ஒரு தவிர்க்க முடியாத அணு ஆபத்தா பரபரப்புடன் காட்டும், என்று நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. ஐ.ஏ.இ.ஏ. அறிக்கையைப் பயன்படுத்தி, ஈரான் கிட்டத்தட்ட

அமெரிக்காவானது ஈரானில்
ஆட்சி மாற்றத்திற்கான
திட்டத்தை ஒருபொழுதும்
கைவிடவில்லை; ஈரானின்
இல்லாமியத் தலைவர்கள்
சமாதான சமரசத்திற்கு
முயற்சிகள் செய்தாலும்கூட,
வாஷிங்டன் தன்
மேலாதிக்கத்திற்கு முக்கிய
தடையாக அந்நாட்டை
கருதுகிறது.

ஒரு அணுவாயுத தயாரிப்பில் உள்ளது என்று சர்வதேச ஊடகங்களில் சிறிதும் பொறுப்பற்ற கட்டுரைகள் வந்துள்ள நிலையில், இந்த வதந்தி பரப்பும் நடவடிக்கைகள் ஏற்கனவே முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஈராக் தொடர்பாக நடந்தது போலவே, ஈரானிய பேரழிவு ஆயுதங்கள் பற்றிய குற்றச்சாட்டுக்களும் தெஹ்ரானுக்கு எதிரான ஆக்கிரமிப்புப் போருக்கு அப்பட்டமான போலிக்காரணங்கள் என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை; அத்தகைய நடவடிக்கைகளில் இன்னும் திணிக்கப்படும் பொருளாதாரத் தடைகளுடன் இறுதியில் இராணுவத் தாக்குதலும் அடங்கியுள்ளன. பிராந்திய அமைதிக்கு ஈரான் அச்சுறுத்துவதாக இருக்கின்றது என்று கண்டித்து, கடுமையான நடவடிக்கை தேவை என்று கூறும், செய்தி ஊடக விமர்சகர்கள், கடந்த தசாப்தத்தில் மத்திய கிழக்கில் ஆக்கிரமிப்புப் போர்களைத் தொடக்கியது அமெரிக்காவும், இஸ்ரேலும் தான் என்பதைப் புறக்கணிக்கின்றனர். மேலும் அணுவாயுதங்களைப் பெறுவதற்கு ஈரான்

ஆர்வம் கொண்டுள்ளது என்று கண்டிக்கும்போது, அமெரிக்கா எகாதிபத்தியத்தின் பிராந்திய நட்பு நாடுகளான பாக்கிஸ்தான், இந்தியா, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இஸ்ரேலும் தன்வசம் கொண்டுள்ள பெரும் அணுவாயுதக் கிடங்கு பற்றி ஆள்கள் முற்றிலும் பாசாங்குத்தனமாக மௌனம் சாதிக்கின்றனர்.

ஈரானுக்கு எதிரான அச்சுறுத்தும் அமெரிக்கப் பிரச்சாரமானது மத்திய கிழக்கு மற்றும் மத்திய ஆசியாவில் முக்கிய எரிசக்திச் செழிப்புள்ள பகுதிகளில் மேலாதிக்கம் பெறுவிரும்பும் வாஷிங்டனின் விழைவினால் உந்துதல் பெறுகிறது. பாக்தாத் ஆட்சியைக் கவிழ்த்தபின், தெஹ்ரானுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கும் நோக்கத்தை புஷ் நிர்வாகம் கைவிடும் கட்டாயத்திற்கு உட்பட்டது. ஏனெனில் அமெரிக்க இராணுவம் ஈராக், ஆப்கானிஸ்தான் ஆகியவற்றில் இராணுவச் சகதிக்குள் சிக்கிவிட்டது. ஆனால் அமெரிக்காவானது ஈரானில் அதன் ஆட்சி மாற்றத்திற்கான திட்டத்தை ஒருபொழுதும் கைவிடவில்லை; ஈரானின் இல்லாமியத் தலைவர்கள் சமாதான சமரசத்திற்கு முயற்சிகள் செய்தாலும்கூட, வாஷிங்டன் தன் மேலாதிக்கத்திற்கு முக்கிய தடையாக அந்நாட்டை கருதுகிறது.

ஆழ்ந்த உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி வாஷிங்டனை புதிய, இன்னும் பொறுப்பற்ற இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு தள்ளுகிறது. இது அதன் போட்டி நாடுகளை, குறிப்பாக சீனாவை விமர்சிப்பதையும், உள்நாட்டின் வெடிப்பத்தன்மை உடைய சமூக அழுத்தங்களை திசைதிருப்புவதையும்

நோக்கமாக்கக் கொண்டதாகும். லிபியாவில் "லெஹ்ரி" அடைந்துள்ளதன் பத்துணர்வை ஒட்டி, திரிப்போலியில் ஒரு பொம்மை ஆட்சியை நிறுவியதை அடுத்து, அமெரிக்க அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் சில பிரிவுகள் ஏற்கனவே ஈரானை அடுத்த இலக்காக அடையாளம் கண்டுள்ளன.

இந்தக்கட்டத்தில், ஓபாமா நிர்வாகம் இராணுவத் தாக்குதலுக்குப் பதிலாக இன்னும் கூடுதலான பொருளாதாரத் தடைகளுக்கு அழைப்பு விடுத்துள்ளது; மற்ற நாடுகள் அந்த அளவிற்குத் தயக்கம் காட்டவில்லை. செவ்வாயன்று பொருளாதாரத் தடைகளைப் பயனற்ற விருப்பத்தோடு வள உதறித்தள்ளிய, வோல் ஸ்ட்ரீட் ஜோர்னல் வெளியிட்ட கருத்துக் கட்டுரை ஒன்று, "உண்மையான விவாதம்" ஒன்றிற்கு அழைப்பு விடுத்துள்ளது-அதாவது அணுவாயுதம் கொண்ட ஈரானை அணுமதிப்பதா, அல்லது இராணுவச் சக்தியைப் பயன்படுத்தி அதை நிறுத்திவிடுவதா என்பது பற்றிய விவாதத்திற்கு. கட்டுரை தான் பிந்தைய போக்கை விரும்புவதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.

ஈரானுக்கு எதிரான போர் உந்துதலுக்கு, லிபியப் போரில் ஒரு அமெரிக்க-நேட்டோ காலனித்துவ இராணுவவாதத்திற்கு, முழுச் சகோதரத்துவ தாராளவாதிகளும், போலி தீவிரவாதிகளும் தங்கள் ஆதரவை ஏற்கனவே கொடுத்துள்ளமை வசதியாக உள்ளது. "ஜனநாயகத்திற்காக" ஈரானுக்கு எதிரான போர் என்ற பிரச்சாரத்திற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அரசியல் தளம் தயாரிக்கப்பட்டது; அப்பொழுது கிட்டத்தட்ட அனைத்து முன்னாள் இடது அமைப்புக்களும் அமெரிக்க ஆதரவு பெற்றிருந்த பசுமை இயக்கத்திற்கு ஆதரவு

கொடுத்தன; அந்த இயக்கம் ஈரானின் ஜனாதிபதித் தேர்தல் முடிவுகளை மாற்றும் வகையில் வாஷிங்டனுடைய நலன்களுக்கு இன்னும் வளைந்து கொடுக்கும் ஒரு எதிர்ந்தரப்பு வேட்பாளருக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டது.

ஈரானுக்கு எதிரான இத்தகைய பெரும் அச்சுறுத்தலைத் தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் எதிர்க்க வேண்டும்; இப்போக்கு அப்பிராந்தியத்தை உண்மையான ஆபத்து சூழ்ந்து கொள்ளும் அபாயத்தை கொண்டுள்ளது -அது பெரும் தீய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் ஒரு சர்வதேச மோதலைத் தூண்டிவிடும் தன்மையை உடையது. மேலும், முந்தைய எதிர்ப்புக்களில் இருந்து, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக 2002ம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஈராக் போருக்கு எதிராக உலகளாவிய ரீதியில் முன்னெப்போதும் இல்லாதளவு நடந்த பெரும் ஆர்ப்பாட்டங்களில் இருந்து, இராணுவ வாதம் வெடிப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக நடந்த போராட்டங்களில் இருந்து அரசியல் படிப்பினைகள் பெறப்பட வேண்டும்.

முதலாளித்துவ அரசாங்கங்கள் மீது எத்தகைய தீவிர அழுத்தம் கொடுத்தாலும் போருக்கான உந்துதலை நிறுத்த முடியாது. மாறாக, இப்பொழுது தேவைப்படுவது சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கம் போரின் தோற்றுவாயை தூக்கிவிட, ஒரு சோசலிச வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் கயாஜீன் அரசியல் இயக்கத்தைக் கட்டமைப்பதுதான். இலாப முறைமையும் மற்றும் முதலாளித்துவம் தங்கியிருக்கின்ற வரலாற்று ரீதியில் காலங்கடந்தவிட்ட தேசிய அரசு முறைமையும் போருக்கான தோற்றுவாய்களாகும்.

புதிய மீள்-எழுச்சி எகிப்தியப் புரட்சியில் திருப்புமுனையை சமிக்ஞை செய்கிறது

பில் வான் ஓகன்
22 நவம்பர் 2011

கடந்த மூன்று நாட்களில் இராணுவம் மற்றும் பாதுகாப்புப் படைகளால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட காட்டு மிராண்டித்தனமான ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்தும், அமெரிக்க ஆதரவுடனான இராணுவ ஆட்சிக்குழுவின ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவரக் கோரியும், நூறாயிரக்கணக்கான எகிப்தியத் தொழிலாளர்களும், இளைஞர்களும் கெய்ரோவின் தஹ்ரீர் சதுக்கத்திலும் மற்றும் அலெக்சாண்டிரியாவிலிருந்து குயஸ் வரையில், கீழ் எகிப்திலிருந்து நைல் டெல்டா வரையில் என நகரங்கள் மற்றும் சிற்றூர்களின் வீதிகளிலும் குவிந்துள்ளனர்.

பலர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர், 2,000க்கும் மேற்பட்டோர் காயமடைந்துள்ளனர். தஹ்ரீர் சதுக்கத்தைச் சுற்றியுள்ள வீதிகளில் செவ்வாயன்று அதிகாலை வரை மூர்க்கமான தெருமுனை மோதல்கள் தொடர்ந்தன. இந்த நகருக்கும் நடவடிக்கையில் பலியான 35 பேரது

உடல்கள் திங்களன்று பிரதான கெய்ரோ பிணவறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதாக அங்கிருந்த ஓர் அதிகாரி அசோசியேட்டெட் பிரிஸ்ஸிடம் உறுதிப்படுத்தினார்.

நிராயுதபானியான ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் மீது வீசப்பட்ட கண்ணீர் புகைக்குண்டு பெட்டிகளாலும், இரப்பர் தோட்டாக்கள், மற்றும் அவர்களை நோக்கி கடப்பட்ட அசல் மற்றும் போலி தோட்டாக்களாலும் காயப்பட்டவர்களில் சிலர் கண்களை இழந்துள்ளனர்; சிலர் தலையில் கடுமையாக காயப்பட்டுள்ளனர். தலைக்கு குறிவைக்குமாறு சிப்பாய்களுக்கும், பொலிஸிற்கும் அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தது. ஏனைய அப்பாவி மக்களும் லத்தியால் இரக்கமின்றி தாக்கப்பட்டனர், ஒரு சிலர் வெளிப்படையாகவே சாகும் வரையில் தாக்கப்பட்டனர்.

எகிப்தியத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களைக் கொல்ல, காயப்படுத்த மற்றும் அடித்து நொறுக்க பயன்படுத்தப்பட்ட தளவாடங்கள், "அமெரிக்கத் தயாரிப்பு" என்று முத்திரையிடப்படாதது மட்டுமே குறை. எகிப்திய

இராணுவத்தின் தலைமை ஆயுதப்படை பிரிவுகளில் (Supreme Command of the Armed Forces - SCAF) உள்ள அதன் தலையாட்டிகளையும், கைக்கூலிகளையும் ஆதரிப்பதைத் தொடர்ந்து கொண்டே, வாஷிங்டன் மிகவும் கவனமாக எழுச்சியைக் கண்காணித்து வருகிறது.

"ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு படைகளில் ஏற்பட்ட துன்பகரமான உயிரிழப்புகளுக்கு இட்டுச்சென்ற எகிப்திய வன்முறை குறித்து ஜனாதிபதி பராக் ஓபாமா ஆழ்ந்த வருந்தத்தைத் தெரிவிப்பதாக" குறிப்பிட்டு திங்களன்று வெள்ளையானினை ஒரு விசை அறிக்கையொன்றை வெளியிட்டது. "ஒரு ஒன்றுபட்ட மற்றும் வலிமையான எகிப்தை உருவாக்க எகிப்தியர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து முன்னோக்கி நகரும் விதத்தில் அனைத்து தர்ப்பும் கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு இதுவே சரியான நேரமென்று" அது அறிவுறுத்தியது. அனைத்திற்கும் மேலாக, "இத்தகைய துன்பியலான நிகழ்வுகள்

தொழிலாளர்கள் சுயாதீனமாக நடத்தும் அரசியல் போராட்டம் எதிர்த்து எதிர்க்கின்றன.

சான்றாக, பிரிட்டனின் சோசலிஸ்ட் தொழிலாளர் கட்சியுடனும் (SWP) மற்றும் உத்தியோகப்பூர்வமற்ற முறையில் அமெரிக்காவிலுள்ள சர்வதேச சோசலிஸ்ட் அமைப்போடும் (ISO) இணைந்துள்ள புரட்சிகர சோசலிஸ்டுகளின் செயற்பாடு இவ்விதத்திலானதாகும். இராணுவ ஆட்சியாளர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள தேர்தல்களில் பங்கேற்க ஒப்புக்கொண்டுள்ள இந்த குழு, ஒடுக்குமுறையைக் கண்டித்தும், "நம்முடைய புரட்சி முடிந்துவிடவில்லை" என்று வலியுறுத்தியும், ஒரு வீராவேச அறிக்கையொன்றை வெளியிட்டுள்ளது. எவ்வாறிருந்த போதிலும், மக்கள் "ஜனவரி 25 புரட்சியின் படிப்பினைகளைப் பொருத்திப் பார்க்க வேண்டும்" அத்துடன் "நம்முடைய விடுதலை சதுக்கங்களின்" அனைத்து சக்திகளும் ஒரே முன்னணியாக ஐக்கியப்பட வேண்டும், அத்தகையவொரு அணிக்கு மட்டுமே புரட்சி குறித்துப் பேசுவதற்கான உரிமை உள்ளது," என்று வலியுறுத்தியது மட்டுமே அது முன்னெடுத்த திடமான கொள்கையாக இருந்தது.

இந்த அதி-வீர வாய்ஜம்பம் நடைமுறையில் எதைக் குறிக்கிறதென்றால்,

எல்பராடி மற்றும் முஸ்லிம் சகோதரத்துவத்தின் வலதுசாரி இஸ்லாமியவாதிகளின் தலைமையிலான அந்த "ஒரே முன்னணியின்" (single front) அனைத்துப் பிரிவுகளும் ஏற்றுக்கொண்டால் ஒழிய, எந்த கோரிக்கைகளும், கொள்கைகளும் முன்னெடுக்கப்படக்கூடாது என்பதையே ஆகும்.

புரட்சிகர சோசலிஸ்டுகள் மற்றும் எகிப்தின் நடுத்தர-வர்க்க போலி இடதுகளின் ஏனைய உட்கூறுகளால் ஆலோசனையளிக்கப்படும் இந்த "ஒரே முன்னணி", சமூக சமத்துவமின்மை மற்றும் முதலாளித்துவச் சுரண்டல்களுக்கு எதிரான எகிப்தியத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களின் போராட்டத்தை, தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் போராட்டங்களை நகக்கத் தீர்மானித்துள்ள உள்ள எகிப்திய முதலாளித்துவத்தின் போலித்தனமான ஜனநாயக நாடகங்களுக்கு அடிபணியச் செய்யவே உதவுகின்றது.

தொழிலாள வர்க்கம் அதன் அரசியல் சுயாதீனத்திற்கு அடித்தளமிடுவதன் மூலமும், இராணுவ ஆட்சிக்குழுவைப் புரட்சிகரமான முறையில் தூக்கியெறிந்து அதனிடத்தில் தொழிலாளர்களின் அரசாங்கத்தை ஸ்தாபிப்பதற்காக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை ஒன்றுதிரட்டுவதன் மூலமாக மட்டுமே அதன்

சமூக மற்றும் அரசியல் நோக்கங்களை எட்டமுடியும் என்பதே ஜனவரி 25 இயக்கத்தின் நிஜமான படிப்பினைகளாக உள்ளது. எகிப்தை சோசலிசரீதியாக உருமாற்றுவதற்கான போராட்டத்தை, சோசலிசத்துக்கான ஒரு சர்வதேசப் போராட்டத்தின் பாகமாக, மத்தியகிழக்கு முழுவதிலும் ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்தைத் தூக்கியெறிவதற்கான ஒரு போராட்டத்தின் மூலமாக மட்டுமே வெல்ல முடியும்.

ஒரு சர்வதேச சோசலிச முன்னோக்கின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய புரட்சிகர தலைமையைக் கட்டியெழுப்புவதே எகிப்திய தொழிலாளர்கள் முகங்கொடுத்துவரும் தீர்க்கமான பிரச்சினையாகும். இந்த முன்னோக்கின் அடித்தளத்தில் மட்டுமே தொழிலாள வர்க்கத்தால் எகிப்திய முதலாளித்துவம் மற்றும் அதன் குட்டி-முதலாளித்துவ போலி-இடது கூட்டுக்களின் எதிர்புரட்சிகரத் தாக்குதலைத் தோற்கடிக்க முடியும், ஏகாதிபத்தியத்தின் இரும்புப்பிடியை அது உடைக்க முடியும்; அத்துடன் ஓர் உண்மையான ஜனநாயக மற்றும் சோசலிச மாற்றத்திற்கான போராட்டத்தைக் கையிலெடுக்க முடியும். இது நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் ஓர் எகிப்திய பிரிவைக் கட்டியெழுப்புவதைக் குறிக்கிறது.

சிரியாவில் உள்நாட்டுப் போரும் மத்திய கிழக்குப் புரட்சியின் தலைவிதியும்

கிறிஸ் மார்ஸ்டன்
26 நவம்பர் 2011

புஷர் அல்-அசாதின் சிரிய ஆட்சிக்கு, சிரியாவிற்குள் நடக்கும் போர்களில் இருந்து அதன் படைகளை விலக்கிக் கொண்டு, மேலைதேய சார்புடைய குழுக்களுடன் பேச்சு நடத்துமாறு அரபு லீக் விடுத்துள்ள இறுதி காலக்கெடு முடிவுக்கு வந்துள்ளமை, சிரியாவில் வளர்ச்சிகண்டுவரும் உள்நாட்டுப் போரில் வெளிநாட்டு இராணுவத் தலையீட்டை ஒரு படி முன் கொண்டு செல்கின்றது.

துருக்கி, செனதி அரேபியா மற்றும் கட்டாரும் சிரிய ஆயுத எதிர்ப்புக் குழுக்களை ஆதரிப்பதன் பின்னணியில் அமெரிக்கா, பிரிட்டன், மற்றும் பிரான்சும் உள்ளன. இவை பல மாதங்களாக அங்காரா, ரியத் மற்றும் சிரிய எதிர்த்தரப்பு ஆகியவற்றுடன் திரைமறைவு சூழ்ச்சிகளில் ஈடுபட்டு, ஈரானிய சார்பு அசாத் ஆட்சியை அகற்றி, டமாஸ்கஸில் மேற்கத்தைய சார்பு நூல்பொம்மை அரசாங்கமொன்றை அதிகாரத்தில் இருத்துவதில் உறுதியாக உள்ளன.

ஆரம்பத்தில் இருந்தே செனதி அரேபியா, கட்டார், ஜோர்டான், துருக்கி மற்றும் வாஷிங்டனும் சமூக இயக்கத்தை அசாத்திற்கு எதிராகப் பயன்படுத்த முயன்றுள்ளன; இது

இந்த ஆண்டு எகிப்து மற்றும் துனிசியாவில் நடந்த புரட்சிகரப் போராட்டங்களால் ஒரு வலதுசாரி, ஏகாதிபத்திய சார்பு ஆட்சி மாற்றங்களால் உந்துதல் பெற்றது. பிராந்திய, மற்றும் ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் மாற்று முன்னணிச் சக்தியாக துருக்கியில் தளம் கொண்டு செயல்படும் சிரிய தேசியப் பேரவை, இரு பிரதான பிரிவுகளையும் கொண்டுள்ளது. டமாஸ்கஸில் பிரகடனம் என்ற அமைப்பு, அமெரிக்க சார்பு சக்திகளின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டதாகும். சுன்னி முஸ்லிம் சகோதரத்துவ அமைப்பு, அரபு அரசுகள் மற்றும் துருக்கியின் சார்பில் செயற்படுகின்றது.

லிபியாவில் நடைபெற்ற ஏகாதிபத்தியப் போரைப் போன்றே, இந்த ஏகாதிபத்திய செயலிலும் அதற்கென தொழிற்படும் பிரிவுகள் உள்ளன. துருக்கியில் தளம்கொண்டுள்ள, முற்றிலும் வெளிப்படையாக இருக்கும் சுன்னிகளற்ற சிரிய இராணுவம் (Sunni Free Syria Army) போன்ற சக்திகள், அலாவிக்கள் மற்றும் சிரியப் பாதுகாப்புப் படைகளுக்கு எதிரான இராணுவச் செயற்பாட்டிற்கு ஒரு கருவியாக இயங்குகின்றன. அத்துடன், இந்த அமைப்பை ஒரு பிரிவினையற்ற அமைப்பு என பாராட்டும், தங்களை தங்களே "தாராளவாதிகள்" என கூறிக்கொள்ளும் பலருக்கு ஊடகங்களில் முன்னணி இடம்

கொடுக்கப்படும் அதே வேளை, அடி மட்டத்தில் மத மற்றும் இனப் பகைமைகள் கிளறிவிடப்படுகின்றன.

கல்ஃப் நியூஸில் எழுதிய பாட்ரிக் சீல், "புரட்சியின் தலைநகரம்" என அடிக்கடி அழைக்கப்படும் மைய நகரமான ஹொம்ஸில் ஒருவரை ஒருவர் கடத்துதல், சித்திரவதைகள், தலையைச் சீவுதல் மற்றும் சுன்னி, அலவி சமூக மக்களின் இடமாற்றங்கள், நாட்டின் பிற பகுதிகளிலும் எதிர்பாரக்கக் கூடியவற்றை பற்றி யீதியான அறிகுறிகளைக் காட்டுகின்றன." என்று எழுதியுள்ளார்.

புயனிசியாவில் ஜைன் எல் அபிடைன் பென் அலி, எகிப்தில் ஹொஸ்னி முபாரக் மற்றும் லிபியாவில் முயம்மர் கடாபியின் ஆட்சிகளைப் போன்றே சிரிய ஆட்சியும் தூக்கவிசைக்க ஒன்றாகும். இங்கு பல தசாப்தங்களாக மக்கள் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு வறுமைக்குள் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். நாட்டின் சனத்தொகையில் 32 வீதமானவர்கள் ஒரு நாளுக்கு 2 டொலர் அல்லது அதற்கும் குறைவான பணத்தில் வாழ்கின்றனர். ஆனால் இப்பொழுது வெகுஜனங்கள் அப்பட்டமாக எழுப்பவேண்டிய கேள்வி இதுதான்: அசாத்திற்குப் பதிலாக வரப்போகும் ஆட்சி எது?

அங்காரா, ரியத் மற்றும் வாஷிங்டனின் உத்தரவின் பேரில் இருத்தப்பட்ட ஒரு குறுங்குழுவாத ஆட்சி, சிரியாவிலும் சர்வதேச அளவிலும் தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு ஒரு முன்னோக்கிய பாதையாக அன்றி, பின்னோக்கிய பாதையே பிரதிபலிப்பாகும். லிபியாவில் ஒரு மேற்கத்திய சார்பு பொம்மலாட்ட அரசாங்கம் இருத்தப்பட்டபின், அது மத்திய கிழக்குப் புரட்சிக்கு எதிரான ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் எதிர்ப்புரட்சித் தாக்குதலுக்கு இன்னும் ஒரு வெற்றியையே பிரதிபலிக்கிறது.

புயனிசியா மற்றும் கெய்ரோவில் தங்களுக்கு ஆதரவான ஆட்சிகள் விழுந்தபின், வாஷிங்டன், லண்டன் மற்றும் பாரிசும் எண்ணெய் வளம் உடைய மத்திய கிழக்கு முழுவதும் "ஆட்சிமாற்றம்" தேவை, தங்கள் நலன்களுக்கு ஏற்ப அதை செயல்படுத்த உடன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எகிப்து, பஹ்ரைன், செனதி அரேபியா போன்ற நாடுகளில் ஏகாதிபத்திய உறவுகளுக்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கும் எதிர்ப்பு உணர்வுகளை நசுக்கப்பட வேண்டும். லிபியாவிலும் இப்பொழுது சிரியாவிலும் போன்று இந்த எதிர்ப்பு உணர்வுகள் ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்கு உதவும் வகையில் வலதுசாரி, ஏகாதிபத்திய சார்புடைய அமைப்புகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

அமெரிக்காவும் ஐரோப்பாவும் தெஹ்ரானில் இருந்து டமாஸ்கஸ், லெபனானில் ஹெஸ்பொல்லா மற்றும் இப்பொழுது ஈராக்கிலுள்ள அரசாங்கம் என படர்ந்து இருக்கும் "ஷியா பிறைநிலாவை" தன் மேலாதிக்கத்திற்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கும் திறன் கொண்டவையாக காண்கின்றன. சுன்னி அரேபிய நாடுகளும், துருக்கியும் மற்றும் இஸ்ரேலும் ஈராணை தனிமைப்படுத்தி, கீழறுப்பதற்கு இந்த விருப்பதைப் பகிர்ந்துள்ளன.

ஸ்டட்ஸ்போர் என்னும் தனியார் உளவுத்துறை நிறுவனத்தின் நிறுவனரும் தலைமை நிர்வாக அதிகாரியுமான ஜோர்ஜ் பிரிட்மன், ஈரானியச் செல்வாக்கை எதிர்த்து நிற்பதற்கு சிறந்த இடம், "சிரியா. சிரியாவில் முக்கியமாக அசாத் அகற்றப்படுவதற்குரிய அனைத்தும் செய்யப்பட வேண்டும். இதற்கு உகந்த தீர்வு, லெபனான், ஒருவேளை துருக்கி மற்றும் ஜோர்டான் மூலம் சுன்னிக்களின் எதிர்ப்பிற்கு இரகசிய ஆதரவை அளிப்பதாகும்" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அவர் "அசாத் அகற்றுவது மிக முக்கியமானது. அது விளையாட்டின் போக்கையும் வேகத்தையும் மாற்றிவிடும்." என்று முடிக்கிறார்.

அசாத் திறகு எதிரான இராணுவத் தலையீட்டிற்கு விரும்பத் தக்க அடிப்படை, துருக்கியின் எல்லையில் படரும் "இடைத்தடை பகுதியை" உருவாக்குவதுதான். பிரான்சின் ஆதரவைக் கொண்ட சுதந்திர சிரிய

இராணுவம், தனது செயற்பாடுகளுக்கான நுழைவாயிலாக அத்தகைய "பறக்க கூடாத பகுதியை" ஸ்தாபிக்குமாறு கோரியுள்ளது.

ஜெருசலேம் போஸ்ட்டில் எழுதிய அரசாங்க ஆலோசகர் ஜோனதன் ஸ்பெயர், அசாத் திறகு எதிரான "கவிழ்ப்பு நடவடிக்கைக்கு இன்னும் நேரடியான ஈடுபாடு தேவை. ஒரு இடைத்தடை பகுதி என்பது சிரிய எழுச்சியாளர்களுக்கு அசாத் ஆட்சிக்கு எதிராக தங்களை அமைத்துக் கொள்ளும் சவாலைத் தயார் செய்ய உதவும். ஆனால் சிரிய-துருக்கிய மோதல்களையும் அது ஏற்படுத்தக்கூடும்." என்றார்.

சிரியாவில் ஒரு முழு உள்நாட்டுப் போர்

**தொழிலாளர்கள் மற்றும்
ஒடுக்கப்பட்ட
பிரிவுகளின் வெகுஜன
இயக்க எழுச்சியானது
முஸ்லிம் சகோதரத்துவம்
போன்ற முதலாளித்துவ,
குறுங்குழுவாத
போக்குகளின்
போலித்தனத்தை
அம்பலப்படுத்த
ஏற்கனவே உதவியுள்ளது.
அது வளைகுடாவின்
மன்னராட்சிகள் உட்பட
இப்பிராந்தியத்தின்
அனைத்து ஊழல்
மிகுந்த முதலாளித்துவ
ஆட்சிகளையும்
அகற்றுவதற்குத்
தேவையான
குழ்நிலையை
தோற்றுவித்துள்ளது.**

என்பது பிராந்தியத்தில் கொடூரப் போர் என்னும் ஆவியருவை எழுப்புகிறது; இதில் ஒரு பக்கம் ஈரான் மறுபக்கம் துருக்கி இன்னும் பல சுன்னி நாடுகளும் உள்ளடங்கும். இதைப் பெரும் வல்லரசுகள் லிபியாவில் செய்தது போல் ஒரு நேரடித் தலையீட்டுக்கும் கரண்டிக்கொள்ளும்.

அசாத் தையோ தெஹ்ரான், ரஷ்யா அல்லது சீனாவில் இருக்கும் அவருடைய ஆதரவாளர்களையோ ஆதரிப்பதின் மூலம் அத்தகைய ஆபத்தை தவிர்க்க முடியாது. மாறாக, அசாத் அரசாங்கம் தூக்கிவிடப்பட வேண்டியதோடு, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான

போராட்டத்தில் மத அல்லது இன வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் ஒடுக்கப்பட்ட கிராமப்புற வெகுஜனங்களின் கூட்டுமையுடன் தொழிலாள வர்க்கத்தை ஐக்கியப்படுத்தி, ஒரு சோசலிச, உண்மையான ஜனநாயக அரசாங்கத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

இது வெறுமனே ஒரு தேசியப்பணி அல்ல. சிரியாவின் விதி மத்திய கிழக்கு முழுவதும் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எகிப்தில் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிகழ்வுடன் பிணைந்துள்ளது. மேற்கத்திய சக்திகளின் கணக்கீடுகள் அனைத்தும், தொழிலாள வர்க்கத்தை அரசியல் வாழ்வில் இருந்து ஒதுக்கி, தேசிய அரசாங்கங்கள் மற்றும் முஸ்லிம் சகோதரத்துவம் போன்ற பிராந்திய அரசியல் சக்திகளின் மேலாதிக்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

இதன் காரணமாக, எகிப்தில் மீண்டும் வெடித்துள்ள புரட்சிகரப் போராட்டம், கெய்ரோவில் உள்ள அமெரிக்க ஆதரவு இராணுவ ஆட்சிக் குழுவிற்கு மட்டுமின்றி, எல்லா இடங்களிலும் லிபிய தேசிய இடைக்காலப் பேரவை போன்ற வளைந்து கொடுக்கும் ஆட்சிகளை நிறுவுவதற்கு கவனமாக இயற்றப்பட்ட திட்டங்கள் அனைத்திற்கும் ஒரு அச்சுறுத்தல் ஆகும்.

தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவுகளின் வெகுஜன இயக்க எழுச்சியானது முஸ்லிம் சகோதரத்துவம் போன்ற முதலாளித்துவ, குறுங்குழுவாத போக்குகளின் போலித்தனத்தை அம்பலப்படுத்த ஏற்கனவே உதவியுள்ளது. அது வளைகுடாவின் மன்னராட்சிகள் உட்பட இப்பிராந்தியத்தின் அனைத்து ஊழல் மிகுந்த முதலாளித்துவ ஆட்சிகளையும் அகற்றுவதற்குத் தேவையான குழ்நிலையை தோற்றுவித்துள்ளது.

இதற்கு உலக சோசலிசப் புரட்சி மூலோபாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் ஒரு புதிய தலைமையை, அதாவது நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் பகுதிகளை மத்திய கிழக்கு முழுவதும் கட்டியெழுப்புவது அவசியமாகும்.

பிராந்தியத்தின் பொருளாதாரத்தை சோசலிச முறையில் மாற்றியமைக்கும் பணியை இலக்காக கொண்ட தொழிலாளர் அரசாங்கங்கள் நிறுவப்பட வேண்டும் - அதன் மூலம் பரந்த வளங்கள் அனைத்தும் வெகுஜனங்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இந்த மத்திய கிழக்கு, வட ஆபிரிக்க ஐக்கிய சோசலிச அரசுகளை நிறுவுவதற்கான போராட்டத்தில் அரபு, பாரசீக, குர்திய மற்றும் யூதத் தொழிலாளர்களின் பிரதான பங்காளிகள் அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் உள்ள தொழிலாள வர்க்கமே ஆகும்; ஏற்கனவே மத்திய கிழக்கில் நடக்கும் புரட்சிகர நிகழ்வுகளினால் அவர்களது போராட்டங்களுக்கும் ஊக்கம் கிடைத்துள்ளது.

ஆசியாவை நோக்கிய ஒபாமாவின் தீவிரமான திருப்பம்

பீட்டர் சிமன்ட்ஸ்
24 நவம்பர் 2011

கடந்த வாரம் ஒபாமா ஆசியாவிற்கு பயணித்தமை புவிசார்-அரசியலில் ஒரு திருப்புமுனையைக் குறித்தது. அமெரிக்க ஜனாதிபதி, இராஜதந்திரம், பொருளாதாரம், மூலோபாயம் ஆகிய அனைத்துப் பக்கங்களிலும், உலகின் மிக விரைவாக வளர்ச்சியடையும் பிராந்தியத்தில் தடையற்ற அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தை மீண்டும் வலுப்படுத்துவதற்காக, சீனாவுடன் ஒரு மோதல் போக்கை நிர்ணயித்துள்ளார்.

ஹோனோலுலுவில் நடைபெற்ற ஆசிய-பசிபிக் ஒத்துழைப்பு உச்சிமாநாட்டில், ஒபாமா பசுபிக் கடந்த கூட்டுவகிபாகத்தை தொடக்கினார்; இது பிராந்திய வர்த்தகம் வாஷிங்டனின் விதிகளுக்கு ஏற்ப நடப்பதை உறுதி செய்ய வடிவமைக்கப்பட்டது. கான்பெராவில் இருக்கும் போது, அவர் வடக்கு ஆஸ்திரேலியாவில் அமெரிக்க மரைன்கள் நிலைகளும் என்றும், ஆஸ்திரேலிய விமான, கடற்படைத் தளங்கள் அதிகம் பயன்படுத்தப்படும் என்றும் அறிவித்தார். இது வியட்நாம் போருக்குப் பின் முதல்தடவையாக ஆசியாவில் மேற்கொள்ளப்படும் அமெரிக்க இராணுவத்தின் விரிவாக்கமாகும். பாலியில் நடந்த கிழக்கு ஆசிய உச்சிமாநாட்டில், சீனாவின் எதிர்ப்பையும் மீறி, ஒபாமா தென் சீனக் கடல் பற்றி ஒரு விவாதத்தை தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்காக ஒழுங்குபடுத்தினார். இப்பகுதியில் சீனாவின் முக்கிய மூலோபாய மற்றும் பொருளாதார நலன்கள் அடங்கிய பூசலுக்கு உட்பட்ட கடல்நிலைகள் உள்ளன.

ஆஸ்திரேலிய பாராளுமன்றத்தில் நிகழ்த்திய முக்கிய உரையில், ஒபாமா அவருடைய வெளியுறவு கொள்கை ஆசியாவிற்கு மாறியிருப்பது குறித்து வெளிப்படையாகப் பேசினார். ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானில் ஒரு தசாப்தம் போர்களை நடத்தியபின், "அமெரிக்கா இப்பொழுது தன் கவனத்தை ஆசிய பசிபிக் பிராந்தியத்தின் பரந்த திறனுடைய பக்கம் திருப்புகிறது" என்று விளக்கினார். "அமெரிக்கா ஒரு பசிபிக் நாடு என்ற முறையில் இப்பிராந்தியத்தை வடிவமைப்பதிலும், அதன் வருங்காலத்திலும் அதிக மற்றும் நீண்டகால வகிபாகத்தை ஆற்றுவதற்காக, தான் வேண்டுகொண்டே ஒரு மூலோபாய முடிவை எடுத்துள்ளதாகவும்" அவர் அறிவித்தார்.

ஆசியாவின் பக்கம் திரும்புவது என்பது ஒபாமா சமீபத்தில் எடுத்த கொள்கையின் முடிவு அல்ல, மாறாக, ஜோர்ட் டபுள்யூ புஷ நிர்வாகத்தின் மூலோபாயத் திசையமைவு குறித்து அமெரிக்க ஆளும் வட்டாரங்களிடையே இருந்த ஆழ்ந்த அதிருப்தியை பிரதிபலித்த, உலகப் பொருளாதாரத்திலான ஆழ்ந்த மாற்றங்களில்

இருந்து இது தோன்றுகின்றது. "பயங்கரவாதத்தின் மீதான போர்" என்னும் பெயரில் புஷ அமெரிக்காவை இரண்டு பேரழிவுப் போர்களில் தள்ளினார்; அவை அமெரிக்க இராணுவத்தை உள்சேர்விற்கு உட்படுத்தி, அமெரிக்க இராஜதந்திர முறையை விமர்சனத்துக்குள்ளாக்கியதோடு, மேலும் உள்நாட்டில் பெரும் எதிர்ப்பை தோற்றுவித்தன.

போர்களுக்கு இரு கட்சிகளும் கொடுத்த ஆதரவு, அடித்தளத்திலுள்ள மூலோபாயத்திற்கு வாஷிங்டனின் பரந்த ஆதரவைப் பிரதிபலிக்கிறது—அதாவது மத்திய கிழக்கிலும் மத்திய ஆசியாவிலும் உள்ள உலகின் மிகப் பெரிய எரிசக்தி இருப்புக்களின் மீது அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தை ஸ்தாபிப்பதும், அதற்காக வாஷிங்டனின் ஆசிய, ஐரோப்பிய போட்டி நாடுகளை அச்சுறுத்தி வைப்பதுமாகும். ஆனால் எளிதான வெற்றிகள் என்று கூறப்பட்டவை உண்மையில் ஆழமான புதைச்சேறாகிவிட்டன. ஆசியாவில் பெரும் சீனாவின் செல்வாக்கைத் தடுப்பதில் புஷ தோல்வி அடைந்தபின், விமர்சனங்கள் அதிகரித்தன.

கடந்த தசாப்தத்தில் சீனாவின் பொருளாதார விரிவாக்கமானது 1997-98 ஆசிய நெருக்கடியைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட உற்பத்தி முறைமையிலான முக்கிய மறுசீரமைப்புடன் பிணைந்துள்ளது. பெருகிய முறையில், கிழக்கு ஆசிய மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசிய பொருளாதாரங்கள் சீன உற்பத்தியை மையமாகக் கொண்டிருந்த விநியோக மையங்களுடன் ஒருங்கிணைந்தன. 2000ம் ஆண்டுக்கும் 2010க்கும் இடையே, ஆசியாஐன் சீனாவின் ஆண்டு வர்த்தகம் 39.4 பில்லியன் டொலர்களிலிருந்து 292.8 பில்லியன் டொலர்களாக உயர்ந்துள்ளது. இப்பொருளாதார வழிவகைகள், பிராந்தியத்தின் தடையற்ற வணிக உடன்பாடுகளிலும், சீனப் பிராந்திய அமைப்புகளான ஏசியன் (ASEAN), ஏசியன்+3, கிழக்கு ஆசிய உச்சிமாநாடு ஆகியவற்றில் கொண்டிருந்த செல்வாக்கில் பிரதிபலித்தன. இந்த அமைப்புகளில் அமெரிக்கா இடம் பெறவில்லை, அல்லது அவற்றில் கலந்து கொள்ளவும் இல்லை.

ஒபாமாவை ஜனாதிபதியாக அமர்த்தியதற்கு அமெரிக்க வெளியுறவு ஸ்தாபனத்தில் சக்திவாய்ந்த பிரிவுகளின் ஆதரவு இருந்தது; இது அமெரிக்காவை ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானில் இருந்து மீட்டு, பொருளாதார அளவில் இயக்கம் கொண்டுள்ள ஆசிய, பசிபிக் பிராந்தியத்தில் நுழைவதற்கு கடுமையாக முயற்சிப்பதற்கான ஒரு வழிவகையாகக் கருதப்பட்டது. 2008-09 உலக நிதிய நெருக்கடிக்கு நடுவில், ஒபாமா ஆரம்பத்தில் சீனாவை சமரசப்படுத்த முயன்றார்—அமெரிக்க உயர்மட்ட அதிகாரிகள், பெய்ஜிங் "அமெரிக்காவின் வங்கியாளராக இருக்க வேண்டும்", இன்னும் கூடுதலான அமெரிக்கப் பத்திரங்களை வாங்கவேண்டும்

என்று வலியுறுத்துவதற்காக அங்கு சென்றனர்.

ஆனால் அந்தக் கட்டம் விரைவில் கடக்கப்பட்டுவிட்டது. ஒபாமா நிர்வாகம் ஏசியன் அமைப்பினுடைய கூட்டுறவு, ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தம் (Treaty of Amity and Cooperation) என்ற உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டது. இதன் மூலம் ஏசியனைத் தளமாகக் கொண்ட அமைப்புகளில் நுழைந்தது. ஜூலை 2009ல், அமெரிக்க வெளிவிவகாரச் செயலர் ஹில்லாரி கிளிண்டன், ஏசியன் உச்சிமாநாட்டில் உரையாற்றிய போது, அமெரிக்கா "மீண்டும் தென்கிழக்கு ஆசியாவிற்கு வந்துவிட்டது" என்று அறிவித்தார். ஓராண்டிற்குப் பின் நடைபெற்ற ஏசியன் கூட்டத்தில், அவர் தென் சீனக் கடல் பிராந்தியப் பூசல்களில் அமெரிக்கா "ஒரு தேசிய நலனை" கொண்டுள்ளது என்றார். இதனால் சீனாவின் வெளியுறவு அமைச்சர் யாங் ஜீச்சி, கிளிண்டனின் கருத்துக்கள் "கிட்டத்தட்ட சீனாவின் மீது தாக்குதல் நடத்துவதற்கு ஒப்பாகும்" என்று கூறத் தள்ளப்பட்டார். அமெரிக்க இராஜதந்திர முயற்சிகள் ஏற்கனவே உள்ள நட்பு நாடுகள் மீது மட்டுமன்றி, சீனாவின் செல்வாக்கு மண்டலத்திலுள்ள பர்மா போன்ற நாடுகளை ஈர்க்கவும் முற்பட்டன.

மத்திய கிழக்கை போன்றே, ஒபாமா நிர்வாகம் ஆசியாவின் மீது காட்டிய மிகப் பெரிய அக்கறை, அமெரிக்க இராணுவ நிலைப்பாட்டை வலுப்படுத்துவதாகவே இருந்தது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில், இது இப்பிராந்தியம் முழுவதும் மூலோபாய, இராணுவப் பிணைப்புக்களை குறிப்பாக ஜப்பான், இந்தியா மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவுடன் மேம்படுத்தியுள்ளது. பிலிப்பைன்ஸிற்கு அமெரிக்கா போர்க் கப்பல்களைக் கொடுத்ததுடன், முன்னெப்போதுமில்லாதவாறு வியட்நாமுடன் கூட்டுப் பயிற்சிகளை நடத்தியது. சிங்கப்பூரில் புதிய ரக போர்க்கப்பல்களை நிலைகொள்ள வைத்தது; தைவானுக்கு மிகப் பெரிய அளவில் புதிய ஆயுதங்களின் விற்பனையை அறிவித்தது; இந்தோனேசியாவில் அவப்பேறுபெற்ற கோபாசஸ் சிறப்புப் படைகளுடன் அமெரிக்க ஒத்துழைப்பிற்கு இருந்த தடையை அகற்றியது. கடந்த ஆண்டு, ஜப்பான் சீன மீன்படிக்கைப் பல் தலைவர் ஒருவரை, சர்ச்சைக்குரிய கடற்பகுதியில் வைத்து கைது செய்தபோது சீனாவுடன் ஏற்பட்ட பதட்ட நிலைமையை சுரண்டிக்கொண்ட ஒபாமா நிர்வாகம், ஜப்பானுடனான உடன்படிக்கைகளின் கீழ் எந்தப் பூசலிலும் ஜப்பானுக்கு ஆதரவளிக்க அமெரிக்கா கடமைப்பட்டது என்று ஆத்திரமூட்டும் வகையில் அறிவித்தது.

பெண்டகலுடைய மூலோபாயமானது எரிசக்தி விநியோகங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில் மையம் கொண்டுள்ளது. ஆனால், மத்திய கிழக்கை முழுமையாகத் தன் அரசியல் செல்வாக்கின் கீழ் கொண்டுவருவதற்குப் பதிலாக, அமெரிக்கா தன் இராணுவ

வலிமையைப் பயன்படுத்தி, மத்திய கழிக்கு மற்றும் ஆபிரிக்காவிலிருந்து பிரதான சந்திகள் ஊடான, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மலாக்கா ஜலசந்தி ஊடான, தென் சீனக் கடலுக்கான, எரிசக்தி மற்றும் மூலப்பொருள் கொண்டு செல்லும் சீனாவுக்கு இன்றியமையாத கடற் பாதையில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு கணக்கிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. இத்திட்டங்கள் 1941ம் ஆண்டு ஜப்பான் மீது தடைகளைச் சமத்த அதன் கடற்படை பலத்தை பயன்படுத்தியதையே நினைவூட்டுகிறது. சங்கிலித் தொடர் போன்ற நிகழ்வுகளைத் தூண்டி இறுதியில் பசிபிக் போருக்கு வழிவகுத்ததும் இதுவேயாகும்.

ஆசியாவில் அமெரிக்க உந்துதலின் தீவிரம் இரண்டு முக்கியமான அரசியல் இழப்புகளில் அடக்கோட்டுக் காட்டப்படுகிறது. ஒபாமா "ஜனநாயகம்" பற்றி நிறையப் பேசினாலும், அமெரிக்காவின் மிக நெருக்கமான நட்பு நாடுகளில் இருந்து வரும் எதிர்ப்புக்களைக் கூட அவருடைய நிர்வாகம் பொறுத்துக்கொள்வதில்லை. ஜப்பானிய பிரதமர் யுகியோ ஹடோயமா 2010 ஜூனில் இராஜிநாமா செய்ததிலும், வெள்ளை மாளிகைக்கு ஒரு பங்கு இருந்தது. இது நடந்து ஒரு மாதத்திற்குப் பின், தொழிற் கட்சியின் ஆஸ்திரேலிய பிரதமர் கெவின் ரட்பின் ஆட்சியை மாற்றியதிலும் அது பங்கெடுத்திருந்தது. ஹடோயமாவின் "குற்றம்" ஒகினாவாவில் முக்கிய அமெரிக்கத் தளம் ஒன்று நீடித்திருப்பதை எதிர்த்ததுதான். ரட்பின் குற்றம், அமெரிக்காவிற்கும் சீனாவிற்கும் இடையே இருந்த அழுத்தங்களைக் குறைக்கப் பாடுபட்டதுதான். இவர்கள் இருவருமே

அகற்றப்பட்டு, மிக வலுவாக அமெரிக்காவை ஆதரிக்கும் நபர்கள் பதவிக்கு வந்தனர்.

இந்த ஆபத்தான மோதலின் உந்து சக்தி, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒப்புமையிலான பொருளாதாரச் சரிவிலும் மற்றும் சீனாவின் எழுச்சியிலும் உள்ளது. அமெரிக்கா பொருளாதார வலிமையை இழந்த நிலையில், பொறுப்பற்ற முறையில் தன் இராணுவச் சக்தியை பயன்படுத்தி, உலக ஆதிக்கத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள முயற்சிக்கின்றது. சீனாவின் பொருளாதாரக் குறியீடுகள் மிக உயர்ந்த நிலையில் இருந்த போதிலும் கூட, அது பொருளாதார மற்றும் சமூக முரண்பாடுகளினால் நெருக்கடிக்குள்ளாகி உள்ளது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சீனாவில் வெடித்தெழுந்துள்ள தொழிலாள வர்க்கத்தின் வளர்ச்சியை அது எதிர்கொள்கின்றது. அமெரிக்கா எப்படிச் சீனாவிற்கு ஆசியச் செல்வாக்கு மண்டலத்தை விட்டுக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இல்லையோ, அது போல் வாஷிங்டனுக்கு மேலும் சலுகைகளை கொடுக்கும் நிலையில் பெய்ஜிங் இல்லை. ஒவ்வொரு சக்தியும் மற்றவற்றின் இழப்பில் தன் நிலையை உயர்த்திக் கொள்ள முற்படுகையில் இந்த அழுத்தங்கள் உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியினால் அதிகமாகிவிட்டன.

சில கூரிய மதிப்படைத்த முதலாளித்துவ விமர்சகர்கள், ஏற்கனவே வரலாற்று இணை நிலைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். கடந்த வெள்ளியன்று பைனான்சியல் டைம்ஸின் ஆசிரியர் லியோனல் பார்பர் விளக்கியதாவது: "காலம் முழுவதும், எழுச்சிபெறும் சக்திகளை

ஏற்றுக்கொள்ளத் தவறுவதும் - அல்லது, எழுச்சி பெறும் சக்திகள் நடப்பிலுள்ள அரசு முறைமையை ஏற்றுக்கொள்ளத் தவறுவதும் - மோதலின் தோற்றுவாயாக இருந்து வருகின்றன." ஜேர்மனி, ஜப்பான் ஆகியவற்றின் எழுச்சி உலகப் போர்களைத் தூண்டிவிட்டதைச் சுட்டிக் காட்டியபின், அவர் அமெரிக்கா, சீனா ஆகியவை "ஒன்றையொன்று தவறாகக் கணக்கிடுவதால் ஏற்படும் இடர்கள்" குறித்து எச்சரித்தார். நெட்போலியப் போர்களைத் தொடர்ந்து, க்ளீமென்ஸ் வான் மெட்டர்நிக் (Klemens von Metternich) ஜரோப்பாவில் செய்தது போல், ஒரு தற்கால க்ளீமென்ஸ் வான் மெட்டர்நிக்தான் பசிபிக் சக்திகளுக்கு இடையேயான உறவுகளைச் சரி செய்ய முடியும், என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆனால் 19ம் நூற்றாண்டு ஒரு வேறுவகை வரலாற்றுக் காலமாக இருந்தது. 1914 ஆகஸ்டு வெடிப்புடன் ஏகாதிபத்தியச் சகாப்தமானது இரு உலகப் போர்களினால் குறிக்கப்படுகிறது. அது இப்பொழுது இன்னும் பேரழிவு தரக்கூடிய அச்சுறுத்தலைக் கொண்டுள்ளது. போரைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒரே வழி, அதன் மூலகாரணமான இலாப முறைமையை தூக்கி வீசி, முதலாளித்துவ தேசிய அரசுகளாக பிரிந்திருக்கும் உலகத்தை மாற்றுவதே ஆகும். இந்த வரலாற்றுக் கூடமைக்கா சர்வதேசத் தொழிலாள வர்க்கத்தை ஐக்கியப்படுத்தி, கல்வியூட்டி, அணிதிரட்டப் போராடும் ஒரே அரசியல் சக்தி, நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு மட்டுமேயாகும்.

நேட்டோ குண்டு வீச்சுக்களைத் தொடர்ந்து பாக்கிஸ்தானில் சீற்றம் பரவுகிறது

அலக்ஸ் லண்டியர்
29 நவம்பர் 2011

சுனிக்கியமையன்று பாக்கிஸ்தானின் இரண்டு எல்லைச் சாவுகளில் நேட்டோ நடத்திய குண்டுத் தாக்குதல்கள் பற்றி பாக்கிஸ்தான் மக்களினதும் இராணுவத்தினதும் எதிர்ப்பு பெருகியதையடுத்து, அமெரிக்க மற்றும் பாக்கிஸ்தானிய அதிகாரிகள் நேற்று தீவிர பேச்சுக்களை நடத்தினர். பாக்கிஸ்தானின் இறைமையை அப்பட்டமாகத் தாக்கிய இத்தாக்குதலில் ஆப்கான்-பாக்கிஸ்தான் எல்லையில் பாக்கிஸ்தானிலுள்ள சலாலாவிற்கு அருகே 24 பாக்கிஸ்தானிய சிப்பாய்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

பாக்கிஸ்தான் நகரங்கள் முழுவதும் ஆர்ப்பாட்ட எதிர்ப்புக்கள் நடந்தது பற்றி தகவல்கள் வந்துள்ளன. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கராச்சியிலுள்ள அமெரிக்கத் துணைத் தூதரகத்திற்கு வெளியே கூடினர். பேஷாவரில் சாலைகளை மூடிய மாணவர்கள், "பயங்கரவாதத்தின் மீதான போரை நிறுத்து" என்று கோஷமிட்டனர். தாக்குதல் நடந்த

மாவட்டமான மஹ்மாண்டில் பழங்குடி மக்கள் ஓர் ஆர்ப்பாட்டத்திற்காகக் குழுமினர். வாகூர், தலைநகர் இஸ்லாமாபாத், ராவல்பிண்டி, பாக்கட்டான், மூல்தான் மற்றும் பேஷாவர் உட்பட நாடெங்கிலும் பல நகரங்களில் வக்கீல்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர் அல்லது நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளை புறக்கணித்தனர்.

அமெரிக்க வெளியுறவுச் செயலர் ஹில்லாரி கிளின்டன் பாக்கிஸ்தானின் வெளியுறவு மந்திரி ஹினா ரப்பானி கார்டுள் பேசிய போது, தாக்குதல் குறித்து பாக்கிஸ்தானிய மக்கள் "ஆழ்ந்த சீற்றத்தை" வெளிப்படுத்தியதை ஹினா ரப்பானி கார் எடுத்துரைத்தார். அமெரிக்கக் கூட்டுப்படையினர் தலைவர் ஜெனரல் மார்ட்டின் டெம்ப்ஸியும் பாக்கிஸ்தானிய இராணுவத் தளபதியான ஜெனரல் அஷ்டக் பர்வேஸ் காயானியுடன் பேசினார்.

தாக்குதலின்போது என்ன நடந்தது என்பது இன்னும் விவாதத்திற்கு உரியதாகத்தான் உள்ளது. நேட்டோவும் அமெரிக்க மத்திய கட்டளையகமும்

விசாரணைகள் நடத்தப்படும் என அறிவித்துள்ளன. ஆப்கானிஸ்தானில் ஒரு கூட்டு நேட்டோ-ஆப்கானிய ரோந்து நடவடிக்கை நடைபெற்றவேளை, அவர்கள் பாக்கிஸ்தானிய எல்லையில் இருந்து தாக்குதலுக்கு உள்ளானதாகவும், அதனால் வான்தாக்குதல்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டு, எல்லைச் சாவுகள் மீது தாக்குதல் நடத்தப்பட்டதாகவும், பெயரிடாத ஆப்கானிய-மேற்கத்தைய அதிகாரிகளை மேற்கோளிட்டுச் செய்தி ஊடக ஆதாரங்கள் நேற்று தகவல் கொடுத்துள்ளன.

இதற்கு கோபத்துடன் மறுபுத் தெரிவித்த பாக்கிஸ்தானிய இராணுவ அதிகாரிகள், தூண்டுதல் எதுவும் இன்றியே நேட்டோத் தாக்குதல்கள் நடைபெற்றன என்றும், பாக்கிஸ்தான் தரப்பில் இருந்து தாக்குதல் நடத்தப்பட்டதாக கூறுவது ஒரு கற்பனையாகும் என்றும் வலியுறுத்தினர். "இது உண்மையில், அவர்கள் காரணங்களைக் கற்பனை செய்து கூறுகின்றனர்," எனக் கூறிய மேஜர் ஜெனரல் அத்தர் அப்தாஸ், அப்படியானால் அவர்களுடைய

இழப்புகள் என்ன, உயிரிழந்தவர்கள் எத்தனை பேர்" என்று வினவினார்.

தாக்குதல் இரண்டு மணி நேரம் நீடித்ததாக அப்பால் கூறினார். பாக்கிஸ்தானிய அதிகாரிகள் நேட்டோ அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு "முதலில் இத்தாக்குதலை நிறுத்தங்கள் என்று கோரிய போதும் அது தொடர்ந்தது" என்றார்.

வாஷிங்டனுடன் இராஜதந்திர மற்றும் உளவுத்துறைத் தொடர்புகளை முறித்துக் கொள்வதாக இஸ்லாமாபாத் அச்சுறுத்தல் வித்ததுடன், பாக்கிஸ்தான் நகரமான ஷம்சியிலுள்ள ஒரு விமானத் தளத்தை காலி செய்யுமாறும் அமெரிக்காவிற்கு உத்தரவிட்டுள்ளது. இத்தளத்தில் இருந்துதான் சி.ஐ.ஏ. உடைய ஆளில்லா விமானங்கள் பாகிஸ்தானுக்குள் தாக்குதல்களை நடத்துகிறது. ஆப்கானிஸ்தானிலுள்ள அமெரிக்க, நேட்டோ துருப்புக்களுக்கு தேவையான விநியோகங்கள் பெரிய வாகனங்கள் மூலம் கொண்டு செல்லப்படும் பாக்கிஸ்தானுக்கும் ஆப்கானிஸ்தானிற்கும் இடையேயுள்ள எல்லைச் சாலைகளையும் அது மூடியது.

பாக்கிஸ்தானின் முக்கிய நட்பு நாடான சீனா தாக்குதல் குறித்துத் தான் "ஆழ்ந்த அதிர்ச்சி" அடைந்துள்ளதாகக் கூறியது. வெளியுறவு மந்திரி யாங் ஜீச்சி, "பாக்கிஸ்தான் தனது தேசிய சுதந்திரம், இறைமை, நிலப்பகுதி, ஒழுங்கு ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்கும் முயற்சிகளுக்கு சீனா உறுதியான ஆதரவைக் கொடுக்க இத்தீவிர சம்பவம் முழுமையாக விசாரிக்கப்பட வேண்டும், சரியாகக் கையாளப்பட வேண்டும்" என்று கூறினார்.

அமெரிக்கப் போர்களில் பாக்கிஸ்தானிய அரசாங்கம் ஒத்துழைப்பது குறித்த பாக்கிஸ்தானிய வெகுஜனங்களின் எதிர்ப்பு, நாட்டில் ஒரு அரசியல் வெடிப்பிற்கு வழிவகுக்கும் என்னும் தன் கவலையை வாஷிங்டனுக்கு பாக்கிஸ்தானிய அரசாங்கம் அடையாளம் காட்டுகிறது. பாக்கிஸ்தானின் பிரதமர் யூசுப் ராசா கிலானி, நேற்று சி.என்.என். செய்திச் சேவைக்கு கொடுத்த பேட்டியில், ஆப்கானிஸ்தானில் நேட்டோ நடத்தும் போரில் இஸ்லாமாபாத்தின் பங்களிப்பு மக்கள் எதிர்ப்பைத் தூண்டுகிறது என்று எச்சரிக்கை விடுத்தார். "எந்தப் போரையும் மக்கள் ஆதரவு இல்லாமல் நீங்கள் வெற்றிகொள்ள முடியாது, மக்கள் ஆதரவு நமக்குத் தேவை. இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் மக்களை அந்நிலையில் இருந்து வெளியே தள்ளிவிடும்" என்று அவர் பேட்டியை ஆரம்பித்தார்.

ஆனால், பாக்கிஸ்தான் அமெரிக்காவுடன் உறவுகளை முறித்துக் கொள்ளுமா என்று சி.என்.என். கேட்டதற்கு, கிலானி மழுப்பினார். "எங்கள் உறவுகள் மறுபரிசீலனை செய்யப்படுவது குறித்து சிந்திக்கிறோம்" என்ற அவர், "பரஸ்பர மரியாதை, நலன்களைப் பொறுத்தே உறவுகள் தொடரமுடியும்" என்று சேர்த்துக் கொண்டார். பாக்கிஸ்தானின் பாராளுமன்ற தேசியப் பாதுகாப்புக் குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கு தான் காத்திருக்கப் போவதாகவும் அவர் தெரிவித்தார்.

ஆனால் பாக்கிஸ்தான் தாக்குதல் குறித்த விமர்சனங்களை அதிகம் குறிப்பிடாத அமெரிக்கச் செய்தி ஊடகம், இஸ்லாமாபாத் வாஷிங்டனுடன் அதன் ஒத்துழைப்பைத் தொடரும் என்று மட்டுமே எழுதியுள்ளது. *நியூ யோர்க் டைம்ஸ்*, "தாக்குதல்கள் தற்காப்பிற்கு என நியாயப்படுத்தப்படுகின்றனவா அல்லது பேரழிவுத் தவறு என ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறதா என்பது முக்கியமில்லை. அமெரிக்க மூலோபாயத்திற்கு ஏற்கனவே சேதம் விளைவிக்கப்பட்டுவிட்டது, இப்பொழுது இன்னும் எத்தனை காலம் இரு நாடுகளிலுமுள்ள அதிகாரிகள் தங்கள் நலன்களுக்கு உகந்த செயலான ஒத்துழைப்பை மீண்டும் தொடர்வார் என்பதுதான் பிரச்சினை" என்று எழுதியுள்ளது.

பாக்கிஸ்தான் வாஷிங்டனிடம் கொண்டுள்ள மூலதன நிதியத் தேவைக்கான நம்பிக்கை, அதை ஒழுங்கிற்குள் வைக்கும் என்று *பொக்சு நியூஸ்* கூறியுள்ளது. "அமெரிக்காவிற்கும் பாக்கிஸ்தானுக்கும் இடையேயான உறவுகளில் முழு முறிவு ஏற்படாது என்றே தோன்றுகிறது. பில்லியன் கணக்கான டாலர் மதிப்புடைய அமெரிக்க உதவிகளை பாக்கிஸ்தான் நம்பியுள்ள அதே வேளை, சமாதானப் பேச்சுக்களில் ஆப்கானிய எழுச்சியாளர்களை ஈடுபடுத்துவதற்கு அமெரிக்கா பாக்கிஸ்தானின் தேவையைக் கொண்டுள்ளது."

நேட்டோ பற்றி இஸ்லாமாபாத் பெயரளவில் விமர்சித்திருப்பதைப் பற்றியும் *பாக்சு* கேலி செய்துள்ளது. "பாக்கிஸ்தானில் ஷேறுக்கத்தக்க ஆளில்லா விமானத் தாக்குதல்கள், அமெரிக்கா தங்கள் அனுமதியின்றி நடத்துவதாக பாக்கிஸ்தானிய இராணுவ மற்றும் சிலில் தலைவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் தனிப்பட்ட முறையில் அவர்கள் (ட்ரோன்) தாக்குதல்கள் தொடர அனுமதிக்கின்றனர், அவற்றில் சில இலக்குகளுக்கு உதவிக்கூடச் செய்கின்றனர்."

அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கமானது, அமெரிக்க மூலோபாயமான "ஆப்கானிய-பாக் போருடன்" பாக்கிஸ்தான் இணைந்து நிற்க வேண்டும் என்று கோருகிறது. ஆப்கானிஸ்தானிலுள்ள இஸ்லாமியவாதக் குழுக்களுடன் பாக்கிஸ்தான் கொண்டுள்ள தொடர்புகளை பயன்படுத்தி, அமெரிக்கா தாலிபானுடன் அமைதிக்கான உடன்பாட்டைக் காண உதவ வேண்டும் என்று அது விரும்பும் அதே நேரத்தில், ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் பாக்கிஸ்தான் நிலப்பகுதிகளில் ஆப்கானிய எழுச்சியாளர்களை தாக்குவதற்கு அமெரிக்காவுக்கு உதவுமாறும் கோருகிறது. அமெரிக்க கோரிக்கைகளுக்கு இணங்கிச் செயல்பட இஸ்லாமாபாத் எடுக்கும் முயற்சிகள், பெருகிய முறையில் அமெரிக்க, பாக்கிஸ்தானிய பொதுமக்களின் கருத்துக்களுடன் மோதலை ஏற்படுத்துகிறது.

ஆப்கானிஸ்தானிலுள்ள நேட்டோப் படைகள் பல நேரங்களில் பாக்கிஸ்தானை தளமாகக் கொண்ட எழுச்சியாளர்களிடம் இருந்து தாக்குதலை எதிர்கொள்வதுடன்,

உயர்மட்ட தாலிபன் தலைவர்கள் பாக்கிஸ்தானிலுள்ள க்வெட்டா நகரில் இருப்பதாகப் பரந்த முறையில் தகவல்கள் உள்ளன.

இக்குழுக்களுடனான பாக்கிஸ்தானியத் தொடர்புகளை பொறுத்துக் கொண்டுள்ள அமெரிக்க அதிகாரிகள், இவை தாலிபானுடன் ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டால், பேச்சுக்களில் பங்கு பெறுவதற்கு அமெரிக்காவிற்கு உதவி கிடைக்கும் என்று நம்புகின்றனர்.

ஆனால் ஆப்கானிஸ்தானிலுள்ள தாலிபன் சக்திகளுடன் தொடர்ந்து தொடர்பு வைத்திருப்பதையிட்டு வாஷிங்டன் சீற்றத்துடனேயே உள்ளது.

செப்டெம்பரில், காபூலில் உள்ள அமெரிக்க தூரகத்தின் மீது நடந்த தாக்குதலுக்கு, அமெரிக்க அதிகாரிகள் ஹக்கானி வலையமைப்பை குற்றஞ்சாட்டியதன் மூலம், இஸ்லாமாபாத்துடன் அமெரிக்கா ஒரு பகிரங்க சர்ச்சையைத் திறந்து விட்டது. இந்த தாக்குதலில், "பாகிஸ்தானின் உள்ளகச் சேவை புலனாய்வு முகவரமைப்பின் நேரடித் தலையீடு இருப்பதாக" அட்மிரால் மைக் முல்லன் கூறினார்.

அமெரிக்கா, பாக்கிஸ்தான் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானிலுள்ள ஆயுதமேந்திய இஸ்லாமியவாதிகளுக்கும் இடையேயான முரண்பாடான உறவுகள் 1980களிலேயே தொடங்கியது; அப்பொழுது அமெரிக்காவும் பாக்கிஸ்தானும் சோவியத் ஆதரவைக் கொண்டிருந்த காபூல் ஆட்சிக்கு எதிராக, 1979-89 சோவியத்-ஆப்கானிய போர்க் காலத்தில், இஸ்லாமியவாத *முஜாஹெதின்* ஆதரித்தன. இதன் பின் 1990களின் நடுப்பகுதியில் அமெரிக்கா மற்றும் பாக்கிஸ்தானும் கூட்டாக தாலிபானுக்கு ஆதரவு கொடுத்தன. இதன் மூலம் ஆப்கானிஸ்தானை அமெரிக்க கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்து, மத்திய ஆசியாவிலுள்ள முன்னாள் சோவியத் குடியரசுகளுடன் வணிகப் பாதையைத் திறப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன.

ஆனால் 2001 செப்டம்பர் 11 தாக்குதல்களுக்கு பின், தாலிபன் மற்றும் பாக்கிஸ்தானுக்கு எதிராகத் திரும்பிய அமெரிக்கா, தாலிபனை பாக்கிஸ்தான் கைவிட வேண்டும், இல்லாவிடின் அந்நாடு "கற்காலத்திற்கு" சென்றுவிடக்கூடிய அளவிற்கு குண்டுத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகும் என்று கூறியது. இச்சொற்கள் அப்பொழுது அமெரிக்க வெளிவிவகார அலுவலக உயரதிகாரியாக இருந்த ரிச்சர்ட் ஆர்மிடேஜுடையவை. பாக்கிஸ்தானிய இராணுவத்தின் சில சக்திகள் இன்னமும் ஆப்கானிய இஸ்லாமியவாதிகளுடன் தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளன. இது இந்திய செல்வாக்கிற்கு எதிராகத் தோரணை காட்டுவதற்கும் மற்றும் பூசலுக்கு உட்பட்ட ஆப்கானிய-பாக்கிஸ்தான் எல்லைப் பகுதியை கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பதற்குமாகும் என்பது குறித்து வாஷிங்டனும் நன்கு அறியும்.

எவ்வாறெனினும், அமெரிக்கா இஸ்லாமாபாத்திற்கு எதிராக திரும்பியுள்ளதுடன், ஆப்கானிய போர் பாக்கிஸ்தானுக்குள்ளும் பரவுகையில்

இஸ்லாமாபாத்தே ஆழ்ந்த உள்நாட்டு நெருக்கடியை எதிர்கொள்ளும் நிலையில், நேட்டோ மேலும் மேலும் ஆப்கானிய சேற்றில் முழுகியுள்ளது. நேற்று நியூ யோர்க் டைம்ஸ், குடியரசுக் கட்சி ஜனாதிபதி வேட்பாளரும் சீனாவுக்கான முன்னாள் அமெரிக்கத் தூதருமான ஜோன் ஹன்ட்ஸ்மனை மேற்கோள் காட்டியுள்ளது: "முற்றிலும் தொழில்முறை உறவான அமெரிக்க-பாகிஸ்தானிய உறவு, உண்மையில் எத்தகைய உறவாகியுள்ளது என்பதை என்னால் சரியாக அடையாளங் காண முடியும்... இந்த உறவில் இருந்து எங்களால் பெறக்கூடியவை என்ற விதத்தில் பார்க்கும் போது அவை மிக மிக குறைவாகவே உள்ளன என்ற நான் நினைக்கின்றேன்."

இந்த அழுத்தங்கள் ஆப்கானிஸ்தானிற்குள் இருக்கும் நேட்டோ விற்கான விநியோகங்களை நிறுத்தும்போது அதிகரிக்கும். 2009க்கு முன், பாக்கிஸ்தானுக்குள்ளேயே எழுச்சியாளர்கள் விநியோக வாகனங்களைத் தாக்கியபோது, 80 சதவிகித நேட்டோ விநியோகப் பொருட்கள் பாக்கிஸ்தான் மூலம் சென்றன. இப்பொழுது 31 சதவிகிதம் விமானங்கள் மூலம் செல்லுகின்றன, 63 சதவிகிதம் வடக்கு விநியோக வலையமைப்பு என அழைக்கப்படுவதன் மூலம் செல்லுகின்றன. இவை பாஷ்டிக் மற்றும் கருங்கடல் துறைமுகங்கள் வழியே, ரஷ்யா, காசுசல் வழியே வந்து பின்னர் மத்திய ஆசியக் குடியரசுகள் மூலம் ஆப்கானிஸ்தானை அடையும் சாலை மற்றும் இரயில் தொடர்புகளின் தொகுப்பை உள்ளடக்கியுள்ளன.

எவ்வாறெனினும், பாகிஸ்தான் மூலம் செல்லும் நேட்டோவுக்கான விநியோகங்களில் 25 சதவீதம் பாகிஸ்தான் எல்லையில் நிறுத்தப்படும் என்பதே இதன் அர்த்தமாகும். "அமெரிக்கத் தரப்பிலுள்ள அனைத்துத் தலைவர்களும் இதைத் தீவிரமாக எடுத்துள்ளனர். பொருட்களின் நிலைப்பாடுகள் குறித்து எப்பொழுதுமே எங்களிடம் பல மாற்று முறைகள் உள்ளன. இத்தடுப்பு எத்தனை நாட்கள் நீடிக்கும், நீண்டக்கால பாதிப்பு இருக்குமா என்பதை பொறுத்தே அனைத்தும் இருக்கும்" என்று ஒரு மூத்த அமெரிக்க அதிகாரி வேல் ஸ்டீர்ட் ஜேர்னலிடம் தெரிவித்தார்.

அமெரிக்க மிரட்டலுக்கு தந்திரோபாயமாக செயற்படுவது மற்றும் தாழ்ந்து நிற்பது போன்ற கலவையான செயற்பாடுகளால், பாகிஸ்தான் தொழிலாளர்களும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் புரட்சிகர எழுச்சிக்குத் தள்ளப்படுவார்கள் என்பதையிட்டு அதற்குள்ள அச்சமே, இஸ்லாமாபாத்தின் கொள்கையை முன்தள்ளும் மைய உந்துவிசையாகும். பெப்ரவரி மாதம் எகிப்தியப் புரட்சியின் முதல் வாரங்களில், சி.ஐ.ஏ. கொலையாளி ரேமண்ட் டேவிஸுக்கு எதிரான சில வெகுஜன எதிர்ப்புக்களை பாகிஸ்தான் கண்டது. இரண்டு பாக்கிஸ்தானியர்களை லாகூர் அங்காடியில் சுட்டுக் கொன்ற அவரை பின்பு பாக்கிஸ்தான் விசாரணை ஏதுமின்றி விடுவித்தது. மே மாதம் அமெரிக்கா பாக்கிஸ்தானுக்குள்ளேயே தொலைதூரம் கடந்து ஓசாமா பின் லாடனை அப்போத்தாபாத் நகரில் கொலை செய்தபோது, இச்சீற்றம் மிகவும் அதிகமாயிற்று.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில் ஆப்கானிய எல்லையை சமீபமாக முக்கிய இராணுவ நடவடிக்கைகளைத் தீவிரப்படுத்தும்படி இஸ்லாமாபாத்திற்கு அமெரிக்கா அழுத்தம் கொடுத்ததால், பல மில்லியன் அகதிகள் பாக்கிஸ்தானுக்குள் வந்து விட்டனர். வெகுஜன வேலையின்மை, பெரிதும் அதிகரித்துவிட்ட மின்பற்றாக்குறைகள், 2010 மற்றும் 2011ல் வெள்ளங்களால் மில்லியன் கணக்கான மக்கள் வீடிழந்த நிலை ஆகியவற்றினால் ஏற்கனவே இருந்த பேரழிவுச் சமூக நிலை மோசமாகியது.

இப்பொழுது அரசாங்கம் பாக்கிஸ்தானிய இராணுவத்தின் மீதான கட்டுப்பாட்டை இழக்கும் ஆபத்திலும் உள்ளது. அமெரிக்க தேசிய பாதுகாப்பு பல்கலைக்கழகத்தின் சர்வதேச பாதுகாப்பு விவகாரங்கள் கல்லூரியில் இருக்கும் ஹாசன் அப்பாஸ், "பாக்கிஸ்தானிய இராணுவம் இப்பொழுது நிகழ்வுகள் குறித்துப் பெரும் கோபம் கொண்டுள்ளதுடன், எதிர்ச்செயலாற்ற வேண்டும் என்ற அழுத்தம் இராணுவத்தின் உயர்மட்டத் தலைமை மத்திய மற்றும் இளநிலை அதிகாரிகளிடம் இருந்து வருகின்றது," என்று ராய்ட்டர்ஸிடம் தெரிவித்தார்.

அமெரிக்காவினால் பின் லாடன் கொலை செய்யப்பட்ட பின்னர், பாக்கிஸ்தான் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஒரு இராணுவ ஆட்சிக் கவிழ்ப்பை தடுத்து நிறுத்த பாக்கிஸ்தானின் தூதர் ஹுசைன் ஹக்கானி உதவினார் என்று வந்த வதந்திகளை அடுத்து, அவர் அமெரிக்காவிலிருந்து திரும்பப் பெறப்பட்டதற்கு பின்னர் இத்தகைய அழுத்தங்கள் வந்துள்ளன.

ராஜிவ் காந்தி படுகொலை குற்றவாளிகளை இந்திய அரசாங்கம் தூக்கிலிடவுள்ளது

தீபால் ஜயசேகர்
16 செப்டெம்பர் 2011

இந்தியப் பிரதம மந்திரி ராஜிவ் காந்தி 1991 மே 21 அன்று படுகொலை செய்யப்பட்டு இரு தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு காங்கிரஸ் தலைமையிலான இந்திய அரசாங்கம் கொலைச் சதி செய்து தண்டனைக்குட்பட்ட முருகன், சின்ன சாந்தன் மற்றும் ஜி.பேரறிவாளன் ஆகிய மூவரைத் தூக்கிலிடவுள்ளது.

ஆகஸ்ட் 31ம் திகதி இந்திய ஜனாதிபதி பிரதீபா பாட்டில், உள்துறை அமைச்சரகத்தின் பரிந்துரையில், கருணை மனுக்களை நிராகரித்து தூக்குத் தண்டனை நிறைவேற்ற வழிவகுத்தார். இவர்கள் செப்டெம்பர் 9 அன்று தூக்கிலிடப்படுவார்கள் என்று அதிகாரிகள் தேதியை நிர்ணயித்திருந்த போதிலும், தூக்குத் தண்டனை ஆயுள் தண்டனையாகக் குறைக்கப்பட வேண்டுமெனக் கோரி மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டதை அடுத்து, சென்னை உயர்நீதிமன்றம் எட்டு வாரங்களுக்கு இதை நிறுத்தி வைத்தது.

குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளவர்களின் சார்பில் வாதாடிய வக்கீல்கள், ஜனாதிபதி ஏற்கனவே தேவையில்லாமல் கருணை முறையீடுகள் மீது முடிவெடுப்பதில் தாமதப்படுத்திவிட்டார் என்று வாதிட்டுள்ளனர்.

இம்மூவருக்கும் மற்றும் முருகனின் மனைவி எஸ். நளினிக்கும், 1998 ஜனவரியில், ராஜிவ் காந்தியைக் கொலைசெய்யச் சதி செய்த குற்றத்திற்காக, பேர் போன பயங்கரவாத மற்றும் சேதமாக்கல் நடவடிக்கை தடைச் சட்டத்தின் கீழ் [Terrorism and Disruptive Activities (Prevention) TADA] தண்டனை வழங்கப்பட்டதுடன், ஏனைய 22 பேருடன் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இவர்களுள் மூவருக்கு தண்டனை சிறைத் தண்டனையாகக் குறைக்கப்பட்டதுடன் 19 பேர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

2000 ஏப்ரலில் முருகன், சாந்தன் மற்றும் பேரறிவாளன் ஆகியோரின் கருணை மனுக்களை தென்னிந்திய மாநிலமான தமிழ் நாட்டின் ஆளுனர் நிராகரித்த போதிலும், நளினியின் மரண தண்டனையை

ஆயுட்தண்டனையாகக் குறைத்தார். மூன்று ஆண்டுகளும் இறுதியாக இந்திய ஜனாதிபதிக்கு முறையீடு செய்திருந்த போதிலும், ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக அவர் இது பற்றி முடிவெடுப்பதைத் தாமதப்படுத்தியுள்ளார்.

ஆட்சியிலிருந்த மத்திய அரசுகள், தமிழ் நாட்டு மாநிலத்தைத் தளமாகக் கொண்ட கட்சிகளின் ஆதரவில் தங்கியிருந்ததோடு, தமிழ் நாட்டில் அயல் நாடான இலங்கையில் உள்ள தமிழ் மக்களின் நிலைமை சம்பந்தமாக பரந்தளவு அனுதாபமும், அதே போல் பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவும் காணப்பட்ட நிலையில், இந்த நீடித்த தாமதம் அரசியல் கணக்கீடுகளுடன் பிணைந்ததாகும்.

தமிழ்நாட்டில் ஸ்டீபெரும்புதூரில் காங்கிரஸ் தேர்தல் கூட்டமொன்று நடைபெற்றபோது, ஒரு பெண் தற்கொலைக் குண்டுதாரியினால் ராஜிவ் காந்தி கொலை செய்யப்பட்டார். பிரிவினைப் போராட்டத்தைக் காந்தி காட்டிக்கொடுத்துவிட்டார் என்று கருதியதை அடுத்து புலிகள் ஒரு பழிவாங்கும் முயற்சியாக

இப் படுகொலையை மேற்கொண்டிருந்தனர். 1987ம் ஆண்டு இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானதையடுத்து, இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு இந்திய அரசாங்கம் அனுப்பி வைத்த ஒரு "அமைதி காக்கும் படை" விரைவில் புலிகளுடன் மோதிக்கொண்டது.

காந்தி படுகொலை, புலிகளின் முதலாளித்துவத் தேசியவாத அரசியலின் முட்டுச் சந்தை அம்பலப்படுத்தியது. காந்தி ஒரு தனி ஈழ அரசு நிறுவ உதவுவார் என்ற நம்பிக்கையிலேயே, புலிகள் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்தனர். ஆனால் இந்திய அரசாங்கம் இலங்கையில் நடக்கும் பிரிவினைப் போரை அடக்கவும், அதேபோன்ற போராட்டங்கள் இந்தியாவில் தோன்றாமல் இருப்பதை உறுதிப்படுத்தவும் "அமைதி காக்கும்" படையினரை அனுப்பியிருந்தது. இந்தியாவிலோ இலங்கையிலோ உள்ள தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுக்க இலாயக்கற்றிருந்த புலிகள், காந்தியைக் குற்றஞ்சாட்டினர்.

காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்டமை, புலிகள் இந்திய அரசியல் ஸ்தாபனத்துடன், குறிப்பாக காங்கிரசுடன் கொண்டிருந்த உறவுகளை சீர்குலைத்தது. முருகன், சாந்தன், பேரறிவாளன் ஆகியோர் தூக்கிலிடப்படுவதற்கான தயாரிப்புகள் ஒரு காங்கிரஸ் தலைமையிலான அரசாங்கத்தின் கீழ் நடைபெறுகின்றன என்பது ஒரு தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல.

மிகவும் காலம் கடந்தே புலிகள் காந்தியின் படுகொலைக்கு பொறுப்பேற்றனர். 2006ல் புலிகளின் முக்கிய நபரான அன்டன் பாலசிங்கம், இச்செயலை "மாபெரும் வரலாற்றுச் சோகம்", "நாங்கள் மிகவும் வருந்துகிறோம்" என்று விவரித்தார். காங்கிரஸ் தலைமையிலான புது டெல்லியிலுள்ள அரசாங்கத்துடன் உறவுகளை மேம்படுத்தும் அவசரத்தில் அவர், "எச்சூழ்நிலையிலும் புலிகள் அமைப்பு இந்திய அரசாங்கத்தின் நலன்களுக்கு எதிராகச் செயல்படாது" என்றும் உறுதியளித்தார்.

தூக்குத் தண்டனையை நிறைவேற்றும் முடிவும் அரசியல் நலன்களை ஒட்டியே அமைந்தது. இந்திய அரசாங்கமானது இலங்கையுடனான தன் ராஜதந்திர உறவை சமநிலையில் வைத்திருக்கவே எப்பொழுதும் முயற்சித்து வந்துள்ளது. இலங்கையை தன் செல்வாக்கிற்குட்பட்ட பகுதியாக கருதியதுடன், தமிழ்நாட்டு மக்களின் பொதுக்கருத்தையும் பகைக்காமல் இருக்க முயன்றது.

2009ல் புலிகளின் இராணுவத் தோல்வி அந்த இயக்கமுறையை மாற்றிவிட்டது. இலங்கைத் தமிழர்களின் நலனைப் பாதுகாப்பதாகக் காட்டிக் கொண்டாலும், புது டில்லி குறிப்பாக அதன் போட்டி நாடான சீனாவின் செல்வாக்கு பெருகுவதற்கு எதிராக கொழும்பில் தன் செல்வாக்கை உயர்த்த முற்படுகிறது. முருகன், சாந்தன், பேரறிவாளன் ஆகியோரின் தூக்குத் தண்டனை,

இந்தியாவானது இலங்கையின் தமிழ்ப் பிரிவினைவாத ஆதரவாளர்களுக்கு எதிராகக் கட்டும் போக்கை கடைப்பிடிக்க முயலும் என்பதற்கான அடையாளமாக, கொழும்பு அரசாங்கத்தால் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி வரவேற்கப்படும்.

இந்த வழிவகையில் இம்மூவரும் பகடைக்காய்களே. 1௨.௭.௮.௭. சட்டத்தின்படி அவர்கள் தண்டனை பெற்றது நீதி முறைக்கு அவலமாகும். சட்ட நவடிக்கைகள் முடிவு கதவுகளுக்குப் பின்னே நடைபெற்றன. பொலிஸ் சதி பற்றி சாட்சியம் அளிக்க ஒரு ஆதாரத்தைக் கூட அளிக்கமுடியவில்லை. குற்றச்சாட்டுக்கள் இழிந்த முறையில் தெளிவற்று இருந்தன. இதன் விளைவாக கடுமையான பாதிப்பிற்குட்பட்டிருந்த குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களின் ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் ஒன்றையே ஆதாரமாகக் கொண்டு அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர். அத்தகைய வழிவகைக்கு 1௨.௭.௮.௭. சட்டத்தில் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. நீதிதிக்கு முன்னால் மூவரும் தங்கள் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தைத் திரும்பப் பெற்றனர்.

இப்பொழுது தூக்குத் தண்டனையை நிறைவேற்றுவது என்பது தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்குப் பரந்த உட்பொருள்களைக் கொண்டுள்ளது.

உத்தியோகப்பூர்வ அரசாங்கப் புள்ளிவிவரங்கள்படி, 1947ல் இருந்து மரண தண்டனைகள் 52 முறைகள் தான் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன - இந்த எண்ணிக்கையை குடி உரிமைவாதிகள் சவால் செய்தனர். 1983ல் நாட்டின் உச்ச நீதிமன்றம் "மிக அபூர்வமான வழக்குகளில் மட்டுமே" மரணதண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டும் எனத் தீர்ப்புக் கூறியது. அரசியல் காரணக் குற்றங்களுக்காக அது பயன்படுத்தப்படுவது இன்னும் அபூர்வம் ஆகும். உச்ச நீதிமன்ற முடிவையடுத்து, 1968ல் இந்தியப் பொலிஸ் அதிகாரி ஒருவரைக் கொன்றதற்காகத் தண்டனை பெற்ற ஒரு காஷ்மீர் பிரிவினைவாதி மக்பூல் பட் மட்டுமே 1984ல் தூக்கிலிடப்பட்டார்.

ஆனால், அரசியல் தூக்குத் தண்டனைகள் கடந்த இரு தசாப்தங்களாக அபூர்வமானதாக இருந்தாலும், இந்தியப் பாதுகாப்புப் படைகள் நீதித்துறைக்கு அப்பால் கொலை செய்வதில் பேர் போனவை. அதேபோல் எதேச்சதிகாரமான கைதுகள், சித்திரவதை ஆகியவை குறிப்பாக இந்தியக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கும் காஷ்மீரில் மிகவும் அதிகம் ஆகும்.

முருகன், சாந்தன், மற்றும் பேரறிவாளனின் தூக்குத் தண்டனை, வரவிருக்கும் ஏனைய அரசியல் வழக்குகளிலும் தூக்குத் தண்டனையை நிறைவேற்ற முக்கிய முன்னோடியாகிவிடும். இதில் காலின்தான் விடுதலைப் படை (சீக்கிய தனிநாடு கோரும் ஒரு ஆயுத குழு) உறுப்பினரான தேவிந்தர் சிங், கொலைக்காக மரண தண்டனையைப் பெற்றுள்ளார். மேலும் 2001ல் இந்தியப்

பாராளுமன்றத்தின் மீது தாக்குதல் நடத்திய காஷ்மீர் பிரிவினைவாதிகளின் சதி சம்பந்தமாக தண்டனை பெற்ற மகம்மத் அப்சலும் உள்ளார்.

இந்தியாவில் இருதசாப்தங்களாக சந்தை சார்பு மறுசீரமைப்பின் விளைவால் ஏற்பட்டுள்ள சமூக நெருக்கடிகள் அதிகரிக்கின்றன, சந்தைச் சார்பு மறுசீரமைப்புகள் ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் இடையே இடைவெளியை அதிகரிக்கச் செய்துள்ள சூழ்நிலையிலேயே இந்த தூக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரானது என்ற மூடுதிரையினுள் மேற்கொள்ளப்படும், அரசு இயந்திரத்தை வலுப்படுத்தும் முயற்சியின் பாகமான இந்த நடவடிக்கை, தவிர்க்க முடியாமல் தொழிலாளர்கள் மற்றும் கிராமப்புற வறியவர்களின் போராட்டங்கள், எதிர்ப்புக்கள் வெடிக்கையில் அவற்றுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படும்.

2008 நவம்பரில் மும்பை மீது பயங்கரவாதத் தாக்குதல்கள் நடந்ததை அடுத்து, காங்கிரஸ் தலைமையிலான அரசாங்கம் சட்டவிரோத நடவடிக்கை (குடுப்பு) திருத்தச் சட்டம் 2008 [Unlawful Activities (Prevention) Amendments Act 2008] என்பதை இயற்றியது. இதன் மூலம் பயங்கரவாதிகள் என்ற சந்தேகத்திற்குரியவர்களை குற்றச்சாட்டு இல்லாமல் காவலில் வைத்திருக்கும் காலம் இரு மடங்காக்கப்பட்டது. சில சமயங்களில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரே தான் நிரபராதிகள் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் என்றும் இது கூறுகிறது. அதே ஆண்டு பயங்கரவாத வழக்குகள் எனக் கூறப்படுவற்றை விசாரிப்பதற்காக, அரசாங்கம் என்.ஐ.ஏ. எனப்படும் தேசிய விசாரணை அமைப்பை நிறுவி, மாநில அரசாங்கங்களை மீறி செயல்படுவதற்கும், சிறப்பு நீதிமன்றங்களை நிறுவுவதற்கும் அதற்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது.

இன்றைய முக்கிய எதிர்க்கட்சியான இந்து மேலாதிக்க பாரதிய ஜனதா கட்சி (பா.ஜ.க.) தூக்குத் தண்டனைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று கோரியுள்ளது. "நாட்டில் ஒரு சட்டம் உள்ளது, அது அவர்களைத் தண்டித்துள்ளது. அவர்கள் தூக்கிலிடப்பட வேண்டும்," என்று பா.ஜ.க. ஊடகப் பேச்சாளர் சித்தார்த் நாத் சிங் கூறினார். முருகன், சாந்தன், பேரறிவாளன் ஆகியோர் தூக்கிலிடப்பட்டால், மகம்மத் மற்றும் அப்சல் விரைவில் தூக்கிலிடப்பட வேண்டும் என்னும் முஸ்லிம் விரோதப் பிரச்சாரத்தைத் தூண்டிவிட சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லாமல் பா.ஜ.க. அதைப் பயன்படுத்தும்.

குறிப்பாக அரசியல் வழக்குகளில் மரண தண்டனை பரந்த அளவில் பயன்படுத்தப்படுவது என்பது, தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு ஒரு எச்சரிக்கை ஆகும். இது எதிர்வரும் காலத்தில் வர்க்கப் போராட்டத்தை நகக்குவதற்கு பயன்படுத்தப்படவுள்ள வழிவகைகள் பற்றிய முன்னறிவிப்பாகும்.

இந்தியா: மாருதி சுசுகி தொழிலாளர்களின் போராட்டம் தொழிலாள வர்க்க அரசியல் தாக்குதலை முன்னிலைப்படுத்த வேண்டும்

உலக சோசலிச வலைத் தள
அறிக்கை
20 அக்டோபர் 2011

இந்தியா எங்கிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் மற்றும் சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்களிலும் நிலவி வரும் குறைந்த ஊதியங்கள், ஒப்பந்த தொழிலாளர்களை பரவலாகப் பயன்படுத்துவது, எதேச்சாதிகார வேலைவிதிகள், போர்குணமிக்க தொழிலாளர்களை திட்டமிட்டு பழிவாங்குதல் ஆகிய கொத்தடிமைச் சூழலுக்கு எதிராக மாருதி சுசுகியின் கார் ஒருங்கிணைப்பு தொழிற்சாலை தொழிலாளர்கள் ஜூன் மாதம் முதலாக ஒரு உறுதிமிக்க போராட்டத்தை நடத்தி வருகின்றனர்.

அவர்கள் அடுத்தடுத்த வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்களையும் வேலைத்தள உள்ளிருப்புப் போராட்டங்களையும் நடத்தி வருகின்றனர். இந்தியாவின் மிகப்பெரும் கார் உற்பத்தி நிறுவனமான மாருதி சுசுகியின் நிர்வாகத்தின் ஒடுக்குமுறை அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் மாருதி சுசுகி தொழிற்சாலைக்கு அதிர்ச்சி கரண்டலுக்கு இலக்காகும் "ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களைக்" கொண்டுவரும் தொழில் ஒப்பந்ததாரர்களால் திட்டமிடப்படும் குண்டர் வன்முறைகளையும் எதிர் கொண்ட வண்ணமே அவர்கள் இப்போராட்டங்களை நடத்தி வருகின்றனர்.

அவர்கள் சமீபத்தில் ஆலை உள்ளிருப்புப் போராட்டத்தைத் தொடக்கிய அடுத்த சில நாட்களிலேயே கூர்கான்-மான்சேர் தொழிற்சாலைப் பகுதியில் இருக்கும் 12,000 தொழிலாளர்கள் அப்போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக வேலைப் புறக்கணிப்பு போராட்டத்தில் குதித்தனர். ஏறக்குறைய இரண்டு வார காலமாக சுசுகி பவாடி ரெயின், சுசுகி மோட்டார்சைக்கிள் ஆகிய இரண்டு சுசுகி துணைநிறுவனங்களில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் மான்சேர் தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டுவருகின்றனர்.

இவ்வாறிருந்தபோதிலும், மான்சேர் மாருதி சுசுகி தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தம் ஒரு பெரும் அபாயத்தில் உள்ளது. போலிஸ் வன்முறை வெறியாட்ட அச்சுறுத்தலின் கீழ் அவர்கள் தங்களை ஒருவார கால உள்ளிருப்புப் போராட்டத்தை சென்ற வெள்ளியன்று முடித்துக் கொள்ளத் தள்ளப்பட்டனர். முன்னதாக அன்றைய தினம், உள்ளிருப்புப் போராட்டத்துக்கு முடிவு கட்டும் உயர் நீதிமன்ற உத்தரவை அறிவிப்பதன் பேரில், களரக ஆயுதங்களேந்திய 1,500 போலிசார் தொழிற்சாலைக்குள் நுழைந்து, வேலைநிறுத்தம் செய்யும் தொழிலாளர்களைப் பலவந்தமாக

வெளியேற்ற தயாராகக் கொண்டிருந்தனர்.

மான்சேர் தொழிற்சாலையில் இப்போது பகுதியாக உற்பத்தியை மீண்டும் துவக்கியிருக்கும் மாருதி சுசுகி (எம்.எஸ்.ஐ.எல்.), இத்தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்களின் எந்த எதிர்ப்பையும் நகக்குவதற்கு உறுதியுண்டுள்ளது. ஜப்பானியருக்கு சொந்தமான இந்த நிறுவனம், ஹரியானா ஆலைச் செயல்பாடுகள் முடங்கியதால் 50,000 வாகனங்கள் உற்பத்தி செய்ய முடியாமல் போனதையும், 300 மில்லியன் டாலருக்கும் அதிகமான இழப்புகள் ஏற்பட்டதையும் ஒப்புக் கொள்கின்ற போதிலும், ஒரு "குறுகிய கால தீர்வைக்" காட்டிலும், தொழிலாளர்களுடனான நீடித்த யுத்தத்தையே விரும்புவதாக எம்.எல்.ஐ.எல். தலைவர் ஆர்.சி.பார்க்கவா தொடர்ந்து அறிவித்து வந்திருக்கிறார்.

பெருவணிகங்களும், காங்கிரஸ் தலைமையிலான தேசிய மற்றும் மாநில அரசாங்கமும், மற்றும் ஒட்டுமொத்த அரசியல் ஸ்தாபிதமும் மாருதி சுசுகிக்கு முழு ஆதரவையும் வழங்குகின்றன. சென்ற ஜூன் மாதத்தில் மோதல் வெடித்தது முதலே, ஹரியானாவின் காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கம் நிர்வாகத்தின் ஒரு அங்கத்தைப் போலவே செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது. அது சென்ற ஜூன் மாதத்தின் வேலைநிறுத்தத்தை சட்டவிரோதமானதாக அறிவித்தது. புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட மாருதி சுசுகி ஊழியர்கள் கூட்டமைப்புக்கு (எம்.எஸ்.இ.யு) சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் வழங்க மறுத்ததோடு, எம்.எஸ்.இ.யு அரசியல் ரீதியாக "அழிவுகரமான" நோக்கம் கொண்டது என்றும், நிறுவனத்தின் எடுபிட்யாக இருக்கும் தொழிற்சங்கமே தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதியாக இருக்கவேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தியது.

தொழிலாளர்கள் ஒரு "நன்னடத்தைப் பத்திரத்தில்" கையெழுத்திட்ட ஒப்புக் கொள்ளும் வரை 33 நாட்களுக்கு நிறுவனம் கதவடைப்பு செய்ததை அரசாங்கம் முழுமையாக ஆதரித்தது. தொழிலாளர்கள் அதன் அச்சுறுத்தலுக்குப் பணிந்து சென்ற வெள்ளியன்று ஆலையில் இருந்து வெளியேறாமல் இருந்திருந்தால் அவர்கள் மீது போலிசாரை ஏவி விடும் தயார் நிலையில் காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கம் இருந்தது.

இந்தியா, கடந்த இரண்டு தசாப்த காலத்தில் ஒரு மலிவு-உழைப்பு உற்பத்தியாளராக உலக முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்திற்குள் ஒருங்கிணைந்ததன் ஊடாக எழுந்திருக்கக் கூடிய புதிய உள்நாட்டு மற்றும் பன்னாட்டு உற்பத்தித் துறைகளின் குணாம்சமாக விளங்கும் கொத்தடிமை வேலைச் சூழல்களுக்கு எதிராக,

பெருகி வரும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் சவாலின் ஒரு பகுதியாக இந்த மான்சேர் தொழிலாளர்களின் போராட்டம் இருப்பதால், இதை இந்திய ஆளும் உயரடுக்கு வெறுக்கிறது. இதனைக் கண்டு அஞ்சுகிறது. கடந்த 18 மாதங்களில் வாகனத் துறை மற்றும் மின்னணுத் துறைத் தொழிலாளர்கள் பங்குபெற்ற தொடர்ச்சியான பல போர்க்குணமிக்க போராட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன. தென்னிந்தியாவில் ஃபாக்ஸ்கான், பைட் எலெக்ட்ரானிக்ஸ், சான்மினா மற்றும் ஹூண்டாய் தொழிற்சாலைகளில் நடந்த போராட்டங்கள் இதில் அடங்கும்.

அடிப்படை உரிமைகளையும் மற்றும் உயர்ந்துகொண்டே செல்லும் உணவு மற்றும் எரிபொருள் விலைகளின் பாதிப்பைத் தாக்குப்பிடிக்கும் வகையிலான ஊதிய உயர்வுகளைப் பெறுவதற்குமான முயற்சியில் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்க நடவடிக்கையில் இறங்குகின்ற அதே சமயத்தில், இந்தியப் பெரு நிறுவனங்களோ "பெரு நிறுவன இந்தியாவின்" எழுச்சிக்கு உரம்போட்ட ஒடுக்குமுறை நிலைமைகளைப் பராமரிப்பதோடு நிற்கவில்லை. 1930களின் பெருமந்தநிலைக்குப் பின் உலக முதலாளித்துவ அமைப்புமுறைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மிகப்பெரும் நெருக்கடிக்கான பதிலிறுப்பாக தொழிலாளர்கள் மீதான சுரண்டலை அது மேலும் தீவிரப்படுத்த முனைகிறது.

எம்.எஸ்.ஐ.எல்.ஐ.எல். எடுத்துக் கொள்வோம். நிர்வாகம் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மான்சேர் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியை 40 சதவீதம் வரை உயர்த்த முடிந்திருக்கிறது. இதனைச் செய்வதற்கு அது தொழிலாளர்களின் ஒய்வு இடைவேளைகளைக் குறைத்து விட்டது. அதாவது அவர்கள் கழிப்பறை செல்லும் நேர இடைவெளியிலேயே தேநீர் அருந்துவதையும் செய்தாக வேண்டும் என்ற மட்டத்திற்கு இடைவேளை நேரம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் இன்னும் கூடுதல் இலாபங்களைப் பிழியும் முயற்சியாக தண்டனை, அபராத முறை என்கிற பெயரில் தொழிலாளர்களின் ஊதியங்களையும் திட்டமிட்டு வெட்டி விடுகிறது.

பெரு நிறுவனங்கள், குறிப்பாக தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து அகற்றி விட்டு, ஒப்பந்த அடிப்படையில் வேலை வாங்குவதற்கு வசதியாக தமது கரத்தை மேலும் வலுப்படுத்திக் கொள்வதற்காக, இந்திய அரசாங்கம் நாட்டின் தொழிலாளர் சட்டங்களைத் திருத்தி எழுத வேண்டும் என்று கோரி வருகின்றன. நாட்டின் மலிவு-உழைப்பு ஆட்சிமுறையைப் பாதுகாக்க காங்கிரஸ் தலைமையிலான மத்திய அரசாங்கம் உறுதி

இந்தியாவின் "எழுச்சி", தொழிலாளர்களை மிருகத்தனமாக காண்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. விவசாயப் பொருட்களுக்கான ஆதரவு விலைகள் மற்றும் மாணியங்களை வெட்டியதன் மூலமும், விவசாயத்திலிருந்து இந்தியாவின் மனித வளம் மற்றும் இயற்கை ஆதாரவளங்களைச் சுரண்டுகின்ற பெரும் திட்டப்பணிகளின் வணிகத் தேவைகளுக்கு அரசு நிதிகளைத் திருப்பியதன் மூலமும் விளைந்த விவசாயத் துறை நெருக்கடியும் இதனுடன் கைகோர்த்து வந்திருந்தது.

மானேசர் மாருதி சுககி தொழிலாளர்களும் மற்றும் இந்தியாவெங்கிலுமுள்ள தொழிலாளர்களும் தங்களது அடிப்படை உரிமைகளை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு, தங்களை ஸ்ராலினிச தொழிற்சங்கக் கூட்டமைப்புகள் மற்றும் கட்சிகளிலிருந்து பிரிந்து சுயாதீனமாகவும் அவற்றை எதிர்த்தும் ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருப்பதோடு போராட்டத்திற்கான புதிய அமைப்புகளை, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக பின்வரும் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒரு புரட்சிகரத் தொழிலாள வர்க்கக் கட்சியை கட்டியெழுப்ப வேண்டும்:

"தொழிலாள வர்க்கம் தன்னை ஒரு சுயாதீனமான சக்தியாக உருவமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தியப் பெருவணிகத்தின் மலிவு உழைப்பு ஆட்சிமுறைக்கான எந்த சவாலும், உடனடியாக தொழிலாளர்களை அலங்குது முதலாளிகளுக்கு எதிராக மட்டுமல்லாமல் ஒட்டுமொத்த அரசியல் ஸ்தாபகம் மற்றும் அரசுக்கு எதிரான சவாலுக்கு

இட்டுச் செல்லும்.. வங்கிகளையும் அடிப்படைத் தொழில்துறையையும் பொதுமக்களின் உரிமையின் கீழ் வைக்கக்கூடிய ஒரு தொழிலாளர் மற்றும் விவசாயிகளது அரசாங்கத்தை ஸ்தாபிப்பதன் மூலமாக மட்டுமே, சமூகத்தின் சொத்துக்களை உருவாக்கும் மக்களால் தனியார் இலாபத்திற்கு அல்லாமல் மனிதத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக வரையப்பட்ட ஒரு பொருத்தமான சோசலி வேலைத் திட்டத்தின்படி பொருளாதார வாழ்வை மறுஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளமுடியும்.

"உலகெங்கிலுமுள்ள தொழிலாளர்களைப் போலவே, இந்தியத் தொழிலாளர்களும் முதலாளித்துவ உலக நெருக்கடியின் கமையை தமது தோள்களின் மீது சுமத்த முனையும் இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் முயற்சியை எதிர்க்கும் பாதையில் நிற்கின்றனர். எகிப்து மற்றும் துனிசியாவிலான புரட்சிகள் தொடங்கி, கிரீஸ் மற்றும் ஸ்பெயின் நாடுகளில் அரக்கத்தனமான சிக்கன நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான வெகுஜன ஆர்ப்பாட்டங்கள் முதல், சர்வதேசீதியாக அரும்பத் தொடங்கியிருக்கும் முதலாளித்துவ-விரோத "வோல்ஸ்டீர்ட் உள்எம்ப்ரவு" இயக்கம் வரை சமீப மாதங்களில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டத்தில் ஒரு மறுஎழுச்சி காணப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த புறநிலை ஒற்றுமையானது, நாடுகடந்த பெருநிறுவனங்களுக்கு எதிரான சர்வதேசத் தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டங்களை ஒருங்கிணைப்பதன் மூலமாகவும், ஏகாதிபத்தியப் போருக்கு எதிராகவும், மற்றும் இறுதியாக சமூகத்தை சோசலிசீதியாக மாற்றியமைப்பதற்குமான ஒரு

நனவான மூலோபாயமாக மாற்றப்பட வேண்டும்.

"இந்தியா போன்ற வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகளில், தொழிலாள வர்க்கம் தனது சமூக நிலையை முன்னேற்றுவதற்கான போராட்டமானது வறுமை மற்றும் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான கிராமப்புற பரந்த மக்களின் போராட்டத்துடன் இயல்பாகவே பிணைந்துள்ளது.

இந்தியத் தொழிலாளர்கள் கிராமப்புற ஏழைகளின் நலன்களின் ஆதரவாளர்களாக இருக்க வேண்டும், மற்றும் நிலப்பண்ணையார்கள், வட்டிக்குக் கொடுப்பவர்கள் மற்றும் பெருவணிகங்களின் ஒடுக்குமுறையை எதிர்ப்பதில் அந்த கிராமப்புற ஏழை மக்களுடன் ஒரு கூட்டணியை உருவாக்க வேண்டும். அத்துடன் முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான தொழிலாள வர்க்கத்தின் தலைமையிலான ஒரு போராட்டத்தின் மூலமாக மட்டுமே உழைக்கும் மக்களின் சமூக மற்றும் ஜனநாயக அபிலாசைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட முடியும் என்பதை அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்த வேண்டும்.

இந்த வேலைத்திட்டத்துடன் உடன்படும் அனைத்துத் தொழிலாளர்களும் மற்றும் சோசலிச சிந்தனையுடைய இளைஞர்கள் மற்றும் புத்திஜீவிகளும் 1917 ரஷ்யப் புரட்சி மீதான ஸ்ராலினிசத்தின் காட்டிக் கொடுப்புக்கு எதிராக 1938 ஆம் ஆண்டில் வியோன்ட் ரொடஸ்கியால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தொழிலாள வர்க்கத்தின் உலகப் புரட்சிகரக் கட்சியான நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவுடன் இணைய வேண்டும் என்று உலக சோசலிச வலைத் தளம் வலியுறுத்துகிறது.

தென் இந்தியாவில் கூடங்குள அணு உலை ஆலைக்கு எதிரான கிராம மக்களின் எதிர்ப்பு தொடர்கிறது

வி. சிவஞானம்
21 நவம்பர் 2011

இந்தியாவின் தமிழ்நாடு மாநிலத்தின் தென்கோடி கடற்கரைக் கிராமமான கூடங்குளத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டு வரும் "கூடங்குளம் அணுமின் நிலைய திட்ட" (Kudankulam Nuclear Power Project (KNPP)) கட்டிட வேலைகளை கைவிடக் கோரி, அப்பகுதியைச் சுற்றியுள்ள முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் செப்டம்பர் மாதம் முதல் தொடர்ச்சியான ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இந்தியாவின் முன்னணி தொழில்துறை மாநிலங்களில் ஒன்றான தமிழ்நாட்டில் நடந்துவரும் இந்த அணுசக்தி-எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களால் அணு உலையின் கட்டுமான வேலைகள் இடை நிறுத்தம் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவின் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற சுற்றுலா நகரமான கன்னியாகுமரியில் இருந்து 25 கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ள கூடங்குளத்தில் அணுமின் திட்டாத நிலையில், அருகிலுள்ள இடிந்தகரை கிராமத்தில்

தொடர்ச்சியாக உண்ணாவிரதம் உள்ளடங்கிய ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்து வருகின்றன. இதில் கடல் தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், சிறுவியாபாரிகள், மீனவர்கள், குடும்பெண்கள், மாணவ-மாணவிகள் என சமூகத்தின் அனைத்து தட்டினரும் பங்கு கொள்கின்றனர். இந்த அணு திட்டத்தினால் தாங்களும் தங்களது எதிர்கால சந்ததியினரும் எதிர்கொள்ளக்கூடிய உயிராபத்தான நிலைமைகளைப் பற்றியே அவர்கள் கவலைகொண்டுள்ளனர்.

இது அட்ம்சற்றோ எக்ஸ்போர்ட் (Atomstroyexport) என்ற நிறுவனத்தினால் இரு அணு மின்நிலையங்களை நிர்மாணிக்கப்பட்டு 1988ல் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியும் சோவியத் ஒன்றியத் தலைவர் மிகைலில் கோர்ப்சேவும் கைச்சாத்திட்டுக்கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் முதலாவது கட்டமாகும். முதலாவது மின்நிலையத்தில் டிசம்பர் மாதத்தில் உற்பத்தியினை ஆரம்பிக்கவும் இரண்டாவது அதனை தொடரும் என்றும் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. இந்த ஒப்பந்தம் "அணுவாயுதப் பரவா உடன்படிக்கை" யினை மீறுகின்றது என்ற அமெரிக்காவின் எதிர்ப்பினால்

நீண்ட காலமாக நடை முறைப்படுத்த முடியாமல் இருந்தது. எவ்வாறெனினும், அமெரிக்காவின் எதிர்ப்பு, இந்தியாவில் ஒரு ரஷ்ய கம்பனியினால் அணு உலைகளை நிர்மாணிக்கப்போடு சம்பந்தப்பட்ட, ரஷ்யாவின் செல்வாக்கு பற்றிய தனது அக்கறையினை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இந்தியாவுடன் ஒரு மூலோபாய பங்காளுமையை அபிவிருத்தி செய்துவரும் அமெரிக்கா, அதன் மூலாதாரமாக, பிரதானமாக மின்வலு உருவாக்கத்துக்காக அணு எரிபொருள், தொழில்நுட்பம் மற்றும் உபகரணங்களை பூகோள வழங்கலில் இருந்து பெறுவதற்கு இந்தியாவை அணுமினித்து, 2008ல் புது டில்லியுடன் சிலில் அணு உடன்படிக்கையொன்றைக் கைச்சாத்திட்டது.

கூடங்குளம் திட்டம், அமெரிக்காவுடனான இந்தியாவின் அணு உடன்படிக்கையினால் கிடைத்த வாய்ப்பில், நாடு பூராவும் அணு மின் நிலையங்களை நிர்மாணிக்கும் நடவடிக்கையின் பாகமாகும். அதிகளவிலான எண்ணெய் இறக்குமதியில் தங்கியிருக்கும் இந்தியா, அதை குறைப்பதை இலக்காகக் கொண்டு அணு மின் உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்ய ஏக்கத்துடன்

முயற்சிக்கின்றது. தற்போது தனது எண்ணெய் தேவைகளில் 70 வீதத்தை புது டிசுலி இறக்குமதி செய்கின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து குஜராத், ஆந்திர பிரதேசம், மேற்கு வங்காளம் மற்றும் மகாராஷ்டிரா மாநிலங்களில் அமெரிக்க, ரஷ்ய மற்றும் பிரெஞ்சு நிறுவனங்களினால் அணுமின் நிலையங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டு உள்ளன.

இந்தியாவின் வர்த்தக நகரமான மும்பையிலிருந்து சுமார் 400 கிலோமீட்டர் தொலைவிலுள்ள ஜெய்தாபூரில், பிரான்சை சேர்ந்த அர்வா நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் ஆறு அணுமின் நிலையங்களை கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலிருந்து 9,900 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். இதற்கு எதிராக நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் கடந்த ஏப்ரல் 18 அன்று ஆர்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். பிரெஞ்சு ஏ.எஃப்.பீ. செய்திச் சேவையின்படி, ஆர்பாட்டக்காரர்கள் மீது கொடூரமாகத் தாக்குதல் நடத்திய போலீசாரின் துப்பாக்கிச் சூட்டில் ஒருவர் கொல்லப்பட்டதுடன் ஏழுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் காயமடைந்தனர். 50க்கும் மேற்பட்டவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர்.

கூடங்குளத்தில் கிராமத்தவர்கள் எதிர்ப்பு ஆர்பாட்டத்தில் ஈடுபடும் அதே வேளை, அணு உலை திட்டத்தினால் தமது பாதுகாப்பு மற்றும் ஜீவனோபாயத்துக்கு அச்சுறுத்தல் இருப்பது பற்றிய அவர்களது கவலை உண்மையானதாகும். இந்த ஆர்பாட்டங்களுக்குத் தலைமை வகிக்கும் "அணு சக்திக்கு எதிரான மக்கள் இயக்கம்" (People's Movement Against Nuclear Energy) அதை பிற்போக்கு பிராந்தியவாத வழியில் திசை திருப்பிவிட முயற்சிக்கின்றது. "தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் அருகில் இருக்கும் மாநிலங்களுக்கு வழங்காவிடல் தமிழ் நாட்டிற்கு டொதுமானது. எனவே அணு ஆலைகளை தமிழ் நாட்டில் அன்றி ஏனைய மாநில அரசுகள் அந்தந்த மாநிலங்களில் நிர்மாணிக்க வேண்டும்", என அந்த அமைப்பு வாதிடுகின்றது. இதன் மூலம், அணுமின் நிலையத்தினால் ஏனைய மாநிலங்களில் உள்ள மக்கள் எத்தகைய ஆபத்துக்களை எதிர்கொண்டாலும் பரவாயில்லை என்பதை அந்த வாதத்தின் அர்த்தமாகும். இது பிற்போக்கு பிராந்திய வாதங்களின் மூலம் உழைக்கும் மக்களையும் கிராமப்புற வறியவர்களையும் பிளவுபடுத்தும் நிலைப்பாடாகும்.

கூடங்குளம் சம்பந்தமாக தமிழ் நாட்டில் உள்ள பல்வேறு இனவாத கட்சிகள் எடுத்துள்ள நிலைப்பாடு, இந்த பிராந்தியவாத நிலைப்பாட்டையே பின்பற்றுகின்றன. அணு நிறுவனங்கள் அற்ற மாநிலமாக தமிழ்நாடு பிரகடனப்படுத்தப்படுவதையே தான் விரும்புவதாக பாட்டாளி மக்கள் கட்சி தலைவர் எஸ். ராமதாஸ் கூறுகின்றார்.

ஸ்ராலினிச சி.பீ.எம். இன் மாநிலக் கிளை தெரிவித்திருப்பதாவது: "இந்த மின்நிலையத்தினால் அவர்களது ஜீவனோபாயம் பாதிக்கப்பாது என்பதை அரசாங்கம் பொது மக்களுக்கு புரிய வைக்க வேண்டும். இத்தகைய விடயங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படும் வரை, மின்சார உற்பத்தி ஆரம்பிக்கப்படாமல் ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டும்." மற்றைய ஸ்ராலினிச பாராளுமன்ற

கட்சியான சி.பீ.ஐ. சார்பில் அதன் மாநில செயலாளர் டி. பாண்டியன், திட்டத்தை முன்னெடுப்பதற்கு முன்னதாக பிரதேசத்தில் உள்ள மக்களின் பாதுகாப்பு பிரச்சினைகளை தீர்க்குமாறு காங்கிரஸ் தலைமையிலான மத்திய அரசை கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். இரு ஸ்ராலினிச கட்சிகளும், மக்களின் பாதுகாப்பு சம்பந்தமான விடயத்தில் அவர்களுக்கு எத்தகைய பாதிப்பு ஏற்பட்டாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாது அணுமின் உற்பத்தியை முன்னெடுக்க ஏக்கத்துடன் முயற்சிக்கும் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் தயவிலேயே கிராமத்தவர்களை விட்டுவிட தீர்மானித்துள்ளன.

கூடங்குள எதிர்ப்புகள் செப்டம்பர் மாத இறுதியில் தீவிரமடைந்த போது, எதிர்ப்பில் ஈடுபட்டுள்ள கிராமத்தவர்களை அமைதிப்படுத்தும் முயற்சியில், இந்தியப் பிரதமர் மன்மோகன் சிங், "அணுசக்தி திட்டங்கள் முழுமையாக இந்திய அணுசக்தி துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ், பல விஞ்ஞானிகளின் கண்காணிப்பில், நவீன தொழில்நுட்பங்களுடன் பாதுகாப்பாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன" என தெரிவித்தார். "இதற்கு எதிரான போராட்டங்கள் தமிழ்நாட்டின் தொழில்லாளர்ச்சிபைப் பாதிக்கும்" என்றும் அவர் எச்சரித்தார். இந்த ஆர்ப்பாட்டம் ஏனைய மாநிலங்களுக்கும் பாவி, நாடு தழுவிய போராட்ட வடிவெடுத்தால், அது அந்நிய நேரடி முதலீட்டை நேரடியாகப் பாதிக்குமென இந்திய ஆளும் உயரடுக்கு அஞ்சுகிறது.

காங்கிரஸ் தலைமையிலான மத்திய அரசாங்கம், 1998ல் பொக்ராஸில் இந்தியா நடத்திய அணுவாயுதப் பரிசோதனையில் மத்திய வகிபாகமற்றிய அணு விஞ்ஞானியும் முன்னாள் ஜனாதிபதியுமான அப்துல் கலாமை, அணு நிலையத்தின் "பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள்" குறித்து கிராமத்தவர்களுக்கு "நம்பிக்கையளிக்க" அங்கு அனுப்பி வைத்தது. அவர், 10,000 பேருக்கு தொழில் வழங்குதல் மற்றும் அதிவேக சாலைகள் மற்றும் ஒரு புதிய நவீன வைத்தியசாலையையும் நிர்மாணித்தல் உட்பட 10 அம்ச கோரிக்கைகளை முன்வைத்தார். அந்த "வாக்குறுதிகள்" நிறைவேற்றுவதற்காக முன்வைக்கப்பட்டவை அல்ல. மாறாக அவை அணுமின் நிலையங்களுக்கு எதிரான கிராமத்தவர்களின் வளர்ச்சிகண்டுவரும் எதிர்ப்பை தணிப்பதற்கான முயற்சி மட்டுமே ஆகும்.

தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா, "மக்களின் அச்சங்களைப் போக்குவதற்கு கூடங்குளத் திட்டப் பணிகளை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென" மாநில சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றினார். "தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கும், கூடங்குளத்தைச் சுற்றியுள்ள கிராமவாழ் மக்களுக்கும் நம்பகமான உத்தரவாதங்களை அளிக்க," மத்திய அரசு அக்டோபர் 20 அன்று பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த வல்லுனர்களுடன் 15 பேர் கொண்ட குழுவை உடனடியாக அமைத்தது.

இந்த திட்டம் 2000 மெகாவாட் மின்சார உற்பத்தியை தருவதன் மூலமாக, மாநிலத்தில் தற்போது நிலவும் மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டை தீர்க்கும் எனக் கூறி காங்கிரஸ் தலைமையிலான மத்திய அரசாங்கமும், ஜெயலலிதாவின் மாநில

அரசும் ஒரு பிரச்சாரத்தை முடுக்கிவிட்டுள்ளன. ஆனால் நாட்டின் தற்போதைய மின் வழங்கலில் வெறும் 2.6 சதவீதமளவு மட்டுமே அணுமின் சாரம் பங்களிக்கிறது. "திட்டமிடப்பட்டுள்ள இந்த ஆலைகள் அனைத்தும் நிறுவப்பட்டு முழுமையாக இயக்கப்பட்டாலும் கூட, 2030ம் ஆண்டளவில் பெறக்கூடிய ஆகக் கூடிய பங்களிப்பு 7.8 சதவீதமாக மட்டுமே இருக்கும்", என்றே மத்திய அரசாங்கத்தின் மின்சக்தி அமைச்சு தனது அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளது.

இந்த திட்டம், பல மில்லியன் மக்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்காக அல்லாமல், இலாபத்தை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்ட, மக்களின் செலவில் தமது வர்த்தக நலன்களை அடைகின்ற உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்காகவே வகுக்கப்பட்டதாகும். இந்தியாவில் தொழிற்துறை பாதுகாப்பில் பதிவாகியுள்ள முற்றிலும் மோசமான நிலைமைகளுடன் ஒப்பிடும் போது, கூடங்குளம் அணுமின்நிலையத்தில் 100 வீத பாதுகாப்பு பற்றிய அரசாங்கத்தின் உத்தரவாதத்தில் எந்தவொரு நம்பகத் தன்மையும் கிடையாது. எவரும் 27 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நடந்த போபால் அழிவை நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும். முதலாளித்துவ உற்பத்தியின் கீழ், பாதுகாப்பை விட இலாப நலன்களுக்கே முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுகிறது.

ஜப்பான் போன்ற வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவ நாட்டில் கூட, முதலாளித்துவ ஆளும் தட்டு, எட்டு மாதங்களுக்கு முன்னர் புகுஷிமா டைச்சி அணு உலை கனாமியால் தாக்கப்பட்டபோது ஏற்றப்பட்ட பேரழிவு சம்பந்தமாக எந்தவொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. தனது பொறுப்பற்ற தன்மையை நிரூபித்த ஆளும் தட்டு, கமைகளை உழைக்கும் மக்கள் மீது கமத்தியது. டோக்கியோ பவர் கம்பனி, இயற்கை அழிவுகளை எதிர்கொள்ளக்கூடிய வகையில் பாதுகாப்பு முறைமையை அமுல்படுத்த கவனமாக முதலீடு செய்ய மறுத்தமையே இதற்கான பிரதான காரணமாகும். அவர்களது குறிக்கோள் இலாபம் மட்டுமே ஆகும். நிவாரண மற்றும் மீள் கட்டுமான வேலைகளை அமுல்படுத்துவதை அலட்சியம் செய்த ஜப்பான் அரசாங்கம், இலட்சக்கணக்கான மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை பல தசாப்தங்களுக்கு நெருக்கடிக்குள் தள்ளியுள்ளது.

ஏனைய வழிகள் ஊடாக உற்பத்தி செய்வதை விட, அணு சக்தியைப் பயன்படுத்தி மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வது அதிகம் முன்னேற்றகரமானதாக கருதப்படுகிறது. எவ்வாறெனினும், உரிய விஞ்ஞானிகள் மூலமாக அவசியமான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் பற்றி கலந்துரையாடுவதோடு, இலாப நலன்களை விட பொது மக்களின் பாதுகாப்புக்கே முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும். எனவே, அணுமின் உற்பத்தியில் பாதுகாப்பை உத்தரவாதப்படுத்துவதற்கான போராட்டம், இலாப அமைப்பை தூக்கி வீசி சோசலிசத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கான போராட்டத்துடன் பிணைந்துள்ளது. சோசலிசத்தின் கீழ் மட்டுமே இலாப நலன்களுக்கு மேல், மனிதத் தேவைகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட முடியும்.

இலங்கை அரசாங்கம் தனியார் மருத்துவ கல்லூரிக்கு பட்டதாரி சான்றிதழ் வழங்கும் அனுமதியை வழங்குகின்றது

பாணினி விஜேசிறிவர்தன
12 செப்டெம்பர் 2011

பல்கலைக்கழகங்களை தனியார்மயப்படுத்தும் வேலைத் திட்டத்தின் இன்னொரு பாகமாக, அரசாங்கம் சவுத் ஏசியா இன்ஸ்டிடியூட் ஓஃப் டெக்னோலஜி அன்ட் மெடிசின் (பிரைவேட்) லிமிடெட் (தெற்காசிய தொழில்நுட்ப மருத்துவ கல்வி நிறுவனம்) எனப்படும் மாலபே தனியார் மருத்துவ கல்லூரிக்கு வைத்தியர் (எம்.பி.பி.எஸ்.) பட்டத்தை வழங்குவதற்கான அனுமதியை வழங்கியுள்ளது.

இந்தப் பல்கலைக் கழக பட்டம், இலங்கைக்குள் மருத்துவ தொழில் செய்வதற்கான தகுதியான ஒன்று என ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என இலங்கை மருத்துவ சபையினால் உத்தியோக பூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்ட நிலையின் கீழேயே, 2011 ஓகஸ்ட் 30ம் திகதி உயர் கல்வி அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்ட விசே வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் இந்த அறிவித்தல் விடுக்கப்பட்டுள்ளது. ரஷ்யாவில் உள்ள நிலீனி நியூ கொரொத் ஸ்டேட் மெடிக்கல் அக்கடமியுடன் இணைந்த ஒரு நிறுவனமாக இயங்கும் இந்தக் கல்லூரி, 2007ம் ஆண்டு முதலீட்டுச் சபையின் அனுமதியின்றி ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும்.

இந்த மாலபே மருத்துவ கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது, சிகிச்சைப் பயிற்சிக்கான போதனா வைத்தியசாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்படும் என அந்த நிர்வாகம் வெளிநாட்டு அமைச்சுடன் இணக்கப்பாட்டுக்கு வந்திருப்பினும் கூட, கடந்த மூன்றாண்டுகளில் அத்தகைய வைத்தியசாலைகள் எதுவும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. இதன் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் சிலர் தேவையான ஆகக் குறைந்த தகைமை கூட இல்லாதவர்களாக காணப்படுவதுடன், இங்கு நிரந்தர விரிவுரையாளர்களாக சேவையாற்றும் சிலர் அரசாங்க மருத்துவ கல்லூரிகளில் பகுதிநேர சேவையாளர்களாகவும் உள்ளனர். நிலை இவ்வாறிருக்கையில், இந்த மருத்துவ கல்லூரி மாணவர் ஒருவர் தனது கல்வி நடவடிக்கையை நிறைவுசெய்து கொள்வதற்கு 65 இலட்சம் ரூபா வரையில் செலவு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

தனியார் பல்கலைக் கழத்தினை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம், பண்புரீதியில் பூரணமான உயர்கல்வி ஒன்றை இலங்கைக்குள் ஸ்தாபிப்பதே தமது பிரதான இலக்காகும் என்று அரசாங்கம் பரப்பும் பொய் பிரச்சாரத்தின் உண்மை நிலைமை இந்த விடயங்களில் இருந்து அம்பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கத்தின் பிரச்சாரங்களுக்கு முற்றிலும் எதிராக உண்மையில் நிகழ்வது என்னவென்றால், இலவசக் கல்விக்கு குழி தோண்டிவிட்டு

கல்வியை இலாபமீட்டும் தொழிற்துறையாகவும் சில செல்வந்தர்களின் பிள்ளைகளுக்கு மட்டும் ஒரு வரப்பிரசாதமாக மாற்றும் நடவடிக்கையே ஆகும்.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் நிபந்தனைகளின் பேரில் நலன்புரி சேவை, இலவசக் கல்வி, இலவச சுகாதார சேவைக்கான செலவினங்கள் உள்ளடங்கலாக அரசு செலவீனத்தை வெட்டிக் குறைக்கும் செயல்திட்டத்தின் ஒரு அங்கமாகவே அரசாங்கம் இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டுள்ளது.

2008ல் ஆரம்பமான உலக நிதி நெருக்கடி, தற்போது அரசு கடன் நெருக்கடியாக உலகம் பூராகவும் பரவியுள்ள நிலைமையின் கீழ், தொழிலாளர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எதிராக மென்மேலும் சிக்கன வேலைத்திட்டங்களை திணிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏனைய அரசாங்கங்களைப் போலவே இராஜபக்ச அரசாங்கத்திற்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. அரசாங்க பல்கலைக் கழகங்களில் நிலவும் பாரிய குறைபாடுகள் பற்றி கிஞ்சித்தும் அக்கறை செலுத்தாத அரசாங்கம், தனியார் பல்கலைக் கழகங்களையும் கல்வி நிறுவனங்களையும் ஸ்தாபிப்பதற்கு தேவையான சட்டரீதியான வழிவகைகள் மற்றும் காணி உட்பட ஏனைய வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதை நோக்கி மிகவும் வளைந்து கொடுப்பதன் பின்னணியிலுள்ள காரணம் இதுவேயாகும்.

கல்வியின் சிறப்புப் பண்பு பற்றிய அரசாங்கத்தின் உண்மையான நிலைப்பாட்டை, உயர் கல்வி அமைச்சின் செயலாளர் கனில் ஜயந்த நவரட்ண ராவய பத்திரிகைக்குத் தெரிவித்த கருத்தில் மிகத் தெளிவாகப் புலப்பட்டுள்ளது. 1978 பல்கலைக்கழக சட்டத்தினால் பட்டதாரி சான்றிதழ் வாங்குவதற்கான அதிகாரம் உயர்கல்வி அமைச்சருக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பதாக கூறும் ஜயந்த நவரட்ண தெரிவிப்பதாவது: "ஆயினும் அந்த பட்டத்தை, மருத்துவ சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு ஏற்ப, போதனா வைத்தியசாலை பயிற்சியை சம்பந்தப்படுத்தி பார்க்கவில்லை. மாணவர்களைப் போதனா வைத்தியசாலைக்கு அனுப்பி பயிற்சியளிப்பது குறிப்பிட்ட கல்வி நிறுவனம் செய்ய வேண்டிய வேலையாகும்".

மருத்துவர்கள் சங்கத்தின் செயற்பாடு

பல்கலைக் கழகத்தினை தனியார்மயமாக்குவதற்கு எதிராக, வைத்தியர்கள் மத்தியில் பெருகிவரும் எதிர்ப்புக்கு மத்தியில், மாலபே மருத்துவக் கல்லூரிக்கு பட்டதாரி சான்றிதழ் வழங்கும் அனுமதி பற்றிய வர்த்தமானி அறிவித்தல் சட்டவிரோதமானது

என்றும், அதனை உடனடியாக நீக்குமாறும், அக்கல்லூரிக்கு புதிய மாணவர்களை சேர்த்துக் கொள்வதை தற்காலிகமாக நிறுத்துமாறும் கோரி, அரசாங்க வைத்திய அதிகாரிகளின் சங்கம் (ஜி.எம்.ஓ.ஏ) பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது.

அரசு பல்கலைக்கழகங்களில் தாத்தை உயர்த்தி, இலவசக் கல்வியைப் பாதுகாத்து, முறையான தரத்துக்கு ஏற்ப தனியார் பல்கலைக் கழகங்களை நடத்திச் செல்வதற்கு தமது சங்கம் போராடி வருவதாக வைத்தியர்கள் சங்கத்தின் ஊடகப் பேச்சாளரான டாக்டர். உப்புல் குணசேகர உலக சோசலிச வலைத் தளத்திடம் தெரிவித்தார். தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி உட்பட, தனியார் பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவும் அரசாங்க கொள்கை தொடர்பாக மருத்துவ சபையின் நிலைப்பாட்டை அவர் பின்வருமாறு விவரித்தார். "இலங்கையை அறிவின மையமாக ஆக்குவதற்காக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் போது, அதன் அத்தியாவசிய அம்சமாக தனியார் பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவ வேண்டியிருக்கும். ஆயினும் அவை தரம் மிக்கவையாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அதற்காகவே நாம் போராடுகிறோம்."

இலவசக் கல்வியைப் பாதுகாத்துக்கொண்டே, தனியார் பல்கலைக் கழகங்களையும் இயக்குவது தொடர்பான இந்த சூத்திரமானது, பொதுமக்களின் கண்களில் மண் தூவுவதற்காக அரசாங்கம் நடத்தும் அதே பித்தலாட்டமாகும். பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் தேவையான மானியங்களை வெட்டி, சிறப்புப் பண்பைச் சீர் குலைத்து, இறுதியில் அபற்றினை மூடிவிடும் அல்லது தனியார் துறைக்கு கையளித்துவிடும் வேலைத்திட்டத்தையே அரசாங்கம் மேற்கொள்கின்றது. மருத்துவ பீடத்துக்கு மிகவும் இன்றியமையாத பேராசிரியர்கள் பிரிவு கூட, அரசுக்குச் சொந்தமான ரஜரட்ட பல்கலைக் கழகத்தில் மருத்துவ பீடத்தினை ஸ்தாபிக்கப்படாமை உட்பட, ஒரு தொகை குறைபாடுகளை கட்டிக் காட்டி, குணசேகர முன்வைத்த புள்ளிவிபரங்கள் மற்றும் தகவல்கள் மூலம் அம்பலத்துக்கு வருவது இதுவேயாகும்.

இறுதி ஆய்வில், இலங்கையை அறிவாற்றல் மையமாக ஆக்குதல் என்ற பெயரில், கல்வியை இலாபமீட்டும் தொழிற்துறையாக மாற்றியமைக்க அரசு மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளுடன் இணைந்து நடைபோடும் மருத்துவர்கள் சங்கம், இலவசக் கல்வியை வெட்டித் தள்ளுவதற்கு எதிராக வைத்தியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்கள் மத்தியில் அதிகரித்துவரும்

இலங்கை அரசாங்கம் பல்கலைக்கழக பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் கொண்டு வந்துள்ளது

கபில பெர்னண்டோ
22 செப்டெம்பர் 2011

அரசாங்கம் பல்கலைக்கழகங்களில் வளர்ச்சியடைந்து வரும் மாணவர்களின் மற்றும் ஏனைய ஊழியர்களின் போராட்டங்களை நகக்குவதற்கான தயாரிப்பு நடவடிக்கைகளில், பல்கலைக்கழகங்களின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் கொண்டுவந்துள்ளது.

இலங்கை அரசாங்கம் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் ஏனைய ஊழியர்களுக்கும் எதிரான ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தவாறே, பல்கலைக்கழக பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் இருக்கும் இரு நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைத்துள்ளது. இது மாணவர்களும் ஏனைய ஊழியர்களும் ஜனநாயக உரிமைகளுக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாகும்.

உயர் கல்வி அமைச்சின் செயலாளர்களில் ஜயந்த நவரத்ன, பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழுவுக்கும் பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர்களுக்கும் கடந்த மாதம் 29ம் திகதி அனுப்பிய கடிதத்தின் மூலம், அக்டோபர் முதலாம் திகதி முதல் சகல பல்கலைக்கழகங்களினதும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் "ரத்ன லங்கா" மற்றும் "எல்.ஆர்.டி.சி" என்ற இரு பாதுகாப்பு நிறுவனங்களின் கீழ் கொண்டுவரப்படும் என்பதை தெரியப்படுத்தியுள்ளார்.

ரத்ன லங்கா பாதுகாப்பு நிறுவனமானது பாதுகாப்பு அமைச்சுடன் நெருக்கமாக சம்பந்தப்பட்ட, பிரதானமாக பொலிஸ் இராணுவ குறிக்கோள்களுக்காக இயங்குவதாகும். நிறுவனத்தின் இணையத் தளம், "பிரதேச மற்றும் தேசிய மட்டத்தில் முக்கியமான அரசு மற்றும் தனியார் துறைக்கு பாதுகாப்பு வழங்குவதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை பின்னடைவின்றி முன்னெடுத்துச் செல்வதே" நிறுவனத்தின் செயற்பாடாகும் என குறிப்பிட்டுள்ளது.

"பொருளாதார பின்னடைவின்றி நடத்திச் செல்வது" என்பது, வேலை நிறுத்தம் மற்றும் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள் உட்பட தொழிலாளர்களும் மாணவர்களும் போராட்டங்களை நகக்கி, குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களை நடத்திச் செல்வதே அன்றி வேறொன்றும்ல்ல. ஆயுத பயிற்சி, உயர் தொழில்நுட்ப பயன்பாடு மற்றும் முப்படைகளும் விசேட அதிரடிப் படைகளும் பயிற்சி அதிகாரிகளிடம் பயிற்சிகளைப் பெற்ற, அநேகமாக இராணுவம் மற்றும் பொலிஸ் சேவையில் இருந்து விலகிச் சென்ற மற்றும் ஒய்வு பெற்ற உறுப்பினர்களை இந்த பாதுகாப்பு நிறுவனம் உள்ளடக்கியுள்ளது. எல்.ஆர்.டி.சி. நிறுவனமானது காணி சீர்திருத்த மற்றும்

அபிவிருத்தி நிறுவனம் என்ற பெயரில் தனது பாதுகாப்பு பிரிவை நடத்தி வருகின்றது.

அரசாங்கம் முதலீட்டாளர்களுக்காக நிலங்களை விடுவித்துக்கொள்வதற்காக கொழும்பு நகரில் இருந்து குடிசைகளில் வசிக்கும் 75,000 குடும்பங்களை வெளியேற்றுவதற்கு தயாராவதன் பாகமாக, கடந்த ஆண்டு நகர அபிவிருத்தி அதிகார சபையையும் காணி அபிவிருத்தி அதிகார சபையையும் பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் கொண்டுவந்தது. ஜயவர்தனபுர, போர்தனை, வயம்ப, ஊவ வெல்லஸ்ஸ, ருகுணு மற்றும் ரஜரட்ட போன்ற பல்கலைக்கழகங்கள், ரத்ன லங்கா நிறுவனத்துக்கும் ஏனைய பல்கலைக்கழகங்கள் எல்.ஆர்.டி.சி. நிறுவனத்திடமும் ஒப்படைக்கப்பட உள்ளன.

இந்த தீர்மானங்களை நியாயப்படுத்த நவரத்ன வெற்று வாதம் ஒன்றை முன்வைத்துள்ளார். "இதுவரை இருந்த பாதுகாப்பு நிறுவனங்கள், வயது கூடிய உறுப்பினர்கள் மற்றும் மது பாவனையாளர்களால் நிறைந்திருந்தன" என அவர் சண்டே லீடர் பத்திரிகைக்கு தெரிவித்துள்ளார்.

இது உண்மையல்ல. டென்டர் அழைப்பின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற பாதுகாப்பு நிறுவனத்திடம், குறிப்பிட்ட பல்கலைக்கழகத்தின் நிர்வாக சபையின் அனுமதியுடன் பாதுகாப்பு பகுதி நடவடிக்கைகளை ஒப்படைப்பதே வழமையான செயற்பாடாகும். இந்த வழமையை மீறியே இந்த தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. பல்கலைக்கழக கல்வி தனியார்மயமாக்கத்துக்கும் மற்றும் அரசாங்க பல்கலைக்கழகங்களில் வசதி பற்றாக்குறைக்கும் எதிராக வளர்ச்சி கண்டுவரும் மாணவர்களின் எதிர்ப்பு உட்பட, பல்கலைக்கழக அமைப்பு முழுவதிலும் எழுச்சி பெருகின்ற போராட்டங்களுக்கு எதிராக இந்த புதிய பாதுகாப்பு சேவைகள் இயக்கப்படும்.

சம்பள முரண்பாட்டை தீர்க்குமாறு கோரி, பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் இரு மாதங்களுக்கும் அதிகமான காலம் போராட்டத்தை முன்னெடுத்த பின்னர், இப்போது நாடு யூரவம் பல்கலைக்கழகங்களின் கல்விசாரா ஊழியர்கள் தமது சம்பள முரண்பாடுகளை அகற்றி சம்பள உயர்வு தருமாறு கோரி பிரச்சாரத்தில் இறங்கியுள்ளனர். ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்சேவின் அரசாங்கம், மாலபேயில் உள்ள தனியார் மருத்துவ கல்லூரி ஒன்றுக்கு மருத்துவப் பட்டத்தை (எம்.பி.பி.எஸ்) வழங்குவதற்கு அனுமதி கொடுத்தமைக்கு எதிராக, புதிதாக எதிர்ப்புகள் கிளம்பியுள்ள நிலையிலேயே இந்த பாதுகாப்பு பிரிவு மாற்றம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ரத்ன லங்கா இப்போது அரசு நிறுவனங்கள் மற்றும் அமைச்சுக்களின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை பொறுப்பேற்றுள்ளது. எண்ணெய் நிறுவனம்,

கொலன்னாவ கைத்தொழில் பேட்டை. செத்சிறிபாய, ஸ்ரீலங்கா டெலிகொம்மின் கால். மாத்தறை, கண்டி உட்பட பல கிளைகள் மற்றும் ரூபவாஹினி கூட்டுத்தாபனமும் அவற்றில் அடங்கும். அவப்பேறு பெற்ற அரசாங்க அமைச்சரான மேர்வின் சில்வா, தான் உரையாற்றி கூட்டத்தின் செய்தியை வெளியிடவில்லை எனக் கூறி ரூபவாஹினி கூட்டுத்தாபனத்தின் அதிகாரிகள் மற்றும் ஊழியர்கள் மீது நடத்திய தாக்குதலுக்கு எதிராக, ஊழியர்கள் எதிர்த்த தாக்குதல் நடத்தியதை அடுத்து, ரூபவாஹினி கூட்டுத்தாபனத்தின் பாதுகாப்பு ரத்ன லங்காவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அமைச்சர் சில்வாவுக்கும் அவரது குண்டர்களுக்கும் எதிராக எந்தவொரு சட்டப்பூர்வ நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாவிட்டாலும், ரூபவாஹினி ஊழியர்கள் வேட்டையாடப்பட்டனர்.

அரசாங்கம் தொழிலாளர்கள் மற்றும் மாணவர்களிடம் இருந்து எழும் எந்தவொரு எதிர்ப்பையும் அடர்ச்சியம் செய்து, பல்கலைக்கழக கல்வியை தனியார்மயமாக்குவதை அமுல்படுத்த தீர்மானித்துள்ளது. இந்தச் செய்தியே மாலபே தனியார் மருத்துவ கல்லூரிக்கு மருத்துவ பட்டத்தை வழங்குவதற்கு அனுமதி கொடுத்ததன் மூலம் மீண்டும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

வரவு செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறையை குறைப்பதற்காக சர்வதேச நாணய நிதியம் விதித்துள்ள நிபந்தனைகளை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற இராஜபக்சே அரசாங்கம், அரசு பல்கலைக்கழகங்களுக்கான செலவுகளை குறைத்து, அவற்றை சீரழிப்பதற்கு செயற்படுகின்றது. இந்த தாக்குதல்களுக்கு எதிராக, மாணவர்களும் விரிவுரையாளர்களும் மற்றும் கல்விசாரா ஊழியர்களும் போராட்டம் மேலும் மேலும் உக்கிரமடைந்துள்ளதை அறிந்துள்ள அரசாங்கம், அவற்றை நகக்குவதற்கான தாயாரிப்பின் பாகமாகவே புதிய பாதுகாப்புச் சேவையை அமைத்துள்ளது.

இலாபத்துக்கான உற்பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்ட உலக முதலாளித்துவ முறைமையின் நெருக்கடியே மாணவர்கள் மற்றும் ஒட்டு மொத்தமாக தொழிலாளர்கள் மீதும் தொடுக்கப்படும் தாக்குதல்களின் மூல காரணமாகும். 1930களில் முகங்கொடுத்த ஆபத்தான பொருளாதார நெருக்கடியை இப்போது எதிர்கொண்டுள்ள உலகம் யூரவம் உள்ள ஆளும் வர்க்கங்கள், இந்த நெருக்கடியின் முழு சுவையையும் தொழிலாள ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மீது சுமத்தி வருகின்றன. இராஜபக்சே அரசாங்கம் அந்த சர்வதேச தாக்குதலின் பாகமாக தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் வறியவர்கள் மீது இந்த நெருக்கடியை திணிக்கும் கைப்பொம்மையாக இலங்கையில் செயற்படுகின்றது.

புதிய பாதுகாப்பு சேவை, மாணவர்கள் மற்றும் ஏனைய ஊழியர்களை கையாள்வதற்கு முயற்சிப்பதன் மூலம் ஆத்திரமூட்டும் வகையில் செயற்படுவதற்கும், பொலிசை அழைப்பதற்கும், பல்கலைக்கழகத்துக்குள் அரசியல் செயற்பாட்டாளர்கள் பற்றி உளவு பார்ப்பதற்கும் அரசு ஒடுக்குமுறையின் உபகரணமாக செயற்படும்.

கடந்த ஆண்டில் இருந்தே, அரசாங்கம் மாணவர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை ஒடுக்கும் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றது. அது கடந்த ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் மாணவர்களது சகல எதிர்ப்புக்களையும் தடை செய்கின்ற "பகிடி வதை எதிர்ப்பு" சட்டத்தை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தியது. அதன் கீழ் தனியார்மயமாக்கம், வசதி பற்றாக்குறை, மாணவர்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை போன்றவற்றுக்கு எதிரான மாணவர்களின் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளின் மீது கடும் பொலிஸ் தாக்குதலை நடத்தியதோடு டிசின் கணக்கானவர்களை கைது செய்தது. கைது செய்யப்பட்ட மாணவர்கள் பிணையில் விடுதலை செய்யப்பட்ட போதும், மீண்டும் எதிர்ப்பில் ஈடுபட வேண்டாம் என நீதிமன்றம் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தியது.

அரசாங்கத்தின் தாக்குதல்களை மாணவர்களின் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தின் விருப்பின்படி நியமிக்கப்பட்ட சில பல்கலைக்கழக துணை

வேந்தர்கள், மாணவர் அமைப்புக்களை தடை செய்வதற்கும் தேர்தல் நடத்துவதை நிறுத்துவதற்கும் அப்பால் சென்று, மாணவர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்கு எதிராக முன்னெப்போதும் இல்லாத தாக்குதல்களை மேற்கொண்டுள்ளனர். இந்த ஆண்டு ஜயவர்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தர் என்.எல்.ஏ. கருணாரத்ன, பல மாணவர்களை எந்தவொரு சாட்சியும் விசாரணையும் இன்றி பொலிசாரால் கைது செய்யப்படுவதற்கு வகை செய்தார். அவர்களில் மூன்று மாணவர்களுக்கு பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ் குற்றச்சாட்டுக்களை சுமத்தவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

கொழும்பு மற்றும் ஜயவர்தனபுர பல்கலைக்கழகங்களில் சி.சி.டி.வீ. கெமரா பொருத்தப்பட்டுள்ளதோடு, கடந்த மாதங்களில் இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் எதிர்ப்பில் ஈடுபட்ட நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களின் வகுப்புகளை தடை செய்வதற்கு இந்த கெமராக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதாக செய்திகள் வெளியாகின.

பல்கலைக்கழகங்களில் இராணுவமயமாக்கத்தை திணிக்கும் நடவடிக்கையாக இந்த ஆண்டு பல்கலைக்கழகங்களுக்கு சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்கள் இராணுவ முகாம்கள் மற்றும் பொலிஸ் நிலையங்களில் மூன்று வார பயிற்சிக்கு செல்லத் தள்ளப்பட்டார்கள். பயிற்சியில் ஈடுபட்ட

மாணவர்கள், உலக சோசலிச வலைத் தளத்துக்கு தெரிவித்தபடி, பல்கலைக்கழகத்துக்குள் எந்தவொரு அரசியலும் செய்ய வேண்டாம் என இராணுவ மற்றும் பொலிஸ் உயர் அதிகாரிகள் தமது விரிவுரைகளில் மாணவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினர்.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கும் அதன் இராஜபக்ச அரசாங்கத்துக்கும், முப்பது வருடகால யுத்தத்துக்குள் கட்டியெழுப்பப்பட்ட பொலிஸ் அரசு வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தாமல் ஆட்சியை கொண்டு நடத்த முடியாது. கடந்த காலத்தில் அவசரகாலச் சட்டத்தை அகற்றிவிட்டதாக கதையளந்த அரசாங்கம், அதே ஒடுக்குமுறை சட்டங்களை வேறு முறையில் கொண்டுவந்துள்ளது.

மாணவர்கள், விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் ஏனைய ஊழியர்களும் எதிர்கொண்டுள்ள இத்தகைய ஆபத்துக்கள் பற்றி, அனைத்துப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அமைப்பு உட்பட மாணவர் சங்கங்கள், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் சங்க சமாசம் மற்றும் கல்விசாரா ஊழியர்களின் தொழிற்சங்கமும் இதுவரை உத்தியோகபூர்வமாக ஒரு அறிக்கை கூட வெளியிடவில்லை. வளர்ச்சியடையும் அரசு ஒடுக்குமுறைக்கு அவை அடிபணிந்து போயுள்ளதே இதில் இருந்து தெரியவருகின்றது.

இலங்கை அரசாங்கம் அவசரகால அதிகாரங்களை புதிய வடிவில் புதுப்பிக்கின்றது

கே. ரட்னாயக்க
15 செப்டெம்பர் 2011

இலங்கை ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ச, நீண்டகாலமாக அமுலிலிருந்த அவசரகால விதிகள் கடந்த மாதம் காலவதியாகியதைத் தொடர்ந்து, பாதுகாப்பு படைகளுக்கு அதே ஒடுக்கு முறை அதிகாரங்களை வழங்குவதற்காக, புதிய விதிகளை அமுல்படுத்தியுள்ளதோடு பழைய பொலிஸ்-அரசு சட்டங்களை புதுப்பித்துள்ளார்.

முதலாவதாக, விசாரணையின்றி நீண்ட நாட்கள் தடுத்து வைக்க அனுமதிக்கும் பயங்கரவாத தடைசட்டத்தின் கீழ் புதிய விதிகளை சேர்ப்பதாக ஜனாதிபதி ஆகஸ்ட் 29 திகதியிடப்பட்ட நான்கு அறிவித்தல்களை விடுத்தார். 2009ல் இராணுவ ரீதியில் தோற்கடிக்கப்பட்ட பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையை நீடிப்பதும், மற்றும் புனர்வாழ்வு முகாம்கள் என சொல்லப்படுவற்றில் "புலி சந்தேக நபர்களாக" உள்ள தமிழ் இளைஞர்களை தடுத்துவைப்பதை நீடிப்பதும் இந்த பிரகடனங்களில் அடங்கும்.

"புனர்வாழ்வுக்காக" கிட்டத்தட்ட 6000 பேர் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். எவர் மீதும் எந்தக் குற்றமும் சுமத்தப்படவில்லை. பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ்,

பலவந்தமாக பெற்றுக்கொள்ளும் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை "சந்தேக நபர்களுக்கு" எதிராக நீதிமன்றத்தில் உபயோகிக்க முடியும். அத்தகைய வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளவருக்கே உண்மையை நிரூபிக்கும் பொறுப்பு உண்டு ஔவேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், தாம் அப்பாவி என்பதை அவர்கள் நிரூபிக்கத் தவறினால், அவர்கள் மீது குற்றத் தீர்ப்பளிக்கப்படும்.

அரசாங்கம் அரசியலமைப்பையும் சட்ட முறைமையையும் அலட்சியம் செய்வதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் வகையில், ஜனாதிபதியின் அறிவித்தல்கள் வெறுமனே விடுக்கப்பட்டதோடு கடந்த வாரம் வரை சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு முறையாக வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

இரண்டாவதாக, இராஜபக்ச செப்டெம்பர் 3 அன்று இன்னுமொரு பொது அறிவித்தலை விடுத்தார். அரசுக்கு சொந்தமான பிரதான சக்தி விநியோகிஸ்தரான இலங்கை மின்சார சபையை கட்டாய சேவையாக பிரகடனப்படுத்தி, அதன் மூலம் மின்சார சபை ஊழியர்களின் சகல தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளையும் சட்ட விரோதமாக்கினார். அருந்தையாக பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த 1979ம் ஆண்டு அத்தியாவசிய பொதுச் சேவை சட்டத்தின் கீழ்

கட்டளை ஒன்றை பிறப்பித்த ஜனாதிபதி, மின்சாரசபை தொழிற்சங்கம் செப்டெம்பர் 7 அன்று திட்டமிட்டிருந்த ஒருநாள் வேலை நிறுத்தத்தையும் தடை செய்தார்.

கடந்த காலத்தில் அரசாங்கங்கள் அவசரகால சட்ட விதிகளை இதே நோக்கத்திற்காக பிரயோகித்துள்ளன. 1979 சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள ஒரே வரையறை, அது பொதுத் துறை ஊழியர்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியிருப்பதாகும்.

புதிதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ள விதிகளின் கீழ், நிறுவனம் வழங்கிய வேலைக்கு "முட்டுக்கட்டை" இடும் வகையில் வேலை நிறுத்தம் செய்யும் எவரும், ஏனைய தொழிலாளர்களை தொழிற்சங்க நடவடிக்கையில் ஈடுபடுமாறு அழுத்தம் கொடுக்கும் அல்லது "அத்தகைய ஒரு நடவடிக்கையை எழுத்து மூலம் மற்றும் பேச்சின் மூலம் தூண்டிவிடும்" எவரும் கடுமையான தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்படுவார்.

இரண்டு அல்லது ஐந்து ஆண்டு கடும சிறைத்தண்டனை மற்றும்/அல்லது ரூபா 5,000 வரை தண்டமும் தண்டனையில் அடங்கும். குற்றவாளியாக்கப்படும் நபரின் சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்யவும் முடியும். தொழிற்சங்கத்தின் தீர்மானத்தை பின்பற்றியே ஊழியர் தொழிற்சங்க

நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டார் என்ற கூற்றின் அடிப்படையிலான எந்தவொரு பாதுகாப்பையும் இந்தச் சட்டம் திட்டவாட்டமாக நிராகரிக்கின்றது.

முன்னாவதாக, சந்தேக நபர்களை தடுத்து வைத்திருக்கும் காலத்தை 24 முதல் 48 மணித்தியாலம் வரை நீடிக்க பொலிசுக்கு அதிகாரத்தை பலப்படுத்துவதற்காக நாட்டின் குற்றவியல் பிரிவில் திருத்தம் செய்ய அரசாங்கம் செப்டெம்பர் 5 அன்று முயற்சித்தது. இந்த திருத்தம் ஆரம்பத்தில் 2007ல் ஒரு தற்காலிக நடவடிக்கையாக நிறைவேற்றப்பட்டு 2009ல் கிடப்பில் வைக்கப்பட்டது. எதிர்க்கட்சி இந்த

விளையுள்ள ஒரு இராணுவ ஆக்கிரமிப்பை பேணுகின்றது. இந்த பொதுப் பாதுகாப்புச் சட்டம், யுத்த கால பாதுகாப்பு சோதனை நிலையங்களையும் ரோந்து நடவடிக்கைகளையும் தொடர்வதற்கும், பொது மக்களின் அமைதியின் மைய நகக்குவதற்கு இராணுவத்தை பயன்படுத்தவும் அரசாங்கத்துக்கு அதிகாரமளிக்கின்றது. இந்த சட்டத்தின் கீழ் கடமைக்கு அழைக்கப்படும் இராணுவ உத்தியோகத்தர்களுக்கு தேடுதல் மற்றும் கைது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் பரந்த அதிகாரம் உண்டு.

இராஜபக்ச ஒரு இராஜதந்திர செப்படி வித்தையில் ஈடுபட்டுள்ளார். அரசாங்கம் அவசரகாலச் சட்டத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவந்தது, அதற்கு ஜனநாயகத்தின் மீது திடீரென தோன்றிய அக்கறையினால் அல்ல. மாறாக, ஜெனீவாவில் திங்கட் கிழமை தொடங்கிய ஐ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையின் 18வது அமர்வுக்கு முன்னதாக, தனது யுத்தக் குற்றம் மற்றும் ஜனநாயக உரிமை மீறல்கள் பற்றிய சர்வதேச விமர்சனங்களை மழுங்கலாக்குவதற்காகவே அதைச் செய்தது.

அரசாங்கம், புலிகளுக்கு எதிரான உள்நாட்டு யுத்தத்தின் கடைசி மாதங்களில் இலங்கை இராணுவத்தல் செய்யப்பட்ட யுத்தக் குற்றங்கள் பற்றிய "நம்பகமான ஆதாரங்களை" கண்டுபிடித்த, ஐ.நா. செயலாளர் நாயகம் பான் கீ மூனால் நியமிக்கப்பட்ட நிபுணர்கள் குழு முன்வைத்துள்ள அறிக்கையை கலந்துரையாடுவதை தவிர்ப்பதற்காக ஏங்கிக்கொண்டிருந்தது.

இராஜபக்சவின் இனவாத யுத்தத்துக்கு ஆதரவளித்ததோடு பல ஆண்டுகளாக அதன் யுத்தக் குற்றங்களை கண்டும் காணாதது போல் இருந்த, அமெரிக்க, இந்திய மற்றும் ஐரோப்பிய சக்திகள், இலங்கையை சீனாவிடம் இருந்து விலகிக்கொள்ளுமாறு அரசாங்கத்துக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதன் பேரில் ஜனநாயக உரிமைகள் சம்பந்தமான விவகாரத்தை பற்றிக்கொண்டன.

அமெரிக்கா, இந்தியா மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியமும், அவசரகாலச் சட்டத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவருமாறும் துஷ்பிரயோக குற்றங்கள் சம்பந்தமாக நம்பகமான விசாரணைகளை நடத்துமாறும் இராஜபக்சவுக்கு அறிவுறுத்தின. அரசாங்கம் நியமித்துள்ள கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவானது போலியானதாகும். அது யுத்தத்தின் போது அரசாங்கத்தினதும் இராணுவத்தினதும் நடவடிக்கைகளை பூசி மெழுகுவதற்காக அது நியமித்துள்ளவர்களுடன் மூழ்கிப் போயுள்ளது.

அவசரகாலச் சட்டத்தை ஓரங்கட்டியுள்ள இராஜபக்சவுக்கு, கால் நூற்றாண்டு கால யுத்தத்தின் போது கட்டியெழுப்பப்பட்ட பரந்த பொலிஸ்-அரச இயந்திரத்தை கலைத்துவிடும் எண்ணம் கிடையாது. சர்வதேச நாணய நிதியம் கட்டளையிட்டுள்ள சிக்கன நடவடிக்கைகளை அமுல்படுத்தும் போது, அது சமூகப் பிளவை ஆழப்படுத்துவதோடு தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் நகர்ப்புற, கிராமப்புற

வறியவர்கள் மத்தியில் அதிருப்தியை குவிக்கும் என்பதையிட்டு அரசாங்கம் மிகவும் விழிப்புடன் இருக்கின்றது.

குறிப்பாக, மின்சார சபை ஊழியர்கள் மீதான அத்தியாவசிய சேவை கட்டளையை அமுல்படுத்துவது, முழு தொழிலாள வர்க்கத்துக்கும் ஒரு எச்சரிக்கையாகும். யுத்த காலத்தில் வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக இராணுவத்தை பயன்படுத்தத் தயக்கம் காட்டாத அரசாங்கம், அத்தியாவசிய சேவைகளை பேணுதல் என்ற பெயரில் பொதுச் சேவைகள் சட்டத்தின் கீழ் மீண்டும் அதைச் செய்யும்.

பொதுப் பாதுகாப்பு சட்டத்தின் கீழ் இராணுவத்தை நிலைகொள்ளச் செய்வது பற்றிய பாராளுமன்ற விவாதத்தில் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கையை நியாயப்படுத்திய அமைச்சரவை அமைச்சர் நிமல் சிறிபால டி சில்வா, "பொதுப் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்த எதிர்காலத்தில் பயங்கரவாத அச்சுறுத்தல்களின் எதிர்ப்பை தவிர்ப்பதற்கு எமக்கு அவை [அத்தகைய சட்டங்கள்] தேவை," என்றார். மேலதிக நியாயப்படுத்தலாக, அமெரிக்க தேசப்பற்று சட்டத்தை மேற்கோள் காட்டிய அவர், "அதன் கீழ் யாரும் கைதுசெய்யப்பட்டால், அவருக்கு அல்லது அவருக்கு என்ன நடக்கும் என்பது எமக்குத் தெரியாது" என கட்டிக்காட்டினார்.

மின்சார சபை ஊழியர்களுக்கு எதிரான அத்தியாவசிய சேவை கட்டளை அமுல்படுத்தப்பட்டதை எந்தவொரு தொழிற்சங்கமும் எதிர்க்கவில்லை. மின்சார சபை தொழிற்சங்கங்கள் மத்தியில் முன்னணியில் உள்ள, எதிர்க்கட்சியான மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் (ஜே.வி.பீ.) கட்டுப்பாட்டிலான இலங்கை மின்சாரசபை ஊழியர்கள் சங்கமும் இதில் அடங்கும். இந்த தொழிற்சங்க கூட்டமைப்பு, கடந்த ஜனவரியில் இருந்து நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த சம்பள மிச்சத்தை கொடுப்பதாக அமைச்சர் வாக்குறுதியளித்துள்ளதாக தெரிவித்து, செப்டெம்பர் 7 அன்று வேலை நிறுத்தத்தை சாதாரணமாக முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது.

புதிதாக விதிகளும் கட்டளைகளும் வரும்போது அவற்றை அடக்கமாக ஏற்றுக்கொள்வதே ஜே.வி.பீ. மற்றும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (யூ.என்.பீ.) போன்ற எதிர்க்கட்சிகளின் பிரதிபலிப்பாக உள்ளது. அவர்கள் எப்போதாவது ஜனநாயக உரிமைகளை காப்பவர்களாக காட்டிக்கொள்வது முற்றிலும் வஞ்சகமானதாகும். அவர்கள் இனவாத யுத்தத்தை முழுமையாக ஆதரித்ததோடு புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்னரும், அவசரகாலச் சட்டம் மாதாமாதம் நீடிக்கப்படுவதற்கு வாக்களித்தனர். இரு கட்சிகளும் இப்போது தாம் எதிர்க்கும் பொலிஸ் அதிகாரங்களை விரிவுபடுத்துவதற்கு ஆதரவாக 2007ல் வாக்களித்தன. அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகள் மற்றும் சட்ட ஒழுக்கங்களை பாதுகாப்பதற்கு கொழும்பு அரசியல் ஸ்தாபனத்தில் ஒருவரும் கிடையாது என்ற உண்மையையே இந்தச் சாதனைகள் கோட்டுக் காட்டுகின்றன.

**அவசரகாலச் சட்டத்தை
ஓரங்கட்டியுள்ள
இராஜபக்சவுக்கு, கால்
நூற்றாண்டு கால யுத்தத்தின்
போது கட்டியெழுப்பப்பட்ட
பரந்த பொலிஸ்-அரச
இயந்திரத்தை
கலைத்துவிடும் எண்ணம்
கிடையாது. சர்வதேச
நாணய நிதியம்
கட்டளையிட்டுள்ள சிக்கன
நடவடிக்கைகளை
அமுல்படுத்தும் போது,
அது சமூகப் பிளவை
ஆழப்படுத்துவதோடு
தொழிலாளர்கள்,
இளைஞர்கள் மற்றும்
நகர்ப்புற, கிராமப்புற
வறியவர்கள் மத்தியில்
அதிருப்தியை குவிக்கும்
என்பதையிட்டு அரசாங்கம்
மிகவும் விழிப்புடன்
இருக்கின்றது.**

புதிய திருத்தத்தின் சட்டப்பூர்வத் தன்மையை எதிர்த்ததை அடுத்து, ஆளும் கூட்டணி பின்வாங்கிய போதும், இந்த நடவடிக்கையை அமுல்படுத்துவதற்கான விதிகளை துரிதமாக அமுல்படுத்த சபதம் பூண்டது.

நான்காவதாக, இராஜபக்ச "பொது ஒழுங்கை பேணுவதற்காக" நாட்டின் 22 மாவட்டங்களிலும் முப்படைகளையும் அழைப்பதற்கு பொதுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு கட்டளையை பிறப்பித்துள்ளதாக செப்டெம்பர் 7 அன்று பாராளுமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தார்.

இந்த கட்டளை, குறிப்பாக தீவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் போல்,

இலங்கை உயர் நீதிமன்றம் புதிய ஜனநாயக விரோத சட்டத்துக்கு எதிரான மனுவை நிராகரித்தது

பாணினி விஜேசிரிவர்தன
28 அக்டோபர் 2011

இலங்கை உயர் நீதிமன்றம், மஹிந்த ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்சேவினால் அறிவிக்கப்பட்ட புதிய விதிகளுக்கு எதிராக தாக்கல் செய்யப்பட்ட இரு அடிப்படை உரிமை மீறல் மனுக்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தது. பாதுகாப்பு அமைச்சர் என்ற முறையில் இராஜபக்சே கொடூரமான பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ் இந்த விதிகளை அறிவித்தார்.

அக்டோபர் 12 மற்றும் 13ம் திகதிகளில் இந்த மனுக்களை நிராகரித்த, பிரதம நீதியரசர் ஷிரானி பண்டாரநாயக்க தலைமையிலான மூன்று நீதிபதிகள் அடங்கிய குழு, பிரதி சொலிசிட்டர் ஜெனரல் ஷவேந்திர பெர்ணான்டோவின் முறையீடுகளை ஏற்றுக்கொண்டது. இராஜபக்சே அரசாங்கம் தனது ஜனநாயக-விரோத நடவடிக்கைகளை மேலும் பலப்படுத்த இந்த தீர்ப்பை பயன்படுத்திக்கொள்ளும்.

1979 ஒரு தற்காலிக சட்டமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பயங்கரவாத தடைச் சட்டம், 1982ல் நிரந்தரமாக்கப்பட்டது. இதன் கீழ் கைதிகளை விசாரணையின்றி காலவரையறையின்றி தடுத்து வைத்திருக்க முடியும். மற்றும் ஒரு சிரேஷ்ட பாதுகாப்பு அமைச்சு அதிகாரியின் "உத்தரவின்படி" தடுத்து வைக்கும் காலத்தை நீடிக்க முடியும். சித்திரவதைகளின் மூலம் பெறப்படும் ஒப்புதல் வாக்குமூலங்களை கைதிகளுக்கு எதிராக நீதிமன்றத்தில் ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தவும் பயங்கரவாத தடைச் சட்டம் அனுமதிக்கின்றது.

ஆகஸ்ட் 29 அன்று, பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளையும் தமிழர் புனர்வாழ்வு மீள்முடியேற்ற அமைப்பையும் தடை செய்வது மற்றும் "சரணடைந்தவர்களை மற்றும் கைதுசெய்யப்பட்டவர்களை" தடுத்து வைப்பதை நீடிப்பது உட்பட புதிய விதிகளை இராஜபக்சே வெளியிட்டார்.

அதே தினம், தனது அரசாங்கத்தின் மனித உரிமை மீறல்கள் மற்றும் யுத்தக் குற்றங்கள் தொடர்பாக குவிந்து வந்த சர்வதேச அழுத்தங்களை தணிப்பதற்கான ஒரு முயற்சியாக, இராஜபக்சே அவசரகாலச் சட்டத்தை நீக்கினார். அவசரகாலச் சட்ட விதிகள் வேறு முறையில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த புதிய விதிகள், "புலி சந்தேக நபர்களாக" முத்திரை குத்தப்பட்டுள்ள சுமார் 6,000 தமிழ் இளைஞர்களை நீண்டகாலம் தடுத்து வைக்க அனுமதிக்கின்றது.

இராஜபக்சே மாணவர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் எதிரான ஏனைய சட்டங்களையும் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளார்.

அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் இருந்த அத்தியாவசிய சேவை விதிகளை மீண்டும் திணிப்பதற்காக, அவர் அத்தியாவசிய பொதுச் சேவைகள் சட்டத்தை புதுப்பித்து மின்சார சபை ஊழியர்களின் ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தத்தை தடை செய்தார். அவர் பொதுச் சேவைகள் கட்டணயின் கீழ் நாட்டின் 22 மாவட்டங்களிலும் ஆயுதப் படைகளை அனுமதிப்பதை அறிவித்தார். இது வேலை நிறுத்தங்கள் அல்லது ஏனைய வெகுஜன போராட்டங்களை தகர்க்க பயன்படுத்தக் கூடும்.

இலங்கை தமிழ் முதலாளித்துவத்தின் பிரதான கட்சியும் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் அங்கமுமான தமிழகக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான மாவை சேனாதிராஜா உயர் நீதிமன்றத்தில் முதலில் மனுவை தாக்கல் செய்திருந்தார். சமத்துவம் மற்றும் சட்டத்தில் இருந்து சம பாதுகாப்பு, மற்றும் சித்திரவாதையில் இருந்து விடுதலை, எதேச்சதிகாரமான கைது மற்றும் தடுத்து வைப்பு உட்பட அடிப்படை அரசியலமைப்பு உரிமைகளை பாதுகாப்பு அமைச்சர் மீறியுள்ளதாக அந்த மனு குற்றஞ்சாட்டியது. அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளை டீனுவாதற்கு ஜனாதிபதியால் விதிகளை சேர்க்க முடியாது என அவரது சட்டத்தரணிகள் வாதிட்டனர்.

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் (சி.பீ.ஏ.) நிர்வாக ஆணையரும் இரண்டாவது மனுதாரருமான பாக்கியசோதி சரவணமுத்துவும் அடிப்படை உரிமைகள் மீறலை மேற்கொள் காட்டியிருந்தார். இந்த கொடூரமான சட்ட விதிகளின் கீழ், புலிகளின் சார்பில் ஆதரவளிக்கும், ஆலோசனை தெரிவிக்கும், உதவி செய்யும் அல்லது செயற்படும் எவரும் 20 வருட சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்கத் தள்ளப்படுவார். இந்த சட்ட விதிகள், கைதிகளுக்கான "தொழில்சார் சட்ட சேவைகளுக்கான விதிகளைக் கூட குற்றத்தன்மை உடையதாகும்" என சி.பீ.ஏ. வாதிட்டுள்ளது. அதன் மனு, தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் மற்றும் கைதிகள் சட்டவிதிகள், தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு நீதவானுக்கு உள்ள அதிகாரத்தைக் கூட பறிக்கின்றது என மேலும் கூறுகின்றது.

முதல் மனுவுக்கு பதிலளித்த பிரதி சொலிசிட்டர் ஜெனரல், சரணடைந்தவர்கள் என சொல்லப்படுபவர்களுக்கு மேலதிகமாக சுமார் 850 பேர் நீதித்துறை காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளதை ஏற்றுக்கொண்டார். ஆயினும், "மனுதாரர் பிறர் விடயங்களில் அநாவசியமாக தலையிடுகிறார் மற்றும் சரணடைந்துள்ள முன்னாள் போராளிகளின்"

சுதந்திரமான சிந்தனைக்கும் மனசாட்சிப்படி நடப்பதற்கும் உள்ள உரிமையை "பறிக்கின்றார்" என அவர் வலியுறுத்தினார். கைதிகள் விரும்பியே இராணுவத்திடம் சரணடைந்தார்கள், அவர்களுக்கு "புனர்வாழ்வளிக்கும்படி" வேண்டும் என கேலிக்கூத்தான முறையில் அவர் கூறிக்கொண்டார்.

உண்மையில், 2009ல் புலிகளின் இறுதித் தோல்வியின் பின்னர், கிட்டத்தட்ட 280,000 தமிழ் பொது மக்கள் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த முகாங்களில் அச்சுறுத்தும் அறிவித்தல்கள் விடுக்கப்பட்ட பின்னரே 11,000 பேருக்கும் அதிகமாக இராணுவத்திடம் சரணடையத் தள்ளப்பட்டனர். புலிகளுடன் கடந்த காலத்தில் தொடர்புகள் வைத்திருந்த எவரும் "புனர்வாழ்வுக்காக" சரணடைய வேண்டும் அல்லது 20 வருட சிறைத் தண்டனையை எதிர்கொள்ள வேண்டும் என இராணுவத்தால் நடத்தப்படும் முகாங்களில் உள்ள மக்களுக்கு எச்சரிக்கப்பட்டது.

பின்னர் இந்தக் கைதிகள் இராணுவத்தால் நடத்தப்படும் இரகசிய முகாங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் கூட இந்த முகாங்களுக்குள் அனுமதிக்கப்படவில்லை.

இதுவரை விடுதலை செய்திருப்பதாக அரசாங்கம் கூறிக்கொள்ளும் 5,000 கைதிகளும் கூட இராணுவ மற்றும் பொலிஸ் காண்காணிப்பிலேயே உள்ளனர். அரசு பழிவாங்கல்களுக்கு பயந்து, அவர்கள் தமது கைதை சவால் செய்து வழக்குப் பதிவு செய்யவோ அல்லது வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவோ பயப்படுகின்றனர். 2009ல் இருந்து, அரசாங்கம் தீவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பை இறுக்கியதை மட்டுமே செய்துள்ளது. எதிர்க்கட்சி செயலாளர்கள் அடிக்கடி அச்சுறுத்தல்கள், சரீர ரீதியான தாக்குதல்கள் மற்றும் உயிரிழப்புக்களையும் எதிர்கொண்டனர்.

தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான சேனாதிராஜா, சரணடைந்தவர்களின் உரிமைகளை பறிக்கும் அடுத்தவர் நடவடிக்கையில் தலையிடுபவர் என்ற அரசாங்கத்தின் கூற்றின் உண்மையான அர்த்தம், தடுத்து வைப்பு அல்லது ஏனைய பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின் சட்டப்பூர்வத் தன்மையை சவால் செய்யும் உரிமை எந்தவொரு பிரஜைக்கும் கிடையாது என்பதாகும்.

சில கொழும்பு ஊடகங்கள் அடிப்படை உரிமை மீறல் மனு நிராகரிக்கப்பட்டதை அங்கீகரிக்கும் வகையில் செய்தி வெளியிட்ட அதே வேளை, ஏனையவை நீதிமன்றம் இராஜபக்சே அரசாங்கத்தின் பொலிஸ்-அரசு வழிமுறைகளை "நியாயப்படுத்தி

விவசாயத்துடன் போதிலும், இந்த தீர்ப்புக்கள் பற்றி எல்லாவிடங்களிலும் குறிப்பிடவில்லை.

இந்தச் சட்டங்கள் மனித உரிமை மீறல்கள் என குறிப்பிட்டு அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் உட்பட பெரும் சர்வதேச சக்திகள் அரசாங்கத்தின் மீது அழுத்தங்களை குவிக்கின்ற காரணத்தினால், அவசரகாலச் சட்டமும் பயங்கரவாத தடைச் சட்டமும் அதன் உணர்வைத் தூண்டுவனவாகும். பலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தை இரகசியமாக ஆதரித்த இந்த சக்திகள், ஜனநாயக உரிமைகளை ஆதரிப்பவை அல்ல. அவை தமது மூலோபாய நலன்களை மீண்டும் கைப்பற்ற, குறிப்பாக இலங்கையில் வளர்ச்சியடையும் சீனாவின் செல்வாக்கை தடுக்க மட்டுமே இந்த விவகாரங்களை பயன்படுத்துகின்றன.

ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் மேலும் மேலும் ஜனநாயக-விரோத ஆட்சி முறையை நாடிவந்த நிலையில், ஏனைய அரசாங்க நிறுவனங்களைப் போலவே இலங்கை நீதித் துறையும் முற்றிலும் அரசியல்மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த நகர்வுகள் இராஜபக்சுவிடம் கீழ் ஆழப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவரது அரசாங்கம், உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் உட்பட பிரதான அதிகாரிகளை நியமிக்கும் பெரும் அதிகாரத்தை

ஜனாதிபதிக்கு வழங்கும் அரசியலமைப்பு திருத்தமொன்றை பாராளுமன்றத்தின் ஊடாக கொண்டுவந்துள்ளது. அரசாங்கம் மேலும் மேலும் பொதுத் துறை ஊழியர்களின் தொழிற்சங்க நடவடிக்கையை சட்ட விரோதமாக்குவது போன்ற தனது சொந்த நோக்கங்களுக்கு நீதித்துறையை பயன்படுத்தி வருகின்றது.

அடுத்து அடுத்து வந்த அரசாங்கங்களால், மூன்று தசாப்தகால உள்நாட்டு யுத்தத்தில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட ஒடுக்குமுறை சட்டங்கள், தமது தொழில், சம்பளம், நலன்புரி சேவைகள் மற்றும் இலவசக் கல்வி மற்றும் இலவச சுகாதார சேவையை பாதுகாக்க முயற்சிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. பொலிஸ்-இராணுவ அரசின் ஒரு நேரடி ஆயுதமாக நீதித்துறை மாற்றப்படுவது, உலகம் பூராவும் மற்றும் இலங்கையிலும் பொருளாதார நெருக்கடி ஆழமடைந்து வருகின்ற நிலையில், முதலாளித்துவ வர்க்கம் முன்னைய ஜனநாயக ஒழுங்குகளின் தோற்றங்களில் இருந்து கூட தூர விலகி வருகின்றன என்ற உண்மையை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றது.

இந்த மனுக்களை நீதிமன்றம் நிராகரித்த பின்னர், இந்த வழக்கு ஐ.நா. மனித உரிமை

பேரவைக்கு கொண்டு செல்வதைப் பற்றி கவனம் செலுத்துவதாக தமிழ் கூட்டமைப்பு தலைவர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். தமிழ் கூட்டமைப்பு, அரசாங்கத்துடனான ஒரு அதிகாரப் பாவலாக்கல ஒழுங்கை ஏற்படுத்திக்கொள்ள அழுத்தம் கொடுக்கவும் மற்றும் அதற்காக சர்வதேச பெரும் வல்லரசுகளின் ஆதரவை வெற்றிகொள்ளவே இந்த மனித உரிமை மீறல் விவகாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முயற்சிக்கின்றது.

அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது என்பது, அரசாங்கத்துக்கு எதிராகவும் மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதலின் தோற்றவாயாக இருக்கும் நெருக்கடி மிகுந்த முதலாளித்துவ முறைமைக்கு எதிராகவும் சோசலிச கொள்கையின் அடிப்படையில் தொழிலாள வர்க்கத்தை சுயாதீனமாக அணிதிரட்டும் அரசியல் போராட்டத்துடன் பிணைந்துள்ளது. அரசியல் கைதிகளின் நிபந்தனையற்ற உடனடி விடுதலையைக் கோரி சோசலிச சமத்துவக் கட்சி முன்னெடுத்துள்ள பிரச்சாரத்தின் பிரதான நோக்கம் இதுவே. சிங்களம், தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம்களுமாக சகல உழைக்கும் மக்களையும் இந்தப் பிரச்சாரத்துக்கு ஆதரவளிக்குமாறு சோ.ச.க. அழைப்பு விடுக்கின்றது.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி இலங்கை அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வதற்கான பிரச்சாரத்தை முன்னெடுக்கின்றது

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் அறிக்கை (இலங்கை) 4 அக்டோபர் 2011

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, பொலிஸ் மற்றும் இராணுவ காவலில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள சகல அரசியல் கைதிகளையும் உடனடியாகவும் நிபந்தனையின்றியும் விடுதலை செய்யுமாறு கோரும் பிரச்சாரமொன்றை முன்னெடுத்துள்ளது. இந்த பிரச்சாரமானது ஜனாதிபதி மஹிந்திரா இராஜபக்சுவிடம் அரசாங்கத்தின் தாக்குதல்களில் இருந்து தொழிலாள வர்க்கத்தினதும் கிராமப்புற வெகுஜனங்களதும் ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கான பரந்த போராட்டத்தில் இருந்து பிரிக்க முடியாததாகும்.

குறைந்த பட்சம் 6,000 தமிழ் அரசியல் கைதிகள், இராணுவத்தால் நடத்தப்படும் இரகசிய சிறை முகாம்களில் "பயங்கரவாத சந்தேக நபர்களாக" குற்றச்சாட்டுக்கள் இன்றி தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். 2009 மே மாதம் பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டதை அடுத்து, இராணுவம் 280,000 பொது மக்களை தடுப்பு நிலையங்களில் அடைத்து வைத்தது. அவைவரும் அன்றி, அநேகமானவர்கள் இப்போது "மீளக் குடியேற்றப்பட்டுள்ள" அதே வேளை, சுமார் 11,000 இளைஞர் யுவதிகள்

விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, புலி ஆதரவாளர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளனர். சுமார் 5,000 பேர் விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அவர்கள் இராணுவத்தின் நெருக்கமான கண்காணப்பின் கீழேயே இருக்கின்றனர்.

தீவின் 30 ஆண்டுக்கால உள்நாட்டு யுத்தத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு போலி குற்றச்சாட்டுக்களின் பேரில் கைது செய்யப்பட்ட மேலும் பல நூறு தமிழர்கள் சிறைச்சாலைகளில் உள்ளனர். 2009 மே மாதத்தின் பின்னர் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் நாட்டின் கொடுமான அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள அதே வேளை, ஏனையவர்கள் அதற்குச் சமமான ஜனநாயக விரோத சட்டமான பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஆரம்பத்தில் இருந்தே, இந்த யுத்தம் தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களை நகக்குவதுடன் சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. ஆளும் வர்க்கம் தனது ஆட்சியை தூக்கி நிறுத்தவும் மற்றும் தொழிலாள வர்க்கத்தை பிளவுபடுத்தவும் தமிழர் விரோத பேரினவாதம் பிரதான கருத்தியல் உபகரணமாக பயன்படுவதுகின்றது. ஆட்சியில் இருந்த அரசாங்கங்களால், மூன்று தசாப்த கால யுத்தத்தில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட பொலிஸ்-அரச இயந்திரமும் சட்டங்களும், தமது தொழில்,

சம்பளம், நலன்புரி சேவைகள், இலவச கல்வி மற்றும் இலவச சுகாதார சேவையை பாதுகாக்க முயற்சிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன.

அவசரகாலச் சட்டங்களின் கீழ் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட அத்தியாவசிய சேவை கட்டணங்கள், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை தடை செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. வேலை நிறுத்தங்களை குழப்புவதற்காக படையினர் நிலை நிறுத்தப்படுவதோடு எதிர்ப்பில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக படையினருடன் பொலிசாரும் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். அரசாங்கம் ஜெனரல் சரத் பொன்சேகாவை சிறை வைப்பது உட்பட தமது அரசியல் எதிரிகளை மெளனமாக்கி நகக்குவதற்கு இந்த அவசரகாலச் சட்டத்தையும் ஏனைய அதிகாரங்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளது. இனவாத யுத்தத்தை முன்னெடுப்பதில் ஜெனரல் சரத் பொன்சேகாக மைய வகியாகும் ஆற்றியிருந்தாலும், அவர் ஒரு ஆபத்தான அரசியல் பகைவனாக ஜனாதிபதி இராஜபக்சுவால் கருதப்பட்டார்.

கடந்த ஆகஸ்ட்டில், அவசரகாலச் சட்டத்தை அகற்றுவதாக அரசாங்கம் பெரும் ஆரவாரங்களுக்கு மத்தியில் அறிவித்தது. எந்தளவுக்கு வெடிக் கேடானது! இந்த சோடனை நகர்வுகள் உழைக்கும் மக்களின் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகள் மீதுள்ள

எந்தவொரு அனுதாபத்தாலும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. மாறாக, இந்த பிராந்தியத்தில் தமது நலன்களை அடைவதற்காக இலங்கையில் மனித உரிமைகள் விவகாரத்தை கரண்டிக்கொள்கின்ற அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் இந்தியாவையும் திருப்திப் படுத்துவதற்காகவே இது மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவசரகாலச் சட்டங்கள் அகற்றப்பட்ட உடனேயே, அரசாங்கம் வேறு ஒரு சாக்கில் அதே விதிகளை அமுல்படுத்தியது.

ஜனாதிபதி இராஜபக்ச, "புனர்வாழ்வு" என்ற பெயரின் கீழ் அரசியல் கைதிகளை தொடர்ந்தும் தடுத்து வைத்திருப்பதற்காக பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தில் திருத்தங்களை மேற்கொண்டார். பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ், கைது செய்யப்பட்டவர்களை விசாரணை நடத்தாமல் நீண்ட காலத்துக்கு தடுத்து வைத்திருக்க முடியும், மற்றும் பாதுகாப்பு அமைச்சின் சிரேஷ்ட அதிகாரி ஒருவரின் "அபகீகாரத்துடன்" அந்த காலத்தை நீடிக்கவும் முடியும். இந்த சட்டம், சித்திரவதைகளின் மூலம் பெறப்படுபவை உட்பட ஒப்புதல் வாக்குமூலங்களை கைதிகளுக்கு எதிரான நீதிமன்ற வழக்குகளில் ஆதாரமாக பயன்படுத்த அனுமதிக்கின்றது.

அதே சமயம், அரசாங்கம் அத்தியாவசிய சேவை கட்டளைகளை பிறப்பிப்பதற்காக அத்தியாவசிய பொதுச் சேவைகள் சட்டத்தை பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளது. முதல் தடவையாக அது அரசுக்குச் சொந்தமான இலங்கை மின்சார சபை ஊழியர்களின் ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தத்தை தடை செய்வதற்காக இந்த சட்டத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளது. இந்த சட்டத்தின் கீழ், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள், அதே போல் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்கான எந்தவொரு பிரச்சாரமும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளதோடு சிறை வைத்தல், தண்டம் மற்றும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களின் சொத்துக்களை கைப்பற்றுதல் உட்பட்ட தண்டனைகளுக்கும் உள்ளாக்கப்பட முடியும்.

அரசாங்கம் இலங்கையின் 22 மாவட்டங்களுக்கும் மூன்று ஆயுதப் படைகளையும் அனுப்பி வைப்பதற்கு ஜனாதிபதிக்கு அனுமதியளிக்கும் பொதுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும் புதுப்பித்துள்ளது. நடப்பில் உள்ள முதலாளித்துவ முறைமைக்கு எதிரான எந்தவொரு அச்சுறுத்தலையும் நகக்குவதற்கு "சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பாதுகாத்தல்" என்ற போர்வையின் கீழ் அரசாங்கத்தால் இராணுவத்தை அணிதிரட்ட முடியும் என்பதே இதன் அர்த்தமாகும்.

இத்தகைய சட்டங்கள் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை, இராஜபக்ச அரசாங்கத்துக்கு மட்டுமன்றி, ஒட்டு மொத்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கே ஒரு அழிவுகரமான குற்றப்பத்திரிகையாகும். இலங்கையிலும் உலகம் பூராவும் பொருளாதார நெருக்கடி ஆழமடைந்து வருகின்ற நிலைமையின் கீழ், ஜனநாயக வழிமுறைகள் மூலம் ஆட்சி செய்ய முதலாளித்துவம் முற்றிலும் இலாயக்கற்றுள்ளது. தீவின் வடக்கு மற்றும்

கிழக்கில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பையும், தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு எதிராக வர்க்க யுத்தத்துக்கு தயாராவதையுமே அது "சமாதானம்" என கூறிக்கொள்கின்றது.

தமிழ் அரசியல் கைதிகளை பெருந்தொகையாக அடைத்து வைத்து இரண்டு ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. ஆயினும், விசாரித்து குற்றத் தீர்ப்பு வழங்குவது ஒரு புறம் இருக்க, ஒருவர் மீதும் குற்றஞ்சாட்டப்படவில்லை. ஒரு தசாப்தத்திற்கும் முன்னதாக கைது செய்யப்பட்ட ஏனைய பலர் சிறையில் இருந்த போதிலும் அநேகமானவர்களுக்கு குற்றஞ்சாட்டுக்கள் கிடையாது.

தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பும் ஏனைய தமிழ் கட்சிகளும், தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழர்களின் உரிமைகளை பாதுகாப்பவர்களாக கூறிக்கொண்டாலும், "குற்றஞ்சாட்டுங்கள் அல்லது விடுதலை செய்யுங்கள்" என்ற அவர்களது கோரிக்கை வெகுஜன தடுத்து வைப்புக்களின் நியாயப்படுத்தல்களை ஏற்றுக்கொள்வதாகும். சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, சகல கைதிகளும் உடனடியாகவும் நிபந்தனையின்றியும் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்துகின்றது. அவர்களில் அநேகமானவர்களுக்கு தீர்ப்பளிப்பது ஒரு புறம் இருக்க, அவர்களுக்கு எதிராக குற்றஞ்சாட்டுக்களை கிடையாது. ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே அவர்களது சொந்த ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

உண்மையில், தமிழ் கூட்டமைப்பு தமிழர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை அலட்சியம் செய்வதைத் தவிர வேறொன்றும் செய்யவில்லை. அது தமிழ் முதலாளித்துவத்துக்கு சில சிறப்புரிமைகளை வழங்கும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் தீர்வு ஒன்றை எட்டுவதன் பேரில் அரசாங்கத்தின் மீது அழுத்தம் கொடுப்பதற்கான ஒரு ஏல் பொருளாகவே தனது பிரச்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்றது. தமிழ் கூட்டமைப்பு தனது குறிக்கோளுக்கு ஆதரவாக அமெரிக்கா, ஐரோப்பா மற்றும் இந்தியாவின் உதவியை நாடுகின்றது. இது இத்தகைய சக்திகளின் இயக்கத்திற்கு உதவி செய்யும் ஒரு பிற்போக்கு செயற்பாடாக மட்டுமே அமையும்.

எமது ஆர்ப்பாட்டங்கள், பொதுக் கூட்டங்கள் மற்றும் ஏனைய நடவடிக்கைகளில் இணைந்துகொள்வதன் மூலம் சகல அரசியல் கைதிகளையும் விடுதலை செய்வதற்கான எமது பிரச்சாரத்திற்கு ஆதரவளிக்குமாறு சிங்கள, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம்களுமாக அனைத்து தொழிலாள வர்க்கத்துக்கும் சோ.ச.க. அழைப்பு விடுக்கின்றது.

ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் சிறையில் வாடும் அதே வேளை, உண்மையான குற்றவாளிகள் உயர்மட்ட அரசாங்க அலுவலகங்களில் உள்ளனர். ஐ.நா. நிபுணர்கள் குழு அறிக்கையின் படி, யுத்தத்தின் கடைசி மாதங்களில் 40,000 தமிழ் பொது மக்கள் இராணுவத்தால் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். இந்தச் யுத்தக் குற்றங்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்களாக கூறப்படுபவர்களில் ஜனாதிபதி இராஜபக்ச, அவரது சகோதரர் கோடாபய இராஜபக்ச, மற்றும் ஏனைய உயர் மட்ட அதிகாரிகள் மற்றும் ஜெனரல் பொன்சேகா உட்பட இராணுவத் தளபதிகளும் அடங்குவர்.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (யூ.என்.பீ.), மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பீ.) போன்ற பிரதான எதிர்க் கட்சிகள், இராஜபக்ச அரசாங்கம் ஜனநாயகம் அற்றது என அடிக்கடி குற்றஞ்சாட்டிய போதிலும், அவர்களது எதிர்ப்புக்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டவையும் முற்றிலும் பாசாங்குத்தனமானவையும் ஆகும். இனவாத யுத்தத்துக்கு முழுமையாக ஆதரவளித்த இந்த இரு கட்சிகளும், யுத்தக் குற்றங்கள் இடம்பெறவில்லை என வலியுறுத்தியதோடு, இராஜபக்சவின் அவசரகால அதிகாரங்களை புதுப்பிக்கவும் வாக்களித்தன.

தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பும் ஏனைய தமிழ் கட்சிகளும், தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழர்களின் உரிமைகளை பாதுகாப்பவர்களாக கூறிக்கொண்டாலும், "குற்றஞ்சாட்டுங்கள் அல்லது விடுதலை செய்யுங்கள்" என்ற அவர்களது கோரிக்கை வெகுஜன தடுத்து வைப்புக்களின் நியாயப்படுத்தல்களை ஏற்றுக்கொள்வதாகும். சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, சகல கைதிகளும் உடனடியாகவும் நிபந்தனையின்றியும் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்துகின்றது. அவர்களில் அநேகமானவர்களுக்கு தீர்ப்பளிப்பது ஒரு புறம் இருக்க, அவர்களுக்கு எதிராக குற்றஞ்சாட்டுக்களை கிடையாது. ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே அவர்களது சொந்த ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

உண்மையில், தமிழ் கூட்டமைப்பு தமிழர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை அலட்சியம் செய்வதைத் தவிர வேறொன்றும் செய்யவில்லை. அது தமிழ் முதலாளித்துவத்துக்கு சில சிறப்புரிமைகளை வழங்கும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் தீர்வு ஒன்றை எட்டுவதன் பேரில் அரசாங்கத்தின் மீது அழுத்தம் கொடுப்பதற்கான ஒரு ஏல் பொருளாகவே தனது பிரச்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்றது. தமிழ் கூட்டமைப்பு தனது குறிக்கோளுக்கு ஆதரவாக அமெரிக்கா, ஐரோப்பா மற்றும் இந்தியாவின் உதவியை நாடுகின்றது. இது இத்தகைய சக்திகளின் இயக்கத்திற்கு உதவி செய்யும் ஒரு பிற்போக்கு செயற்பாடாக மட்டுமே அமையும்.

எமது ஆர்ப்பாட்டங்கள், பொதுக் கூட்டங்கள் மற்றும் ஏனைய நடவடிக்கைகளில் இணைந்துகொள்வதன் மூலம் சகல அரசியல் கைதிகளையும் விடுதலை செய்வதற்கான எமது பிரச்சாரத்திற்கு ஆதரவளிக்குமாறு சிங்கள, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம்களுமாக அனைத்து தொழிலாள வர்க்கத்துக்கும் சோ.ச.க. அழைப்பு விடுக்கின்றது.

அரசாங்கம் பொருளாதார நெருக்கடியின் கமைகளை உழைக்கும் மக்களின் முதுகில் சுமத்துவதற்கு முயற்சிக்கின்ற நிலையில், தமிழ் சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக பயன்படுத்தப்பட்ட பொலிஸ்-அரசு வழிமுறைகள் தொழிலாளர்களுக்கும் கிராமப்புற வறியவர்களுக்கும் எதிராக பயன்படுத்தப்படும் என நாம் எச்சரிக்கின்றோம். எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டம் செய்த சுதந்திர வர்த்தக

வலயத்தின் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகவும், தலை நகர நெற்காசியாவின் நிதிய மையமாக மாற்றும் இராஜபக்சவின் பகட்டான நோக்கத்தின் பாகமாக கொழும்பில் குடிசைகளில் வாடும் 75,000 குடும்பங்களை வெளியேற்றும் நடவடிக்கையின் முதல் கட்டத்திலும் ஏற்கனவே பாதுகாப்பு படைகள் அணிதிரட்டப்பட்டுள்ளன.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியும் மற்றும் அதன் முன்னோடியான புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகமும் மட்டுமே, இடைவிடாமல் யுத்தத்தை எதிர்த்த, தமிழ் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை பாதுகாத்த மற்றும் சகல ஒடுக்குமுறை சட்டங்களையும் ஒழித்துக்கட்டக் கோரிய ஒரே கட்சியாகும். அடிப்படை ஜனநாயக உரிமையை பாதுகாப்பது என்பது, யுத்தத்தினதும் மற்றும் உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தின் மீதான தாக்குதல்களதும்

தோற்றுவாயான, நெருக்கடி நிறைந்த இலாப முறைமைக்கு எதிராக தொழிலாள வர்க்கத்தை கயாதீனமாக அணிதிரட்டும் அரசியல் போராட்டத்துடன் பிரிக்க முடியாமல் கட்டுண்டுள்ளது.

ஆறு தசாப்தகால இளவாத அரசியல் மற்றும் மூன்று தசாப்த கால யுத்தத்தில் இருந்து தோன்றிய தீர்க்கப்படாத ஜனநாயகப் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்காக, ஜனநாயக முறையில் தேர்வு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு அரசியலமைப்புச் சபையை அமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி முன்வைக்கின்றது. இந்தக் கோரிக்கையானது, அரசியல் போராட்டத்துடன் பிரிக்க முடியாமல் பிணைந்துள்ளது. சோசலிச வழிமுறைகளை அமுல்படுத்துவதன் பேரில், தொழிலாளர்களதும் விவசாயிகளதும் அரசாங்கமொன்றை

அமைப்பதற்கான போராட்டத்தில், கிராமப்புற வெகுஜனங்களுக்கும் தலைமை வகித்து தொழிலாள வர்க்கம் இந்த அரசியல் போராட்டத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, இந்தியக் குணைக் கண்டத்திலும் மற்றும் உலகம் பூராவும் சோசலிச குடியாக ஒன்றியங்களை கட்டியெழுப்புவதற்கான போராட்டத்தின் ஒன்றிணைந்த பாகமாக ஸ்ரீலங்கா-ஈழம் ஐக்கிய சோசலிச குடியரசை ஸ்தாபிக்கப் போராடுகின்றது. இந்த முன்னோக்குக்காக அரசியல் ரீதியில் போராடுவதற்குத் தேவையான புரட்சிகரத் தலைமைத்துவமாக சோசலிச சமத்துவக் கட்சியை கட்டியெழுப்ப இணையுமாறு நாம் தொழிலாளர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

விடுதலை செய்யப்பட்ட கைதிகள் WSWS உடன் பேசினர்

சுபாஷ் சோமசந்திரன்
22 அக்டோபர் 2011

இலங்கையில் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி (சோ.ச.க.), ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ச அரசாங்கத்தினால் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள சகல அரசியல் கைதிகளையும் உடனடியாகவும் நிபந்தனையின்றியும் விடுதலை செய்யுமாறு கோரி பிரச்சாரம் ஒன்றை முடுக்கிவிட்டுள்ளது. உலக சோசலிச வலைத் தள (WSWS) நிருபர்கள் அண்மையில் விடுதலையான பலருடனும் மற்றும் கைதிகளின் உறவினர்களுடனும் கலந்துரையாடல் நடத்தினர். அவர்கள் சோ.ச.கவின் பிரச்சாரத்துக்கு ஆதரவு தெரிவித்தனர்.

பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தோல்வியை அடுத்து 2009ல் இலங்கை உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவுக்கு வந்த பின்னர், இரண்டரை இலட்சத்துக்கும் அதிகமான தமிழர்கள் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டிலான பிரமாண்டமான முகாங்களுக்குள் அடைத்து வைக்கப்பட்டனர். அங்கு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்களில் அநேகமானவர்கள் "மீளக் குடியேற்றப்பட்டுள்ள" அதே வேளை, மேலும் 11,000 இளைஞர்கள் இராணுவத்தால் "பயங்கரவாத சந்தேகநபர்களாக" கைது செய்யப்பட்டதுடன் இரகசிய இடங்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டனர்.

அந்த 11,000 பேரில் சுமார் 5,000 பேரை விடுதலை செய்துவிட்டதாக அரசாங்கம் கூறிக்கொள்வதோடு, 6,000 பேரை தடுப்பு முகாங்களில் விட்டுள்ளதுடன் அவர்கள் விசாரணையின்றி தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தடுப்புக் காவலில் இருந்த போதும் எந்தக் குற்றச்சாட்டுத் தொடர்பாகவும் எவர் மீதும் குற்றஞ்சாட்டப்படவில்லை.

தீவின் 30 ஆண்டு கால உள்நாட்டு யுத்தத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு போலி குற்றச்சாட்டுக்களில் கைது செய்யப்பட்ட மேலும் பல நூறு பேர், சிறைகளில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். சிலர் ஒரு தசாப்தத்துக்கும் முன்னதாக கைது செய்யப்பட்டதோடு அநேகமானவர்கள் மீது குற்றஞ்சாட்டப்படவில்லை.

சர்வதேச விமர்சனங்களை தணிப்பதற்காக ஆகஸ்ட்டில் அவசரகாலச் சட்டத்தை அரசாங்கம் நீக்கிய போதும் இந்த தடுப்புக் காவல் தொடர்கின்றது. கைதிகளை தொடர்ந்தும் தடுத்து வைத்து விசாரிக்க அனுமதிக்கும் கொடுமான பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ் இராஜபக்ச புதிய விதிமுறைகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார்.

கைதிகள் தொழில் பயிற்சி உட்பட "புனர்வாழ்வு" பெறுகின்றனர் என அரசாங்கம் கூறிக்கொள்கின்றது. கைதிகளும் அவர்களது குடும்பத்தவர்களும் வழங்கியுள்ள பேட்டிகள், இந்தக் கூற்றின் மோசடத் தன்மையையும் தடுப்பு முகாங்களில் உள்ள நிலைமைகளின் கொடுமான யதார்த்தத்தையும் அம்பலப்படுத்துகின்றன.

இராஜபக்ச அரசாங்கத்தின் தாக்குதல்களில் இருந்து தொழிலாள வர்க்கத்தினதும் கிராமப்புற வெகுஜனங்களதும் ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாக்கும் பரந்த போராட்டத்தில் இருந்து சோ.ச.க. முன்னெடுக்கும் பிரச்சாரத்தை பிரிக்க முடியாது. "சோ.ச.க. இலங்கை அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வதற்கான பிரச்சாரத்தை முன்னெடுக்கின்றது" என்ற அதன் அறிக்கையில், "அரசாங்கம் பொருளாதார நெருக்கடியின் சமைகளை உழைக்கும் மக்களின் முதுகில் கட்டிவிட முயற்சிக்கின்ற நிலையில், தமிழ் சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக பயன்படுத்தப்படும் பொலிஸ்-அரச வழிமுறைகள், தொழிலாளர்களுக்கும் கிராமப்புற

வெகுஜனங்களுக்கும் எதிராக தவிர்க்க முடியாமல் பயன்படுத்தப்படும்" என கட்சி எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளது. (பார்க்க: சோ.ச.க. இலங்கை அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வதற்கான பிரச்சாரத்தை முன்னெடுக்கின்றது.)

இந்தப் பிரச்சாரத்துக்கு ஆதரவாக அறிக்கைகளை வெளியீடுமாறு உலகம் பூராவும் உள்ள தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் புத்திஜீவிகளுக்கு சோ.ச.க. அழைப்பு விடுக்கின்றது. ஜனநாயக உரிமைகளைக் காப்பதற்கான போராட்டமானது, முதலாளித்துவ முறைமைக்கு எதிராக சோசலிச கொள்கைகளின் அடிப்படையில் தொழிலாள வர்க்கத்தை கயாதீனமாக அணிதிரட்டுவதற்கான போராட்டத்துடன் பிரிக்க முடியாத எவ் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது.

நாம் இரு பேட்டிகளை கீழே வெளியிட்டுள்ளோம். இவற்றில் ஒன்று விடுதலையான கைதியுடையது மற்றையது தடுப்பு முகாமில் இன்னமும் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள கைதியின் தந்தையுடையது.

****

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் விடுதலையான 35 வயதான ஒருவரை WSWS நிருபர்கள் சந்தித்தனர். அவரது சிறிய வீடு 8 சதுர மீட்டர் அறையையும், ஒரு வரவேற்பறையையும் மற்றும் பலகைகளால் ஆன ஒரு சிறிய சமையலறையையும் உள்ளடக்கியதாகும். அவருக்கு 4 சிறிய பிள்ளைகள் உள்ளனர். ஆனால் அவரது வீட்டுக்கு மின்சாரமோ குழாய் நீர் வசதியோ கிடையாது. குடிநீர் தேடி குடும்ப உறுப்பினர்கள் 3 கிலோமீட்டர்கள் வரை நடந்து செல்ல வேண்டும்.

"2009 ஜூன் 15 அன்று நான் இராணுவத்தினரால் தடுப்பு முகாமுக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டேன்" என அவர்

விளக்கினார். "ஆறு மாதங்களின் பின்னர் தொழிற் பயிற்சியுடன் என்னை விடுதலை செய்வதாக கூறினர். எந்தவொரு தொழிற் பயிற்சியும் இல்லாமல், வெறும் கையுடன் இரண்டு வருடங்களின் பின்னரே நான் வெளியில் வந்தேன்.

"இராணுவம் என்னை கொண்டு செல்லும் முன், நான் மெனிக் பாரம் [வவுனியாவுக்கு அருகில்] என்றழைக்கப்படும் பிரமாண்டமான இராணுவ முகாமில் என் குடும்பத்துடன் அடைக்கப்பட்டிருந்தேன். இராணுவக் கட்டுப்பாட்டிலான அந்த முகாம்களில் வன்னியைச் [வட இலங்கை] சேர்ந்த இலட்சக்கணக்கான தமிழ் சிவிலியன்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

"நான் உட்பட கைது செய்யப்பட்டவர்கள் அனைவரையும், ஒரு உணவுத் தட்டும், ஒரு கோப்பையும் மற்றும் ஒரு போர்வையும் கொண்டு வரச் சொன்னார்கள். நான் வவுனியாவில், பூந்தோட்டம் முகாமில் ஒரு சிறிய பாடசாலைக் கட்டிடத்தில் ஒரு வருடம் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தேன்.

"அங்கு சுமார் 430 கைதிகள் இருந்தனர். நாங்கள் ஒரு சிறிய பிரதேசத்தில் கூட்டமாக இருந்ததால் இரவில் தூங்குவதற்கு பெரும் சிரமமாக இருந்தது. மலசல கூடத்திற்குச் செல்ல வரிசையில் நிற்க வேண்டும். ஒரு வருடத்துக்கும் மேலாக எங்களுக்கு சோறு, பருப்பு மற்றும் சோயா தான் மூன்று நேர உணவாகக் கிடைத்தது. முகாமைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த படையினர் தேவையில்லாதவற்றுக்கெல்லாம் எங்களில் குற்றம் கண்டுபிடித்து தகாத வார்த்தைகளில் திட்டிவை. ஏதாவதொரு விடயத்தில் அவர்களுக்குத் திருப்தி இல்லாவிட்டால் அவர்கள் எங்களை அடிப்பார்கள்.

"ஒரு வருடத்தின் பின்னர், [இலங்கையின் கிழக்கில்] மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் திருவண்ணாமடு என்ற ஒரு காட்டுப் பிரதேசத்திற்கு எங்களில் சுமார் 500 பேரைக் கொண்டு சென்றனர். எங்களை காடுகளை துப்பரவு செய்து கூடாரங்களை அமைக்குமாறு கூறினர். அது ஒரு இருண்ட காட்டுப் பிரதேசம். அங்கு நாங்கள் விவசாயம் செய்யத் தள்ளப்பட்டோம்.

"மெனிக்பாரம் முகாமில் தங்கியிருந்த எனது குடும்பத்துக்கு என்னைப் பார்க்க வர அனுமதி எடுக்க முடியாமல் போனது. எங்களது முகாமுக்கோ அல்லது அவர்களது முகாமுக்கோ தொலைபேசி வசதிகள் கிடையாது. எங்களது கடிதங்கள் விநியோகிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் புலனாய்வுத் துறையினரால் பரிசோதிக்கப்படும்.

"ஒருவரிடம் மொபைல் போன் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அவரை கடுமையாகத் தாக்கிய அதிகாரிகள், இது ஏனையவர்களுக்கும் ஒரு எச்சரிக்கை என்றனர். ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் நாங்கள் தேசியக் கொடிக்கு மரியாதை செய்ய வேண்டும். அரசுக்கு எதிராக செயற்பட வேண்டாம் மற்றும் எந்தவொரு அரசியல் கட்சியிலும் இணைய வேண்டாம் என கூட்டத்தில் எங்களுக்கு அறிவுறுத்துவர். அதுதான் புனர்வாழ்வு!

"ஒரு முறை தன்னை அடித்த இராணுவ அதிகாரியை சில இளைஞர்கள் திருப்பி அடித்துவிட்டனர். ஆத்திரமடைந்த இராணுவம் ஏழு இளைஞர்களை கைது செய்து படையினர் அவர்களை காக்களில் கட்டித் தொங்கவிட்டு கடுமையாக சித்திரவதை செய்தனர். பின்னர் அவர்களை தூர எடுத்துச் சென்றனர். அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என யாருக்கும் தெரியாது.

"நான் விடுதலையான மறுநாள், எமது பிரதேசத்தில் பொலிஸ் புலனாய்வு அலுவலகத்தில் என்னை பதிவு செய்துகொண்டேன். புத்தகத்தில் எனது பெயரில் கையொப்பம் இட நான் ஒவ்வொரு மாதமும் அங்கு செல்ல வேண்டும். நாங்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டாலும், இன்னமும் கண்காணிக்கப்படுகின்றோம்.

தனது குடும்பத்தைப் போலவே அநேக குடும்பங்களின் வாழ்க்கையை யுத்தம் சீரழித்துவிட்டதாக விடுதலையான கைதி தெரிவித்தார். விடுதலையான கைதிகளுக்கு உதவி செய்வதாகவும் வங்கிக் கடன்களைக் கொடுப்பதாகவும் அரசாங்கம் வாக்குறுதியளித்திருந்த போதிலும், அவை வெற்று வாக்குறுதிகளே. அவர் பிழைப்புக்காக தனது உறவினர்களில் தங்கியிருக்கின்றார்.

அவர் யுத்தத்தின் குரூரமான அனுபவங்களையும் விளக்கினார். 2006ல் இராஜபக்ச அரசாங்கம் யுத்தத்தை புதுப்பித்த போது, அவரது குடும்பம் வடக்கில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இருந்தது. ஏனையவர்களைப் போலவே கண்மூடித்தனமான இராணுவத் தாக்குதலை எதிர்கொண்ட அவர்களும் அடிக்கடி இடம்பெயரத் தள்ளப்பட்டனர். தனது உறவினர்கள் உட்பட பலரது சாவை அவர் கண்டதோடு அவர்களது இறுதிச் சடங்கைக் கூட செய்ய முடியாமல் கைவிட்டுச் செல்லத் தள்ளப்பட்டார்.

"எனது குடும்பமும் நானும் இன்று உயிருடன் இருப்பது அதிசயம். அந்த பயங்கரத்தில் இருந்து நாங்கள் தப்பியதை என்னால் நம்ப முடியவில்லை," என்று அவர் தெரிவித்தார்.

மெனிக்பாரம் பற்றி பேசும் போது, அரசாங்கம் அவற்றை நலம்சுரி கிராமங்கள் என அழைத்தாலும், உண்மையில் அவை சிறைச்சாலைகளே என அவர் தெரிவித்தார். தனது உறவினர்களைப் பார்க்கக்கூட ஏனைய முகாம்களுக்கு செல்ல முடியாதிருந்த கைதிகள், தொடர்ச்சியான இராணுவ மற்றும் பொலிஸ் அச்சுறுத்தலின் கீழேயே வாழ்ந்தனர். "எங்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள் இருக்கவில்லை. அது நரகத்தில் வாழ்வது போல் இருந்தது," என அவர் மேலும் கூறினார்.

யுத்தத்தின் கடைசி மாதங்களில் பலிகளின் தோல்வியைப் பற்றி கேட்ட போது, அவர்கள் மேலும் மேலும் மக்களின் ஆதரவை இழந்துவிட்டதாக அவர் கூறினார். யுத்தத்தில் தங்களுக்கு உதவுமாறு பலிகளின் தலைவர்கள் மக்களை நெருக்கினர். ஆனால், அதே சமயம், அரசாங்கத்துக்கு சகலவிதமான ஆதரவையும்

வழங்கிய அதே சர்வதேச சக்திகளிடம் அவர்கள் ஆதரவை எதிர்பார்த்தனர்.

பலிகளின் முன்னால் அரசியல் முன்னம்பலான தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாத்திரம் பற்றி கருத்துத் தெரிவித்த அவர், "தோல்வியின் பின்னர், தாங்களே தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகள் என தமிழ் கூட்டமைப்பு தலைவர்கள் எங்களுக்கு கூறினர். அவர்கள் சில அரசியல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகின்றனர். ஏனெனில் மக்களுக்கு வாக்களிக்க வேறு முன்னணி கட்சிகள் இல்லை."

இனவாத பாரபட்சங்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் சிங்கள மற்றும் தமிழ்

"எனது குடும்பமும் நானும் இன்று உயிருடன் இருப்பது அதிசயம். அந்த பயங்கரத்தில் இருந்து நாங்கள் தப்பியதை என்னால் நம்ப முடியவில்லை,"

தொழிலாள வர்க்கத்தின் சோசலிச ஐக்கியத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட சோ.ச.க.யின் முன்னோக்கு பற்றி WWS நிபுணர்கள் விளக்கிய போது அவர் தெரிவித்ததாவது: "சோசலிசம் மற்றும் வர்க்கப் போராட்டம் பற்றி நான் முதல் தடவையாக கேள்விப்பட்டாலும், அது ஒரு சிறந்த வேலைத் திட்டமாக இருக்கின்றது. எவ்வாறெனினும், நான் நிச்சயமாக அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வதற்கான பிரச்சாரத்தை ஆதரிக்கின்றேன்."

WWS நிபுணர்கள் 60 வயது முதியவரை சந்தித்தனர். அவரது மகன் தென்னிலங்கையில் பூஸ்ஸ சிறையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார். இந்தத் தந்தை யுத்தத்தால் சேதமான தனது சகோதரியின் வீட்டில் வசிக்கின்றார். அங்கு கதவுகள் ஜன்னல்கள் அல்லது தளபாடங்களோ கிடையாது. அவரது இரு பிள்ளைகளும் யுத்தத்தில் அகப்பட்டனர்.

"நான் ஒரு மீனவத் தொழிலாளி. யுத்தத்தால் நாங்கள் இடம்பெயர்ந்து 2006ல் வன்னியில் பூனகரியனில் குடியேறினோம். பலிகள் 18 வயது மாணவனான எனது மகனை பலாத்காரமாக இழுத்துச் சென்றனர். அவர்கள் எங்களது கெஞ்சல்களைக் கூட கணக்கில் எடுக்கவில்லை. யுத்தம் மீண்டும் தொடங்கிய பின்னர் அவர் தப்பிவந்து எங்களுடன் சேர்ந்துகொண்டார்.

"யுத்தத்தின் போது நாங்கள் இடத்துக்கிடம் மாறிக்கொண்டே இருந்தோம். நான் நினைக்கின்றேன் குறைந்தபட்சம் நாங்கள் பத்து இடங்களில் தங்கியிருக்கின்றோம். எங்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் தங்குமிடங்களாகப் பயன்படுத்த தடிகளும் தார்புவின் விநிப்புக்களமே கிடைத்தன. 2009

ஏப்பிரலில் புலிகள் எனது மகளை இராணுவப் பயிற்சிக்காக கொண்டு சென்றனர். அதன் பின்னர் எங்களுக்கு அவளைக் காணவே கிடைக்கவில்லை. நான் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் உதவியுடன் அவளைக் கண்டு பிடிக்க முயற்சித்தேன். ஆனால் பயனில்லை.

"யுத்தத்தின் கடைசி நாட்களில், நான் ஷெல் தாக்குதலுக்கு உள்ளானதோடு எனது காலிலும் முதுகிலும் காயம் ஏற்பட்டது. நான் [முல்லைத்தீவு கூற்களப் பிரதேசத்தில் உள்ள] மாத்தளன் ஆஸ்பத்திரிக்கு சிகிச்சைக்காகச் சென்றேன். நான் அங்கிருந்த சடலக் குவியல்களைக் கண்டேன், காயமடைந்தவர்களின் அலறல்களையும் கேட்டேன். ஆஸ்பத்திரி மீதும் ஷெல் விழுந்தது.

"நாங்கள் தப்பிவிட்ட போதிலும் மெனிக்பாரம் முகாமுக்குள் அடைக்கப்பட்டோம். போதுமான உணவு, ஏனைய அடிப்படைத் தேவைகள் மற்றும் ககாதார வசதிகள் இன்றி வாழ்வது ஒரு போராட்டமாக இருந்தது. அது ஒரு சிறை வாழ்க்கை."

முகாங்களில் இருந்த போது, புலிகளுடன் தொடர்பு வைத்திருந்தவர்களை சரணடையுமாறு இராணுவத்தினர் பல தடவை அறிவித்தனர். சரணடைவர்களுக்கு ஆறு மாத பயிற்சி வழங்கப்படும் அதே வேளை, அறிவித்தலை அலட்சியம் செய்பவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு 20 வருட சிறைத் தண்டனை அளிக்கப்படுவார்கள்.

நீண்டகால தடுத்துவைப்பையிட்டு பீதிக்கொண்ட அவரது மகனும் ஏனையவர்களும் சரணடைந்தனர். 2009 மே மாதம் அவரது

மகன் நெலுங்கும் "புளர்வாழ்வு முகாமுக்கு" கொண்டு செல்லப்பட்டார். ஒரு வருடத்தின் பின்னர், புலிகளிடம் இராணுவப் பயிற்சி பெற்றுள்ளார் என குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட பூஸ்ஸ முகாமுக்கு மாற்றப்பட்டார்.

"நாங்கள் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை அங்கு செல்வோம். சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க எங்களிடம் வளங்கள் கிடையாது. எங்களுக்கு உதவி செய்யும் அரசியல் கட்சிகள் கிடையாது. நான் கொக்கி ஒன்றைப் பயன்படுத்தி மீன் பிடிக்கின்றேன். என்னால் போதுமான வருமானம் பெற முடியாது," என அந்த தந்தை விளக்கினார். "இந்தப் பிரச்சாரத்தை உங்கள் கட்சி முன்னெடுப்பது நல்லது. அதற்கு எனது முழு ஆதரவையும் வழங்க நான் ஒருபோதும் தயங்க மாட்டேன்," என அவர் மேலும் கூறினார்.

சோ.ச.க. யின் அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யும் பிரச்சாரம்:

பெருந்தோட்டக் கைதிகளும் உறவினர்களும் ஆதரவு தெரிவிக்கின்றனர்

எம். வசந்தன்
27 அக்டோபர் 2011

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் [சோ.ச.க.] அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யக் கோரும் பிரச்சாரத்தின் ஒரு பாகமாக, தமிழ் பேசும் தொழிலாளர்கள் செறிந்து வாழும் மத்திய பெருந்தோட்டப் பகுதியில் ஒரு அரசியல் கைதியையும் மற்றும் கைதிகளின் பெற்றோர்களையும் உலக சோசலிச வலைத் தள (WSWS) நிருபர்கள் சந்தித்தனர். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தின் போது, தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அடிக்கடி பாதுகாப்பு படையினரின் துன்புறுத்தல்களுக்கு உள்ளானார்கள்.

தோட்டத்துறையை சார்ந்த 6 இளைஞர்கள் பதுளை சிறைச் சாலையில் இருக்கின்றார்கள்; சிலர் 2009 மே மாதம் புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டு யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னரும் கூட கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் தலவாக்கலை தோட்டத்தைச் சேர்ந்த தாளமுத்து சுதாகர் 2009 அக்டோபர் 21ம் திகதியும், தலவாக்கலை ஹொலிருட் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த பி. சந்திரசேகரன் 2009 அக்டோபர் 12ம் திகதியும் கைது செய்யப்பட்டனர்; கந்தபளை கோடலோஜ் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த முத்துசாமி காளிமுத்து, பழனி பத்மராஜ், முத்துசாமி ஜெயகுமார் ஆகியோர் 2008ல் கைது செய்யப்பட்டனர். கோட்டகலை டெரி. கிளியர் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆதி ஜேம்ஸ் சுரேஸ், 2009 மார்ச் 11ம் திகதி கைது செய்யப்பட்டார். ஏற்கனவே யுத்தத்துடன் தொடர்புட்ப பல்வேறு போலி குற்றஞ்சாட்டின் பேரில் கைது செய்யப்பட்ட பல இளைஞர்கள் இன்னமும் சிறையில் வாடுகின்றனர்.

கைதுசெய்யப்பட்டவர்கள் "புலி சந்தேக நபர்கள்" என கூறி கொடுமான பயங்கரவாத

தடை சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இவர்களில் சிலர் துப்பாக்கிகள் வைத்திருந்ததாக கூறி கைது செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். ஆனால் ஆயுதங்கள் வைத்திருந்ததற்கான சான்றுகள் முன்வைக்கப்படவில்லை. அவர்கள் மீது இன்றுவரை குற்றஞ்சாட்டுக்கள் சுமத்தப்படவில்லை.

பெருந்தோட்டங்களில் கைது செய்யப்பட்டவர்களுக்கு புறம்பாக, 6,000 தமிழ் அரசியல் கைதிகள் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் பாதுகாப்பு படையினரால் நிர்வகிக்கப்படும் இரகசிய முகாங்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் யுத்தத்தின் பின்னர் இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்ட 11,000 இளைஞர்களில் ஒரு பகுதியினராவர். 5000 பேர் விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளதாக அரசாங்கம் கூறுகின்ற போதிலும், அவர்களை டொலிசாரும் இராணுவத்தினரும் நெருக்கமாகக் கண்காணிக்கின்றனர். அவர்கள் எந்தவித குற்றஞ்சாட்டும் சுமத்தப்படாமல் சித்திரைவதை நிலைமையின் கீழ் எதேச்சதிகாரமான முறையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

அரசியல் கைதிகள் காலவரையறை இன்றி தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளமை, ஜனாதிபதி இராஜபக்ஷவின் அரசாங்கம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மட்டுமன்றி ஒட்டுமொத்த தொழிலாள வர்க்கத்தினதும் ஜனநாயக உரிமைகளை நகக்குவதன் பாகமாகும்.

உலக சோசலிச வலைத் தள நிருபர்களுடன் பேசிய அரசியல் கைதிகளும் அவர்களது பெற்றோர்களும், தோட்டத் தொழிலாளர்களும் தமிழ் மக்களும் பிரதிநிதிகளாக சித்தரித்துக் கொண்டு, அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்ய எதுவும் செய்யாத உத்தியோகபூர்வ அரசியல்

கட்சிகளையும் தொழிற்சங்கங்களையும் குற்றஞ்சாட்டினர்.

உலக சோசலிச வலைத் தள நிருபர்கள் சந்தித்த ஒரு அரசியல் கைதி, "அரசியல் கட்சிகளும் தொழிற் சங்கங்களும் எங்களைப் பற்றி முழுமையாக மௌனம் சாதிக்கின்றன. அவர்கள் எங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு அறிக்கை தன்னும் வெளியிடவில்லை, அல்லது பாராளுமன்றத்தில் இதைப் பற்றி பேசவில்லை. (வடக்கைத் தளமாகக் கொண்டு) தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு சில நடவடிக்கைகளை செய்கின்ற போதிலும் அவையும் மட்டுப்படுத்தப்பட நடவடிக்கைகளாகவே உள்ளன. இந்தக் கட்சிகளும் தொழிற்சங்கங்களும் காட்டிக் கொடுப்பினால்தான் நாம் இந்த நிலைக்கு ஆளாகியுள்ளோம். புலிகளின் சில முன்னால் தலைவர்கள் அரசாங்கத்தின் அமைச்சர்களாக இருந்து கொண்டு சகல சலுகைகளையும் அனுபவிக்கின்றார்கள். நாங்கள் சிறையில் துன்பப்படுகின்றோம். உங்களுடைய கட்சி மட்டுமே எங்களுடைய விடுதலைக்காக பிரச்சாரம் செய்கின்றது" எனத் தெரிவித்தார்.

அரசியல் கட்சிகளாகவும் செயற்படும் தோட்டத்துறையின் பிரதான தொழிற்சங்கங்களான இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் (இ.தொ.கா), மலையக மக்கள் முன்னணி (ம.ம.மு), தொழிலாளர் தேசிய சங்கம் (தொ.தே.ச) ஆகியன இராஜபக்ஷவின் ஆளும் கூட்டணியின் பங்காளியாக உள்ளன. அவர்கள் யுத்தத்திற்கும், அவசரகாலச் சட்டத்திற்கும், பயங்கரவாத தடை சட்டத்திற்கும் ஆதரவளித்ததோடு, தோட்டத் தனியார்மயமாக்கம் உட்பட்ட சந்தை சார்பு பொருளாதார சீர்திருத்தங்களுக்கும் முண்டுகொடுத்தனர். அவர்கள் சம்பள உயர்வுக்கான தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களை நகக்கி, வறிய மட்ட

சம்பளத்தை பேணுவதற்காக அரசாங்கத்திற்கும் கம்பனிகளுக்கும் உதவினர்.

1990களில் தமது அரசியல் எதிரிகளான தோட்டத் தொழிலாளர்களினதும் இளைஞர்களினதும் பட்டியலை பொலிசாருக்கு வழங்கும் மோசடியில் இ.தொ.கா. பேர் போனது. யுத்த காலத்தில் புலிகளின் ஊதுகுழலாக தொழிற்பட்ட தமிழ் கூட்டமைப்பு, இப்போது தமிழ் முதலாளித்துவத்தின் நலன்களுக்காக கொழும்பு அரசியல் ஸ்தாபனத்துடனான தமது பேரம் பேசல்களுக்கு ஆதரவு திரட்ட மேற்கத்தைய சக்திகளுக்குப் பின்னாலும் இந்தியாவுக்குப் பின்னாலும் ஓடுகின்றது.

ஜனநாயக மக்கள் முன்னணியின் (ஜ.ம.மு) தொழிற்சங்கமான ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரசின் (ஜ.தொ.கா) தலைவர் மனோகணேசன், ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் முன்னணியில் நிற்பவராக பாசாங்கு செய்பவர். அவரை எமது நிருபர்கள் தொடர்பு கொண்ட போது, "அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வதில் எங்களுடைய தொழிற்சங்கம் உட்பட எந்தவொரு தொழிற் சங்கமும் எதுவும் செய்யவில்லை என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கின்றேன்" என அவர் சிடுமுஞ்சித்தனமாக கூறினார். தனது பொறுப்பை தட்டிக் கழித்து, அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுப்பதன் மூலம் அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்ய முடியும் என்ற மாயையை காட்ட முயற்சித்த கணேசன், "அரசாங்கத்துடன் பேசி அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வதற்கு ஒழுங்குகள் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்துடன் இணைந்திருக்கும் தொழிற்சங்கங்களுக்கே அதிகம் உண்டு" எனக் கூறினார்.

கடந்த உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தலில், போலி தீவிரவாத நவ சமசமாஜ கட்சியின் உதவியுடன், தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக நிலவும் எதிர்ப்பை கரண்டிக் கொள்ள முயற்சித்த கணேசன், தனது பிரச்சாரத்தில் அரசியல் கைதிகளைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை.

மறைந்த ம.ம.மு.யின் தலைவர் பெ. சந்திரசேகரன், குமாரசாங்க அரசாங்கத்தில் பங்காளியாக இருந்த அதே சமயம், புலிகளுடன் சந்தர்பவாத தொடர்பை பேணிவந்தார். அவர் இராஜபக்ச அரசாங்கத்தின் அமைச்சராகவும் இருந்துகொண்டு யுத்தத்திற்கும் ஆதரவு கொடுத்தார். ம.ம.மு. அங்கத்தவர்கள் புலி உறுப்பினர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டில் கைது செய்யப்பட்ட போது, அவரோ அல்லது அவரைத் தொடர்ந்து வந்த தலைவர்களோ சின்னி விரலைத் தன்னும் உயர்த்தவில்லை.

ம.ம.மு.யின் வாலிபர் அமைப்பு தலைவர் தாளமுத்து சுதாகர் கைது செய்யப்பட்டபோது, அவரை விடுதலையை செய்ய என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளீர்கள் என ம.ம.மு. பொதுச் செயலாளர் எ. வோறன்ஸ்சிடம் உலக சோசலிச வலைத் தளம் வினாவியபோது, "அவர் எமது அங்கத்தவர் அல்ல, அத்துடன் அவர் எமது கொள்கையை நிராகரிக்கின்றார்" என அவர் நேரடியாகச் சொன்னார். சங்க அங்கத்தவர்களைக் கூட நசுக்குவதற்கு

அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பதே அவர்களது நிலைப்பாடாகும்.

ம.ம.மு.யின் பிற்போக்கு வகிபாகத்தை கண்டித்த சுதாகரின் தந்தை, "எனது மகன் கைது செய்யப்பட்ட போது அவர் ம.ம.மு.க்காக ஊக்கமுடன் வேலை செய்துகொண்டிருந்தார்.

“பொய் குற்றச்சாட்டுகள் உள்ளடக்கப்பட்ட பத்திரத்தில் கையெழுத்து வைக்குமாறு எனது மகனை பொலிஸ் அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்தித்தார்கள். ஆனால் அவர் அதனை நிராகரித்தார். பொலிஸ் அதிகாரிகள் தன்னை நிர்ப்பந்தித்தால் தான் தற்கொலை செய்துகொள்வதாக அவர்களுக்கு கூறியிருந்தார். இந்த நீதிமன்ற வழக்குகளுக்கு செலவு செய்யவும் எங்களிடம் பணம் இல்லை,”

இப்பொழுது ஒரு வருடமாக அவர் சிறையில் இருக்கின்றார். ம.ம.மு.யில் யாரும் அவரைப்பற்றி அக்கறை எடுப்பதாக இல்லை," என்றார்.

"அவர் தீவிர தொழிற்சங்கவாதி. அவர் 3000 தோட்ட இளைஞர்களுக்கு ஆசிரியர் நியமனம் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக பிரச்சாரம் செய்தார். 2009ல் அரசாங்கத்தின் பயமுறுத்தலையும் ம.ம.மு. உட்பட தொழிற்சங்கங்களின் காட்டிக்கொடுப்பையும் நிராகரித்தவாறு தொழிலாளர்கள் சம்பள போராட்டத்தை தொடர்ந்த போது, எனது மகன் நியாமான சம்பளத்திற்காக தீவிரமான பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். மேல் கொடும்மை மின்சார உற்பத்தி திட்டத்தில் வீடுகளையும் சொத்துக்களையும் இழந்த குடும்பங்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் அவர் போராடினார்," என தாளமுத்து மேலும் தெரிவித்தார். அவரது போராட்ட நடவடிக்கைகளும் அவரது கைதுக்கு காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

"எனது மகனைப் போல் நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்கள் அரசியல் கைதிகளாக வெவ்வேறு சிறைக் கூடங்களில் பாரிய சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர். ஏன் இந்த பாரபட்சம்?" என அவர் கேட்டார்.

தான் ம.ம.மு.யின் தொழிற்சங்க பிரிவான மலையக தொழிலாளர் முன்னணியின் (ம.தொ.மு) உதவிச் செயலாளராக இருந்ததாகவும் தனது மகன் கைது செய்யப்பட்டபோது அதிலிருந்து வெளியேறிவிட்டதாகவும் தாளமுத்து குறிப்பிட்டார். "இந்த அமைப்புகள் பற்றி நிறைய அறிந்து கொண்டேன். எல்லோரும் எங்களை ஏமாற்றுகின்றார்கள். கடந்த தேர்தலில் நான் யாருக்கும் வாக்களிக்கவில்லை. நான் சோ.ச.க.யின் பிரச்சாரத்தைப் பாராட்டுகின்றேன். அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கின்றேன்," என்றார்.

முன்னர் தனது தகப்பன் தமது பிரதேசத்தில் லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் (ல.ச.ச.க) ஒரு செயலூக்கம் கொண்ட

தலைவராக இருந்ததாக கூறிய அவர், லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் காட்டிக் கொடுப்பு தொழிலாள வர்க்கத்தை பாரிய முறையில் பாதித்ததையும் நினைவூட்டினார். லங்கா சமசமாஜக் கட்சி, 1964ம் ஆண்டில் சிறீமா பண்டாரநாயக்காவின் முதலாளித்துவ கூட்டரசாங்கத்துடன் கூட்டுச் சேர்ந்து,

தொழிலாள வர்க்க சுயாதீனத்தை காட்டிக்கொடுத்து முதலாளித்துவ ஆட்சிக்கு சேவை செய்தது.

மற்றுமொரு அரசியல் கையின் தாயார், தனது மகன் கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் தனது குடும்பம் முகம் கொடுத்த சிரமங்களைப் பற்றி விபரித்தார். "எனது கணவரும் நானும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள். இப்பொழுது நாம் ஓய்வு பெற்றுள்ளோம். எங்களுக்கு இரு மகன்மார் உள்ளனர். தந்தவர் திருமணம் செய்து குடும்பத்துடன் தனியாக வாழ்கின்றார். கைது செய்யப்பட்ட மகனே எங்களை பராமரித்து வந்தார். அவர் கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் நாங்கள் பெரும் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றோம்."

"பொய் குற்றச்சாட்டுகள் உள்ளடக்கப்பட்ட பத்திரத்தில் கையெழுத்து வைக்குமாறு எனது மகனை பொலிஸ் அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்தித்தார்கள். ஆனால் அவர் அதனை நிராகரித்தார். பொலிஸ் அதிகாரிகள் தன்னை நிர்ப்பந்தித்தால் தான் தற்கொலை செய்துகொள்வதாக அவர்களுக்கு கூறியிருந்தார். இந்த நீதிமன்ற வழக்குகளுக்கு செலவு செய்யவும் எங்களிடம் பணம் இல்லை," என அவர் மேலும் கூறினார்.

சோ.ச.க. அதன் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டவாறு, அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யும் பிரச்சாரம், "ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்சவின் அரசாங்கத்தின் தாக்குதல்களில் இருந்து தொழிலாளர்களதும் கிராமப்புற மக்களதும் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் பரந்த போராட்டத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாதது."

சோ.ச.க.யின் பிரச்சாரத்துடன் இணைந்துகொள்ளுமாறு சகல வர்க்க நளவுள்ள தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கு சோ.ச.க. அழைப்பு விடுக்கின்றது. அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யும் போராட்டமானது, தொழிற் சங்கங்களுக்கும் மற்றும் அரசாங்கத்திற்கும் முதலாளித்துவ அரசுக்கும் ஆதரவு வழங்கும் அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் கட்சிகளுக்கும் எதிரான போராட்டத்துடன் பிணைந்துள்ளது.

இலங்கை தமிழ் அரசியல் கைதிகள் மீது கொடூரத் தாக்குதல்

கபாஷ் சோமசந்திரன்
6 டிசம்பர் 2011

இலங்கையின் வட மத்திய மாகாணத்தின் அனுராதபுரத்தில் உள்ள சிறைச்சாலையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள சுமார் 65 தமிழ் அரசியல் கைதிகள் நவம்பர் 27 அன்று சிறைக் காவலர்களால் கொடூரமான தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியுள்ளனர். அரசியல் கைதிகள் மீதான இந்த புதிய இனவாத தாக்குதல், அரசியல் கைதிகளின் உடனடியான நிபந்தனையற்ற விடுதலையைக் கோரி சோசலிச சமத்துவக் கட்சி (சோ.ச.க.) முன்னெடுக்கின்ற பிரச்சாரத்துக்கு ஆதரவளிக்க வேண்டியதன் அவசரத்தை மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றது.

ஊடகங்களுக்கு எட்டிய அரைகுறை செய்திகளின்படி, சுமார் 25 சிறைக் காவலர்கள் கைதிகளை அவர்களது ஆடைகளைக் கலையுமாறு நெருக்கியதோடு அவர்களை தாக்கினர். யுத்தத்தின் போது கைகால்களை இழந்த ஊனமுற்ற கைதிகள் உட்பட சுமார் 24 கைதிகள் காயங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஹரிகரன் மற்றும் தயா, வவுனியாவைச் சேர்ந்த சச்சி, திருகோணமலையைச் சேர்ந்த நிக்ஸன் ஆகியோர் மோசமாகக் காயமடைந்ததோடு அனுராதபுரம் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

உயிரிழந்த புலிப் போராளிகளை நினைவுகூறும் முகமாக, பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் முன்னாள் தலைவர் வே. பிரபாகரனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் "மாவீரர்" நாள் கொண்டாடப்படும் தினமான, நவம்பர் 27 அன்றே இந்த தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 2009 மே 18 அன்று ஏனைய தலைவர்களோடு பிரபாகரனும் இலங்கை இராணுவத்தால் கொல்லப்படும் வரை, இந்த தினம் பிரபாகரனால் கொண்டாடப்பட்டு வந்தது. அனுராதபுரத்தில் ஆத்திரமூட்டல் எதுவுமின்றி நடத்தப்பட்ட இந்த தாக்குதல், தமிழர்கள் மீதான சிங்கள இனவாத இழிவுபடுத்தலை குறிக்கும் வகையில் குறிப்பிட்ட தினம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தமிழர்கள் மத்தியிலும் ஏனைய வெகுஜனங்கள் மத்தியிலும் எதிர்ப்புக்கள் கிளம்புவதையிட்டு பீதியடைந்த அரசாங்கம், இந்த கொடூர ஒடுக்குமுறையை மூடி மறைப்பதற்காக பல்வேறு கதைகளை புனைந்து வெளியிட்டுள்ளது. சிறைச்சாலைகள் புனர்வாழ்வு அமைச்சர் சந்திரசேன கஜதீர தெரிவித்ததாவது: "சிறைச்சாலை அதிகாரிகள், மாவீரர் தினத்தை கொண்டாட சிறைக் கைதிகள் எடுத்த முயற்சிகளை நிறுத்தாமல் இருந்திருந்தால், 'கறுப்பு ஜூலை தினம்' போன்ற சம்பவம் ஒன்று நடந்திருக்கக் கூடும்". ஊடகங்கள் "வேறுபட்ட கதைகளை" பரப்புவதாக விளக்கம் எதுவும்

தராமலேயே அவர் குற்றஞ்சாட்டினார். சிங்கள கைதிகள் தமிழ் கைதிகளை தாக்குவதற்கு தயாரானதாக அவர் மறைமுகமாக கூறினார்.

அவர் கருப்பு ஜூலை என்று குறிப்பிட்டது, 1983 ஜூலை மாதம் கொழும்பு சிறைச்சாலையொன்றில் குண்டர்களால் 59 தமிழ் கைதிகள் கொல்லப்பட்டதையே ஆகும். சிங்கள பேரினவாத குண்டர்கள், நாடு பூராகவும், குறிப்பாக கொழும்பில் தமிழர் படுகொலை தாக்குதலை முன்னெடுத்து ஆயிரக்கணக்கானவர்களை படுகொலை செய்துகொண்டிருந்த சூழ்நிலையிலேயே சிறைச்சாலையில் கைதிகள் கொல்லப்பட்டனர். யூழ்ப்பாணத்தில் 13 சிப்பாய்களை புலிகள் கொன்றமைக்கு பழிவாங்கும் நடவடிக்கையாக இந்த தாக்குதல் சித்தரிக்கப்பட்ட போதிலும், தமிழர்கள் மீதான தாக்குதல்கள் முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட்டிருந்தன. இந்த தாக்குதல் இலங்கை உள்நாட்டு யுத்தத்தின் தொடக்கத்தை குறித்தது.

எவ்வாறெனினும், பொலிஸ் பயங்கரவாத புலனாய்வுப் பிரிவு, இந்த சம்பவத்தை விசாரிப்பதற்காக கொழும்பு நீதவானிடம் வெள்ளிக்கிழமை நீதிமன்ற உத்தரவு ஒன்றைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. புலி சந்தேக நபர்கள் தங்களைத் "தாங்களே காயப்படுத்திக்கொண்டு, அந்தக் காயங்களை படம் எடுத்து சர்வதேச சமூகத்துக்கு அனுப்புவதன் மூலம் இலங்கைக்கு அபகீர்த்தி ஏற்படுத்த முயற்சித்தனர்" என அவர்கள் கூறியதாக *டெயிலி மிரர்* செய்தி வெளியிட்டுள்ளது. சிறைச்சாலையை பரிசோதிக்கும் போது அதிகாரிகள் 19 கையடக்கத் தொலைபேசிகளையும், தொலைபேசி சார்ஜர்களையும், இருநபக் கம்பிகளையும் மற்றும் கூர்மைப்படுத்தப்பட்ட தகரத் துண்டுகளையும் கண்டுபிடித்ததாக அந்த தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றது.

பொலிசார் கூறிய முறைப்படி, இந்த தாக்குதல் காவலர்களால் மேற்கொள்ளப்படவில்லை, மாறாக கைதிகள் தாங்களாகவே காயப்படுத்திக்கொண்டனர். இந்த வக்கிரக் கதை, இலங்கை அரசாங்கத்தை விமர்சிக்கும் எவரும் துரோகத்தனமாக "இலங்கைக்கு அபகீர்த்தி ஏற்படுத்துகின்றனர்" என்று அரசாங்கம் செய்யும் பிரச்சாரத்தின் வழியிலானதாகும்.

பாதுகாப்பு கோரியும் தங்களை வவுனியா சிறைக்கு மாற்றுமாறு கோரியும் கைதிகள் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தில் குதித்தனர். எவ்வாறெனினும், ஒரு சமரசத்துக்காக அரசாங்கத்துடன் தாம் முன்னெடுக்கும் பேச்சுவார்த்தையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திவிடக் கூடும் என்று நினைத்த, பிரதான தமிழ் முதலாளித்துவக் கட்சியான தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு, இந்த போராட்டத்தை நிறுத்த தலையிட்டது.

இந்தக் கைதிகள், கொடூரமான பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ், புலி "உறுப்பினர்கள் என்ற சந்தேகத்தில்" பல ஆண்டுகளுக்கு முன், சிலர் பத்து வருடங்களுக்கு முன், கைது செய்யப்பட்டனர். சுமார் 800 கைதிகள் பல்வேறு சிறைகளில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். பிரிவினைவாத புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டு யுத்தம் முடிந்துவிட்ட போதிலும், இந்தக் கைதிகள் இழிநிலையிலான சிறைச்சாலைகளில் குற்றஞ்சாட்டுக்கள் கூட பதிவு செய்யப்படாமல் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். குற்றஞ்சாட்டுக்கள் பதிவுசெய்யப்படாமல் உள்ளமை, அவர்களுக்கு எதிரான நம்பகமான ஆதாரங்கள் எதுவும் பொலிசாரிடம் இல்லை என்பதையே காட்டுகிறது.

இந்தக் கைதிகளுக்கும் மேலாக, இலங்கை அரசாங்கம் யுத்தம் முடிந்த பின்னர் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களை கைது செய்து இரகசிய இடங்களில் தடுத்து வைத்துள்ளது. அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுப் பக்கம் தப்பி வந்து, இராணுவக் கட்டுப்பாட்டிலான முகாங்களில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த சுமார் 300,000 பொது மக்கள் மத்தியில் இருந்து இழுத்துச் செல்லப்பட்ட சுமார் 11,000 பேர் இவ்வாறு தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இதுவரை அவர்களில் 5,000 பேர் விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளதாக அரசாங்கம் கூறிக்கொள்கின்றது. அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு 18 மாதங்களாகியும் எவர் மீதும் குற்றஞ்சாட்டப்படவில்லை. விடுதலை செய்யப்பட்டவர்கள் அவர்களது சுதந்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு தொடர்ச்சியான இராணுவ மற்றும் பொலிஸ் கண்காணிப்பில் வாழ்கின்றனர்.

சிறையில் உள்ள கைதிகள் அனுராதபுரம், கொழும்பு, கண்டி, பதுளை, பூஸ்ஸ மற்றும் வவுனியா போன்ற பிரதேசங்களில் உள்ள சிறைச்சாலைகளில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். கடந்த காலங்களில், அவர்கள் தங்களுக்கு எதிராக குற்றஞ்சாட்டுக்கள் முன்வைக்க வேண்டும் அல்லது விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் குறைபாடுகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் கோரி அடிக்கடி போராட்டங்களை நடத்தினர். இந்த போராட்டங்கள் கொடூரமான தாக்குதல்களால் அல்லது அரசாங்கத்தின் போலி வாக்குறுதிகளால் நசுக்கப்பட்டன.

2010 ஜனவரி முற்பகுதியில், விடுதலையும் நிவாரணமும் கோரி நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் கைதிகள் எட்டு நாள் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். இரண்டு மாதங்களுக்குள் அவர்களது கோரிக்கை பற்றி அக்கறை செலுத்துவதாக ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்சை வாக்குறுதியளித்ததை அடுத்து அவர்கள்

போராட்டத்தைக் கைவிட்டார்கள். ஆயினும், வழமை போல் அதுவும் போலி வாக்குறுதியாகியது.

இந்த ஆண்டு ஜனவரியில், அனூராதபுரம் சிறையில் 20 கைதிகள், தரங்குறைந்த நிலைமைகளைக்கு எதிராக கூரை மீது ஏறி உண்ணாவிரதம் இருந்தனர். இந்த போராட்டத்தை தடுப்பதற்கு முயற்சித்த போது ஏற்பட்ட மோதலில் காவலாளிகள் இரு கைதிகளை சுட்டுக் கொன்றனர். ஒருவர் ஸ்தலத்திலேயே உயிரிழந்தார், மற்றவர் பின்னர் உயிரிழந்தார். ஒரு தொகை கைதிகளும் பல காவலாளிகளும் காயமடைந்தனர்.

கடந்தவார தாக்குதலானது, நாட்டின் இறைமையைக் கீழறுக்க இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு எதிராக புலம்பெயர்ந்துள்ள புலிகள் பிரச்சாரம் செய்கின்றனர் என்ற அரசாங்கத்தின் பிரச்சாரத்தை அது உக்கிரப்படுத்தியிருந்த சூழ்நிலையிலேயே இது இடம்பெற்றுள்ளது. வெளிநாட்டில் உள்ள புலிகளின் மிச்ச சொச்சங்களின் பிரச்சாரம் புதியதல்ல.

ஆனால் "பயங்கரவாத அச்சுறுத்தல்கள்" பற்றிய அரசாங்கத்தின் பிரச்சாரம் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பை இறுக்குவதை மட்டும் இலக்காகக் கொண்டிருக்கவில்லை. தமது வாழ்க்கை நிலைமைகள் மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதல்களுக்கு எதிரான தொழிலாள வர்க்கத்தின் மற்றும் வறியவர்களின் மத்தியில் அதிகரிக்கும் அதிருப்தியை திசை திருப்பி, நசுக்கவும் இராணுவமயமாக்கலை பலப்படுத்தவும் அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டுள்ளது.

சோ.ச.க. வலியுறுத்தியது போல், அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வதற்கான பிரச்சாரமானது உழைக்கும் மக்கள், வறியவர்கள் மற்றும் இளைஞர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை காக்கும் போராட்டத்துடன் வேறுபடுத்த முடியாமல் பிணைந்துள்ளதையே அனூராதபுரம் சிறைச்சாலை தாக்குதல் மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றது.

பி. அரியநேந்திரன், செல்வம் அடைக்கலநாதன், இ. சரவணபவன் உட்பட ஆறு தமிழ் கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், கைதிகளின் உண்ணாவிரதம் போராட்டத்தை நிறுத்துமாறு கோரி அனூராதபுரம் சிறைச்சாலைக்கு சென்றிருந்தனர். முதலைக் கண்ணீர் வடித்த அரியநேந்திரன், "அவர்கள் [கைதிகள்] உயிரிழப்பதை நாம் [கூட்டமைப்பு] விரும்பவில்லை. அவர்கள் அதைக் கேட்டு விரதத்தை முடித்துக்கொண்டனர்," என பெருமையாகக் கூறிக்கொண்டார். தமிழ் கூட்டமைப்பு "அரசாங்கத்துடனும் சர்வதேச சமூகத்துடனும்" பேச்சுவார்த்தை நடத்துகிறது என்றும் அவர் மேலும் கூறினார்.

அரசாங்கத்துடனும் சர்வதேச சக்திகளுடனும் பேசுவது பயனற்றது என்பது தமிழ் கூட்டமைப்பு நன்கு அறிந்த விடயமே. அமெரிக்கா உட்பட பெரும் வல்லரசுகள், மனித

உரிமைகள் பற்றி பாசாங்குத் தனமாகப் பேசும் அதே வேளை, தமது மூலோபாய நலன்களை மேம்படுத்துவதற்காக முன்னெடுக்கப்படும் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் யுத்தக் குற்றங்களைச் செய்கின்றன. தமிழ் முதலாளித்துவத்துக்கு சிறப்புரிமைகளை எதிர்பார்த்து, அரசாங்கத்துடனும் மற்றும் அமெரிக்கா உட்பட பெரும் வல்லரசுகளுடனுமான தமது சிடுமூஞ்சித்தனமான நகர்வுகள் மற்றும் கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கு இந்த அரசியல்

ஜனநாயக உரிமைகளைக் காப்பதற்கு குறுக்கு வழிகள் கிடையாது. முதலாளித்துவ கட்சிகளுக்கும் பெரும் வல்லரசுகளுக்கும் பின்னால் செல்வது என்பது ஒரு பொறிக்கிடங்காகும். ஜனநாயக உரிமைகளை நசுக்குவதை இராஜபக்ச அரசாங்கம் எதற்காகவும் நிறுத்தப் போவதில்லை. இது ஒரு காலத்தில் இராஜபக்சவின் பங்காளியாக இருந்த முன்னாள் இராணுவத் தளபதி சரத் பொன்சேகாவை அரசாங்கம் கைது செய்ததன் மூலம் வெளிப்பட்டுள்ளது. ஆளும் தட்டின் ஒரு

அரசாங்கத்துடனும் சர்வதேச சக்திகளுடனும் பேசுவது பயனற்றது என்பது தமிழ் கூட்டமைப்பு நன்கு அறிந்த விடயமே. அமெரிக்கா உட்பட பெரும் வல்லரசுகள், மனித உரிமைகள் பற்றி பாசாங்குத் தனமாகப் பேசும் அதே வேளை, தமது மூலோபாய நலன்களை மேம்படுத்துவதற்காக முன்னெடுக்கப்படும் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் யுத்தக் குற்றங்களைச் செய்கின்றன. தமிழ் முதலாளித்துவத்துக்கு சிறப்புரிமைகளை எதிர்பார்த்து, அரசாங்கத்துடனும் மற்றும் அமெரிக்கா உட்பட பெரும் வல்லரசுகளுடனுமான தமது சிடுமூஞ்சித்தனமான நகர்வுகள் மற்றும் கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கு இந்த அரசியல் கைதிகளின் தலைவிதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள தமிழ் கூட்டமைப்பு விரும்புகிறது.

கைதிகளின் தலைவிதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள தமிழ் கூட்டமைப்பு விரும்புகிறது.

தமிழ் கூட்டமைப்பைப் போலவே, ஜனநாயக மக்கள் முன்னணியின் தலைவர் மனோ கனேசனும், அமைச்சரவை அமைச்சர்கள் —டக்ளஸ் தேவானந்தா மற்றும் ஆறுமுகம் தொண்டமான்—கைதிகள் விவகாரம் பற்றி இராஜபக்சவுடனும் "சர்வதேச சமூகத்துடனும்" பேச வேண்டும் என கேட்டுக்கொண்டு தன் கைகளைக் கழுவிக்கொண்டார்.

தேவானந்தாவும் தொண்டமானும் யுத்தத்தை ஆதரித்தவர்கள். ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியின் (ஈ.பி.டி.பி.) தலைவர் டக்ளஸ் தேவானந்தா, அரசியல் கைதிகளை சிறையில் வைத்திருப்பதை ஆதரிப்பதோடு தனது கட்சியின் துணைப்படைக் குழுவோடு இராணுவ ஆக்கிரமிப்பை ஆதரிக்கின்றார். பெருந்தோட்டத்தை தளமாகக் கொண்ட இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தலைவர் தொண்டமான், தோட்டங்களில் தனது காட்டிக்கொடுப்புக்களை எதிர்க்கும் இளைஞர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களை கைது செய்வதற்காக பொலிசுக்கு பெயர் பட்டியல் கொடுப்பதில் இழிகுப் பெற்றவர்.

அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை உட்பட

பகுதியினருக்காக, தனது சொந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்துடன் இராஜபக்சவை சவால் செய்தமையால், பொன்சேகா சோடிக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களின் அடிப்படையில் சிறைவைக்கப்பட்டுள்ளார்.

உலக நெருக்கடியின் பாகமாக முதலாளித்துவ முறைமையின் நெருக்கடியை திணிப்பதன் பேரில் இராஜபக்ச அரசாங்கம் ஜனநாயக உரிமைகள் மீது மேலும் மேலும் தாக்குதல் தொடுக்கின்றது. அனைத்துலகப் போராட்டத்தின் பாகமாக, தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் அரசாங்கமொன்றை ஸ்தாபிப்பதன் பேரில் சோசலிசப் புரட்சியின் பாகமாக மட்டுமே அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை உட்பட ஜனநாயக உரிமைகளைக் காக்க முடியும். சோ.ச.க. இந்த வேலைத் திட்டத்தையே முன்வைக்கின்றது.

அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வதற்கான பிரச்சாரத்தின் பாகமாக சோசலிச சமத்துவக் கட்சியும், சமூக சமத்துவத்துக்கான அனைத்துலக மாணவர்கள் அமைப்பும், டிசம்பர் 8 அன்று, கொழும்பு பொது நூலக கேட்போர் கூட்டத்தில் மாலை 4.00 மணிக்கு ஏற்பாடு செய்துள்ள கூட்டத்திற்கு வருகை தருமாறு நாம் தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் புத்திஜீவிகளுக்கும் அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

இலங்கை நவசமசமாஜக் கட்சி சோசலிசத்தையும் அக்டோபர் புரட்சியையும் நிராகரிக்கின்றது

இலங்கை சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் அறிக்கை
25 அக்டோபர் 2011

இலங்கையில் நவ சம சமாஜக் கட்சி, சோசலிசத்துக்கான போராட்டத்தை நிராகரித்து, லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டை தாக்குவதுடன் அக்டோபர் புரட்சியை ஒரு வரலாற்று தவறு எனக் கூறுகின்றது.

நவசமசமாஜக் கட்சி ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கு சேவை செய்வதை நோக்கி முன்செல்வதற்காக இலங்கையில் முதலாளித்துவ கட்சிகளுடன் புதிய கூட்டுக்களை அமைக்க முயற்சிக்கின்ற நிலையிலேயே கட்சியின் தலைவர் விக்கிரமபாகு கருணாரட்ன இத்தகைய கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளார். நவசமசமாஜக் கட்சி இலங்கையில் அண்மையில் நடந்த உள்ளூராட்சி சபை தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்காக தமிழ் முதலாளித்துவக் கட்சியான ஜனநாயக மக்கள் முன்னணி (ஜ.ம.மு.) உடனான கூட்டணியை இறுக்கமாக்கிக்கொண்டது.

லக்ஷ்மிநியூஸ் வாரப் பத்திரிகையில் செப்டெம்பர் 4 அன்று தனது பத்திரியில் கருணாரட்ன எழுதியிருப்பதாவது: "மேற்கத்தைய நாடுகளில் சோசலிச அரசியல் இயக்கங்களில் கலந்துரையாடப்படுவது போல், எங்களது போன்ற வறிய, பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கிய நாட்டில் சோசலிசம் இருக்க முடியாது. உலக அளவில் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் அபிவிருத்தியடைந்த பின்னரே சோசலிசம் வரும். உலக முதலாளித்துவத்தின் அடிப்படையில் ஒரு ஜனநாயக உலக அரசாங்கம் இருக்க வேண்டும். அதன் பொறிவு மனித குலத்தை சோசலிசத்தை நோக்கி வழிநடத்தும்."

அத்தகைய அறிக்கைகள் மூலம் நவசமசமாஜக் கட்சி இலங்கையிலும் ஆசியாவிலும் சோசலிசத்துக்கான போராட்டத்தை அது முழுமையாக எதிர்க்கின்றது என்பதை தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. நவசமசமாஜக் கட்சி நிலைப்பாட்டைப் பொறுத்தளவில், முடிவற்ற எதிர்காலத்தின் நிகழ்ச்சி நிரலில் சோசலிசம் கிடையாது. மாறாக, தொழிலாளர்கள் நீண்ட போராட்டங்களில் ஈடுபடுவது முதலாளித்துவத்தை தூக்கி வீசுவதற்கன்றி, அமைதியாக ஒன்றிணைந்து வெகுஜனங்களுக்கு ஒரு "ஜனநாயக உலக அரசாங்கத்தை" கொடுக்க வேண்டும் என உலகம் பூராவும் உள்ள பெரும் நிறுவன உரிமையாளர்களுக்கும் பிரதான முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களுக்கும் அயுத்தம் கொடுப்பதற்காகவே ஆகும்.

இந்த முன்னோக்கு கற்பனையானதும் பிற்போக்கானதுமாகும். மேற்கத்தைய ஏகாதிபத்திய சக்திகள் தமது நாட்டில்

ஆழமடைந்துவரும் பொருளாதார நெருக்கடிகளையும் வெகுஜனப் போராட்டங்களையும் எதிர்கொள்கின்ற நிலையில், மேலும் மேலும் சீனா மற்றும் ஈரான் போன்ற நாடுகளை இராணுவ ரீதியில் அச்சுறுத்தி வருகின்றன. இப்போது கூட வாஷிங்டன் தனது பிரஜைகளை விசாரணையின்றி கொல்வதற்கான உரிமையை கோருகின்றது. சமூக சமத்துவத்துக்கும் உலக பொருளாதார உற்பத்தியை தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஜனநாயகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவருவதற்குமான ஒரு சோசலிசப் போராட்டம் இன்றி, ஜனநாயகத்தின் பேரில் எந்தவொரு அக்கறையான போராட்டமும் இடம்பெற முடியாது.

கருணாரட்ன பின்தங்கிய நாடுகளில் சோசலிசத்துக்கான போராட்டத்தை நிராகரித்த பின்னர், லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி அபிவிருத்தி செய்த நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டின் மீது தாக்குதல் தொடுக்க விரைகின்றார். பின்தங்கிய நாடுகளில் சோசலிசம் உருவாக முடியாது என வலியுறுத்தும் நவசமசமாஜக் கட்சி போலன்றி, "அவர் [ட்ரொட்ஸ்கி] பின்தங்கிய நாடுகளில் தொழிலாளர்கள் ஆட்சியதிக்காரத்துக்கு வருவதற்கான சாத்தியத்தை முன்னறிவிக்கின்றார்... வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், உலகில் சமத்துவமற்ற அபிவிருத்தியானது உலக சோசலிசத்துக்கு ஒரு குறுக்குப் பாதையை திறந்துவிடும் என்பதாகும்," என கருணாரட்ன எழுதுகின்றார்.

நவசமசமாஜக் கட்சி ட்ரொட்ஸ்கியின் நிலைப்பாடுகளை கடுமையாக எதிர்க்கின்றது. ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் பின்தங்கிய நாடுகளில் உள்ள முதலாளித்துவ வர்க்கத்தால் ஜனநாயகப் புரட்சியின் கடமைகளை மேற்கொள்ள முடியாது என ட்ரொட்ஸ்கி விளக்கியுள்ளார். விவசாயிகளுக்கு நிலங்களைப் பகிர்ந்தளித்தல், ஜனநாயக உரிமைகளை ஸ்தாபித்தல், நிலப்பிரபுத்துவ மற்றும் சமய பிற்போக்குத்தனங்களை எதிர்த்தல் போன்ற பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு ஜனநாயகப் புரட்சிகளை அபிவிருத்தி செய்ய, அல்லது தேசிய ஐக்கியத்தை, உண்மையான சுதந்திரத்தை மற்றும் ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறையில் இருந்து விடுதலையை எட்ட முதலாளித்துவத்தால் முடியாது.

மாறாக, சோசலிச புரட்சியின் ஒரு உப-விளைவாக மற்றும் உலக சோசலிசத்துக்கான போராட்டத்தின் பாகமாக, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு தலைமைத்துவம் வகிக்கும் தொழிலாள வர்க்கத்தால் மட்டுமே ஜனநாயகப் புரட்சியின் இத்தகைய இன்றியமையாத பணிகளை இட்டு நிரப்ப முடியும். இந்த வகிபாக்கத்தை ஆற்றுவதற்காக தொழிலாள வர்க்கம் ஒவ்வொரு முதலாளித்துவ கட்சியில் இருந்தும் தனது அரசியல் சுயாதீனத்தை

ஸ்தாபித்துக்கொள்ள வேண்டும் என ட்ரொட்ஸ்கி வலியுறுத்தினார்.

1917 அக்டோபரில் ரஷ்யாவில் போல்ஷிவிக் கட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு அடித்தளத்தைக் கொடுத்து, சோவியத் ஒன்றியத்தை ஸ்தாபிக்கவும் சோசலிசப் புரட்சிக்கான போராட்டத்தை ஐரோப்பா மற்றும் ஆசியாவுக்கும் விரிவுபடுத்துவதற்கும் வழியமைத்துக் கொடுத்தது இந்த முன்னோக்கே ஆகும். நிச்சயமாக கருணாரட்ன நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டை எதிர்ப்பதனாலேயே, அவர் சோவியத் ஒன்றியத்தை தாக்குவதோடு அதற்கும் சோசலிசத்துக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என பிரகடனமும் செய்கின்றார்.

ஐரோப்பாவில் அடுத்து வந்த புரட்சிகர அலைகள் 1920களில் தோற்கடிக்கப்பட்டதன் காரணமாக, கருணாரட்ன எழுதுவதாவது: ட்ரொட்ஸ்கியின் முன்னோக்கின் விளைவால் "ரஷ்யா தேசியமயப்படுத்தப்பட்ட பின்தங்கிய பொருளாதாரத்துடன் ஒரு கட்சி அரசாக தனிமைப்படுத்தப்பட்டது. பின்னையது எந்தவொரு அரசியல் அர்த்தத்திலும் ஒரு சோசலிச அரசு அல்ல, மாறாக அது ஒரு பக்குவமற்ற நெறிபிறழ்வாகும்," என கருணாரட்ன எழுதுகின்றார்.

"எந்தவொரு அரசியல் அர்த்தத்திலும்" சோவியத் ஒன்றியம் சோசலிசம் அல்ல, அது ஒரு "நெறிபிறழ்வே" என கூறுவதன் மூலம், 1917ல் ரஷ்யாவில் தொழிலாளர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தமை ஒரு தவறு மற்றும் ஒரு வரலாற்று மரண முடிவு. புரட்சியை நடத்தாமல் இருந்திருக்க வேண்டும், என கருணாரட்ன அர்த்தம் கற்பிக்கின்றார்.

இது இருபதாம் நூற்றாண்டில் சோசலிசத்துக்கான முழு புரட்சிகரப் போராட்டங்களும் வரலாற்று ரீதியில் முறைகேடானது என அர்த்தப்படுத்துவதோடு மட்டுமன்றி, சோவியத் ஒன்றியத்தினதும் மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தினதும் ஸ்டாலினிச சீரழிவுக்கு எதிராக மார்க்சியத்தின் அடிப்படைகளுக்காக ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கம் முன்னெடுத்த போராட்டத்தையும், தொழிலாள வர்க்கத்தின் அரசியல் சுயாதீனத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கான ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் போராட்டத்தையும் ஒதுக்கித் தள்ளுகின்றது.

எதிர் ஏகாதிபத்திய சக்திகளால் சுற்றிவளைக்கப்பட்ட ஆரம்ப சோவியத் ரஷ்யாவின் யுத்தத்தால் அழிக்கப்பட்ட பொருளாதாரத்தில் தலைதூக்கிய அதிகாரத்துவம், உலக சோசலிசப் புரட்சியினதும் மற்றும் தனிப்பட்ட முறையில் ட்ரொட்ஸ்கியினதும் எதிரியாக உருவெடுத்தது. மாறாக அது "தனி நாட்டில் சோசலிசத்துக்காக" வாதாடியது. அதன் "இரண்டு கட்ட" புரட்சிக்

அதனுடன் ஒரு கூட்டணியை அமைத்தார். 2002ல் பெரும் வர்த்தகர்களாலும் ஏகாதிபத்திய சக்திகளாலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட, யூ.என்.பி. ஆரம்பித்த புலிகளுடனான "சமாதான முன்னெடுப்புகளை" நவசமசமாஜக் கட்சி ஆதரித்தது.

அடுத்து அடுத்து அமைக்கப்பட்ட இத்தகைய கூட்டணிகள் தொழிலாள வர்க்கத்தை முதலாளித்துவக் கட்சிகளுடன் கட்டிப்போடுவதையும், தொழிலாள வர்க்கத்தை முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிராகவும் சோசலிசத்துக்காகவும் சுயாதீனமாக அணிதிரட்டுவதை தடுப்பதையும் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தன.

கருணாரத்ன இப்போது பேரினவாத வாய்ச்சவால்களுடன் இலங்கை முதலாளித்துவத்தை தூக்கிப் பிடிக்கின்றார். *டெயிலி மிரர்* பத்திரிகைக்கு அவர் கொடுத்த டேபியில், "உள்ளூர் முதலாளித்துவவாதிகளை மாற்றிடு செய்ய முயற்சிக்கும் வெளிநாட்டு முதலாளிகளுக்கு எதிரான தேசிய முதலாளித்துவத்துடனேயே நான் இருக்கின்றேன். உள்ளூர் முதலாளித்துவவாதிகள் இருக்கின்றார்கள், அவர்களைப் பலப்படுத்த வேண்டும், எங்கள் முன் உள்ள ஜனநாயகப் பணி அதுவே என நாம் நம்புகிறோம்," என விளக்கியுள்ளார்.

தொழிலாள வர்க்கம் பெரும் வர்த்தகர்களின் கட்சிகளின் அங்கமாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் கிராமப்புற விவசாயிகள் உட்பட ஒடுக்கப்பட்ட சிறுபான்மையினரும் வறியவர்களும் முதலாளித்துவத்தைப் பலப்படுத்த இந்தக் கட்சிகளுக்குப் பின்னால் அணிதிரள வேண்டும் என்றே இங்கு அவர் குறிப்பிடுகின்றார். கருணாரத்னவின் அறிக்கைகள், நவசமசமாஜக் கட்சி

சோசலிசத்தையும் நிரந்தரப் புரட்சியையும் எதிர்ப்பதையும் மற்றும் அது தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு எதிராக முதலாளித்துவத்தையும் ஏகாதிபத்தியத்தையும் பாதுகாக்கும் வகிபாகத்தை ஆற்றப் பொறுப்பேற்றிருப்பதையும் தெளிவாக அறிவிக்கின்றன.

நவசமசமாஜக் கட்சி சோசலிசத்தை எதிர்ப்பதும் மற்றும் ட்ரொட்ஸ்கிஸத்தின் மீதான அதன் தாக்குதல்களும், முழு சர்வதேச ப்லோவாத இயக்கமும் ஏகாதிபத்திய அரசியல் மண்டலத்துக்குள் நுழைந்துகொண்டுள்ளதை பிரதிபலிக்கின்றது. பிரான்சில் ப்லோவாத புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் (எல்.சி.ஆர்.), ட்ரொட்ஸ்கிஸத்துடனான எந்தவொரு தொடர்பையும் உத்தியோகபூர்வமாக கைவிட்டு 2009ல் புதிய முதலாளித்துவ-விரோத கட்சியுடன் (என்.பி.ஏ.) தன்னை கரைத்துவிட்டது. இது முதலாளித்துவக் கட்சிகளுடன் நேரடியான உறவுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கான அதன் முயற்சிகளின் ஒரு பாகமாகும்.

இந்த சகல குட்டி முதலாளித்துவக் கும்பல்களும், தொழிலாள வர்க்கத்தின் சர்வதேச புரட்சிகர எழுச்சிக்கு எதிராக முதலாளித்துவ முகாமுக்குள் நுழைந்து வருகின்றன. நவசமசமாஜக் கட்சியைப் போலவே, என்.பி.ஏ.யும் லிபியா மீதான நேட்டோ தாக்குதலுக்கு ஆதரவளிக்கின்றது. அது இந்த இராணுவத் தலையீடு கடைபிக்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களை பாதுகாப்பதை இலக்காகக் கொண்டது என துரோகத்தனமாக கூறிக்கொண்டது. எகிப்திலும் துனிஷியாவிலும் வெகுஜன எழுச்சிகளின் பின்னர் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இடைக்கால அரசாங்கங்கள் என சொல்லப்படுவதற்கு ஆதரவளிக்கும் என்.பி.ஏ., அந்த இரு நாடுகளிலும்

இராணுவத்தின் ஒத்துழைப்புடன் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் அரசாங்கங்களின் "ஜனநாயகப்" பாசாங்குகளையும் மிகைப்படுத்துகின்றது.

நவசமசமாஜக் கட்சியும் அதன் சக சிந்தனையாளர்களும் ட்ரொட்ஸ்கிஸத்தை உத்தியோகபூர்வமாக கைவிட்டுள்ளமை, உலகம் பூராவும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் புரட்சிகர போராட்டங்களை எழுச்சிபெறுகின்ற நிலையில், இத்தகைய கட்சிகள் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக முதலாளித்துவத்தையும் ஏகாதிபத்தியத்தையும் பாதுகாப்பதற்கு அணிதிரள்வதையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இது சகல வடிவிலுமான ப்லோவாத மற்றும் ட்ரொட்ஸ்கிஸ-விரோத அரசியலுக்கு எதிராக சோ.ச.க. முன்னெடுத்த தசாப்தகால போராட்டத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியானது லங்கா சமசமாஜக் கட்சி மற்றும் நவசமசமாஜக் கட்சியின் காட்டிக்கொடுப்புகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் பரந்த வரலாற்று அனுபவங்களை கிரகித்துக்கொண்டுள்ள, இலங்கையிலும் தெற்காசியாவிலும் ட்ரொட்ஸ்கிஸத்தினதும் சோசலிசத்தினதும் ஒரே பாதுகாவலனாக இப்போது நிற்கின்றது. சோ.ச.க. தெற்காசியாவிலும், உலகம் பூராவும் சோசலிசத்துக்கான போராட்டத்தின் பாகமாக ஸ்ரீலங்கா-ஈழம் சோசலிச குடியரசு என்ற தொழிலாளர்களதும் விவசாயிகளதும் அரசாங்கத்தை அமைக்கும் வேலைத்திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்கின்றது. நாம் சோ.ச.க.யை ஒரு வெகுஜனக் கட்சியாக கட்டியெழுப்பினது தொழிலாளர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் அழைப்புவிடுக்கின்றோம்.

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களை குண்டர் தாக்குதல்களில் இருந்து பாதுகாத்திடு!

சமூக சமத்துவத்துக்கான அனைத்துலக மாணவர்களின் அறிக்கை
04 நவம்பர் 2011

சமூக சமத்துவத்துக்கான அனைத்துலக மாணவர்கள் (ISSE) அமைப்பு, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு எதிராக கடந்த மூன்று மாதங்களாக உக்கிரமாக்கப்பட்டுள்ள குண்டர் தாக்குதல்களை கடுமையாக கண்டனம் செய்கின்றது. இராஜபக்ச அரசாங்கம் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பை இறுக்கியுள்ள நிலையில் இடம்பெறும் இந்த தாக்குதல், பாதுகாப்பு படைகளதும் மற்றும் அவற்றுடன் செயற்படுகின்ற துணைப்படைக் குழுக்களின் ஒத்துழைப்புடன் நடத்தப்பட்டுள்ளது.

*செப்டெம்பர் 3 அன்று, "மர்ம நபர்கள்" சிலர் பல்கலைக்கழக மாணவிகளின்

தங்குமிடத்துக்குள் நுழைந்துள்ளதாக தெரியவந்ததை அடுத்து, அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக அங்கு சென்றுகொண்டிருந்த ஆறு மாணவர்கள் மீது இராணுவத்தினர் தாக்குதல் நடத்தினர். தங்குமிடத்துக்குள் நுழைந்த மர்ம நபர்களும் இராணுவத்தினராக இருக்கலாம் என சந்தேகிக்கப்படுகின்றது. கேவலமான முறையில் "கிரிஸ் பூதங்கள்" என்ற பெயரில் நடந்த இந்த ஆத்திரமூட்டல் சம்பவங்கள், தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் பெருந்தோட்டப் பிரதேசங்களிலேயே பெருமளவில் நடந்துள்ளன. இந்த சம்பவங்களில் இராணுவத்தினரும் பொலிசாரும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளதாக மக்களுக்கு தகவல் கிடைத்துள்ளதன் மூலம், தமிழ் மக்களை பீதிக்குள்ளாக்கவே அவர்கள் இந்த குண்டர் நடவடிக்கைகளை ஏற்பாடு செய்துள்ளனர் என்பது தெளிவாகின்றது.

*யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் மாணவர் ஒன்றியத்தின் தலைவர் சுப்பிரணியம் தவபாலசிங்கம் அக்டோபர் 16 அன்று குண்டர்களின் கடும் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகி, வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்றார். இந்த தாக்குதல் நடந்த இடம் இராணுவக் காவலரன் ஒன்றில் இருந்து 300 மீட்டர் தூரத்திலேயே அமைந்துள்ளது. முகங்களை மூடிக்கொண்டு இரும்புக் கம்பிகளுடன் மோட்டார் சைக்கிளில் வந்த குண்டர்கள், தவபாலசிங்கத்தை படுகொலை செய்யும் நோக்குடன் அவரது தலையிலில் உடலிலும் அடித்தனர். அபலவர்கள் வீதிக்கு வந்ததால் இந்தக் குறிக்கோள் நிறைவேறவில்லை. இந்தக் குண்டர்கள் இராணுவத்தினர் அல்லது துணைப்படைக் குழுவினர் என சந்தேகிக்கப்படுகிறது.

*அக்டோபர் 23 அன்று, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவர் ஒன்றிய செயலாளரும் இறுதி ஆண்டு மாணவியுமான இராஜலக்ஷ்மி தனியாக சரீராஜன் வீது குண்டர் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. தடுப்ப விழா ஒன்றிற்கு சென்றுவிட்டு திருப்பிக்கொண்டிருந்த போது, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் மாதந்திர பிரதேசத்துக்கு அருகில் இவள் 9 பள்ளிப்பள்ளியில் பள்ளிப்பள்ளியில் வந்து அவரது மோட்டார் கைக்கிளை மறித்த குண்டர்கள், அவரது தலைமீறும் முகத்திலும் அடித்துள்ளனர். அவர் உயிர் தப்பினாலும், ஆஸ்பத்திரியில் அறுவைக்கம்பட்டு சிகிச்சை பெற நேரித்தது. யாழ்ப்பாண நகர விட அதிகமாக காவலர்கள் இறுக்கமாகப்பட்டுள்ள இந்த பிரதேசத்தில், படைமீனாள் மட்டுமே தாக்குதல் ஒன்றை நடத்திவிட்டு கத்திரிமாசு செல்ல முடியும் என மாணவர்கள் கட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் தம்பிக்கு பேற்கொள்ளப்படும் வங்கியைக் கழித்து வருவது மீண்டும் மீண்டும் பிரச்சாரத்தை செய்கொண்டனர். மாணவர் ஒன்றிய தலைவர் வீதான தாக்குதலைக் கண்டித்து, அக்டோபர் 17 முதல் இரவு வரங்களைக் கண்டித்து ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் வகுப்புகளைப் பகிர்ச்சரித்து வதிர்ப்பைக் காட்டினர். மாணவர்களின் கத்திரிமாசு செயற்பாட்டை தடை செய்வதை திறக்க! பல்கலைக்கழகம் மற்றும் பாடசாலைகளுக்கு அருகில் உள்ள இராஜலக்ஷ்மி காவலர்கள் அகற்று! தாக்குதல் நடத்தியவர்களுக்கு கத்திரிமாசு நடவடிக்கை எடு! போன்ற நிகலும் நியாயமான கோரிக்கைகளை மாணவர்கள் முன்வைத்தனர்.

அரசாங்கமும் பேரவியும் இந்த குண்டர் நடவடிக்கைகளை மறிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டாம் என்று கத்திரிமாசு விளாசனமையும் பேற்கொள்ளாமல் இருப்பதில் லாபம், அவர்கள் அருகை அதுமீறியது தெரியவருகின்றது. யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் வகுப்புகளில் அக்டோபர் 28 அன்று முடிவுக்கு வந்தது. ஆயினும், மாணவர்கள் வீதான தொடர்ச்சியான ஒடுக்கமுறையாக கண்டனம் செய்து, அவர்களின் பாதுகாப்பை, பேற்கொண்டிட்டு, அவர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்கவும் தொழிலாளர்கள் முன்வருவென்றும் என ஐக்கியமாக, சென்றிரேசர் விடுக்கின்றது.

உணவம் தயிர் ஏடுக்கப்பட்ட மக்களால் போலவே, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களும், துணைப்பதி யழிந்த இராஜலக்ஷ்மி தனியாக சரீராஜன் கட்டி 30 அண்டுகள் யத்தத்தில் உயிரிழப்புகள், ஏடுக்கிய வலப்புகள் போன்ற பங்கேற்று ஒடுக்கமுறையாக விளாசினார்கள். 2019 மே மாதம், புலிகளால் தோற்கடித்து, இலங்கைக்கான மக்கள் வீது மாணவியை சரீராஜன் கத்திரிமாசு புத்திரத்தை முடிவுக்குக் கொள்ள இயலாது இருந்தாலும், ஏடுக்கியுள்ள போது தொகுத்தும் முன்னெடுக்கின்ற இராஜலக்ஷ்மி அரசாங்கமும்

இராஜலக்ஷ்மி, பல்கலைக்கழக மாணவர்களை அருள் ஒரு இலங்கைக்கே கொண்டுள்ளனர்.

இதற்கு ஒரு காரணங்கள் உள்ளது.

முதலாவது, துணைப்பதி உரிமைகளை நகர்த்தி முன்னெடுக்கப்படும் இராஜலக்ஷ்மி தனியாக சரீராஜன் மத்தியில் மாணவர்கள் மத்தியில் அதிகரித்து வரும் எதிர்ப்பாகும். இலங்கை கல்வியை பெரித்தாக்குவதன் மூலமாக, பல்கலைக்கழக கல்வியை தனியார்மயமாக்குவதை தொடர்ச்சியான அரசாங்கம் மாதந்திரம் கத்திரிமாசு உட்பட வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களின் சிலவர்கள் மாதந்திரம் இப்போது ஆய்வித்துள்ளது.

இரண்டாவது, பல்கலைக்கழக கல்வியை தனியார்மயமாக்குவதற்கு எதிராக, தென் பகுதியில் போலவே வடக்கு கிழக்கிலும் மாணவர்கள் மத்தியில் அதிகரித்து வரும் எதிர்ப்பாகும். இலங்கை கல்வியை பெரித்தாக்குவதன் மூலமாக, பல்கலைக்கழக கல்வியை தனியார்மயமாக்குவதை தொடர்ச்சியான அரசாங்கம் மாதந்திரம் கத்திரிமாசு உட்பட வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களின் சிலவர்கள் மாதந்திரம் இப்போது ஆய்வித்துள்ளது.

அரசாங்கமும் சரீராஜன் ஒரு அரசியல் போராட்டத்தில் ஊடாக மட்டுமே, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் எதிர்ப்பொன்றும் அரசாங்கத்தின் இராஜலக்ஷ்மி ஒடுக்கமுறையாக ஆட்சியை தோற்கடித்து, இலங்கை கல்வி உரிமைகளை பாதுகாக்க முடியும், வடக்கிலும் தெற்கிலும் அரசாங்கத்தின் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகியுள்ள போன்றவர்களை வர்க்கத்துடன் சேர்த்தே, மாணவர்களுக்கு அருள் கொடுத்ததை வெற்றிகளாக நடத்த முடியும் என ஐக்கியமாக, தெரிவிக்கின்றது.

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் போது ஏதும் கண்டித்து "மேலும் அவையர்களின் ஒன்றியம்" என்ற பெயரிலான அமைப்பு "மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைக்கு இடைபுற ஏடுக்கொடுக்க" என்றும் வகுப்பில் பகிர்ச்சரிப்பு முடிவுக்குக் கொண்டுவராமல் அறிவுரை கூறியுள்ளது. இந்த தீர்மானத்தினால் மாணவர்களின் பகிர்ச்சரிப்பு திறக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பின் தலைமைத்துவத்துக்கு வந்துள்ளவர்கள், அரசாங்கத்தின் அரசியல் கொடுக்கல் வாய்க்காதுடன் கத்திரிமாசுடன் காவல், சிவ முகவரித்துவ உயிர் தேசியக் கட்டணங்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்.

இந்த அமைப்பு, மாணவர்களின் மற்றும் ஏசாய மக்களின் துணைப்பதி உரிமைகளை வெற்றிகொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டாம் என்று முன்வைக்கவில்லை. அவர்கள் மாணவர்களை கட்டுப்படுத்திவைக்க அரசாங்கத்துக்கும் இராஜலக்ஷ்மிக்கும் உதவுவதற்கு முன்வருகின்றனர். மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்க தேவையான வசதிகள் மற்றும் துணை தளத்திற்கின்றும் அரசாங்கமும் இராஜலக்ஷ்மி, பல்கலைக்கழக கல்வியை தனியார்மயமாக்குவதும் அரசாங்கமே மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைக்கு இடைபுற ஏடுக்கொடுக்கின்றது.

வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் ஏடுக்கியுள்ள இராஜலக்ஷ்மி அருள் தயிர் மக்களின்

குண்டர் தாக்குதலில் காயப்பட்ட இ. ராஜலக்ஷ்மி

துணைப்பதி உரிமைகளை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் இந்த நிலைமைக்கு முடிவம் தரும். தமிழ் மக்களுக்கு சரீராஜன் இன மாதந்திரம் முன்னெடுக்கும் கட்ட வாய்க்காது தடுத்தெடுக்க வேண்டும். முதலாவதித்துவ பூணாலைகளை பாதுகாப்பதற்காக, தொழிலாளர்களையும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களையும் போலவே அடக்கி செய்யும் இராஜலக்ஷ்மி அரசாங்கம் உட்பட கொழும்பு முதலாதித்துவ ஆளும் வர்க்கமே, தமிழ் மக்களுக்கு கத்திரிமாசு இலங்கை மாதந்திரம் முன்னெடுக்கின்றது.

இந்த ஏடுக்கொடுக்கல் வர்க்க ஆட்சியை தாக்கீதில், சேரவில்லை வேலைத்திட்டத்தை அமுல்படுத்துகின்ற தொழிலாளர்களையும் சிலவர்களையும் அரசாங்கம் ஒன்றை, அதாவது பூணாலைக்கும் சேரவில்லை துணை ஆட்சிக்கு கொண்டு வருவதன் மூலம் மட்டுமே, தமிழ் மக்களின் துணைப்பதி உரிமைகளைப் பாதுகாக்க முடியும். இந்தப் போராட்டம் அரசாங்கத்தை சேரவில்லை தடுத்தெடுக்க முன்னெடுக்கப்படும் போராட்டத்தின் மாதந்திரம்.

மறு பக்கம், கல்விக்கான பிள்ளையின் கைக்காவல் திறமை கத்திரிமாசு மூலம், இலங்கை கல்வியைப் பாதுகாத்து, பல்கலைக்கழக மற்றும் பாடசாலை கல்விக்கான சரீராஜன் இராஜலக்ஷ்மி கத்திரிமாசு தற்போதைய நிலைமையில் இருந்து அமைப்புக் காய்ந்த முடியும். இலங்கை கல்விக்கான துணைப்பதி பூணாலைகளை போன்ற பூணாலைகளின் மூலம் மறித்து செய்வதன் மூலம் மட்டுமே அந்தமைய பணத்தை ஒதுக்கி கொள்ள முடியும்.

வடக்கிலும் மற்றும் தெற்கிலும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், இலங்கைகள் மற்றும் தொழிலாளர்களும், கத்திரிமாசு துணைப்பதி உரிமைகளை முன்னெடுக்கல் கத்திரிமாசு துணைப்பதி உரிமைகளை கட்டிக்கல் மற்றும் அமைப்பின் வேலைத்திட்டங்களின் இருந்த மறித்து செயல் கொண்டு. இலங்கை போது புலிகளின் தோல்வியின் அரசியல் படிப்பினைகளை கத்திரிமாசு கத்திரிமாசு

உணவம் தயிர் ஏடுக்கப்பட்ட மக்களால் போலவே, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களும், துணைப்பதி யழிந்த இராஜலக்ஷ்மி தனியாக சரீராஜன் கட்டி 30 அண்டுகள் யத்தத்தில் உயிரிழப்புகள், ஏடுக்கிய வலப்புகள் போன்ற பங்கேற்று ஒடுக்கமுறையாக விளாசினார்கள். 2019 மே மாதம், புலிகளால் தோற்கடித்து, இலங்கைக்கான மக்கள் வீது மாணவியை சரீராஜன் கத்திரிமாசு புத்திரத்தை முடிவுக்குக் கொள்ள இயலாது இருந்தாலும், ஏடுக்கியுள்ள போது தொகுத்தும் முன்னெடுக்கின்ற இராஜலக்ஷ்மி அரசாங்கமும்

அவசியமாகும். புலிகளின் தோல்வி வெறும் இராணுவத் தோல்வி அல்ல.

புலிகள், தமிழ் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் அமைப்பு என்ற முறையில், இந்தியாவின் அல்லது மேற்கத்தைய ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் உதவியுடன் ஒரு சிறிய முதலாளித்துவ ஆட்சிப் பகுதியை ஸ்தாபித்துக் கொள்வதையே தமது முன்னோக்காகக் கொண்டிருந்தனர். அதற்கு ஒத்துழைத்த தமிழ் கூட்டமைப்பு மற்றும் தமிழ் தேசிய மக்கள் முன்னணி போன்ற அமைப்புகள், இப்போது வேறு வழியில் தமது சிறப்புரிமைகளை பாதுகாத்துக்கொள்வதற்காக சமரசத்துக்குச் செல்ல, அல்லது சமஷ்டி முறையை ஏற்படுத்திக்கொள்வதன் பேரில், பெரும் வல்லரசுகளின் ஒத்துழைப்பை வேண்டி

நிற்கின்றனர். அவர்களது வேலைத் திட்டம், உண்மையான ஜனநாயகத்தை உருவாக்குவதற்கு எதிரான, முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் வரப்பிரசாதங்களை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வதற்கான வேலைத் திட்டமாகும்.

கொழும்பில் உள்ள ஏகாதிபத்தியச் சார்பு இராஜபக்ச அரசாங்கத்துக்கு எதிராக, தொழிலாளர்களின் இளைஞர்களின் மற்றும் மாணவர்களின் சோசலிச ஐக்கியமொன்றை கட்டியெழுப்புவதற்கு, சோசலிச சமத்துவக் கட்சி (சோ.ச.க.) மற்றும் அதன் மாணவர் அமைப்பான சமூக சமத்துவத்துக்கான அனைத்துலக மாணவர்கள் (ஐ.எஸ்.எஸ்.இ.) அமைப்பின் பக்கம் திரும்புமாறு நாம் அழைப்பு விடுக்கின்றோம். தமிழ் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின்

ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் யுத்தத்துக்கு எதிராகவும் சோசலிச வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் நீண்ட போராட்டங்களை முன்னெடுத்த வரலாறு சோ.ச.க.க்கும் மற்றும் ஐ.எஸ்.எஸ்.இ.க்கும் உண்டு. இப்போதும் கூட சோ.ச.க. மற்றும் ஐ.எஸ்.எஸ்.இ., யுத்தத்தின் போதும் மற்றும் அதன் முடிவின் போதும் கைதுசெய்யப்பட்ட அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யும் பிரச்சாரம் ஒன்றில் ஈடுபட்டுள்ளன.

பல்கலைக் கழகங்களிலும் ஏனைய உயர் கல்வி நிறுவனங்களிலும் பாடசாலைகளின் உயர் வகுப்புகளிலும் மாணவர்கள் மத்தியில் இந்த வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஐ.எஸ்.எஸ்.இ. கிளைகளை ஸ்தாபிப்பதற்கு இணையுமாறு அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

அமெரிக்கா மற்றும் ஐ.நா. தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பை அலட்சியம் செய்தன

விஜே டயஸ்
11 நவம்பர் 2011

தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு பிரதிநிதிகள் கடந்த மாதக் கடைசியில் இலங்கையில் இருந்து அமெரிக்காவுக்கு மேற்கொண்ட பயணம், தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை அங்கீகரிப்பதில் ஒரு தீர்க்கமான முன்னகர்வாக தமிழ் கட்சிகளாலும் ஊடகங்களாலும் பாராட்டப்பட்டன. ஆயினும், அமெரிக்க மற்றும் ஐ.நா.வின் சிரேஷ்ட அலுவலர்களின் அலட்சியங்களுடன் இந்தப் பயணம் அவமானமான முறையில் முடிவுக்கு வந்தமை, சலுகைகளை பெறுவதற்காக இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு அழுத்தம் கொடுக்க பெரும் வல்லரசுகளுக்கு தமிழ் கூட்டமைப்பு விடுக்கும் வேண்டுகோள்களின் அற்புத்தனத்தை மீண்டும் காட்சிப்படுத்தியுள்ளது.

அக்டோபர் 23 அன்று, ஒரு போட்டி கூட்டணியான தமிழ் தேசிய மக்கள் முன்னணியின் கருத்துக்களை தமிழ்நெட் இணையம் வெளியிட்டிருந்தது. அது தமிழ் கூட்டமைப்பின் அமெரிக்காவுக்கான பயணத்தை உத்வேகத்துடன் பாராட்டியிருந்தது. இந்தப் பயணம் "முதலில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்", இது "பல தசாப்தங்களாக பெரும்பான்மை ஜனநாயகத்துக்குள் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களின் அரசியல் அந்தஸ்தை மேம்படுத்தும் சாத்தியத்தைக் கொண்டுள்ளது" என அந்த முன்னணி தெரிவித்துள்ளது.

தமிழ் கூட்டமைப்பு பிரதிநிதிகளின் குறிக்கோள் சாதாரண தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்காக அமெரிக்க மற்றும் ஐ.நா. ஆதரவை வெற்றிகொள்வதல்ல. மாறாக, அது இலங்கையில் தமிழ் முதலாளித்துவத் தட்டுக்கள் தமது அரசியல் அங்கீகாரத்தை உயர்த்திக்கொள்வதற்கு உதவி கோரி மண்டியிட்டு விடுக்கும் வேண்டுகோள்களின் தொடர்ச்சியே ஆகும். பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் பாராளுமன்ற

ஊதுகுழலாக செயற்பட்ட தமிழ் கூட்டமைப்பு, 2009 மே மாதம் புலிகளின் இராணுவத் தோல்வியை அடுத்து கொழும்பு அரசியல் ஸ்தாபனத்துடன் தன்னை ஒருங்கிணைத்துக்கொள்ள விரக்தியுடன் முயற்சிக்கின்றது.

இந்தப் பயணம் எதிர்பார்த்தவாறு வெற்றியளிக்கவில்லை. தமிழ் கூட்டமைப்பு, இராஜாங்கச் செயலாளர் ஹிலாரி கிளின்டனையோ அல்லது தெற்கு மற்றும் மத்திய ஆசியாவுக்கான இராஜாங்கத் துணைச் செயலாளர் ரொபர்ட் ஓ. பிளைக்கையோ சந்திக்கவில்லை. செப்டெம்பர் மாதம் பிளேக் இலங்கை வந்த போது இராஜாங்கத் துணைக்களத்துக்கு வருமாறு தமிழ் கூட்டமைப்புக்கு ஒரு மேம்போக்கான அழைப்பு விடுத்துச் சென்றார். ஆனால், செப்டெம்பரில் இருந்து அரசியல் விவகாரங்களுக்கான துணை செயலாளராக செயற்பட்ட, ஒப்பீட்டளவில் ஒரு கணிஷ்ட அலுவலரான வென்டி ஷேர்மன் கூட்டமைப்பு பிரதிநிதிகளுடன் பேசும் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார்.

இராஜாங்கத் துணைக்களத்தில் ஏற்பட்ட தோல்வியை அடுத்து, தமிழ் கூட்டமைப்பு பிரதிநிதிகள் ஐ.நா. செயலாளர் நாயகம் பான் க்-பூனைச் சந்திக்க முயற்சித்த போதிலும், இன்னுமொரு அலட்சியத்தை சந்தித்தனர். தீர்மானிக்கப்பட்ட சந்திப்பு எந்தவொரு விளக்கமும் இன்றி கடைசி நேரத்தில் இரத்துச் செய்யப்பட்டதோடு, பானின் துணைச் செயலாளர்களில் ஒருவரான லைன் பால்சோ தமிழ் கூட்டமைப்பு பிரதிநிதிகளுடன் பேசுவதற்கு அனுப்பப்பட்டார்.

தமிழ் கூட்டமைப்பு, அமெரிக்க இராஜாங்கத் துணைக்களம் அல்லது ஐ.நா.வும் சரி இதுபற்றி எந்தவொரு உத்தியோகபூர்வ அறிக்கையையும் விடுக்கவில்லை. எவ்வாறெனினும், கடந்த வெள்ளிக் கிழமை இராஜாங்கத் துணைக்களத்தின் பேச்சாளர் விட்டோரியா நுலான்ட் ஒரு பகிரங்கப்படுத்தும்

குறிப்புக்களை வெளியிட்டார். அவர் ஒரு வழமையான நிருபர்கள் மாநாட்டின் போது, அமெரிக்கா "இந்த மாதக் கடைசியில் வரவள்ள கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின அறிக்கையில் உயர்ந்த எதிர்பார்ப்புக்களை கொண்டுள்ளது ஐ அந்த அறிக்கை ஆகவும் உயர்ந்த தரத்திலானதாக இருப்பதோடு மட்டுமன்றி, இலங்கை அரசாங்கம் அதை அமுல்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கின்றது," என்பதை வலியுறுத்துவதன் பேரில், வென்டி ஷேர்மன் தமிழ் கூட்டமைப்பு பிரதிநிதிகளை சந்தித்ததாக தெரிவித்தார்.

வாஷிங்டனுக்கு எந்தவொரு, பெயரளவிலான உதவியைக் கூட வழங்கும் எண்ணம் கொஞ்சமும் கிடையாது என்பதை ஷேர்மனின் கருத்துக்கள் தமிழ் கூட்டமைப்பு பிரதிநிதிகளுக்கு உடனடியாக தெளிவுபடுத்தியிருக்கும். கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவானது, புலிகளுக்கு எதிரான அதன் யுத்தத்தின் போது இராணுவத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அட்டூழியங்களை முடிமறைப்பதற்காக இலங்கை அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு அர்த்தமற்ற முயற்சியாகும். அத்தகைய ஒரு கேலிக்கூத்தை நியாயப்பூர்வமானதாக அமெரிக்கா ஏற்றுக்கொள்கின்றது என்ற உண்மை, இலங்கை யுத்தக் குற்றங்கள் சம்பந்தமாக ஒரு சர்வதேச விசாரணைக்கு அழைப்பு விடுக்கும் அதன் முன்னைய நிலைப்பாட்டில் இருந்து அமெரிக்கா தூர விலகியிருப்பதை சமீக்கரை செய்கின்றது.

இலங்கை இராணுவத்தின் நடவடிக்கைகள் பற்றி வாஷிங்டனும் அதன் பங்காளிகளும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட விமர்சனங்களை எழுப்பியது, தமிழ் மக்கள் மீதான அக்கறையினால் அல்ல. மாறாக அது இலங்கை ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ச மற்றும் அவரது அரசாங்கத்தின் மீதும் அழுத்தம் கொடுப்பதற்கான ஒரு பயனுள்ள வழிமுறையாக

காணப்பட்டது. யுத்தத்தின் போது இராஜபக்ச அரசாங்கத்துக்கு குறிப்பிடத்தக்களவு நிதி மற்றும் இராணுவ ஆதரவை வழங்கிய சீனாவின் செல்வாக்கு வளர்ச்சியடைவதையிட்டு, யுத்தத்தின் கடைசி மாதங்களில் அமெரிக்கா கவலை கொண்டிருந்தது. பெய்ஜிங்கை கூடுதலாக நெருங்குவதையிட்டு இராஜபக்சவை எச்சரிப்பதற்காவே யுத்தக் குற்ற விசாரணை என்று கூறப்பட்ட அச்சுறுத்தலை ஓபாமா நிர்வாகம் பயன்படுத்தியது.

தமிழ் கூட்டமைப்பின் இராஜதந்திர பயணத்தின் தோல்வி, கொழும்பு ஊடகத்தில் வளர்ச்சி கண்ட அற்ப அகமகிழ்வுக்கு

"இலங்கை ஆயுதப் படைகளுக்கு எதிரான யுத்தக் குற்றச்சாட்டுக்களையும் புதைத்துவிடுமாறு" அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தி தமிழ் பிரதிநிதிகளை எய்த்துவிட்டதாக அது கூறிக்கொண்டது.

அது இந்தியாவின் பக்கம் திரும்பினால், தமிழ் கூட்டமைப்பு இதே போன்ற அலட்சியமான வரவேற்பையே சந்திக்கும். கூட்டமைப்பின் வாழிநாட்டினுக்கான பயணம், ஆஸ்திரேலியாவில் பேர்த் நகரில் பொதுநலவாய நாடுகளின் தலைவர்களின் கூட்டம் நடந்த சமகாலத்திலேயே நடந்தது. அந்தக் கூட்டத்தில், மனித உரிமை பிரச்சினையில் இலங்கையின்

நகர்வதல்லை" அது ஒரு "பல்வேறு அளவிலான அணுகுமுறையை" கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இவற்றில் எதுவும் தமிழ் கூட்டமைப்பின் திசையமைவை மாற்றவில்லை. தமிழ் கூட்டமைப்பு "அரசியல் தீர்வுக்காக" இராஜபக்ச அரசாங்கத்திடம் மன்றாடுகின்ற நிலையில், அது சரிவுகள், அலட்சியங்கள் மற்றும் வாக்குறுதி மீறல்கள் இருந்த போதிலும், "சர்வதேச சமூகத்தின்" ஆதரவை தொடர்ந்தும் எதிர்பார்க்கின்றது. அத்தகைய கொடுக்கல் வாங்கல், அவர்கள் தொழிலாள வர்க்கத்தை கூட்டாக கரண்டுவதன் பாகமாக, தமது சிங்கள சமதரப்பினருடன் இணைந்த வகையில் தமிழர்களை பொலிஸ் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதில் தீவின் தமிழ் முதலாதனித்துவத் தட்டுக்கு ஒரு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பாத்திரத்தை வழங்கும்

தமிழ் கூட்டமைப்பின் கோழைத்தனமான அடிமை நிலை, தமிழ் முதலாதித்துவத்தின் அரசியல் பிரதிநிதி என்ற அதன் பாத்திரத்தில் இருந்தே நேரடியாக ஊற்றெடுக்கின்றது. பலிகளைப் போலவே, கூட்டமைப்பும், உழைக்கும் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்காக உறுதியான போராட்டத்தை முன்னெக்கும் இயலுமை கொண்ட ஒரே சமூக சக்தியான தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு எந்தவொரு அழைப்பும் விடுக்க இயல்பிலேயே இலாயக்கற்றது. எந்தவொரு வெகுஜன இயக்கத்தாலும் தமது சிறப்புரிமை நிலைமைகளுக்கு அச்சுறுத்தல் வந்துவிடுமோ என திகிலடைந்துள்ள தமிழ் கூட்டமைப்பு, ஒரு சிறிய பங்கு அரசியல் அதிகாரத்துக்காக கொழும்பு அரசாங்கத்துக்கும் பெரும் வல்லரசுகளுக்கும் தொடர்ந்தும் பயனற்ற வேண்டுகோள்களை விடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

அவசியமான அரசியல் படிப்பினைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு தமிழ் தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கு சோசலிச சமத்துவக் கட்சி அழைப்பு விடுக்கின்றது. தீவை நாசமாக்கிய உள்நாட்டு யுத்தத்துக்கு சிங்களப் பேரினவாதத்தையும் தமிழர் விரோத பாரபட்சங்களையும் தூண்டிவிட்ட ஆட்சியில் இருந்த கொழும்பு அரசாங்கங்களே பொறுப்பு. ஆயினும், தொழிலாள வர்க்கத்தை பிளவுபடுத்தி வைத்ததாலும் முதலாதித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான சவாலை தடுத்ததாலும், பலிகளும் தமிழ் கூட்டமைப்பினதும் இனவாத அரசியலும் இந்த அழிவுக்கு நேரடியாக பங்களிப்புச் செய்துள்ளது.

தொழிலாளர்களதும் விவசாயிகளதும் அரசாங்கமொன்றுக்கான போராட்டத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தை ஐக்கியப்படுத்தி அணிதிரட்டவும் அவர்களுக்குப் பின்னால் ஒடுக்கப்பட்ட கிராமப்புற வெகுஜனங்களை அணிதிரட்டுவதற்குமான போராட்டத்தின் பாகமாக மட்டுமே அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாக்க முடியும். ஸ்ரீலங்கா-ஈழம் சோசலிச குடியரசுக்காக சோ.ச.க. விடுக்கும் அழைப்பின் அடிப்படை இதுவே. இது தெற்காசியாவில் ஐக்கிய சோசலிச குடியரசுகளுக்கான பரந்த போராட்டத்தின் பிரிக்கமுடியாத பாகமாகும்.

தமிழ் கூட்டமைப்பின் கோழைத்தனமான அடிமை நிலை, தமிழ் முதலாதித்துவத்தின் அரசியல் பிரதிநிதி என்ற அதன் பாத்திரத்தில் இருந்தே நேரடியாக ஊற்றெடுக்கின்றது. பலிகளைப் போலவே, கூட்டமைப்பும், உழைக்கும் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்காக உறுதியான போராட்டத்தை முன்னெக்கும் இயலுமை கொண்ட ஒரே சமூக சக்தியான தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு எந்தவொரு அழைப்பும் விடுக்க இயல்பிலேயே இலாயக்கற்றது. எந்தவொரு வெகுஜன இயக்கத்தாலும் தமது சிறப்புரிமை நிலைமைகளுக்கு அச்சுறுத்தல் வந்துவிடுமோ என திகிலடைந்துள்ள தமிழ் கூட்டமைப்பு, ஒரு சிறிய பங்கு அரசியல் அதிகாரத்துக்காக கொழும்பு அரசாங்கத்துக்கும் பெரும் வல்லரசுகளுக்கும் தொடர்ந்தும் பயனற்ற வேண்டுகோள்களை விடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது.

வழிவகுத்தது. பயணத்திற்கு முன்னதாக, இலங்கை அரசாங்கமும் ஊடகங்களும் தமிழ் கூட்டமைப்புடனான எந்தவொரு உயர்மட்ட சந்திப்புக்கும் எதிராக அமெரிக்காவையும் ஐ.நா.வையும் எச்சரித்தன. அக்டோபர் 30 அன்று சண்டே டைம்ஸ் வெளியிட்ட ஆசிரியர் குறிப்பு, "வாழிநாட்டில் தமிழ் கூட்டமைப்புடனான பேச்சுக்களில் அமெரிக்க அரசாங்கம் தலையீடு செய்வதானது, இலங்கையின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடுவதற்கு மிகவும் சம்மானதாகும்," என கசப்புடன் தெரிவித்தது. பயணத்தின் ஆரம்பத்தில், தமிழ் கூட்டமைப்பு விலை கொடுக்க நேரும் என எச்சரித்த வெளி விவகார அமைச்சர் ஜி.எல். பீரிஸ், "தமிழ் கூட்டமைப்பு ஏனைய அரசாங்கங்களோடு போய் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவது, இந்த நாட்டில் பொது மக்களின் கருத்துக்கு சேதத்தை ஏற்படுத்தப் போகின்றது," எனத் தெரிவித்தார்.

"தமிழ் கூட்டமைப்பின் மேற்கத்தைய பயணமும் தமிழர்களின் தலைவிதியும்" என்று தலைப்பிட்டிருந்த அக்டோபர் 7ம் திகதி *டெய்லி மிரர்* பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குறிப்பு, தமிழ் கூட்டமைப்பை ஏனானுசெய்தது. "இந்தியாவின் ஆதரவுடன் தமிழர்களின் பிரச்சினைக்கு சாத்தியமான தீர்வை எதிர்பார்க்க வேண்டும்" என்று அமெரிக்கா யோசனை தெரிவித்ததோடு,

செயற்பாடுகள் குறித்த விமர்சனங்களை தணிப்பதற்காக இந்தியா முன்னணி பாத்திரம் ஆற்றியது. அடுத்த பொதுநலவாய கூட்டம் 2013ல் கொழும்பில் ஜனாதிபதி இராஜபக்சவின் தலைமையில் நடத்தப்படும் என ஏகமனதாக உடன்பட்ட அந்தக் கூட்டம், நிகழ்விடம் மாற்றப்படுவது பற்றிய யோசனைகளுக்கு இடமளிக்கவில்லை. கொழும்பு இந்த முடிவை அரசாங்கத்துக்கான ஒரு இராஜதந்திர துரும்புச் சீட்டாக தூக்கிப் பிடித்தது.

தமிழ் கூட்டமைப்பை அலட்சியம் செய்வதற்கு அமெரிக்கா எடுத்த முடிவு, இலங்கை இராணுவத்தின் மீதான யுத்தக் குற்றச்சாட்டுக்கள் பற்றிய விவகாரத்தை அது புதைத்துவிட்டிருப்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. 2009 டிசம்பரில், "அமெரிக்கா இலங்கை கைநழுவிச் செல்ல இடமளிக்கக் கூடாது" என முடிவெடுத்த அமெரிக்க செனட்டின் வெளியுறவு குழுவின் அறிக்கை முன்வைக்கப்பட்ட போதே முதலில் இந்த முடிவின் அறிகுறி தென்பட்டது. இலங்கையில் புதிய அரசியல் மற்றும் பொருளாதார யதார்த்தங்கள் மற்றும் அமெரிக்க பூகோள-ஊலோபாய நலன்களை சரியாக மதிப்பிடக் கூடிய, இலங்கை மீதான ஒரு பரந்த மற்றும் மிகவும் வலுவான அணுகுமுறையை" அது சிபாரிசு செய்தது. அது "குறுகியகால மனிதாபிமான அக்கறையின் மீது மெதுவாக

இலங்கையில் ஜே.வி.பீ. மாற்றுக் குழு: ஒரு புதிய அரசியல் பொறி

கே. ரட்னாயக்க
19 நவம்பர் 2011

இலங்கையில் அண்மைய மாதங்களில் மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்குள் (ஜே.வி.பீ.) கருத்து வேறுபாடு கொண்டு ஒரு மாற்றுக் குழு தோன்றியிருப்பதானது, அந்தக் கட்சியின் அரசியல் நெருக்கடியின் இன்னுமொரு அறிகுறியாகும். இந்தக் கட்சி 2008ல் ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்சை அரசாங்கத்தில் இணைந்து கொள்வதால் இல்லையா என்ற பிரச்சினை யில் பிளவடைந்ததோடு இப்போது அதன் இளைஞர் குழுவில் அதிகமானவர்களை உள்ளடக்கிய இன்னுமொரு பலவீனப்படுத்தும் பிளவை எதிர்கொள்கின்றது.

ஜே.வி.பீ. மாற்றுக் குழுவின் சாமர கொள்வத்த அண்மையில் ஆற்றிய விரிவுரை, இந்த எதிர்ப்புக் குழுவுக்கும் தற்போதைய தலைமைத்துவத்துக்கும் இடையில் அடிப்படை முரண்பாடுகள் எதுவும் கிடையாது என்பதை அம்பலப்படுத்தியுள்ளது. மாற்றுக் குழுவின், கட்சியின் "புரட்சிகர" மற்றும் "மார்க்சிய" பாரம்பரியங்கள் என சொல்லப்படுவதற்கு புத்துயிரூட்டுவதற்காக ஏக்கத்துடன் முயற்சிப்பதோடு, அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், ஜனநாயக உரிமைகள் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தின் மீதான அரசாங்கத்தின் தாக்குதல்களை எதிர்த்துப் போராட வழி தேடும் தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கு ஒரு புதிய அரசியல் பொறியை உருவாக்குகின்றது.

"நாம் காக்கும் மரபுகள்" என்ற தலைப்பிலான அந்த விரிவுரை, ஒரு குறிக்கோளற்ற, கட்சியின் ஸ்தாபகர் ரோஹன விஜேவீரவை புகழுவதோடு, சொன்னதையே திருப்பிச் சொல்லுகிறது. 1989ல் விஜேவீரவின் மரணத்தின் பின்னர், கட்சியின் தலைமைத்துவம், கட்சி ஆதரவிழந்தமைக்கு வழிவகுத்த ஒரு "சந்தர்ப்பவாத தவறு" மற்றும் "பிழைகளுக்கு" பொறுப்பாகும் என கொள்வத்த தெரிவித்தார். இவற்றில், 2004ல் ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்க தலைமையிலான கூட்டணி அரசாங்கத்துக்குள் நுழைந்துகொள்ள ஜே.வி.பீ. எடுத்த முடிவு, 2005 ஜனாதிபதி தேர்தலில் இராஜபக்சைக்கு ஆதரவளிக்க அது எடுத்த முடிவு மற்றும் 2010 ஜனாதிபதி தேர்தலில் ஜெனரல் சரத் பொன்சேகாவை அது ஆதரித்ததும் அடங்கும்.

உண்மையில், 2004ல் ஜே.வி.பீ. முதலாளித்துவ அரசாங்கத்துக்குள் நுழைந்து கொண்டதும் இராஜபக்சை, பொன்சேகா போன்ற முதலாளித்துவ புள்ளிகளுடன் அது கூட்டணி வைத்துக் கொண்டதும் "பிழைகளின்" விளைவுகள் அல்ல. அவை ஆரம்பத்தில் இருந்தே கட்சியில் செல்வாக்கு செலுத்திய குட்டி முதலாளித்துவ, தேசியவாத அரசியலில்

இருந்து இயல்பாகவே ஊற்றெடுக்கின்றது. ஜே.வி.பீ. மார்க்சியத்தை அடித்தளமாகக் கொண்ட கட்சியல்ல. மாறாக அது மாவோவாதம், காஸ்ரோவாதம், சிங்கள வெகுஜனவாதம் போன்ற பலதரப்பட்டதையும் கலவையாகக் கொண்டதாகும். அது தொழிலாளர்களின் வர்க்கப் போராட்டத்தை அன்றி, விவசாயிகளின் "ஆயுதப் போராட்டத்தையே" இலக்காகக் கொண்டிருந்தது.

லங்கா சமசமாஜக் கட்சி 1964ல் குமாரதுங்கவின் தாயார் ஸ்ரீமா பண்டாரநாயக்கவின் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்துக்குள் நுழைந்து காட்டிக் கொடுத்ததன் பின்னரே ஜே.வி.பீ. ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. தனது விரிவுரையில் "பழைய இடதுசாரிகளை" தாக்கிய கொள்வத்த, லங்கா சமசமாஜக் கட்சி தலைவர்கள் "மத்தியதர வர்க்க குடும்பங்களில் இருந்து வந்தவர்கள்; இங்கிலாந்தில் படித்தவர்கள்; அங்கு ஆசிரியர்களுக்கு எதிரான பாகுபாடுகளின் காரணமாக இடதுபக்கம் ஈர்க்கப்பட்டவர்கள்; அவர்கள் வர்க்க ஒத்துழைப்பு கோட்பாடுகளை மட்டுமே கற்றார்கள்," என தெரிவித்தார்.

இந்த "விளக்கும்" முற்றிலும் பொய்யானதாகும். லங்கா சமசமாஜக் கட்சி தலைவர்கள், இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது, இந்திய போல்ஷிவிக் வெனினிஸ்ட் கட்சியின் (பி.எல்.பீ.ஐ.) உறுப்பினர்கள் என்ற வகையில், தாம் உத்வேகத்துடன் முன்னெடுத்த புரட்சிகர மார்க்சிச, அதாவது ட்ரொட்ஸ்கிச கொள்கைகளுக்கான போராட்டத்தை கைவிட்டதன் விளைவே லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் காட்டிக்கொடுப்பாகும். லங்கா சமசமாஜக் கட்சியினுள் ஏற்பட்ட யுத்தத்துக்குப் பிந்திய சீரழிவு, நான்காம் அகிலத்துக்குள் மைக்கல் பப்லோ, ஏர்னஸ்ட் மண்டேல் ஆகியோரால் கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பவாத போக்குடன் பிணைந்துள்ளது. இவர்கள் பண்டாரநாயக்கவின் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் (ஸ்ரீ.ல.சு.க.) சிங்கள வெகுஜனவாதத்துக்கு லங்கா சமசமாஜக் கட்சி அடிபணிய ஊக்குவித்தனர்.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் (சோ.ச.க.) முன்னோடியான புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் (பு.க.க) மட்டுமே, லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் காட்டிக் கொடுப்பில் இருந்து அரசியல் படிப்பினைகளை வெளிக்கொணர்ந்ததோடு பாட்டாளிவர்க்க அணைத்துலகவாத கொள்கைகளை மீள் உறுதி செய்தது. பு.க.க. பப்லோவாத சந்தர்ப்பவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் 1968ல் நான்காம் அகிலத்தின் அணைத்துலகக் குழுவின் இலங்கைப் பகுதியாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

முரணான முறையில் ஜே.வி.பீ. எப்போதும் தேசியவாதத்திலேயே மூழ்கிப் போயிருந்தது. அது லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டை கசப்புகள்

**“மக்கள் விடுதலை
முன்னணியானது உலகம்
பூராவும் உள்ள ஏனைய
நாடுகளில்
அமைக்கப்பட்டுள்ள
மத்தியதர வர்க்க
இயக்கங்களுக்கு
சமாந்தரமான இலங்கை
சிங்கள குட்டி
முதலாளித்துவத்தால்
ஸ்தாபிக்கப்பட்ட
இயக்கமாகும். இதன்
இலக்கு சிங்கள
தொழிலாளர்கள், சிங்கள
விவசாயிகள், சிங்கள
ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும்
சிங்கள மாணவர்கள்
மட்டுமன்றி, நாட்டின்
முதலாளித்துவ வர்க்கத்
தட்டினரையும்
‘தேசப்பற்றுவாதத்தின்’
அடிப்படையில்
அணிதிரட்டுவதற்காக
‘தேசப்பற்று அரச
இயந்திரத்தை’
கட்டியெழுப்புவதே அன்றி,
தொழிலாள வர்க்கத்தை
ஆட்சிக்கு
கொண்டுவருவதல்ல.**

எதிர்த்தது. சோசலிச கொள்கைகளின் அடிப்படையில் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் அரசாங்கத்துக்கான போராட்டத்தில் கிராமப்புற வெகுஜனங்களை அணிதிரட்டுவதற்கான ஒரே வழிமுறையாக, முதலாளித்துவத்தின் சகல பகுதிகளில் இருந்தும் தொழிலாள வர்க்கத்தை அரசியல் கயாதீனமடையச் செய்வதற்கான போராட்டத்திற்கு புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தை திசையமைப்படுத்தியது இந்த நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாடே ஆகும்.

பு.க.க. ஸ்தாபக பொதுச் செயலாளர் கீர்த்தி பாலசூரிய, 1970ல் மக்கள் விடுதலை

முன்னணியின் அரசியலும் வர்க்கப் பண்பும் என்ற நூலில் பல்புரண (comprehensive) ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளார். இந்த நூல், ஜே.வி.பி. சோசலிச தோரணைகளைக் காட்டினாலும் அதற்கும் மார்க்சிசத்துக்கான போராட்டத்துக்கும் எந்த சம்பந்தமும் கிடையாது என்பதை தீர்க்கமாக ஸ்தாபிக்கின்றது.

பாலசூரிய எழுதியதாவது: "மக்கள் விடுதலை முன்னணியானது உலகம் பூராவும் உள்ள ஏனைய நாடுகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ள மத்தியதர வர்க்க இயக்கங்களுக்கு சமாதானமான இலங்கை சிங்கள குட்டி முதலாளித்துவத்தால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இயக்கமாகும். இதன் இலக்கு சிங்கள தொழிலாளர்கள், சிங்கள விவசாயிகள், சிங்கள ஓடுக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் சிங்கள மாணவர்கள் மட்டுமன்றி, நாட்டின் முதலாளித்துவ வர்க்கத் தட்டினரையும் 'தேசப்பற்றுவாதத்தின்' அடிப்படையில் அணிதிரட்டுவதற்காக 'தேசப்பற்று அரச இயந்திரத்தை' கட்டியெழுப்புவதே அன்றி, தொழிலாள வர்க்கத்தை ஆட்சிக்கு கொண்டுவருவதல்ல.

தனது விரிவுரையில், விஜேவீர "மார்க்சிய-லெனினிஸ கோட்பாட்டை பூமிக்கு" கொண்டுவந்த, பின்தங்கிய கிராமப்புறத்தில் அரசியல் கலந்துரையாடல் நடத்திய ஒரு நடைமுறை மனிதன் என கொள்வதற்கு முயற்சி செய்தார். ஆயினும், விஜேவீரின் கலந்துரையாடல்கள் தொழிலாள வர்க்கம் புரட்சிகர வர்க்கம் என்பதை நிராகரித்ததோடு "பாட்டாளிகள்" என்ற பதத்தை கிராமப்புற வறியவர்களுக்கும் ஏனைய ஓடுக்கப்பட்ட சமூகத் தட்டினருக்கும் மீள்வரைவிலக்கணம் செய்தார். விஜேவீர தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டங்களை வெறும் "கஞ்சிக் கோப்பைக்கான போராட்டம்" என வெளிப்படையாக அலட்சியம் செய்தார்.

விஜேவீரவும் ஜே.வி.பி.யும் நிராகரிப்பது எதுவெனில், இலங்கையிலும் அனைத்துலகிலும் சோசலிசத்துக்கான போராட்டத்தின் ஒரே அடித்தளமாக, தொழிலாள வர்க்கத்தையும் அதற்கும் பின்னால் கிராமப்புற வெகுஜனங்களையும் கயாத்தீனமாக அரசியல் ரீதியில் அணிதிரட்டுவதற்கான நீண்ட மற்றும் கடினமான போராட்டத்தையே ஆகும். பாலசூரிய விளக்கியது போல், ஏனைய குட்டி முதலாளித்துவத்தை தளமாகக் கொண்ட சகல அரசியல் இயக்கங்களைப் போலவே ஜே.வி.பி.யும், முரட்டுத்துணிச்சலுக்கும் முதலாளித்துவ தட்டுக்களின் ஆதரவை தக்கவைப்பதற்கும் இடையில் பரந்தளவில் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கின்றது. இதன் விளைவு, ஜே.வி.பி.க்குள் ஈர்க்கப்பட்டுள்ள கிராமப்புற சிங்கள இளைஞர்களுக்கு அடுத்து அடுத்து அழிவுகளே ஆகும்.

குமாரதுங்க, இராஜபக்ச மற்றும் பொன்சேகாவுக்கான ஜே.வி.பி.யின் ஆதரவு ஒரு புதிய நிகழ்வு என கொள்வதற்கு கூறிக்கொண்டார். ஆயினும், கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டு மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே, 1970ல் அமைக்கப்பட்ட லங்கா சமசமாஜக்

கட்சி மற்றும் ஸ்டாலினிச கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடனான பண்டாரநாயக்கவின் இரண்டாவது கூட்டரசாங்கத்தை "முன்னேற்றமானது" என பாராட்டிய விஜேவீர, "பிற்போக்குவாதிகளுக்கு" எதிராக அதைப் பாதுகாப்பதாக வாக்குறுதியளித்தார். ஜே.வி.பி.யின் பத்திரிகையான ஜனதா விழுத்தியில் வெளியான ஒரு கட்டுரை, இந்த "ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் ஆயுதப் படைகளிடம் இருந்து ஆதரவை எதிர்பார்க்கக் கூடாது" மாறாக உழைக்கும் வர்க்க வெகுஜனங்களிடமிருந்து ஆதரவு பெறவேண்டும்," என ஆலோசனை கூறியது.

சில மாதங்களின் பின்னர், ஜே.வி.பி. "பிற்போக்கு" பண்டாரநாயக்க அரசாங்கத்துக்கு

**பாலசூரிய விளக்கியது
போல், ஏனைய குட்டி
முதலாளித்துவத்தை
தளமாகக் கொண்ட சகல
அரசியல் இயக்கங்களைப்
போலவே ஜே.வி.பி.யும்,
முரட்டுத்துணிச்சலுக்கும்
முதலாளித்துவ தட்டுக்களின்
ஆதரவை
தக்கவைப்பதற்கும் இடையில்
பரந்தளவில்
ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கின்றது.
இதன் விளைவு,
ஜே.வி.பி.க்குள்
ஈர்க்கப்பட்டுள்ள கிராமப்புற
சிங்கள இளைஞர்களுக்கு
அடுத்து அடுத்து
அழிவுகளே ஆகும்.**

எதிராக 1971 ஏப்பிரலில் ஒரு முரட்டுத்துணிச்சலான கிளர்ச்சியை முன்னெடுத்தது. இந்தக் கிளர்ச்சி பாதுகாப்பு படையினரால் கொடூரமாக நசுக்கப்பட்டதோடு, ஒரு மதிப்பீட்டின்படி 15,000 இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இந்த அழிவு பற்றி எந்தவொரு ஆழமான மதிப்பீடும் செய்ய இலாயக்கற்ற கொள்வதற்கு, இன்னமும் அதை ஜே.வி.பி.யின் "புரட்சிகர" நம்பகத்தன்மைக்கான சான்றாக தூக்கிப்பிடிக்கின்றார்.

கிளர்ச்சி தோல்விகண்ட பின்னர் சிறையிலடைக்கப்பட்டிருந்த விஜேவீர, தனது கட்சி "மென்ஷிவிச அரசியலில்" மூழ்கிப்போயிருந்தது என்ற ஒரு வெற்று "சுய விமர்சனத்தை" செய்துகொண்டார். "மென்ஷிவிச" என்ற பதத்தை அவர் பயன்படுத்தியமைக்கு அறிவியல்பூர்வமான

எதுவும் கிடையாது. இது ஜே.வி.பி.யின் அடுத்த திருப்பத்தை—இம்முறை வலதுசாரி ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் (யூ.என்.பி.) பக்கம் திரும்புவதை—மூடிமறைப்பதற்கான தெளிவுபடுத்தப்படாத ஒரு வசதியான சொல் ஆகும். ஜே.வி.பி. 1977 தேர்தலில் யூ.என்.பி.யை இரகசியமாக ஆதரித்ததோடு அதற்குப் பிரதியுபகாரமாக அதன் தலைவர்கள் சிறையிலிருந்து விடுதலையாளர்கள்.

ஜே.வி.பி. கிளர்ச்சியின் பின்னர், பண்டாரநாயக்க அரசாங்கம் சிங்கள பேரினவாத அரசியலுக்கு பகிரங்கமாக திரும்பியது—அது பௌத்த மதத்தை அரச மதமாகவும் சிங்கள மொழியை அரச மொழியாகவும் ஸ்தாபித்த 1972 இனவாத அரசியலமைப்பை அமுல்படுத்தியது. தமிழர்களுக்கு எதிராக உத்தியோகபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாகுபாடுகள், தமிழ் இளைஞர்களை தீவிரமயமாக்கியதோடு தனியான தமிழ் அரசை பரிந்துரைக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளைப் போன்ற ஆயுதக் குழுக்கள் உருவாகவும் வழிவகுத்தது. ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர், யூ.என்.பி. தனது சொந்த சந்தை-சார்பு கொள்கைகள் உழைக்கும் மக்கள் மீது செலுத்தும் அழிவுகரமான தாக்கத்திலிருந்து கவனத்தை திசை திரும்புவதற்காக, தொடர்ச்சியான திட்டமிடப்பட்ட தமிழர்-விரோத ஆத்திரமூட்டல்கள் ஊடாக உள்நாட்டு யுத்தத்துக்கான உந்துதலை தூரிதப்படுத்தியது.

பு.க.க. பொதுச் செயலாளர் பாலசூரிய தனது நூலில், ஜே.வி.பி.யின் அரசியலின் இனவாத பண்பையும் அது தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்களை இந்திய விஸ்தரிப்புவாதத்தின் உபகரணம் என முத்திரை குத்துவதையும் பற்றி எச்சரித்தார். "பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மீதான இந்த இனவாத எதிர்ப்பு பாசிசமாக அபிவிருத்தியடைவதோடு இலங்கையில் ஜே.வி.பி. எதிர்காலத்தில் ஒரு பாசிச இயக்கத்தால் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடியவாறான ஒரு தொழிலாள வர்க்க-விரோத சக்தியாக கட்டியெழுப்பப்படுகிறது" என அவர் முன்றிவித்தார். அது 1983ல் உள்நாட்டு யுத்தம் வெடித்ததுடன் அந்த முன்கணிப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

ஜே.வி.பி. துரிதமாக தீவின் தமிழ் சிறுபான்மையினரின் ஜனநாயக உரிமைகளை நசுக்குவதற்கு இந்த இனவாத மோதலை ஆரவாரத்துடன் ஊக்குவிக்கும் ஊக்குவிப்பாளனாகியது. 1987ல் இந்திய அமைதிப்படையின் ஆதரவுடன், வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரப் பரவலாக்கத்தை ஏற்படுத்த ஜே.ஆர். ஜயவர்தன தலைமையிலான யூ.என்.பி. அரசாங்கம் இந்தியாவுடன் ஏற்படுத்திக்கொண்ட உடன்படிக்கையை ஜே.வி.பி. கசப்புடன் எதிர்த்தது. ஜே.வி.பி. இந்த உடன்படிக்கையை, தொழிலாள வர்க்க நிலைப்பாட்டில் இருந்து எதிர்க்காமல், அதை தேசத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கும் செயல் எனக் கூறியே எதிர்த்தது.

இந்த உடன்படிக்கைக்கு எதிராக ஒரு பாசிச பிரச்சாரத்தை முன்னெடுத்த ஜே.வி.பி., மூன்று ப.க.க. உறுப்பினர்கள் உட்பட, தனது தேசப்பற்று வேலை நிறுத்தங்கள் ஆர்ப்பாட்டங்களில் இணைந்துகொள்ள மறுத்த நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் மற்றும் அரசியல் எதிரிகளையும் கொன்றது. அதே சமயம், அந்த உடன்படிக்கையை எதிர்த்தமைக்காக ஜே.வி.பி.யை "முற்போக்கானது" என பாராட்டிய புதிய யூ.என்.பி. ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாசவுடன் 1989ல் விஜேவீர இரகசிய பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தினார். ஜே.வி.பி. தலைமைத்துவத்தின் மீதான அச்சத்தினால் அன்றி, அதனது கிராமப்புற தளத்தை கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையில், இறுதியில் பிரேமதாச ஜே.வி.பி. மீது பாய்ந்தார். விஜேவீரவையும் அநேகமான ஜே.வி.பி. தலைவர்களையும் கொடூரமாக கொலை செய்த பாதுகாப்பு படையினர், ஒரு மதிப்பீட்டின்படி 60,000 சிங்கள கிராமப்புற இளைஞர்களையும் கொன்று தள்ளினர்.

கொல்வந்த இன்னமும் இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கைக்கு எதிரான ஜே.வி.பி.யின் பாசிச பிரச்சாரத்தை அதன் மாபுரிமைகளின் பாகமாகவே கருதுகிறார். கடந்த வாரக் கடைசியில் விஜேவீரவையும் ஏனைய ஜே.வி.பி. தியாகிகளையும் நினைவுகூறும் கூட்டமொன்றில், "நாம் சுதந்திரமான அழகான புதிய உலகுக்காக போராடுவோம். தேவையெனில் கடந்த காலத்தில் அவர்கள் செய்தது போல் நாமும் போராடுவோம்," என அவர் பிரகடனம் செய்தார். ஜே.வி.பி. மாற்றுக் குழுவினரிடம், ஏற்கனவே கால் நூற்றாண்டு உள்நாட்டு யுத்தத்துக்கு வழிவகுத்த இனவாத அரசியலின் பயங்கரங்களே அன்றி, தொழிலாளர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்பதை தெளிவுபடுத்தும் விஜேவீர பற்றிய கொல்வந்தையின் புகழ்பாடல் ஒரு தெளிவான எச்சரிக்கையாகும்.

ஜே.வி.பி.யை பொறுத்தளவில் விஜேவீரவின் கொலை ஒரு திருப்புமுனையாக இருந்த போதிலும், அது பிரதானமாக கிழக்கு ஐரோப்பாவில் ஸ்ராலினிஸு அரசாங்கங்களினதும் சோவியத் ஒன்றியத்தினதும் வீழ்ச்சியின் மறுபக்கமாக இருந்தது. இந்தக் கட்சி, "சோசலிசத்தின்" தோல்வி பற்றி புலம்பிய பல்வேறு போலி-தீவிரவாத அமைப்புக்களின் சர்வதேச ரீதியிலான மறு ஐக்கிய அலையுடன் சேர்ந்துகொண்டது. நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு (நா.அ.அ.கு.) மட்டுமே, அது சோசலிசத்தின் தோல்வியில் என்பதையும் அது ஸ்ராலினிஸத்தினதும் "தனிநாட்டில் சோசலிசம்" என்ற அதன் தேசியவாத நோக்கத்தினதும் வீழ்ச்சியாகும் என்பதை வலியுறுத்தியது. முதலாளித்துவ அரசியலில் ஒரு இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக, "ஆயுதப் போராட்டத்தை" கைவிட்ட கொரியல்வா இயங்கங்களின் வரிசையில் ஜே.வி.பி.யும் இணைந்துகொண்டது.

இலங்கையில் ஜே.வி.பி., சந்திரிகா குமாரதுங்கவுக்கு ஆதரவாக, 1994 ஜனாதிபதி தேர்தலில் தனது வேட்பாளரை

விலக்கிக்கொள்வதற்காக ஸ்ரீ.ல.ச.க. உடன் உடன்படிக்கையொன்றை ஏற்படுத்திக்கொண்டது. குமாரதுங்க வென்ற பின்னர், அவர் ஜே.வி.பி. மீதான தடையை அகற்றி, அது கொழும்பு அரசியல் ஸ்தாபனத்துக்குள் நுழைந்து கொள்வதற்கான வழியை மென்மையாக்கினார். அடுத்துவந்த தசாப்தத்தில் யூ.என்.பி., ஸ்ரீ.ல.ச.க. ஆகிய இரு பிரதான கட்சிகள் மீது வளர்ச்சிகண்டு வந்த வெகுஜன அதிருப்தியை சுரண்டிக்கொண்டு ஜே.வி.பி.யால் கணிசமானளவு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

இப்போது கொல்வந்தையும் அவரது மாற்றுக் குழுவும், ஜே.வி.பி. தலைவர்களின் முதலாளித்துவ கட்சிகளுடனான இழிவான சூழ்ச்சித் திட்டங்கள், அமெரிக்க தூதரக அதிகாரிகளுடனான ஜே.வி.பி.யின் தனிப்பட்ட பேச்சுவார்த்தைகள் மற்றும் கூட்டுத்தாபன தட்டுக்களுடனான அதன் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் பற்றி விமர்சிக்கின்றனர். ஆனால் அந்த சந்தர்ப்பங்களில் மாற்றுக்குழுவினரிடம் இருந்து எந்தவொரு எதிர்ப்பும் வந்ததற்கான அறிகுறிகள் கிடையாது. இப்போது அவர்கள் ஜே.வி.பி.யின் தலைமைத்துவம் மற்றும் அதன் "சந்தர்ப்பவாத தவறுகள்" பற்றி விமர்சயத்தற்குக் காரணம், அவர்கள் 2004ல் குமாரதுங்க அரசாங்கத்துக்குள் ஜே.வி.பி. நுழைந்துகொண்டமை அதன் தேர்தல் தோல்விகளின் ஆரம்பத்தைக் குறிப்பதாக தாமதமாகி காண்பதாலாகும்.

இதே போல், இந்த ஜே.வி.பி. மாற்றுக் குழுவினர், இப்போது பலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தை இராஜபக்சு முன்னெடுத்தமை சம்பந்தமாக அவ்வப்போது விமர்சிக்கின்றனர். ஆயினும், தற்போதைய "எதிர்ப்பானது" கடுமையாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருப்பதோடு, அது யுத்தத்தை, வடக்கு கிழக்கில் தொடரும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பை அல்லது அரசாங்கமும் இராணுவமும் மேற்கொண்ட பல யுத்தக் குற்றங்கள் மற்றும் அட்டோழியங்களை உள்ளடக்கியிருக்கவில்லை. கடந்த இரு தசாப்தங்களாக, ஜே.வி.பி. தாங்களும் பங்களிப்பு செய்த யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான எந்தவொரு முயற்சியையும் மிகக் கடுமையாக எதிர்த்துவந்துள்ளது.

ஜே.வி.பி. தலைவர்களை முதலாளித்துவ கட்சிகளுடன் கூட்டு வைத்துக்கொண்டதற்காக திட்டம் அதே வேளை, இந்த மாற்றுக் குழு, தமது சொந்த சந்தர்ப்பவாத சூழ்ச்சிகளை நிராகரிக்கவில்லை. குழுவினர் தலைவர்களின் ஒருவரான சேனாதீர குணாதிலக, *டெய்லி மிரர்* பத்திரிகைக்கு கொடுத்த பேட்டியில், ஏனைய கட்சிகளுடனான கூட்டணியைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது, "அரசியலில் அத்தகைய விவகாரங்களுக்கான சந்தர்ப்பங்களை நான் நிராகரிக்கவில்லை," என தெரிவித்தார்.

தாம் கண்டனம் செய்யும் தலைவர்களைப் போலவே, ஜே.வி.பி. மாற்றுக் குழுவினரும், தற்போது குறிப்பாக மாணவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் மத்தியில் சரிந்துவரும் ஆதரவை தூக்கி நிறுத்த வழி தேடுவதில்

ஆவல்கொண்டுள்ளனர். இந்த சகல கோஷ்டிகளும்; சோ.ச.க. மற்றும் சமூக சமத்துவத்துக்கான அனைத்துலக மாணவர்கள் அமைப்புக்கும் மற்றும் சோசலிச அனைத்துலகவாத கொள்கைகளுக்கும் செவிமடுப்பவர்கள் அதிகரித்துக் கொண்டிருப்பதை இரகசியமாக கண்காணிக்கின்றனர். சோ.ச.க.க்கான ஆதரவானது, பிரதான கட்சிகளையும் போலி-தீவிரவாத கருவிகளையும் சந்தர்ப்பவாத சூழ்ச்சிகள் மற்றும் அவர்கள் அனைவரும் காலாண்றிக்கொண்டுள்ள இனவாத அரசியல் சம்பந்தமாக பரந்தளவில் அதிகரிக்கும் அதிருப்தியையே பிரதிபலிக்கின்றது.

அண்மையில் நடத்திய விரிவுரையொன்றில், ஜே.வி.பி. செயலாளர் டில்லின் சில்வா, சோ.ச.க. வெறுமனே ஒரு வலைத்தளத்தை பிரகரிக்கின்ற "ஒரு முக்கியத்துவமற்ற சக்தியாகும்" என தெரிவித்தார். இதே போன்ற அலட்சியக் குறிப்பையே மாற்றுக் குழுவும் தெரிவித்துள்ளது. இந்தக் கூற்றுகள், சோ.ச.க. மற்றும் அது போராளும் கொள்கைகள் முக்கியத்துவமற்றவை எனில், அதைப்பற்றி அவர்கள் கருத்துக்கூற முயற்சிப்பது ஏன் என்ற கேள்வியை கொண்டுள்ளன. 2008ல் ஜே.வி.பி.யில் இருந்து பிரிந்து சென்ற வீடமைப்பு அமைச்சர் விமல் வீரவன்ச, ஜே.வி.பி. நெருக்கடி சம்பந்தமான தனது உரையில், இதில் "சோ.ச.க. மார்க்சிச அடிப்படைவாதிகளே நண்மையடைவர்" என மிகவும் கபடத்தனமாகத் தெரிவித்தார்.

ஜே.வி.பி.யின் சகல பிரிவுகளையும் அவர்களது தேசியவாத அரசியலையும் நிராகரிக்குமாறு சோ.ச.க. தொழிலாளர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றது. சோசலிசத்துக்கான உண்மையான போராட்டத்தின் உரைகல் எப்பொழுதும் அனைத்துலகவாதமே. அது தமது பொது ஒடுக்குமுறையானதுக்கு, அதாவது இலாப முறைமைக்கு எதிராக தேசிய, இன, மொழி, பால் அல்லது மத பேதங்களுக்கு அப்பால் தொழிலாளர்களை ஐக்கியப்படுத்துவதற்கான போராட்டமாகும். அத்தகைய ஒரு போராட்டம், முதலாளித்துவ வாக்கத் தட்டுக்களின் சொந்த அரசியல் நலன்களைக் குறுக்கே வெட்டுவதால் சந்தர்ப்பவாத மற்றும் குட்டிமுதலாளித்துவ தீவிரவாதிகள் இயல்பிலேயே அதற்கு எதிரானவர்கள்.

சோ.ச.க. மற்றும் நா.அ.அ.கு.மும் மட்டுமே, சமகால மார்க்சிசத்தின், அதாவது ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் அடிப்படைகளுக்காகப் போராடுகின்றது. நாம் சோ.ச.க. மற்றும் நா.அ.அ.கு.வின் வேலைத்திட்டம் மற்றும் வரலாற்றை கவனமாக கற்குமாறும், எதிர்வரும் புரட்சிகர போராட்டங்களில் தொழிலாள வாக்கத்திற்கு அவசியமான தலைமைத்துவமாக சோ.ச.க.யை கட்டியெழுப்ப இணையுமாறும் தொழிலாளர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

"ஜனவசம இந்த நிலத்தை தனது சொந்த விருப்பின் பேரில் விற்பனை செய்துள்ளது. இதை எமது தலைவர் மகிந்தானந்த அலுத்தமகே அறிந்திருக்கவில்லை. அவர் தொழிற் திணைக்களத்துடன் கலந்துரையாடி இந்தப் பிரச்சனையை தீர்த்து வைப்பார்" என தொழிலாளர்களுக்கு தெரிவித்தார்.

உலக சோசலிச வலைத் தள (WSWS)

நிருபர்கள் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் (இ.தொ.கா.) தலைவரும் பிரதி பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சருமான முத்து சிவலிங்கத்திடம் வினவியபோது, அவர் போகில் தோட்டத்தில் தமது தொழிற்சங்கத்துக்கு கிளை இல்லை என நழுவிக்கொண்டார். குறுங்குழு வாத தொழிற்சங்கங்கள் அரசாங்கத்தின் தாக்குதலுக்கு எதிராக தொழிலாளர்களை ஐக்கியப்படுத்துவதை எதிர்க்கின்றன. உண்மையில் அவை அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை அமுல்படுத்துகின்ற கருவிகளாகும்.

தொழிற்சங்கங்கள் தனியார் இலாப அமைப்பை பாதுகாப்பதை வெளிப்படுத்திய முத்து சிவலிங்கம், "ஜனவசம தோட்டங்களை துண்டாடி பல தனியார்களுக்கு விற்பனை நாம் எதிர்க்கின்றோம். ஆனால் இந்த தோட்டங்கள் கம்பனிகளுக்கு கையளிக்கப்பட்டாலோ அல்லது அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றாலோ நாம் ஆதரிப்போம்" என்றார். இந்த தோட்டங்கள் முதலாளித்துவ கம்பனிகளுக்கு நல்ல இலாபம் தரும் வழியாகையால் இ.தொ.கா. இந்த தோட்டங்களை கம்பனிகளின் கீழ் கொண்டுவருவதற்கு வக்காலத்து வாங்குகின்றது.

மலையக மக்கள் முன்னணி (ம.ம.மு.) அரசியல் தலைவர் வி. இராத்தாகிருஸ்ணன், தொழிலாளர் நலன்களில் தனது தொழிற்சங்கம் அக்கறை காட்டாது அலட்சியம் செய்வதை அம்பலப்படுத்திக்கொண்டார். "ஜனவசம துண்டாடப்படுவது சம்பந்தமாக எனக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாது, எனது தொழிற்சங்க அலுவலகத்தின் ஊடாக அது பற்றி அறிய வேண்டும்," என புலம்பினார்.

இ.தொ.கா. மற்றும் ம.ம.மு.வும் ஆளும் ஐக்கிய சுதந்திரக் கூட்டமைப்பின் பங்காளிக் கட்சிகளாகும். அவை 1990ல் அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமான தோட்டங்களை தனியார் மயமாக்குவதை ஆதரித்ததுடன், அதற்கு எதிரான தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்பையும் போராட்டங்களையும் கீழறுத்து, அந்தத் தனியார் கம்பனிகள் தொழிலாளர்களை கொடுமான முறையில் கரண்டுவதற்கு வழிவகுத்தன. தொழிற்சங்கங்கள் கூட்டு ஒப்பந்தத்தின் ஊடாக தொழிலாளர்களின் கைகளை கட்டிப்போட்டு, கம்பனிகள் அவர்கள் மீது வறிய மட்டத்திலான சம்பளத்தை திணிப்பதற்கும் வீடு, சுகாதார சேவை மற்றும் கல்வி உட்பட அடிப்படை உரிமைகளை நசுக்குவதற்கும் ஆதரவு கொடுத்தன.

ஜனவசம நிலங்களை விற்பனை நியாப்படுத்துவதற்காக, அரசாங்கம் ஜனவசம மிகப்பெரிய நஷ்டத்தில் இயங்குவதாக பிரச்சாரம் செய்துள்ளது. பொது நிறுவனங்களின் பாராளுமன்றக் குழுவின் (கோப்) அறிக்கையின் பிரகாரம், "அரசுக்குச் சொந்தமான

பெருந்தோட்ட நிர்வாகமான ஜனவசம, மிகப்பெரிய நிதி இழப்பை எட்டியதுடன், இதன் நிர்வாகம் கடந்த 10 வருடங்களாக கடனில் மூழ்கியுள்ள அரசு நிறுவனங்களில் ஒன்றாகும்."

ஜனவசம 2005 ஆண்டிற்கும் 2009ம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட ஐந்து வருடத்தில் 686 மில்லியன் ரூபாய் நஷ்டமடைந்துள்ளது என மேலும் அது தெரிவித்துள்ளது. அத்தோடு அந்தக் காலப் பகுதியில் வங்கியில் உள்ள இருப்புக்கு அதிகமாகப் பெற்றுக்கொண்ட பணம் 2008ல் 56 மில்லியன் ரூபாயை எட்டியுள்ளது. நிர்வாக சபை ஆகக் கூடிய 24 வீத வட்டிக்கு 5 மில்லியன் ரூபாயை கடனாகவும் பெற்றுள்ளது. பெரும்பாலான நடவடிக்கைகள் 2005 க்கும் 2009க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஜனாதிபதி இராஜபக்சுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் இடம்பெற்றதாகும்.

ஜனவசம எதிர்கொண்டுள்ள பாரிய நட்பும், பிரதானமாக அரசாங்க அடிவருடிகளின் ஊழல்களும், வளங்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டதனும் மற்றும் சரியான பராமரிப்பின்மை, மீள்நடுகை புறக்கணிக்கப்பட்டமையினதும் விளைவாகும் என தொழிலாளர்கள் குற்றம் சாட்டினார்கள்.

ஜனவசம தோட்டங்களின் வேலை நிலமைகள் தனியார் கம்பனிகளின் வேலை நிலமைகளை விட மோசமானதாகும். ஹன்தானை தோட்டத்தை சேர்ந்த ஒரு தொழிலாளி கூறியதாவது: "தனியார் கம்பனிகளின் கீழ் தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கும் உரிமைகள் கூட எங்களுக்கு கிடையாது. 200ல் இருந்தே ஜனவசம நிர்வாகம் எமது சேமலாப நிதியையும் நம்பிக்கை நிதியையும் கொள்ளையடித்துள்ளது. எமது சம்பளத்திலிருந்து அதற்கான காசை அவர்கள் கழித்துக்கொண்டாலும் ஆதனை மத்திய வங்கியில் வைப்பு செய்யவில்லை. 17 தோட்டங்களிலும் சேர்த்து 5,600 மில்லியன் ரூபா கொள்ளையடித்துள்ளனர்."

"தோட்டத்தில் பல தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இ.தொ.கா., ம.ம.மு., வங்கா தேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் மற்றும் ஏனைய தொழிற்சங்கங்களும் உள்ள போதிலும், எங்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்க யாரும் இல்லை. நாங்களும் ஜனாதிபதி இராஜபக்சுவிற்கும் தோட்டத்துறை அமைச்சுக்கும் பல கடிதங்கள் எழுதிவிட்டோம், ஆனால் யாரும் அதனை கவனத்தில் எடுக்கவில்லை" என அவர் மேலும் கூறினார்.

ஹன்தானை தோட்டத் தொழிலாளர்கள் 700 தொழிலாளர்களை உள்ளடக்கிய கூட்டுக் கமிட்டி ஒன்றை அமைத்து பல எதிர்ப்பு போராட்டங்களை நடத்தியுள்ளார்கள். தொழிற்சங்கத்தலைவர்கள் தாம் எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் பங்குபற்றுவதில்லை என தொழிலாளர்களை மிரட்டியதுடன் போராட்டத்தை தனிமைப்படுத்தினார்கள். இதன் விளைவாக, ஒவ்வொரு பெற்றுவர்களின் சேமலாப நிதியை மட்டுமே வழங்க நிர்வாகம் முன்வைந்துள்ளது.

தொழிலாளர்கள் கூறியவாறு, ஹன்தானை தோட்ட நிர்வாகம் ஒவ்வொரு தொழிலாளரிக்கும் 7 பேர் (175 சதுர அடி) நிலம் ஒதுக்கியிருப்பதாக தொழிலாளர்களுக்கு தெரிவித்த போதிலும், தொழிலாளர்களுக்கு

எதுவும் கிடைக்கவில்லை. எப்படி இருந்த போதும் இந்த நில ஒதுக்கீட்டின் நோக்கம், தொழில்களை அழிப்பதும் தொழிலாளர்களின் சமூக செலவீனங்களில் இருந்து விடுபட்டு, அவர்களின் எதிர்காலத்தை அழிப்பதற்காகும்.

ஜனவசம தோட்டங்களை துண்டாடுவது, அரசாங்க நிறுவனங்களை தனியார்மயமாக்குவது மற்றும் மறுசீரமைப்பதை துரிதப்படுத்தும் அரசாங்க திட்டத்தின் பாகமாகும். அதே நேரம், இலங்கை பெருந்தோட்டத்துறை கூடுதலான லாபம் பெறக்கூடிய வகையில் சர்வதேச சந்தையில் போட்டியை எதிர்கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டும் என அரசாங்கமும் தனியார் கம்பனிகளும் வலியுறுத்துகின்றன.

இலங்கை பெருந்தோட்ட தொழிற்சங்கத்தை "போட்டியிடத் தக்கதாக" வைத்திருக்க ஒரு "உடனடி திட்டத்தை" வகுக்க எம்.ஜே.எஃப். குழுமத்தின் உற்பத்தி முகாமையாளர் மாலி பெர்னான்டோ அண்மையில் வெளியிட்ட பத்திரிகை அறிக்கையில் அழைப்பு விடுத்ததுள்ளார். தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அண்மையில் வழங்கப்பட்ட அற்ப சம்பள உயர்வை விமர்சித்துள்ள அவர், அதனால் 1 கிலோகிராம் தேயிலைக்கு 150 ரூபாய் இழக்கப்படுவதாக கூறியுள்ளார். கென்யாவுடன் ஒப்பிடும் போது, இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பளம் 60 வீதம் அதிகமாக உள்ளது என வாதிடுகின்றார். "தொழிற்சங்கங்களுடனான தொழிற்சங்க சார்பேரம் பேசல்கள் காலங்கடந்துவிட்டன ஒரு காலனித்துவ காலத்திலிருந்த வதிவிட தொழிலாளர் முறையும் காலவதியாகிவிட்டது," என அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

செய்தி தெளிவானது, தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தை சர்வதேச போட்டிக்கு ஏற்றவாறு குறைத்து, தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு எஞ்சியிருக்கின்ற நலன்புரி வேலைத்திட்டங்களை வெட்டிக் குறைப்பதோடு அவற்றை மேலும் சிறியதாக வேண்டும் என பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள் கோருகின்றன. ஜனவசம தனியார்மயமாக்கப்படுவதுடன் அந்தத் தோட்டத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள் கொடுமான கரண்டல் நிலைமைகளை எதிர்கொள்வர்.

ஒவ்வொரு தொழிற்சங்கமும் தாம் அரசாங்கத்திற்கும், கம்பனிகளுக்கும் அவர்களுடைய திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்கு உதவி செய்யவுள்ளன என்பதை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. தொழிற்சங்கங்களிலிருந்து விலகி, தோட்டங்கள் பூராகவும் உள்ள தொழிலாளர்களை ஐக்கியப்படுத்தவும் ஏனைய தொழிற்சங்கங்களிலும் மற்றும் சர்வதேச ரீதியிலும் இதே போன்ற தாக்குதல்களை எதிர்கொண்டுள்ள வர்க்க சகோதரர்களுடன் ஒன்றிணையவும் நடவடிக்கை குழுக்களை அமைக்க வேண்டியது அவசர பணியாகும். இராஜபக்சு அரசாங்கத்திற்கு எதிராகவும் முதலாளித்துவ முறைமைக்கு எதிராகவும் போராடி தொழிலாளர்-விவசாயிகள் அரசாங்கத்தின் கீழ் சோசலிச தேசியமயமாக்கத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே தொழிலாளர்களால் தொழில் மற்றும் சம்பளத்தை காக்க முடியும்.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி (இலங்கை) ஸ்தாபக காங்கிரஸை நடத்தியது

நமது நிருபர்கள்
21 ஜூன் 2011

இலங்கையில் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி (சோ.ச.க.), கொழும்பில் மே 27 முதல் 29 வரை அதன் ஸ்தாபக காங்கிரஸை நடத்தியது. இது 1938ல் லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சோசலிசப் புரட்சிக்கான உலகக் கட்சியான நான்காம் அகிலத்தின் ஒரு தீர்க்கமான முன்னோக்கிய நகர்வாகும். நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின (நா.அ.அ.கு.) சகோதரக் கட்சிகள் நடத்திய ஸ்தாபக காங்கிரஸுகளை அடுத்து இந்த மூன்று நாள் காங்கிரஸ் இடம்பெற்றது.

அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, கனடா மற்றும் ஜேர்மனியில் இருந்து நா.அ.அ.கு. பிரதிநிதிகளும், அதே போல் முழு இலங்கையிலுள்ள பிரதிநிதிகளும் பங்கெடுத்துக் கொண்ட இந்த மாநாடு முற்றிலும் ஒரு அனைத்துலக நிகழ்வாகும். இந்தியாவில் இருந்து நா.அ.அ.கு. ஆதரவாளர் ஒருவரும் மற்றும் நா.அ.அ.கு. உடன் அரசியல் உடன்பாடு கொண்டுள்ள பாகிஸ்தானில் மார்க்சிச குரலின் ஒரு பிரதிநிதியும் வருகை தந்திருந்தனர். மாநாட்டு நடவடிக்கைகள் சிங்களம், தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

நா.அ.அ.கு. மற்றும் சோ.ச.க.யும் ஒரு தசாப்தத்துக்கும் மேலாக மேற்கொண்ட தத்துவார்த்த அரசியல் வேலைகளின் ஊடாகவே இந்த காங்கிரஸ் தயாரிக்கப்பட்டது. காங்கிரசுக்கு முன்னரும் காங்கிரசின் போதும் நடந்த தீவிரமான கலந்துரையாடல்களின் பின்னரே, (இலங்கை) சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் வரலாற்று மற்றும் அனைத்துலக அடித்தளங்கள் என்ற சோ.ச.க.யின் ஸ்தாபக முன்னோக்குத் தீர்மானத்தை பிரதிநிதிகள் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொண்டனர். இந்த முன்னோக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் ட்ரொட்ஸ்கிசத்துக்கான போராட்டத்தின் இன்றியமையாத மூலோபாய அனுபவங்களை ஆய்வு செய்கின்றது.

இந்த காங்கிரசில் (அமெரிக்க) சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் வரலாற்று மற்றும் அனைத்துலக அடித்தளங்கள் என்ற முன்னோக்கும் ஒரு தலைப்பின் சமமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இது மார்க்சிசத்தின் நோற்றத்தில் இருந்து இன்றுவரை புரட்சிகர மார்க்சிசத்துக்கான அனைத்துலக போராட்டத்தின் அரசியல் படிப்பினைகளை கருக்கிக் கூறுகின்றது.

காங்கிரசில் தேர்வு செய்யப்பட்ட புதிய மத்திய குழுவினால், சோ.ச.க. பொதுச் செயலாளராக விஜே டயஸ் மீண்டும் தேர்வு

செய்யப்பட்டார். கமலசிறி ரட்னாயக்க உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் தேசிய ஆசிரியராகவும் தீபால் ஜயசேகர சோ.ச.க.யின் துணைப் பொதுச் செயலாளராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

(இலங்கை) சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் வரலாற்று மற்றும் அனைத்துலக அடித்தளங்கள், கடந்த 75 ஆண்டுகளாக இலங்கையிலும் தெற்காசியாவிலும் ட்ரொட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சி முன்னோக்குக்காக நான்காம் அகிலம் முன்னெடுத்த போராட்டங்களின் தீர்க்கமான படிப்பினைகளை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளதோடு சோ.ச.க.யின் அடிப்படை அரசியல் கடமைகளை ஸ்தாபிக்கின்றது.

இந்த ஆவணத்தின் ஆரம்பப் பகுதி, மோசமடைந்துவரும் பூகோள பொருளாதார நெருக்கடியின் புரட்சிகர தாக்கங்களை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. "ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உள்ள ஆளும் வர்க்கங்கள், ஒரு புறம் தமது சர்வதேச பகையாளிகளின் செலவிலும், மறு புறம் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது புதிய கமைகளை திணிப்பதன் மூலமும் தமது நிலைமைகளை பாதுகாத்துக்கொள்ள முயற்சிக்கின்றன. சர்வதேச போட்டிகள் பூகோள பதட்ட நிலைமைகளையும், மோதல்களையும் மற்றும் யுத்தத்துக்கான முயற்சிகளையும் பெருமளவில் விரிவுபடுத்துகிறது; தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீதான தாக்குதல்கள் வர்க்கப் போராட்டங்களையும் புரட்சிகர எழுச்சிகளின் புதிய காலகட்டத்தையும் திறந்துவிடுகிறது."

இந்த தீர்மானம், சீனா மற்றும் இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றி கவனம் செலுத்துகிறது. இந்த வளர்ச்சியானது உலக அரசியலின் ஈர்ப்பு வயத்தை ஆசியாவை நோக்கித் திருப்பியுள்ளதோடு, பெரும் வல்லரசுகளுக்கு இடையிலான, குறிப்பாக அமெரிக்காவுக்கும் சீனாவுக்கும் இடையிலான பதட்ட நிலைமைகளை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. அதே சமயம், "ஆசியாவானது ஏகாதிபத்திய உட்போட்டிகளுக்கு மட்டுமன்றி சமூகப் புரட்சியினதும் ஒரு பரந்த களப்புவற்றகு முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது," என இந்த ஆவணம் சுட்டிக் காட்டுகிறது. 2008ல் வெடித்த பூகோள நிதி நெருக்கடி வாழ்க்கைத்தரத்தை சீரழிக்கின்ற நிலையில், ஆசியா மற்றும் சர்வதேசம் பூராவும் கோடிக்கணக்கான தொழிலாளர்களை வீதிக்கு இறக்கும். "வங்குரோத்து இலாப முறைமையையும் காலங்கடந்த தேசிய அரச முறைமையையும் தூக்கி வீசி, உலக ரீதியில் திட்டமிடப்பட்ட சோசலிசப் பொருளாதாரத்தை ஸ்தாபிப்பதன் பேரில் ஒரு பூகோள எதிர்த் தாக்குதலை முன்னெடுக்க அத்தகைய போராட்டங்கள் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும்."

இந்த ஆவணத்தின் மையம் லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சி தத்துவமாகும். நிரந்தரப் புரட்சி தத்துவமானது பின்தங்கிய காலனித்துவ மற்றும் அரைக் காலனித்துவ நாடுகள், அதே போல் முன்னேறிய நாடுகளையும் உள்ளடக்கிய உலக சோசலிசப் புரட்சியின் ஒருங்கிணைந்த தத்துவத்தை" முன்வைக்கின்றது. எந்தவொரு முதலாளித்துவ பிரிவும், அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகள் மற்றும் ஒழுக்கமான வாழ்க்கைத் தரம் போன்ற வெகுஜனங்களின் அபிலாஷைகளை இட்டு நிரப்ப இலாயக்கற்றது என்பதை 20ம் நூற்றாண்டு முழுவதும் தெற்காசியாவின் வரலாறு மீண்டும் மீண்டும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளது. ஆட்சியைக்

எந்தவொரு முதலாளித்துவ பிரிவும், அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகள் மற்றும் ஒழுக்கமான வாழ்க்கைத் தரம் போன்ற வெகுஜனங்களின் அபிலாஷைகளை இட்டு நிரப்ப இலாயக்கற்றது என்பதை 20ம் நூற்றாண்டு முழுவதும் தெற்காசியாவின் வரலாறு மீண்டும் மீண்டும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளது.

கைப்பற்றுபவற்றாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை அணிதிரட்டிக்கொள்வதன் ஊடாக, தொழிலாள வர்க்கத்தால் மட்டுமே சோசலிசப் புரட்சியின் பாகமாக இத்தகைய ஜனநாயக கடமைகளை பூர்த்திசெய்யமுடியும்.

இந்த தீர்மானம், லங்கா சமசமூகக் கட்சியின் (ல.ச.ச.க.) எழுச்சி, வீழ்ச்சி மற்றும் உச்ச கட்ட காட்டிக்கொடுப்பை தெளிவுபடுத்துகின்றது. 1935ல் ல.ச.ச.க. ஸ்தாபிக்கப்பட்டபோது அது ஒரு ட்ரொட்ஸ்கிச கட்சியாக இருக்கவில்லை, மாறாக அது ஒரு ஒழுங்கற்ற சோசலிச, தேசியவாத காலனித்துவ-விரோத வேலைத்திட்டத்தை தழுவிக்கொண்டிருந்ததாக உறுதிப்படுத்தும் இந்த ஆவணம், அதை சம சமூக வாதம் என பண்புமயப்படுத்துகின்றது. நெருங்கிக்கொண்டிருந்த உலக யுத்தம் மற்றும் இந்த மோதல்களுக்கு எதிராக ஒரு கொள்கைரீதியான தொழிலாள வர்க்க அனைத்துலகவாதத்தை தெளிவுபடுத்தி இந்தியத்

தொழிலாளர்களுக்கு லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி எழுதிய கடிதத்தினது தாக்கத்தின் காரணமாக, 1939ல் ல.ச.ச.க. யின் பெரும்பான்மையானவர்கள் நான்காம் அகிலத்தை நோக்கித் திரும்பினர்.

இந்தியாவில் ல.ச.ச.க.யினாலும் ட்ரொட்ஸ்கிச ஆதரவுக் குழுவினாலும் 1942ல் இந்திய போல்ஷிவிக்க லெனினிஸ்ட் கட்சி (பி.எல்.பி.ஐ.) ஸ்தாபிக்கப்பட்டமை, ஆசியாவில் நான்காம் அகிலத்துக்கு ஒரு தீர்க்கமான முன்னேற்றத்தைக் குறித்தது. "சரியாக சம சமாளி வாதம் என்ற தீவிரவாத, தேசியவாத மனோபாவத்தில் இருந்து பிரிந்து தம்மை பாட்டாளி வர்க்க அனைத்துலக வாதத்தின் அடிப்படையில் திசையமைவுபடுத்திக் கொண்டதனாலேயே, பி.எல்.பி.ஐ. ஆல் இன்றைய தொழிலாளர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் தீர்க்கமான அரசியல் மற்றும் கோட்பாட்டு படிப்பினைகளைக் தொடர்ந்தும் கொண்டிருக்கக் கூடிய ஒரு அழிக்கமுடியாத பங்களிப்பை தெற்காசியாவிலும் அனைத்துலகிலும் மார்க்சிசத்துக்கான போராட்டத்துக்கு செய்ய முடிந்தது."

உலக முதலாளித்துவத்தின் யுத்தத்துக்குப் பிந்திய மீள்ஸ்திரப்படுத்தலால் ஏற்பட்ட எண்ணிவடங்கா அரசியல் அழுத்தங்களின் கீழ், பி.எல்.பி.ஐ. தொழிலாள வர்க்க அனைத்துலகவாதத்தில் இருந்து பின்வாங்கியமை, ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்துக்கு ஒரு மிகப் பெரும் அடியாகும். மீண்டும் உயிர்பெற்ற சந்தர்ப்பவாத ல.ச.ச.க.க்கு முரணான விதத்தில், இந்தியப் பிரிவினைக்கு எதிராக ஒரு கொள்கை ரீதியான நிலைப்பாட்டை எடுத்த பி.எல்.பி.ஐ., பிரிட்டனில் இலங்கைக்கு கொடுக்கப்பட்டது "போலி சுதந்திரம்" என வகைப்படுத்தியது. ஆயினும், புதிய பிந்திய-காலனித்துவ அரசுகளுக்கு துரிதமாக அடிபணிந்த இந்திய போல்ஷிவிக்க லெனினிஸ்ட் கட்சி தலைவர்கள், கட்சியை 1948ல் குட்டி முதலாளித்துவ இந்திய சோசலிஸ்ட் கட்சிக்குள்ளும், 1950ல் இலங்கையில் ல.ச.ச.க. உள்ளும் கரைத்துவிட்டனர்.

நான்காம் அகிலத்துக்குள் தோன்றிய ப்லோவாதம் என்றழைக்கப்பட்ட யுத்தத்துக்குப் பிந்திய சந்தர்ப்பவாத போக்கின் உதவியையும் ஒத்துழைப்பையும் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பெற்ற ல.ச.ச.க., துரிதமாக சீரழிந்து போனது. ல.ச.ச.க. மைக்கல் ப்லோவின் ஸ்ராலினிச-சார்பு திசையமைவை விமர்சித்தாலும், மரபார்ந்த ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் கொள்கைகளை காப்பதற்காக 1953ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவுக்கு ஆதரவளிக்க மறுத்தது. அடுத்துவந்த தசாப்தம் பூராவும், ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் (ஸ்ரீ.ல.க.க.) சிங்கள இனவாதத்துக்கு நிலையாக வெட்கமின்றி அடிபணிந்து போன ல.ச.ச.க., அதன் உச்சக் கட்டமாக 1964ல் ஸ்ரீமா பண்டாரநாயக்கவின் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்துக்குள் நுழைந்துகொண்டு முழுமையாக காட்டிக்கொடுத்தது.

ல.ச.ச.க. தொழிலாள வர்க்க அனைத்துலக வாதத்துக்கான போராட்டத்தை

பகிரங்கமாக கைவிட்டமை, இலங்கையிலும் உலகம் பூராவுமுள்ள தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு ஆழமான விளைவுகளைக் கொண்டிருந்தது. அது தெற்கில் சிங்கள இளைஞர்கள் மத்தியில் ஜே.வி.பி. மற்றும் வடக்கில் புலிகள் போன்ற தமிழ் பிரிவினைவாத ஆயுதக் குழுக்கள் போன்று இனவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட குட்டி முதலாளித்துவ தீவிரவாத போக்குகளுக்கு கதவைத் திறந்துவிட்டதோடு,

ல.ச.ச.க. தொழிலாள வர்க்க அனைத்துலக வாதத்துக்கான போராட்டத்தை பகிரங்கமாக கைவிட்டமை, இலங்கையிலும் உலகம் பூராவுமுள்ள தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு ஆழமான விளைவுகளைக் கொண்டிருந்தது. அது தெற்கில் சிங்கள இளைஞர்கள் மத்தியில் ஜே.வி.பி. மற்றும் வடக்கில் புலிகள் போன்ற தமிழ் பிரிவினைவாத ஆயுதக் குழுக்கள் போன்று இனவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட குட்டி முதலாளித்துவ தீவிரவாத போக்குகளுக்கு கதவைத் திறந்துவிட்டதோடு, தீவின் அழிவுகரமான உள்நாட்டு யுத்தத்துக்கும் வழி வகுத்தது.

தீவின் அழிவுகரமான உள்நாட்டு யுத்தத்துக்கும் வழி வகுத்தது.

ல.ச.ச.க.யின் காட்டிக் கொடுப்பில் இருந்து அவசியமான அரசியல் படிப்பினைகளைப் பெறவும், நா.அ.அ.கு. முன்னெடுத்த ட்ரொட்ஸ்கிச வேலைத் திட்டத்துக்கான போராட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாள வர்க்கத்தை அரசியல் ரீதியில் மீண்டும் ஆயுதபாணிகளாக்கவும் 1968ல் சோ.ச.க.யின் முன்னோடியான புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் (பு.க.க.) ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஆவணம் விளக்குவது போல், புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் ஸ்தாபிதமானது,

"ப்லோவாதத்துக்கு எதிராக அனைத்துலகக் குழு முன்னெடுத்த அரசியல் மற்றும் கோட்பாட்டு போராட்டத்தினதும், மற்றும் 1968 முதல் 1975 வரை சர்வதேச ரீதியிலான புரட்சிகர எழுச்சிக் காலகட்டத்தை முன்னறிவித்த இலங்கையில் தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் தீவிரமயமாதலினதும் ஒரு உள்ளார்ந்த உற்பத்தி ஆகும்."

இலங்கையில் மிகவும் கடினமான நிலைமையின் கீழ் சகல வடிவிலுமான தேசியவாதம் மற்றும் இனவாதத்துக்கும் எதிராக புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் மேற்கொண்ட கொள்கை பிடிப்பான உத்வேகமான போராட்டத்தின் படிப்பினைகளை ஆவணம் சாராம்சப்படுத்தியுள்ளது. ப்லோவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் மையப் பாகம் ஆற்றிய பிரிட்டிஷ் சோசலிஸ்ட் லேபர் லீக்கின் பின்னர் தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சி என அழைக்கப்பட்டதன்- அரசியல் சீரழிவினால் அந்த கடினங்கள் மேலும் குவிந்தன. சோசலிஸ்ட் லேபர் லீக் (எஸ்.எல்.எல்.) நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டை கைவிட்டமை, புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் முன்னெடுத்த வேலைகளில், குறிப்பாக தமிழ் பிரிவினைவாத ஆயுதக் குழுக்களின் தோற்றம் சம்பந்தமான வேலைகளில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

1985-86 பிளவில் தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சி ஓடுகாலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டமை, நான்காம் அகிலத்தின் வரலாற்றில் புதிய யுகத்தை திறந்துவிட்டதோடு மார்க்சிசத்தின் புத்துயிர்ப்புக்கும் வழிவகுத்தது. தேசியப் பிரச்சினை தொடர்பாக மார்க்சிஸ்டுகளின் அணுகுமுறை உட்பட, தீர்க்கமான அரசியல் கோட்பாட்டு விடயங்கள் தெளிவுபடுத்தப்பட்டன. உலக முதலாளித்துவத்தின் நெருக்கடியும் நான்காம் அகிலத்தின் பணிகளும் என்ற தலைப்பில் 1988ல் வெளியிடப்பட்ட நா.அ.அ.கு.வின் முன்னோக்கு தீர்மானம், உற்பத்தியின் பூகோளமயமாக்கத்தின் உள்ளர்த்தங்களை ஆராய்ந்ததோடு, சோவியத் ஒன்றியத்தின் பொறிவு மற்றும் அடுத்து வந்த இரு தசாப்தங்களின் ஆழமான மாற்றங்களுக்கு கட்சியையும் தொழிலாள வர்க்கத்தையும் தயார் செய்தது.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி முன்னர் பு.க.க புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம்- 1996ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இலங்கையில் 1983ல் வெடித்த இனவாத யுத்தத்தை இடைவிடாமல் எதிர்த்து, தீவின் தமிழ் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்ததோடு, தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஐக்கியத்துக்காவும் மற்றும் ஸ்ரீலங்கா-ஈழம் ஐக்கிய சோசலிச குடியரசுக்கான போராட்டத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தை சுயாதீனமாக அணிதிரட்டவும் போராடிய ஒரே கட்சி சோசலிச சமத்துவக் கட்சி மட்டுமே. ட்ரொட்ஸ்கிசத்துக்கான போராட்டத்தில் கொல்லப்பட்ட கட்சியின் உறுப்பினர்களுக்கும் மற்றும் 1987ல் இதய நோயினால் தனது 39 வயதிலேயே காலமாவதற்கு முன்னதாக, கட்சியின் அரசியல் அடித்தளங்களை இடுவதில் முன்னணிப் பாகம்

ஆற்றிய புக.க. சந்தாபக பொதுச் செயலாளர் கீர்த்தி பாலசுரீயவுக்கும் ஆவணத்தில் தகுந்த புகழாரம் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

காங்கிரஸ் தீர்மானத்தின் முடிவு தெரிவித்ததாவது: "நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவும் மற்றும் அதன் பகுதிகள் அனைத்தும் சமகால மார்க்சிசத்தின், அதாவது ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் வரலாற்று மரபுரிமைகளை உள்ளடக்கிக்கொண்டுள்ளன. அந்த அடிப்படையிலேயே, சோ.ச.க.யும் நா.அ.அ.கு.வில் உள்ள ஏனைய சகோதரக் கட்சிகளும் அனைத்துலகத் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு கல்வியூட்டி, அணிதிரட்டி மற்றும் ஐக்கியப்படுத்த முயற்சிக்கின்றன. மிகவும் தூர நோக்குள்ள மற்றும் சுய அர்ப்பணிப்பு கொண்ட தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களை தனது பதாகையின் கீழ் வெற்றிகொண்டு, உலக சோசலிச புரட்சியை முன்னெடுக்க இன்றியமையாத சக்தியை வழங்க முடியும் என அவை நம்புகின்றன."

மாநாட்டை ஆரம்பித்து வைத்து உரையாற்றிய சோ.ச.க. பொதுச் செயலாளர் விஜே டயஸ், "உலகம் பூராவும் புரட்சிகர போராட்டங்கள் கட்டவிழ்கின்ற நிலையில், இலங்கையிலும் தெற்காசியாவிலும் உள்ள தொழிலாள வர்க்கம் வெடிக்கும் நிலையிலான அரசியல் நிலைமைக்குள் நுழையும். பல காரணங்களால், இலங்கை ஆசியப் பிராந்தியத்தில் தீர்க்கமான அரசியல் அபிவிருத்திகளின் வரலாற்று ரீதியில் முன்னோடியாக இருந்துள்ளது," என வலியுறுத்தினார்.

"இங்கு கலந்துரையாடப்பட்டு வரும் முன்னோக்கு ஆவணம் பூராவும் ஒரு மத்திய விடயம் காணப்படுகின்றது. அது இலங்கையிலும் இந்தப் பிராந்தியத்திலும் ட்ரொட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டுக்கான போராட்டத்தின் வரலாற்றுப் பதிவுகளை ஆய்வுக்கு உட்படுத்துகின்றது. அந்த வரலாற்று அனுபவங்கள், எமது தற்போதைய அரசியல் தயாரிப்புகளுக்கும் எதிர்கால போராட்டங்களுக்கும் அத்தியாவசியமான வழிகாட்டிகளாகும்," என டயஸ் தொடர்ந்தார்.

இந்திய போல்ஷிவிக்க லெனினிஸ்ட் கட்சி பற்றி குறிப்பிட்ட அவர் தெரிவித்ததாவது: "தீவிரவாத குட்டி முதலாளித்துவ, தேசியவாத சமசமாயவாதத்தை நிராகரித்தமை, ஒரு பண்புரீதியான மாற்றத்தையும், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்தில் இருந்து உண்மையான சுதந்திரத்துக்கும் சோசலிசத்துக்குமான போராட்டத்தில் தொழிலாள வர்க்க அனைத்துலகவாதத்தை ஏற்றுக்கொள்வதையும் குறிக்கின்றது. இது எமது மரபுரிமையில் இன்றியமையாத பாகமாகும். ஆனால் இந்திய போல்ஷிவிக்க லெனினிஸ்ட் கட்சி தலைவர்கள் 1950ல் ல.ச.ச.க.யில் மீண்டும் இணைந்ததோடு, அது ட்ரொட்ஸ்கிஸ கொள்கைகளில் இருந்து தூர விலகிச் சென்ற நீண்ட காலகட்டத்தின் தொடக்கமாக இருந்தது. 1964ல் ல.ச.ச.க. மாபெரும் காட்டிக்கொடுப்பை செய்த பின்னர்,

நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தொழிலாள வர்க்கத்தை அணிதிரட்டும் பணியை புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டது. இது ட்ரொட்ஸ்கிச வேலைத்திட்டத்தை காப்பதற்காக, சர்வதேச மட்டத்தில் நா.அ.அ.கு. முன்னெடுத்த சளைக்காத போராட்டத்தினால் மட்டுமே சாத்தியமானது."

உலகத்தை அணுவாயுத யுத்தத்தை நோக்கித் தள்ளிச் செல்லும் உக்கிரமடைந்துவரும் ஏகாதிபத்திய உள் மோதல்களின் சுழிக்குள் தெற்காசியா அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது என டயஸ் விளக்கினார். "இத்தகைய நிலைமைகளின் கீழ்,

நோர்த் தொடர்ந்தார்:
“வரலாற்றைப் பற்றி
ஆய்வுசெய்வது என்பது
கடந்த காலத்தைப் பற்றிய
வெறும் அறிவுசார்ந்த
நடவடிக்கை அல்ல. கடந்த
காலத்தைப் பற்றி கற்பதன்
ஊடாகவே நிகழ்காலம்
தெரியவருகின்றது.
ஏனெனில், நிச்சயமாக
தற்போதைய காலகட்டத்தில்
புரட்சிகர போராட்டங்கள்
புதுப்பிக்கப்படுவதனால்,
தொழிலாள வர்க்கத்தின்
கடந்த கால
அனுபவங்களைப் பற்றி
ஆய்வு செய்வது எல்லா
வகையிலும்
அத்தியாவசியமானதாகும்.

அனைத்துலகவாதத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் அரசியல் சுயாதீனத்துக்காகப் போராடுவதற்கு நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதன் அர்த்தம், ஏகாதிபத்திய சதிகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தேசிய முதலாளித்துவத்துக்கு சரணடையாமல் இருப்பதும், முதலாளித்துவ ஆட்சியை தூக்கிவிடுவதற்கான போராட்டத்தில் ஏதாவதொரு ஏகாதிபத்திய சக்தியிடம் சரணடையாமல் இருப்பதாகும். நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலான போராட்டத்தில் உள்ளடங்கியிருப்பதும் மற்றும் இந்த மாநாடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய இந்த ஆவணத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதும் இத்தகைய இன்றியமையாத படிப்பினைகளே ஆகும்."

மாநாட்டுக்கு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்த (அமெரிக்க) சோ.ச.க. தேசியத் தலைவர் டேவிட்

நோர்த், கட்சியின் வரலாற்றின் மத்திய முக்கியத்துவத்தின் மீது கவனம் செலுத்தினார். "தொழிலாள வர்க்கத்தின் முன் சென்று, தம்மீது நம்பிக்கை வைக்குமாறு கோரும் எந்தவொரு அரசியல் கட்சியும், தொழிலாளர்கள் இயற்கையாக விளவும் கேள்விகளுக்கு பதிலளித்தே ஆகவேண்டும்: எப்படி மற்றும் எந்த அடிப்படையில் நீங்கள் தொழிலாள வர்க்கத்தின் தலைமைத்துவம் என உரிமை கோருகின்றீர்கள்? நாங்கள் ஏன் உங்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்? ஒரு முறையோ அல்லது பல முறையோ சோசலிசத்தைப் பிரதிதித்துவம் செய்வதாக கூறிவிட்டு எங்களை தவறாக வழிநடத்திய ஏனைய கட்சிகளில் இருந்து இந்தக் கட்சி வேறுபட்டுள்ளதாக ஏன் நாங்கள் நம்பவேண்டும்?"

"நீங்கள் எங்களை நம்ப வேண்டும், நாங்கள் வேறுபட்டவர்கள், என தொழிலாளர்களுக்கு சொல்லுவது எங்களது பதில் அல்ல. இல்லை, நாங்கள் சொல்லும் பதில்: இந்த ஆவணத்தில் எங்களது வரலாறு சாராம்சப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதை வாசியங்கள். அரை நூற்றாண்டுகாலத்தில் எங்களது கட்சியின் அபிவிருத்தியை அது தெளிவுபடுத்தும். 20ம் நூற்றாண்டு பூராவும் இலங்கையில் மட்டுமன்றி உலகம் பூராவும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் வரலாற்று அனுபவங்கள் முழுவதற்கும் கட்சிக்கும் இடையிலான உறவை நாங்கள் ஸ்தாபித்துள்ளோம்."

நோர்த் தொடர்ந்தார்: "வரலாற்றைப் பற்றி ஆய்வுசெய்வது என்பது கடந்த காலத்தைப் பற்றிய வெறும் அறிவுசார்ந்த நடவடிக்கை அல்ல. கடந்த காலத்தைப் பற்றி கற்பதன் ஊடாகவே நிகழ்காலம் தெரியவருகின்றது. ஏனெனில், நிச்சயமாக தற்போதைய காலகட்டத்தில் புரட்சிகர போராட்டங்கள் புதுப்பிக்கப்படுவதனால், தொழிலாள வர்க்கத்தின் கடந்த கால அனுபவங்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்வது எல்லா வகையிலும் அத்தியாவசியமானதாகும். இந்த வரலாற்று அணுகுமுறையானது [ரஷ்யாவில்] 1905 புரட்சிகர காலகட்டத்தில் ட்ரொட்ஸ்கி பின்பற்றிய அதே வழியை தொடர்கின்றது. 1905ல் தொழிலாள வர்க்கம் எதிர்கொண்ட எண்ணிவடங்கா புரட்சிகர கடமைகளைப் பற்றி ஆராயும் போது, ட்ரொட்ஸ்கி 19ம் நூற்றாண்டு மட்டுமன்றி 18ம் நூற்றாண்டிலுள்ள வரலாற்று அனுபவங்களை மீளாய்வு செய்தார்."

"இலங்கை, இந்தியா, பாகிஸ்தான் மற்றும் ஆசியா பூராவமான தொழிலாள வர்க்கத்தின் வளர்ச்சிக் கண்டுவரும் தீவிரமயமான, வரலாற்றுக்கும் நிகழ்வுகளில் இந்த இயக்கத்தின் அதிகாரத்தை பெருமளவில் மாற்றியமைக்கும். இந்தப் பிராந்தியத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் முன்னேறிய பகுதியினர் மத்தியில் நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டை யாதார்த்தமாக்குவதற்கு இந்தக் கட்சி மிகவும் தீர்க்கமான வகியாகத்தை ஆற்றப் போகின்றது. இந்த இயக்கத்தின் முழு வரலாறும், அந்த வரலாற்றுக் கடமையை மேற்கொள்ளக்கூடிய கட்சி இதுவே என்பதற்கு சான்றாளிக்கின்றது."

உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு

சந்தா

'உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு' சஞ்சிகைக்கான ஒரு வருட (நான்கு இதழ்கள்) சந்தாவுக்காக கீழ் உள்ள கூப்பனை நிரப்பி, சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் பெயரில் எழுதப்பட்ட காகக் கட்டளை அல்லது காசோலையுடன் 795 1/1, மெடியம்பலம் சந்தி, கோட்டே வீதி, கோட்டே என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

அஞ்சல் கட்டணத்துடன் ஒரு வருட சந்தா ரூபா.400.00

பெயர்:.....

முகவரி:.....

தொலைபேசி:.....

மின்னஞ்சல்:.....

தொழிலாளர் பாதையின் புதிய வெளியீடு

ட்ரொட்ஸ்கியின் மரபுரிமையையும் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் வரலாற்றில் அவரது இடத்தையும் மறுபரிசீலனை செய்வதை நோக்கி

விலை ரூ. 25.00

உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் (WSWS) அனைத்துலக ஆசிரியர் குழுவின் தலைவரும் அமெரிக்க சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் தேசியச் செயலாளருமான டேவிட் நோர்த், ஆஸ்திரேலியாவில் நடந்த அனைத்துலகப் பாடசாலையில், லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி படுகொலை செய்யப்பட்டு 60 ஆண்டுகள் பூர்த்தியடைந்ததை முன்னிட்டு 21 ஜனவரி 2001 அன்று ஆற்றிய விரிவுரையே இந்தச் சிறிய நூலாகும். இந்த விரிவுரையில், இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் வரலாற்றில் ட்ரொட்ஸ்கி ஆற்றியிருந்த வகிபாகத்தை நோர்த் ஆழமாக பகுப்பாய்வு செய்துள்ளார். ட்ரொட்ஸ்கியின் 70வது நினைவு தினத்தை முன்னிட்டு இந்நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

WSWS | ICFI | Mehring Books Mobile | RSS Feeds | Newsletter | Select a language

World Socialist Web Site wsws.org

Published by the International Committee of the Fourth International (ICFI)

Search the WSWS Search
Click here for advanced search »

Home Perspectives World News World Economy Arts Review History Science Philosophy Workers Struggles
ICFI/Marxist Library Letters Full Archive

19 November Recent Days » Other Languages »

Anti-Wall Street protests

Police repression escalates against Occupy protests

By Kate Randall, 19 November 2011
Mayor Bloomberg is defending the heavy-handed response of city police to the protests held Thursday to mark two months since the beginning of the Occupy Wall Street protest.

Occupy Albany, NY: "The people need to represent the people"

Police use pepper spray against unarmed protesters in Davis, California

More on the anti-Wall Street protests »

Obama seeks to build anti-China coalition at Bali summit

By Alex Lantier, 19 November 2011
The US escalation of military tensions with

Perspective

Obama heightens danger of war in Asia

19 November 2011
US imperialism is recklessly deploying its military power in a confrontation with China that potentially will have far more disastrous consequences than the wars in Afghanistan, Iraq and Libya.

Earlier Perspectives »

Commentary

JVP dissidents in Sri Lanka: a new political trap

By K. Ratnayake, 19 November 2011
The JVP critics are desperately attempting to prevent a further erosion of the party's standing among workers and youth disgusted with its repeated betrayals and foul communal politics.

Service Employees International Union endorses Obama in 2012

By David Walsh, 19 November 2011
Service Employees International Union

WSWS Newsletter

Enter your email address to receive daily updates of all new material from the WSWS.

Email Address

Add Remove
Submit More newsletters »

Donate
Related Sites
Contact us

SUPPORT THE WORLD SOCIALIST WEB SITE

Follow us on
Facebook Twitter
Youtube RSS Feed

Upcoming Events

Occupy Wall Street and Beyond: Equality and the

உலக சோசலிச வலைத் தளத்தை வாசியுங்கள்
(சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் உட்பட 18 மொழிகளில்)

<http://www.wsws.org>

(நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் வெளியீடு)

* வலைத் தளத்தில் பிரசுரிப்பதற்காக வரலாறு மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகள் அல்லது வேறு ஆழமான தலையங்கத்தில் வாசகர்கள், புத்திஜீவிகள் அல்லது ஏனையவர்களின் பங்களிப்புகளையும் ஆர்வத்துடன் வரவேற்கின்றோம்.

E-mail: editor@wsws.org

අලුබේලිලේ සත්සර් පිස්ට් හවුස්හි මුද්‍රනය කර ප්‍රසිද්ධි කරන ලදී